

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА НАУКОВИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ З ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

ПОСІБНИК
З РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАХОДІВ ЕВАКУАЦІЇ
НАСЕЛЕННЯ, МАТЕРІАЛЬНИХ І КУЛЬТУРНИХ
ЦІННОСТЕЙ В УМОВАХ ЗАГРОЗИ
ТА ВИНИКНЕННЯ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ
І ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ

Київ
2022

УДК 355.58.001; 351.862.001

П 61

*Рекомендовано до друку Вченою радою Інституту державного управління та наукових досліджень з цивільного захисту
(протокол № 11 від 01 листопада 2022 року)*

Рецензенти:

Твердохліб О.С., головний науковий співробітник науково-випробувального центру Інституту державного управління та наукових досліджень з цивільного захисту, доктор з державного управління, доцент;

Чумаченко С., професор кафедри інформаційних технологій, штучного інтелекту і кібербезпеки факультету автоматизації і комп'ютерних систем, доктор технічних наук, старший науковий співробітник, Лауреат Державної премії в галузі науки і техніки.

П 61 **Посібник з реалізації заходів евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей в умовах загрози та виникнення надзвичайних ситуацій і збройних конфліктів:** практичний посібник / М.В. Андрієнко, А.І. Фомін, О.М. Слущька, А.А. Слюсар, Л.В. Калиненко, Ю. М. Чайковський. Київ: ІДУ НД ЦЗ, 2022. 250 с.
ISBN 978-617-8015-22-0

Практичний досвід проведення заходів з евакуації населення у випадку виникнення надзвичайних ситуацій, особливо в умовах ведення воєнних дій, показав, що саме евакуація є найбільш ефективним заходом захисту населення. З огляду на набутий досвід під час проведення евакуації із зон виникнення надзвичайних ситуацій та збройних конфліктів розроблено «Посібник з реалізації заходів евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей в умовах загрози та виникнення надзвичайних ситуацій і збройних конфліктів».

У виданні розглянуто низку питань, а саме: організація органів з евакуації, планування та проведення евакуації населення у разі виникнення надзвичайних ситуацій; управління та організація взаємодії. Надано практичні рекомендації щодо планування евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей, особливостей проведення евакуації у разі виникнення надзвичайних ситуацій, а також варіанти розроблення документів.

Посібник призначений для надання допомоги органам виконавчої влади та місцевого самоврядування, організаціям, установам та підприємствам у плануванні та проведенні евакуації населення в умовах надзвичайних ситуацій техногенного, природного та воєнного характеру.

УДК 355.58.001; 351.862.001

© Державна служба України з надзвичайних ситуацій, 2022

© Інститут державного управління та наукових досліджень з цивільного захисту, 2022

© М.В. Андрієнко, А.І. Фомін, О.М. Слущька, А.А. Слюсар, Л.В. Калиненко, Ю.М. Чайковський, 2022

ISBN 978-617-8015-22-0

ЗМІСТ

ВСТУП	6
ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ	7
СКРОЧЕННЯ	9
Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	11
1.1 Нормативно-правова база з питань евакуації	11
1.2 Основні поняття щодо організації проведення евакуації	12
Розділ II СУЧАСНИЙ ДОСВІД ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДІВ З ЕВАКУАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ ПІД ЧАС ВИНИКНЕННЯ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ, А ТАКОЖ ІЗ ЗОН ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ	16
2.1 Досвід проведення евакуації населення під час виникнення надзвичайних ситуацій в Україні	16
2.2 Досвід організації переміщення населення із зони проведення антитерористичної операції у безпечні райони	20
2.3 Досвід організації евакуації (переміщення) населення під час збройного нападу російської федерації на Україну в 2022 році	21
2.4 Підходи та досвід організації евакуації населення у розвинених зарубіжних країнах	24
Розділ III ОРГАНИ З ЕВАКУАЦІЇ, ЇХ СКЛАД ТА ЗАВДАННЯ	29
3.1 Склад органів з евакуації	29
3.2 Комісія з питань евакуації	29
3.2.1 Оперативні групи комісії з питань евакуації	35
3.3 Збірні пункти евакуації	36
3.4 Проміжні пункти евакуації	38
3.5 Приймальні пункти евакуації	41
Розділ IV ПЛАНУВАННЯ ЕВАКУАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ	44
4.1 Загальні положення щодо організації планування заходів з евакуації	44
4.2 План евакуації населення (працівників)	45
4.2.1 Текстова частина до плану евакуації населення	45
4.2.2 Карта (схема) до плану евакуації населення	47
4.3 План приймання та розміщення евакуйованого населення	48
4.3.1 Текстова частина до плану евакуації населення	48
4.3.2 Карта (схема) до плану приймання та розміщення евакуйованого населення (працівників)	49
4.4 Особливості планування заходів з евакуації осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення	50
4.5 Особливості планування заходів з евакуації у разі загрози (виникнення) збройних конфліктів	51
4.6 Особливості планування заходів з евакуації у разі поширення епідемії та пандемії	53
Розділ V ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ЕВАКУАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ (ПРАЦІВНИКІВ) МАТЕРІАЛЬНИХ І КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ	55
5.1 Загальний порядок проведення евакуації	55
5.2 Порядок визначення безпечних районів, придатних для розміщення населення та матеріально-культурних цінностей	58

5.2.1	Розміщення евакуйованого населення	58
5.3	Оповіщення населення про початок евакуації	60
5.4	Інформування населення під час проведення евакуації	61
5.5	Управління евакуацією	62
5.6	Організація взаємодії місцевих органів виконавчої влади з органами військового командування щодо евакуації населення в умовах правового режиму воєнного стану	69
5.7	Життєзабезпечення евакуйованого населення в місцях його безпечного розміщення	70
5.8	Навчання населення та органів з евакуації діям під час проведення евакуації	74
5.9	Підготовка та здійснення заходів з евакуації у разі загрози або виникнення надзвичайної ситуації	78
5.10	Особливості проведення заходів з евакуації на об'єктах господарювання, розташованих у зонах можливого виникнення надзвичайних ситуацій	81
5.11	Особливості проведення евакуації у разі аварії на радіаційно небезпечних об'єктах	83
5.12	Особливості проведення евакуації у разі аварії на хімічно небезпечному об'єкті	84
5.13	Особливості проведення евакуації у разі катастрофічного затоплення (повені)	85
5.14	Особливості проведення евакуації у разі під час землетрусу	86
5.15	Особливості проведення евакуації у разі загрози або виникнення селю ..	86
5.16	Особливості проведення евакуації з лавинонебезпечних районів	87
5.17	Особливості проведення евакуації під час збройних конфліктів	88
5.18	Особливості проведення евакуації населення у разі виникнення гібридних воєнно-політичних конфліктів	91
5.19	Особливості проведення евакуації населення під час виникнення надзвичайних ситуацій на арсеналах, базах та складах зберігання зброї і боєприпасів	92
5.20	Особливості проведення евакуації населення у разі масових лісових і торф'яних пожеж	94
5.21	Особливості організації та реалізації заходів з евакуації під час поширення епідемій та пандемій	95
5.22	Особливості організації та реалізації заходів з евакуації осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення	99
5.23	Організація евакуації матеріальних і культурних цінностей	100
Розділ VI ОСНОВНІ ЗАХОДИ З ЕВАКУАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ		102
6.1	Транспортне забезпечення евакуації населення	102
6.1.1	Забезпечення евакуаційних перевезень автомобільним транспортом	105
6.1.2	Порядок реалізації заходів з евакуації власним транспортом	109
6.1.3	Забезпечення евакуаційних перевезень залізничним транспортом та метрополітеном	110
6.1.4	Забезпечення евакуаційних перевезень наземним міським транспортом	112
6.1.5	Забезпечення евакуаційних перевезень водним транспортом	114

6.1.6	Забезпечення евакуаційних перевезень повітряним транспортом	114
6.2	Медичне забезпечення евакуації населення	115
6.3	Охорона громадського порядку, забезпечення громадської безпеки та безпеки дорожнього руху	121
6.4	Інженерне забезпечення евакуації населення	127
6.5	Протирадіаційний та хімічний захист під час проведення заходів з евакуації	131
6.6	Розвідка	132
6.7	Комунально-побутове обслуговування евакуйованого населення	135
6.8	Матеріально-технічне забезпечення заходів з евакуації	143
6.9	Фінансове забезпечення заходів з евакуації	144
6.10	Забезпечення зв'язку під час проведення заходів з евакуації	144
ДОДАТКИ		145
Додаток 1	Типове положення про комісію з питань евакуації	145
Додаток 2	Типове положення про комісію з питань евакуації об'єкта	150
Додаток 3	Типове положення про збірний пункт евакуації	156
Додаток 4	Типове положення про проміжний пункт евакуації	159
Додаток 5	Типове положення про приймальний пункт евакуації	160
Додаток 6	Типові функціональні обов'язки посадових осіб органів з евакуації	161
Додаток 7	Орієнтовний перелік основних документів органів з евакуації ...	206
Додаток 8	Рішення виконавчого комітету міської ради територіальної громади щодо створення комісії з питань евакуації	211
Додаток 9	Наказ про створення комісії з питань евакуації об'єкта господарювання	214
Додаток 10	План евакуації населення місцевих органів виконавчої влади (територіальної громади)	216
Додаток 11	Типова структурна схема організації комісії з питань евакуації .	240
Додаток 12	Типова структурна схема організації комісії з питань евакуації суб'єкта господарювання	241
Додаток 13	Типова структурна схема організації збирного пункту евакуації (ЗПЕ)	242
Додаток 14	Типова структурна схема організації проміжного пункту евакуації (ПрПЕ)	243
Додаток 15	Типова структурна схема організації приймального пункту евакуації (ППЕ)	244
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ТА РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ		245

ВСТУП

Захист населення від негативного впливу наслідків надзвичайних ситуацій техногенного, природного та воєнного характеру є першочерговим завданням органів державної влади та місцевого самоврядування всіх рівнів, керівників об'єктів господарювання незалежно від форми власності.

Під час загрози або виникнення надзвичайної ситуації, події (катастрофи, аварії, стихійного лиха) за певних умов постає завдання здійснення комплексу термінових заходів для захисту населення від небезпечних наслідків, що загрожують життю і здоров'ю населення. Невідкладними заходами захисту в такому разі є здійснення оповіщення та евакуації населення із зон можливого впливу вражальних чинників надзвичайної ситуації й розміщення його в безпечному районі.

В Україні напрацьовано певний досвід щодо евакуації населення з небезпечних районів у разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій техногенного або природного характеру. Водночас нині дуже актуальними є як питання захисту населення від наслідків надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру, так і захисту населення від загроз, спричинених застосуванням зброї, тобто надзвичайних ситуацій воєнного характеру.

З огляду на практику проведення заходів з евакуації населення під час загрози та ведення воєнних дій на Сході України організувати та виконувати зазначене дуже складно, а особливо екстрено і масово.

У цьому практичному посібнику розглянуто питання щодо складу та завдань органів з евакуації, планування заходів з евакуації, порядку проведення евакуації населення (працівників) та матеріальних і культурних цінностей, особливостей планування, організації та реалізації заходів з евакуації у разі загрози (виникнення) збройних конфліктів, евакуації осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, забезпечення проведення заходів з евакуації.

Також запропоновано зразки (варіанти) документів, що мають розроблятися на місцях, такі як план евакуації, організаційні схеми органів з евакуації, обов'язки посадових осіб. Наведено алгоритми дій керівників різних рівнів щодо здійснення заходів з евакуації.

Видання призначене для надання допомоги органам виконавчої влади та місцевого самоврядування, організаціям, установам та підприємствам у плануванні та проведенні евакуації населення в умовах надзвичайних ситуацій техногенного, природного та воєнного характеру.

ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ

Безпечний район (пункт, територія, зона) – придатний для життєдіяльності район розміщення евакуйованого населення, який визначається рішенням відповідного органу виконавчої влади за межами зон можливого руйнування, хімічного зараження, катастрофічного затоплення, масових лісових і торф'яних пожеж, ведення бойових дій, а також небезпечного радіоактивного забруднення.

Джерело надзвичайної ситуації – промисловий, сільськогосподарський чи транспортний об'єкт, небезпечне природне явище чи процес, поширення інфекційних хвороб людей, тварин і рослин, а також сучасний засіб ураження, що за певних обставин можуть створити реальну загрозу виникнення надзвичайних ситуацій.

Евакуація – організоване виведення чи вивезення населення із зони надзвичайної ситуації або із зони можливого ураження населення, якщо виникає загроза його життю або здоров'ю, а також матеріальних і культурних цінностей, якщо виникає загроза їх пошкодження або знищення.

Життєзабезпечення населення у надзвичайних ситуаціях – сукупність заходів, взаємопов'язаних за часом, ресурсами і місцем проведення, спрямованих на створення і підтримання необхідних умов для збереження життя і здоров'я людей.

Зона можливого ураження – окрема територія, акваторія, на якій внаслідок настання надзвичайної ситуації виникає загроза життю або здоров'ю людей та заподіяна шкода майну;

Зона надзвичайної ситуації – окрема територія, акваторія, де сталася надзвичайна ситуація.

Інформування населення у сфері цивільного захисту – доведення органами управління цивільного захисту (органами управління евакуацією) через засоби масової інформації, телерадіомережі (та за допомогою пам'яток, буклетів, стендів тощо) відомостей про надзвичайні ситуації, що прогножуються або виникли, межі їх поширення і наслідки, способи та методи захисту від них, а також про свою діяльність з питань цивільного захисту, в тому числі з урахуванням особливостей оповіщення осіб з фізичними, психічними, інтелектуальними та сенсорними порушеннями.

Надзвичайна ситуація – обстановка на окремій території чи суб'єкті господарювання на ній чи водному об'єкті, яка характеризується порушенням нормальних умов життєдіяльності населення, спричинена небезпечною подією, що призвела (може призвести) до виникнення загрози життю або здоров'ю населення, великої кількості загиблих і постраждалих, завдання значних матеріальних збитків, а також до неможливості проживання населення на такій території чи об'єкті, провадження на ній господарської діяльності.

Небезпечна подія – подія, наслідки якої становлять загрозу життю та здоров'ю людей, призводять до значних матеріальних збитків.

Небезпечний район (пункт, територія, зона) – непридатний (тимчасово або довготерміново) для життєдіяльності район (пункт, територія, зона) внаслідок надзвичайної ситуації або визначеної потенційної небезпеки.

Небезпечна хімічна речовина – хімічна речовина, безпосередня або опосередкована дія якої на людину може спричинити загибель, гостре або хронічне захворювання, завдання шкоди навколишньому середовищу.

Об'єкт підвищеної небезпеки – об'єкт, який згідно із законом вважається таким, на якому є реальна загроза виникнення аварії та/або надзвичайної ситуації техногенного чи природного характеру.

Органи з евакуації – органи управління процесом евакуації, які утворюються у центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих держадміністраціях, органах місцевого самоврядування та на суб'єктах господарювання для планування, підготовки та проведення евакуації населення. До органів з евакуації належать комісії з питань евакуації, збірні пункти евакуації, проміжні пункти евакуації, приймальні пункти евакуації.

Оповіщення – доведення сигналів і повідомлень органів управління цивільного захисту (органів з евакуації) про загрозу та виникнення надзвичайних ситуацій (проведення заходів з евакуації), аварій, катастроф, епідемій до центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій та населення.

Сучасний засіб ураження – бойовий засіб озброєння військ (бойовий військовий засіб), застосування якого під час воєнних дій може призвести до погіршення здоров'я або загибелі людей, тварин і рослин, руйнування та пошкодження об'єктів, завдати шкоди довкіллю.

Уражальний чинник джерела надзвичайної ситуації – складова небезпечного явища або процесу, зумовлена джерелом надзвичайної ситуації, що характеризується фізичною, хімічною, біологічною чи іншою дією та визначається відповідними параметрами.

Уражальна дія джерела надзвичайної ситуації – негативна дія одного чи сукупності уражальних чинників джерела надзвичайної ситуації на людей, тварин і рослин, території та навколишнє природне середовище.

Хімічно небезпечний об'єкт – об'єкт, на якому використовують, переробляють, зберігають або транспортують небезпечні хімічні речовини (НХР), у разі аварії на якому чи під час руйнування якого можуть загинути чи отримати ушкодження люди, а також це може призвести до хімічного забруднення навколишнього середовища.

СКОРОЧЕННЯ

- АЕС – атомна електростанція
АК – автомобільна колона
АКВ – автомобільна колона для перевезення вантажів
АКН – автомобільна колона для перевезення населення
АКТ – автомобільна колона для перевезення сільськогосподарських тварин
- АСЗ – автомобільний санітарний загін
АСК – автомобільна санітарна колона
АТО – антитерористична операція
АТФ – автотранспортні формування
БПЛА – безпілотний літальний апарат
ДБН – державні будівельні норми
ДСНС – Державна служба України з надзвичайних ситуацій
ЄДСЦЗ – єдина державна система цивільного захисту
ЗІЗ – засоби індивідуального захисту
ЗПЕ – збірний пункт евакуації
ЗСУ – Збройні Сили України
КПП – контрольно-пропускний пункт
КТС – комунально-технічна служба
МВС – Міністерство внутрішніх справ
МКЦ – матеріальні і культурні цінності
НС – надзвичайна ситуація
НХР – небезпечна хімічна речовина
ОГ – оперативна група
ОДС – оперативно-диспетчерська служба
ОПГ – оперативно-пошукова група
ОРС ЦЗ – оперативно-рятувальна служба цивільного захисту
ПБА – патогенний біологічний агент
ПВ – пункт висадки
ПММ – пально-мастильні матеріали
ПО – пост охорони
ПП – пункт посадки
ППЕ – приймальний пункт евакуації
ПР – пост регулювання
ПрПЕ – проміжний пункт евакуації
ПРУ – протирадіаційне укриття
ПТП – пункт тривалого проживання
ПТР – пункт тимчасового розміщення
ПуСО – пункт спеціального оброблення
РіНР – рятувальні та інші невідкладні роботи
РНО – радіаційно небезпечний об'єкт
РР – радіоактивні речовини
СЗО – станція знезараження одягу

ТЕБ та НС – комісія з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій

ТЦК та СП – територіальний центр комплектування та соціальної підтримки

ХНО – хімічно небезпечний об'єкт

ЦЗ – цивільний захист

ЦО – цивільна оборона

Розділ І

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1 Нормативно-правова база з питань евакуації

До переліку нормативно-правових актів з питань заходів з евакуації включено:

Кодекс цивільного захисту України;

Закон України «Про правовий режим надзвичайного стану»;

Закон України «Про правовий режим воєнного стану»;

Закон України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб»;

Закон України «Про функціонування єдиної транспортної системи України в особливий період»;

постанову Верховної Ради України від 2 вересня 2014 року № 1659-VII «Про прийняття за основу проекту закону України про внесення змін до деяких законів України щодо залучення транспортних засобів для вивезення населення із зони надзвичайної ситуації, районів можливих бойових дій»;

постанову Кабінету Міністрів України від 26 червня 2013 року № 444 «Про затвердження Порядку здійснення навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях» (із змінами, внесеними згідно з постановою КМУ від 26 липня 2018 року № 592);

постанову Кабінету Міністрів України від 14 серпня 2013 року № 581 «Про затвердження Порядку здійснення компенсації вартості послуг і розміру фактичних (понесених) витрат суб'єкту господарювання та громадянину, транспортні засоби яких залучені для вивезення населення із зони надзвичайної ситуації, районів можливих бойових дій, та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України»;

постанову Кабінету Міністрів України від 23 жовтня 2013 року № 819 «Про затвердження Порядку проведення навчання керівного складу та фахівців, діяльність яких пов'язана з організацією і здійсненням заходів з питань цивільного захисту»;

постанову Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2013 року № 841 «Про затвердження Порядку проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру»;

постанову Кабінету Міністрів України від 9 січня 2014 року № 11 «Про затвердження Положення про Єдину державну систему цивільного захисту»;

постанову Кабінету Міністрів України від 11 березня 2015 року № 101 «Про затвердження типових положень про функціональну і територіальну підсистеми єдиної державної системи цивільного захисту»;

постанову Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 року № 905 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2013 року № 841»;

постанову Кабінету Міністрів України від 27 вересня 2017 року № 733 «Про затвердження Положення про організацію оповіщення про загрозу

виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій та зв'язку у сфері цивільного захисту»;

постанову Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2018 року № 282 «Про затвердження Порядку виявлення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, які проживають у зоні надзвичайної ситуації або можливого ураження, та організації їх супроводження»;

постанову Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2020 року № 711 «Про внесення змін до Порядку проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій»;

постанову Кабінету Міністрів України від 17 березня 2022 року № 302 «Про утворення Координаційного штабу з питань захисту прав дитини в умовах воєнного стану»;

постанову Кабінету Міністрів України від 29 липня 2022 року № 854 «Про утворення Координаційного штабу з питань підготовки проведення обов'язкової евакуації населення Донецької області в умовах воєнного стану»;

розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2022 року № 179-р «Про організацію функціонування єдиної державної системи цивільного захисту в умовах воєнного стану»;

наказ МВС України від 10 липня 2017 року № 579 «Про затвердження Методики планування заходів з евакуації» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 1 серпня 2017 року за № 938/30806);

наказ МНС України від 8 серпня 2011 року № 809 «Про внесення змін до наказу МНС України від 7 вересня 2004 року № 44 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо планування і порядку проведення евакуації населення (працівників) у разі виникнення надзвичайних ситуацій техногенного, природного та воєнного характеру та в особливий період»;

ДСТУ ISO 22315:2017 Соціальна безпека. Масова евакуація. Методичні рекомендації щодо планування (ISO 22315:2014, IDT);

ДСТУ ISO 22320:2017 (ISO 22320:2011, IDT) Соціальна безпека. Управління у надзвичайних ситуаціях. Вимоги щодо реагування (на інциденти);

ДСТУ ISO 22322:2017 (ISO 22322:2015, IDT) Соціальна безпека. Управління у надзвичайних ситуаціях. Методичні рекомендації щодо оповіщення населення;

ДСТУ ISO 22398:2017 (ISO 22398:2013, IDT), Соціальна безпека. Методичні рекомендації щодо проведення навчань;

ДСТУ 8819:2018 Настанова щодо пристосування об'єктів побутового, фізкультурно-оздоровчого та виробничого призначення для санітарного оброблення людей, спеціального оброблення одягу, засобів індивідуального захисту, техніки та обладнання.

1.2 Основні поняття щодо організації проведення евакуації

Евакуація проводиться з метою здійснення організованого вивезення (виведення) населення із зон можливого впливу наслідків надзвичайної ситуації або виникнення надзвичайних ситуацій, під час ведення воєнних дій або внаслідок цих дій і розміщення його поза зонами дії чинників ураження джерела

надзвичайної ситуації, у разі виникнення безпосередньої загрози життю та заподіяння шкоди здоров'ю населення, а також вивезення матеріальних і культурних цінностей, якщо виникає загроза їх пошкодження або знищення.

Евакуація проводиться на державному, регіональному, місцевому або об'єктовому рівнях.

Рішення про проведення евакуації ухвалюють:

- на державному рівні – Кабінет Міністрів України;
- на регіональному рівні – Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації;
- на місцевому рівні – районні, районні у містах Києві чи Севастополі державні адміністрації, відповідні органи місцевого самоврядування;
- на об'єктовому рівні – керівники суб'єктів господарювання.

У разі виникнення радіаційних аварій рішення про евакуацію населення, яке може потрапити до зони радіоактивного забруднення, приймається місцевими державними адміністраціями на підставі висновку відповідного регулюючого органу за прогнозом дозових навантажень на населення або за інформацією суб'єктів господарювання, що експлуатують ядерні установки, про випадки порушень у їх роботі.

У невідкладних випадках керівник робіт з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, а в разі його відсутності – керівник аварійно-рятувальної служби, який першим прибув у зону надзвичайної ситуації, може прийняти рішення про проведення екстреної евакуації населення із зони надзвичайної ситуації або зони можливого ураження.

У разі виникнення надзвичайної ситуації на транспорті під час перевезення пасажирів відповідальність за їх евакуацію покладається на підприємства, установи, організації, що здійснюють транспортні перевезення, та на сили цивільного захисту.

Залежно від особливостей надзвичайної ситуації встановлюються такі види евакуації:

- обов'язкова;
- загальна або часткова;
- тимчасова або безповоротна.

Обов'язковій евакуації підлягає населення у разі виникнення загрози аварії з викидом радіоактивних і небезпечних хімічних речовин, катастрофічного затоплення місцевості та землетрусів, масових лісових і торф'яних пожеж, зсувів, інших геологічних та гідрогеологічних явищ і процесів, надзвичайних ситуацій на арсеналах, базах (складах) озброєння, боєприпасів, ракет і компонентів ракетного палива, інших вибухопожежонебезпечних об'єктах Збройних Сил України, із районів збройних конфліктів (із районів можливих бойових дій) у безпечні райони.

Загальна евакуація населення проводиться із зон можливого радіоактивного та хімічного забруднення, катастрофічного затоплення населених пунктів у разі руйнування гідротехнічних (гідрозахисних) споруд, хвиля прориву яких може досягнути зазначених населених пунктів менше ніж за

чотири години, можливого ураження в разі виникнення надзвичайних ситуацій на арсеналах, базах (складах) озброєння, ракет, боєприпасів і компонентів ракетного палива, інших вибухопожежонебезпечних об'єктах ЗСУ.

Загальна евакуація проводиться через вивезення основної частини населення з міст і небезпечних районів усіма видами наявних транспортних засобів на відповідній адміністративній території та виведення найбільш витривалої його частини пішки.

Для проведення загальної евакуації населення залучаються наявні транспортні засоби відповідної адміністративної території, а в разі виникнення безпосередньої загрози життю або здоров'ю населення – додатково транспортні засоби суб'єктів господарювання та громадян.

Суб'єктові господарювання або громадянину, транспортні засоби якого залучалися для здійснення заходів з евакуації населення, компенсується вартість наданих послуг і розмір фактичних (понесених) витрат за кошти, що виділяються з відповідного бюджету на ліквідацію загрози виникнення надзвичайної ситуації або наслідків надзвичайної ситуації у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Часткова евакуація проводиться у разі загрози або виникнення надзвичайної ситуації техногенного, природного або воєнного характеру на підставі рішення місцевої держадміністрації або посадової особи, яка має повноваження щодо ухвалення такого рішення, для вивезення категорій населення, які за віком чи станом здоров'я у разі виникнення надзвичайної ситуації не здатні самотійно вжити заходів щодо збереження свого життя або здоров'я, а також осіб, які відповідно до законодавства доглядають (обслуговують) таких осіб. Часткова евакуація може проводитися також для інших категорій населення за рішенням відповідних органів і посадових осіб.

Для проведення часткової евакуації використовуються транспортні засоби, що експлуатуються згідно з графіком роботи.

Залучення додаткових транспортних засобів під час проведення часткової евакуації населення здійснюється за рішенням місцевої держадміністрації або посадової особи, яка має повноваження щодо прийняття такого рішення.

Тимчасова евакуація населення проводиться у разі якщо дія негативних чинників джерела надзвичайної ситуації має порівняно невеликий період (підняття рівня води, хімічна аварія, загроза терористичного акту тощо).

Безповоротна евакуація населення проводиться у разі якщо дія негативних чинників джерела надзвичайної ситуації має довгостроковий характер (радіоактивне забруднення території).

Проведення евакуації забезпечується через:

- створення органів з евакуації на регіональному, місцевому та об'єктовому рівнях;
- розроблення плану евакуації населення;
- визначення безпечних районів, придатних для розміщення евакуйованого населення та матеріальних і культурних цінностей;
- організацію оповіщення керівників суб'єктів господарювання і населення про початок евакуації;

- організацію управління евакуацією;
- життєзабезпечення евакуйованого населення в місцях його безпечного розміщення;
- участь у командно-штабних навчаннях та об'єктових тренуваннях;
- навчання населення діям під час проведення евакуації.

Розділ II

СУЧАСНИЙ ДОСВІД ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДІВ З ЕВАКУАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ ПІД ЧАС ВИНИКНЕННЯ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ, А ТАКОЖ ІЗ ЗОН ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ

2.1 Досвід проведення евакуації населення під час виникнення надзвичайних ситуацій в Україні

Розвиток людської цивілізації, крім позитивних надбань, зумовив численні загрози життєво важливим інтересам людини, створив передумови для таких негативних тенденцій, як збільшення кількості надзвичайних ситуацій природного характеру, виникнення НС «змішаного типу», коли природні катаклізми спричиняють техногенні катастрофи.

Такі надзвичайні ситуації тією чи іншою мірою притаманні також Україні.

Евакуація є основним способом захисту населення у разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій природного, техногенного, соціального або воєнного характеру, внаслідок яких виникає безпосередня загроза життю та заподіяння шкоди здоров'ю людей.

Проведення евакуації населення із зони НС у кожному конкретному випадку визначається умовами виникнення та розвитку надзвичайної ситуації, характером і просторово-часовими параметрами впливу вражаючих чинників джерела НС.

Процес евакуації потребує здійснення комплексу заздалегідь спланованих заходів, починаючи з оповіщення населення про початок евакуації і закінчуючи його розміщенням у безпечних районах та організацією життєзабезпечення евакуйованих.

В Україні напрацьовано певний досвід з евакуації населення з небезпечних районів у разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій.

За минулі роки в країні почастишали випадки виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних із повенями, вибухами боєприпасів на складах, масштабними лісовими пожежами та іншими надзвичайними ситуаціями.

Так, унаслідок повені на Закарпатті, що сталася 13–18 грудня 2017 року через інтенсивні опади у вигляді безперервного сильного дощу і снігу, різкого підняття рівнів води в річках, зокрема в низинних, з Виноградівського, Іршавського та Хустського районів було евакуйовано 146 людей із 40 затоплених осель.

Через сильні опади у вигляді дощу на території Закарпатської, Івано-Франківської, Львівської, Тернопільської та Чернівецької областей з 12 по 24 червня 2020 року сталося різке підняття рівнів води в басейнах річок, ускладнення паводкової обстановки та підтоплення 349 населених пунктів, понад 14,3 тис. будинків, затоплення понад 22,4 тис. присадибних ділянок, пошкодження 3,5 тис. господарських споруд, руйнування та пошкодження понад 940 км автодоріг, понад 140 км берегоукріплень, понад 20 км дамб та понад 300 мостів. Унаслідок НС загинуло 5 осіб (з них 1 дитина). Сума прямих

матеріальних збитків, за інформацією облдержадміністрацій, становить понад 1,3 млрд грн. Підрозділи ДСНС врятували 478 осіб. Евакуйовано 721 особу, відселено 1 тис. 324 особи, перевезено через підтоплені ділянки 2 тис. 565 осіб.

Під час вибухів боєприпасів у Новобогданівці у 2004 році було евакуйовано 8 тис. жителів навколишніх населених пунктів. Не чекаючи на допомогу від органів з евакуації, люди виходили із зони розльоту боєприпасів у безпечні місця пішки.

Через вибухи 27 серпня 2008 року на території 61-го арсеналу Міністерства оборони України в місті Лозовій Харківської області населення міста тимчасово евакуйовано в радіусі 3 км від складів.

29 жовтня 2015 року у м. Сватовому Луганської області виникла пожежа на польових складах сил проведення АТО, де зберігалось близько 3 тис. тонн боєприпасів, евакуйовано близько 20 тис. людей.

У місті Балаклії Харківської області близько третьої години ночі 23 березня 2017 року сталась пожежа на складах із боєприпасами, що призвело до вибухів. Через пожежу та вибухи боєприпасів почалась евакуація населення міста та прилеглих до військових складів сил. Так, з Балаклії було евакуйовано понад 16 тис. осіб, із села Вербівка до села Пришиб – 2700 осіб, із села Яковенкове до села Волохів Яр – 806 осіб. Усього з міста Балаклії і прилеглих районів евакуйовано понад 20 тис. осіб. Під час надзвичайної ситуації 26 вересня 2017 року, спричиненої пожежею з подальшими вибухами боєприпасів на арсеналі ЗСУ в місті Калинівці (в/ч А1119), з міста та навколишніх сіл, що потрапляли в зону ураження (Павлівка, Медведка, Салиник), евакуйовано понад 30 тис. населення, з яких евакуювалось власним транспортом більше 20 тис. осіб, зі збірних пунктів евакуації – близько 9 тис. осіб. Також було здійснено евакуацію 180 хворих з Центральної районної лікарні до міських лікарень Вінниці. З Вінницького району проведено евакуацію 1366 осіб.

9 жовтня 2018 року внаслідок пожежі та вибухів на артилерійських військових складах 6-го арсеналу ЗСУ (в/ч А1479) в смт Дружба Ічнянського району Чернігівської області організовано евакуацію населення із зони можливого ураження. До евакуації залучено 35 автобусів. Евакуйовано близько 12 тис. осіб.

Власними транспортними засобами та 35 автобусами самостійно евакуювалось понад 12, 5 тис. осіб з міста Ічні та 30-ти прилеглих населених пунктів, що розташовані у 16-ти кілометровій зоні. З центральної районної лікарні Ічні евакуйовано 163 хворих до лікувальних закладів смт Парافیївки.

Для прийому евакуйованих підготовлено 18 приймальних пунктів у приміщеннях шкіл, будинків культури та інших закладів Ічнянського (10 пунктів), Прилуцького (4 пункти), Бахмацького (2 пункти), Ніжинського (1 пункт) районів та міста Прилуки (1 пункт).

В 11 приймальних пунктах евакуації розміщено 2 тис. 277 осіб, із них 256 дітей. У пунктах приймання було організовано харчування евакуйованого населення, надавалась медична та психологічна допомога.

Не менш небезпечними для населення були масштабні лісові пожежі, що виникли на території України.

Так, 16 квітня 2020 року на території Бережестського лісництва Овруцького ДЛГ Житомирської області виникла лісова пожежа, яка поширилася на територію 8 лісових господарств області (ДП «Білокоровицький лісгосп», ДП «Лугинський лісгосп», ДП «Народицький спецлісгосп», ДП «Олевський лісгосп», ДП «Овруцький лісгосп», ДП «Овруцький спецлісгосп», ДП «Словечанський лісгосп» та ДП «Словечанський лісгосп АПК»). Унаслідок пожежі постраждало 70 будинків у селах Личмани, Магдин, Острови, Середня та Нижня Рудня, відселено 50 осіб.

2 вересня 2020 року на території Дворічанського лісництва ДП «Куп'янське лісове господарство» виникла лісова пожежа, яка поширилася на територію населених пунктів Гороб'ївка та Гряниківка Дворічанського району Харківської області. Орієнтовна площа пожежі склала 500 га, з них 100 га – верхова пожежа. Внаслідок пожежі знищено 22 приватні домоволодіння, припинено газопостачання 4 населених пунктів (села Гороб'ївка, Гряниківка, Кутьківка, Касянівка), евакуйовано 52 особи та 1 особа постраждала.

Унаслідок лісових пожеж, що виникли в Луганській області у вересні 2020 року поблизу сіл Трьохізбенка, Кряківка, Муратове, Капітанове Новоайдарського району, а також між селами Половинкине та Байдівка Старобільського району проведена евакуація населення сіл Муратове, Капітанове, Воронове та Борівське.

Із населених пунктів, що опинилися під загрозою, евакуйовано 150 осіб.

Набутий досвід проведення евакуації населення під час виникнення надзвичайних ситуацій дав змогу виявити недоліки в організації евакуації та здійснити заходи щодо термінового їх усунення.

Евакуація – це проблема не лише організаційна, матеріальна, а й психологічна.

Не завжди в умовах надзвичайної ситуації вдається діяти за затвердженими раніше планами. На це впливає ряд негативних факторів, у тому числі й психологічних.

На виконання плану евакуації впливає його своєчасне уточнення та введення в дію, здатність відповідних керівників орієнтуватись у складній (нестандартній) обстановці, реально її оцінювати та ухвалювати відповідні управлінські рішення.

Отже, до розроблення планів потрібно підходити якомога ретельніше, враховувати особливості надзвичайної ситуації, яка може виникнути, попередньо опрацьовувати всі позаштатні ситуації, що можуть виникнути в процесі проведення евакуації, психологічні та інші фактори, що впливають чи можуть вплинути на хід евакуації.

У разі виникнення надзвичайної ситуації у багатьох людей виникає паніка, розгубленість та безпорадність. Не всі можуть адекватно оцінити ситуацію, тому від упевненості, рішучості та професіоналізму організаторів заходів евакуації значною мірою залежить їх успіх.

Під час проведення евакуації важливим є питання щодо організації охорони і збереження майна, яке вимушені залишати люди. Це один із чинників, через який люди, навіть ризикуючи життям, не хочуть залишати свої оселі.

Надзвичайно важливими є організація своєчасного оповіщення про початок евакуації, повне та достовірне інформування населення про обстановку, що виникла внаслідок НС, дії населення у цій ситуації, шляхи евакуації до безпечних районів, транспортне забезпечення та евакуація маломобільних груп населення, забезпечення управління неконтрольованими потоками біженців.

Також потребує термінового вирішення питання навчання усіх категорій населення діям у разі виникнення надзвичайних ситуацій та під час евакуації.

Такі висновки можна зробити, аналізуючи проведення евакуації місцевих жителів у безпечні райони під час виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних із вибухами боєприпасів на базах і арсеналах ЗСУ, та масштабних лісових пожеж, які почастишали за минулі роки в Україні.

З метою підвищення рівня знань, навичок та професійних якостей персоналу, який входить до складу органів з евакуації, в Державній службі України з надзвичайних ситуацій проведено ряд навчань щодо здійснення заходів з евакуації, а саме:

- на арсеналах, базах збереження (складах) озброєння та боєприпасів ЗСУ;
- на територіях, що потрапляють до зон катастрофічного затоплення від гідротехнічних споруд Дніпровського та Дністровського каскадів;
- на територіях, що потрапляють до зон спостереження атомних електростанцій.

На навчаннях відпрацьовувалися заходи щодо проведення евакуації, а саме:

- інформування населення про ситуацію, що склалася;
- оповіщення населення про початок евакуації;
- розгортання органів з евакуації;
- прибуття населення на збірний пункт евакуації (практична робота на ЗПЕ);
- прибуття транспортних засобів, посадка населення;
- евакуація осіб зі шкіл, дитячих садочків, лікарень та інших медичних закладів;
- заходи з охорони суб'єктів господарювання та житлового фонду в евакуйованих населених пунктах;
- прибуття населення на приймальний пункт евакуації та організація його роботи;
- порядок доправлення евакуйованого населення до місць тимчасового розміщення та його життєзабезпечення тощо.

Якісне навчання населення діям під час виникнення НС значною мірою вплине на організацію та проведення евакуації.

2.2 Досвід організації переміщення населення із зони проведення антитерористичної операції у безпечні райони

Окремо потребує розгляду досвід з організації і проведення переміщення (евакуації) населення із зони антитерористичної операції у безпечні райони.

Аналіз організації переміщення (евакуації) населення в зоні АТО в окремих районах Донецької та Луганської областей показав, що здійснення цього комплексу заходів являє собою складний процес, який залежить від багатьох об'єктивних та суб'єктивних факторів, у тому числі від навчання населення діям у разі загрози ураження від застосування зброї, сигналам небезпеки, інформуванню щодо місць розгортання збірних пунктів евакуації тощо.

Сучасні умови збройних конфліктів (ведення воєнних дій) потребують новітніх нестандартних підходів до принципів організації евакуації.

Особливістю ситуації, що склалася на той час в окремих районах Донецької та Луганської областей, було те, що цивільні посадові особи органів виконавчої влади були позбавлені своїх повноважень сепаратистами або самі відсторонилися від їх виконання. Тому органи виконавчої влади були деморалізовані. Ухвалювати рішення та організувати евакуацію за цих умов практично було нікому, утворився організаційний хаос. Біженці самостійно та за допомогою волонтерів стихійно виходили з районів бойових дій та переміщувались різними шляхами до лінії розмежування на територію, що контролювалася Україною, де управління подальшою евакуацією організували сили ДСНС, зокрема збір евакуйованого населення та відправлення його у безпечні райони.

Враховуючи те, що організованого виведення чи вивезення населення за об'єктивних та суб'єктивних причин із району збройного конфлікту не було, то до цієї ситуації більш доцільно було б застосовувати термін «переміщення», а не термін «евакуація».

Під час збройного конфлікту строки для евакуації населення з небезпечних районів (зон) надзвичайно стислі, не залишається часу на «класичну» схему, виникає потреба у нових рішеннях та підходах до проведення евакуації, зокрема екстреної, яка здійснюється людьми самостійно, а управління процесом забезпечується переданням спеціальних (розроблених для управління евакуацією) сигналів, які люди знають і навчені відповідним діям.

Основними проблемними питаннями у процесі переміщення (евакуації) людей із зони бойових дій були такі:

- відсутність налагодженої системи оповіщення та інформування населення про можливість переміщення у безпечні райони;
- проблеми з організацією виділення комунального транспорту для вивезення людей;
- відсутність організованого переміщення населення до безпечних місць розміщення;

- відсутність (недостатня кількість) спеціалізованого транспорту, обладнаного гідравлічним підйомником, ношами для лежачих, щоб евакуювати хворих, інвалідів, людей похилого віку;
- нестача залізничних квитків для біженців;
- створення безпечного «зеленого» коридору для населення, яке хоче виїхати з територій, де ведуться бойові дії чи проводиться антитерористична операція, надання населенню необхідного медичного обслуговування, розгортання мережі мобільних пунктів для забезпечення мирного населення питною водою, продуктами харчування і медикаментами, забезпечення броньованими засобами пересування;
- недостатня кількість баз для розміщення людей, де можливе безкоштовне проживання та харчування;
- недостатня кількість спеціалізованих установ, готових приймати людей з інвалідністю, людей похилого віку, дітей сиріт тощо;
- недостатнє інформування людей про:
 - адреси у різних містах, де переселенці можуть зареєструватися;
 - можливості медичного обслуговування людей за місцем тимчасового проживання;
 - організацію робочих місць або реєстрацію у Службі зайнятості;
 - можливості улаштування дітей у табори, дитсадки для того, щоб батьки могли працювати за місцем тимчасового проживання;
 - можливість переоформлення соціальних виплат, надання допомоги за місцем тимчасового проживання;
 - адреси, куди можна звернутися для відновлення втрачених документів;
 - інше.

Практика організації забезпечення переміщення населення із зони проведення АТО у безпечні райони показала недостатній рівень взаємодії між органами виконавчої влади та органами управління різних відомств і рівнів підпорядкування, зокрема з питань оповіщення, збору, транспортування, розміщення і життєзабезпечення евакуйованого населення.

З огляду на зазначене ці питання потребують особливої уваги для їх вирішення на усіх рівнях.

2.3 Досвід організації евакуації (переміщення) населення під час збройного нападу російської федерації на Україну в 2022 році

24 лютого 2022 року рф здійснила збройний напад на Україну. Ракетних та авіаційних ударів зазнали міста та інші населені пункти на усій території країни.

Відповідно до Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64 в Україні було введено воєнний стан.

Згідно із Законом України «Про правовий режим воєнного стану» (стаття 8) було визначено завдання органам військового командування (військовим адміністраціям) спільно із зацікавленими центральними та

місцевими органами виконавчої влади забезпечити проведення евакуації населення, якщо виникає загроза його життю або здоров'ю.

На підставі Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2022 року № 179-р «Про організацію функціонування єдиної державної системи цивільного захисту в умовах воєнного стану» єдину державну систему цивільного захисту приведено у готовність до виконання завдань в умовах воєнного стану. Зокрема, згідно з цим розпорядженням зобов'язано керівників обласних військових адміністрацій забезпечити проведення евакуації населення у разі загрози або виникнення збройних конфліктів на території, на яку поширюється їх юрисдикція.

Разом із тим агресивні дії супротивника та швидка зміна воєнної обстановки не дали можливості місцевим органам виконавчої влади забезпечити проведення евакуації населення відповідно до завчасно розроблених планів.

Більшість населення самотійно залишали небезпечні території на власному транспорті, автомобілях знайомих та волонтерів, а також на евакуаційних потягах.

З метою забезпечення проведення евакуації населення в умовах фактичних бойових дій військові адміністрації спільно з органами місцевого самоврядування та ДСНС:

- здійснили оповіщення населення усіма доступними засобами про воєнну обстановку та оголосили про доцільність евакуації населення у безпечні райони;
- забезпечили постійне інформування населення про безпечні маршрути автомобільного транспорту;
- організували стабільну роботу автозаправних станцій на маршрутах евакуаційних колон;
- спільно із Укрзалізницею організували відправлення із населених пунктів, де існувала реальна загроза захоплення супротивником, безкоштовних евакуаційних потягів до безпечних регіонів;
- спільно із громадськими організаціями волонтерами організували транзитні пункти евакуації на вокзалах та станціях, звідки здійснювалось відправлення евакуаційних потягів;
- у населених пунктах безпечних регіонів розгорнули роботу координаційних штабів та центрів надання допомоги евакуйованим і внутрішньо переміщеним особам для вирішення соціально-побутових проблем;
- розгорнули на пунктах пропуску через кордон наметові табори для обігріву та тимчасового прихистку осіб, які вирішили залишити територію держави.

Для комплексного розв'язання завдань з надання гуманітарної допомоги цивільному населенню під час збройних конфліктів за дорученням Прем'єр-міністра України від 04.03.2022 № 7116/0/1-22 забезпечення організації евакуації цивільного населення «гуманітарними коридорами» (з населених пунктів, які тимчасово перебувають під контролем супротивника) покладено на віце-прем'єр-міністра України – Міністра з питань реінтеграції тимчасово

окупованих територій України у взаємодії із зацікавленими центральними органами виконавчої влади та відповідними військовими адміністраціями.

Особлива увага приділена евакуації дітей, які зараховані на цілодобове перебування до закладів різних типів, форм власності та підпорядкування або проживають в таких закладах.

Згідно з рішенням Уряду було створено Координаційний штаб з питань захисту прав дитини в умовах воєнного стану, положення про який затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 17 березня 2022 року № 302. Основною метою цього штабу є забезпечення координації роботи центральних та місцевих органів виконавчої влади, керівників закладів, у яких цілодобово перебувають діти, щодо організації евакуації дітей із небезпечних територій та створення безпечних умов для їхнього перебування на нових місцях. Водночас особливо наголошується на дотриманні вимог законодавства щодо переміщення зазначених категорій дітей за кордон.

Територіальні органи ДСНС в областях та м. Києві організували взаємодію з військовими адміністраціями, які ухвалювали рішення та організували проведення евакуації населення з території виникнення збройного конфлікту, на яку поширюється їх юрисдикція. Водночас фахівці ДСНС відповідно до норм міжнародного гуманітарного права забезпечили супровід евакуаційних колон маршрутами гуманітарних коридорів та здійснили супровід евакуаційних колон, якими евакуйовано близько 352 тис. осіб. На шляхах евакуації розгорнуто 130 пунктів приймання громадян, в яких надано допомогу 256 тис. осіб.

За необхідності здійснювалось обстеження маршрутів на наявність вибухонебезпечних предметів та їх розмінування, а також надавалась різноманітна допомога населенню, у тому числі психологічна.

На транзитних пунктах евакуації спільно з громадськими організаціями та волонтерами було розгорнуто пункти обігріву та харчування для населення, яке прибувало із населених пунктів тимчасово непідконтрольної території.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 29 липня 2022 року № 854 «Про утворення Координаційного штабу з питань підготовки проведення обов'язкової евакуації населення Донецької області в умовах воєнного стану» створено Координаційний штаб та затверджено Положення про нього.

У Положенні визначено, що Координаційний штаб є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України та утворюється з метою сприяння координації діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, військових формувань, утворених відповідно до законів, та громадських об'єднань з питань організації та проведення обов'язкової евакуації населення Донецької області.

Основними завданнями Координаційного штабу є:

1) сприяння координації діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, військових формувань, утворених відповідно до законів, та громадських об'єднань з питань організації та проведення евакуації;

2) визначення шляхів і способів вирішення проблемних питань, що виникають під час евакуації.

Як показав досвід евакуації населення із зони бойових дій, значну допомогу в її проведенні надають волонтери, які діють на підставі Закону України «Про волонтерську діяльність».

Так, під час проведення евакуації населення із районів ведення бойових дій волонтери надавали допомогу у здійсненні оповіщення населення про початок евакуації, супроводжували маломобільні групи населення від місць їх мешкання (місць посадки на транспорт) до місць розселення у безпечних районах. Також вони супроводжували евакуйоване населення гуманітарними коридорами, особисто допомагали у перевезенні населення до безпечних місць своїм транспортом, надавали власний транспорт для евакуації та підвезення гуманітарної допомоги евакуйованим, допомагали в організації посадки евакуйованих на автомобільний та залізничний транспорт, зустрічали евакуйоване населення та допомагали у його розселенні в безпечних місцях, доставляли та роздавали гуманітарну допомогу евакуйованим, інформували та надавали допомогу у вирішенні соціальних питань евакуйованих.

2.4 Підходи та досвід організації евакуації населення у розвинених зарубіжних країнах

Реалізація комплексу заходів, спрямованих на захист і виживання населення в умовах сучасної війни, є одним із головних завдань цивільної оборони країн НАТО, яке вирішується через створення системи захисних споруд та евакуації населення. Заходи щодо планування та здійснення евакуації, розосередження евакуйованих у країнах НАТО визначаються розмірами їх територій, розміщенням і щільністю населення, рівнем розвитку дорожніх мереж, наявністю транспортних засобів для проведення евакуації та іншими чинниками.

Єдиної системи цивільної оборони у рамках Альянсу не існує. Усі заходи проводяться на державній основі з координацією національних зусиль комітетом ЦО, який належить до складу головного комітету НАТО з розроблення надзвичайних планів у цивільній галузі.

Комітет цивільної оборони складається із секретаріату і трьох робочих груп:

- 1) оповіщення населення;
- 2) будівництва укриттів і захисних споруд;
- 3) евакуації і справ біженців.

Робоча група з евакуації і справ біженців розробляє рекомендації щодо проведення евакуації. Крім того, група розробляє Положення про створення на період надзвичайної ситуації спеціального агентства у справах біженців для координації дій між військовими і цивільними структурами тилу НАТО. У період переходу блоку з мирного на військовий стан у планах НАТО передбачається формування «цивільних органів воєнного часу», на які покладено завдання координації діяльності цивільного сектору в інтересах об'єднаних сил Альянсу. Для цього призначаються фахівці для роботи в цих

органах з-поміж представників країн-учасниць блоку, які вже в мирний час проходять спеціальну підготовку та залучаються до участі у заходах, що проводяться по лінії цивільної оборони Альянсу.

В умовах війни, за оцінкою командування НАТО, можуть виникнути неконтрольовані потоки біженців, які значно ускладнять як пересування і постачання військ, так і проведення заходів з евакуації населення. Для уникнення цього уряди низки держав-учасниць блоку передбачають проведення заходів зі скорочення маршрутів і регулювання потоків біженців та надання їм необхідної допомоги. З цією метою підписані двосторонні угоди про приймання та розміщення біженців на території сусідніх країн.

Вивчення та аналіз нормативних документів з питань евакуації, зокрема міжнародного стандарту ISO 22315:2014, інших матеріалів та публікацій свідчить про те, що процес евакуації визначається як один з найбільш складних заходів для виконання, водночас визначальну роль відіграє планування цього процесу.

У розвинутих країнах Європи та США в плани евакуації закладається принцип, згідно з яким основна маса населення буде евакуюватися самостійно, але у заздалегідь призначені та підготовлені райони, визначеними маршрутами. На державні органи покладаються функції оповіщення та інформування, надання допомоги у переміщенні тієї частини населення, яка з різних причин не може самостійно евакуюватися.

У той же час самостійна евакуація населення власним транспортом, як показує досвід її проведення, в окремих випадках може призвести до негативних наслідків, таких як утворення масштабних заторів на дорогах, ускладнення використання громадського транспорту, проблем із заправкою транспорту паливом, що значно ускладнює проведення евакуації.

У Рекомендаціях з управління евакуацією пропонується готувати менеджерів, які будуть направлятися у район лиха та ґрунтовно і зрозуміло інформувати людей про організацію та способи евакуації, переконувати осіб, які відмовляються евакуюватися, залишити небезпечні райони, вказувати маршрути та райони для розміщення евакуйованих тощо. Такий підхід до вирішення цієї проблеми доцільно було б враховувати під час розроблення відповідних планів евакуації і у нас в країні, але з урахуванням особливостей, що існують.

У США розроблена методика оцінювання планів евакуації на різних рівнях. Її мета – оцінювання загального стану планування евакуації в регіоні. Оцінювання забезпечує основу для федеральних, штатних і місцевих органів влади, щоб зосередитися на удосконаленні тих заходів з евакуації населення, що найбільш потребують поліпшення.

Підходи до оповіщення та інформування населення про евакуацію загалом збігається з нашими підходами:

- залучення всіх (незалежно від власності) систем телерадіокомунікацій;
- розроблення шаблонів для попереджувальних та інформаційних повідомлень;
- розроблення спеціальних систем оповіщення для заінтересованих сторін;

– визначення (під час планування) часу доведення інформації.

У нормативних документах США передбачено додатковий етап евакуації – «повернення населення до своїх місць проживання», який не розглядається у наших нормативних документах як окремий захід. Цей етап доцільно проаналізувати у разі масової евакуації з великих населених пунктів. Особливе значення надається візуалізації інформації з використанням сучасних технологій, яка забезпечує сумісність даних щодо проведення евакуації на всіх територіях, що розглядаються.

Важлива роль відводиться оцінці ризиків. У стандарті ISO «Методи оцінки ризиків» таку оцінку рекомендується проводити до, під час інциденту, або під час оперативного реагування, для чого пропонується використовувати сучасні методики.

Оцінка ризиків дає змогу отримати відповіді на такі запитання:

- які події можуть виникнути та їх причини;
- якими можуть бути наслідки подій;
- яка вірогідність їх виникнення;
- які фактори можуть зменшити вірогідність виникнення подій?

Оцінка ризиків безпосередньо не пов'язана з евакуацією населення, але висновки з оцінки ризиків можуть бути корисними під час ухвалення рішення щодо проведення евакуації.

Такі підходи до розв'язання проблем евакуації значно підвищують ефективність цього процесу, що знайшло підтвердження під час проведення практичної евакуації населення із зон виникнення надзвичайних ситуацій.

За минулі роки в багатьох країнах світу почастишали випадки виникнення надзвичайних ситуацій, внаслідок яких виникала потреба у проведенні евакуації населення. Так, у США проводилася евакуація населення внаслідок дії ураганів:

- «Ендрю» у 1992 році (штат Флорида, місто Лос-Анджелес та Багамські острови);
- «Вільяма» у 2005 році (штат Флорида, а також карибське узбережжя Мексики, Ямайка, Куба, Багамські острови та Гаїті);
- «Катрина», у 2005 році, (практично було зруйновано місто Новий Орлеан та загинуло 1720 людей);
- «Айк» у 2008 році (зруйнував містечко Галвестон (Техас));
- «Сенді» у жовтні 2012 року (в Нью-Йорку була проведена евакуація 375 тис. мешканців. У штатах Нью-Йорк, Нью-Джерсі, Пенсильванія, Коннектикут, Вірджинія, Массачусетс, Делавер, Род-Айленд та в окрузі Колумбія було оголошено надзвичайний стан);
- «Майкл» у жовтні 2018 року (штат Флорида);
- «Доріан» у вересні 2019 року (у штатах Флорида, Джорджія та Південна Кароліна. Проведено масову евакуацію прибережних населених пунктів, оголошено обов'язкову евакуацію у дев'яти округах штату, у семи – добровільну);

– «Іда» у серпні 2021 року (спричинив сильні зливи та високі припливні хвилі у берегової лінії Луїзіани. У Мексиканській затоці проведено евакуацію

працівників нафтогазових платформ, а влада штату Луїзіана оголосила евакуацію населення з усього прибережного регіону, зокрема й з Нового Орлеана. Десятки тисяч людей виїхали з небезпечних районів).

Здійснювалася також евакуація під час виникнення масштабних лісових пожеж.

Під час пожежі «Кемерон пік», що сталася в штаті Колорадо у червні 2002 року, евакуйовано 5340 осіб. У серпні 2021 року сталися лісові пожежі у штаті Каліфорнія. Загалом зареєстровано 6630 пожеж. Понад 29 тис. осіб було евакуйовано внаслідок найбільш масштабної в Каліфорнії пожежі «Диски», її полум'ям було повністю знищено історичне місто Грінвілл.

Унаслідок пожежі «Калдор» було зруйновано близько 50 будівель у місті Гризли-Флэтс, понад 16 тис. осіб евакуйовано.

Масштабна пожежа в штаті Орегон у липні 2021 року охопила більш ніж 1200 квадратних кілометрів лісів. 2000 людей було евакуйовано. У штаті було створено два центри для евакуйованих у містах Редмонд та Кламат Фолз.

Унаслідок лісових пожеж у **Туреччині** наприкінці липня 2021 року евакуйовано 18 сіл в Анталії та 16 сіл в Адані й Мерсіні. Понад 4 000 туристів та персоналу у двох готелях Бодрума евакуювала морем берегова охорона Туреччини за допомогою приватних човнів. Морем евакуйовано людей із селища Орен та працівників електростанції Кемеркьой у провінції Мугла через пожежу на заводі.

У **Греції** через лісову пожежу в районі міста Кератея на сході Аттики та місті Атени проведено евакуацію мешканців.

Лісові пожежі в **Австралії** у лютому 2021 року, що розпочались у жовтні 2020 року, забрали життя щонайменше 18 людей. Влада штатів на південному сході країни організувала масштабну евакуацію населення й туристів.

У **Європі внаслідок повені у 2021 році здійснені заходи з евакуації населення**. Кількість жертв масштабної повені перевищила 150 осіб, тисячі місцевих жителів були змушені покинути свої будинки. Більше тисячі людей зникли безвісти. Основний удар стихії припав на західні регіони Німеччини – федеральні землі Рейнланд-Пфальц і Північний Рейн-Вестфалія. У першому, за даними місцевої влади, загинули близько 90 людей, у другому – 43.

Бельгія. Мешканцям Льежу, третього за величиною бельгійського міста після Брюсселя та Антверпена, наказали евакуюватися. До центру міста не впускали транспорт, а виїзд дозволявся лише для евакуації. Декілька менших муніципалітетів провінції Лімбург також отримали наказ про евакуацію.

Люксембург. Було евакуйовано декілька комун.

У **Нідерландах** проведено евакуацію мешканців у Лімбурзі, евакуйовано 15 тис. осіб. У місті Маастрихт евакуйовано 10 тис. осіб.

У **Чехії** евакуйовано жителів двох сіл в Ліберецькому краї на півночі країни.

Японія. Аварія на АЕС Фукусима-1 – приклад надзвичайної ситуації «змішаного типу».

11 березня 2011 року внаслідок потужного землетрусу і цунамі, що виникло згодом, сталося розплавлення ядерного палива, що призвело до вибухів на 3-х енергоблоках. Евакуйовано близько 164 тис. осіб.

Таким чином, вивчення світового досвіду щодо організації та проведення евакуації населення у разі виникнення надзвичайних ситуацій є позитивним і корисним для його запозичення.

Налагодження співпраці з державними структурами європейських країн та інших розвинутих країн світу дасть змогу удосконалити заходи з евакуації на основі передового досвіду, що значно підвищить рівень захисту населення від негативних чинників джерел надзвичайних ситуацій.

Розділ III

ОРГАНИ З ЕВАКУАЦІЇ, ЇХ СКЛАД ТА ЗАВДАННЯ

3.1 Склад органів з евакуації

Складність організації та проведення евакуації населення, матеріальних цінностей, обсяги її проведення та обмеженість часу потребують створення органів, на які будуть покладені завдання із своєчасної та якісної підготовки і проведення заходів з евакуації, тобто – органів з евакуації.

З метою планування, підготовки та проведення евакуації у центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих держадміністраціях, органах місцевого самоврядування та на суб'єктах господарювання утворюються органи з евакуації.

До органів з евакуації належать:

- комісії з питань евакуації;
- збірні пункти евакуації;
- проміжні пункти евакуації;
- приймальні пункти евакуації.

Для забезпечення організованості та порядку серед населення, яке евакуюється, призначаються:

- адміністрації пунктів посадки (висадки) населення на транспорт (із транспорту);
- групи управління на маршрутах пішої евакуації населення;
- начальники ешелонів – під час перевезення населення залізничним і водним транспортом;
- старші автомобільних колон – під час перевезення населення автомобільним транспортом.

Персональний склад органів з евакуації (особи з-поміж службовців (працівників) місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання) призначається органом, за рішенням якого вони утворені.

Особи, які перебувають у запасі й мають мобілізаційний припис, до складу органів з евакуації не призначаються.

Склад комісій та інших органів з евакуації, а також їх функції і права визначаються відповідно до положення про ці органи, що затверджується керівником органу, за рішенням якого вони утворені.

Час на розгортання і підготовку до роботи органів з евакуації не має перевищувати чотирьох годин з моменту отримання рішення щодо проведення евакуації.

3.2 Комісія з питань евакуації

Комісії з питань евакуації відповідають за планування евакуації на певному рівні, підготовку населення до здійснення заходів з евакуації, підготовку органів з евакуації до виконання завдань, здійснення контролю за

підготовкою проведення евакуації, приймання і розміщення евакуйованого населення, матеріальних і культурних цінностей.

Голова комісії з питань евакуації та її персональний склад призначаються органом, за рішенням якого утворені органи з евакуації.

На суб'єктах господарювання з чисельністю працюючого персоналу менш як 50 осіб, які потрапляють у зони можливих надзвичайних ситуацій, комісії з питань евакуації не утворюються, а призначається особа, яка виконує функції зазначеної комісії.

Комісії з питань евакуації створюються в усіх ланках, що відповідають адміністративно-територіальному поділу територій (область, район, територіальна громада, місто, селище, село) суб'єктами господарювання, де планується евакуація населення.

Комісія з питань евакуації має право:

- отримувати від місцевих органів влади, суб'єктів господарювання дані, необхідні для планування та організації заходів з евакуації;

- приводити в готовність усі підпорядковані органи з евакуації, необхідні для здійснення евакуації сили і засоби, спрямовувати їхню діяльність;

- доводити в межах компетенції керівникам підпорядкованих органів з евакуації, спеціалізованих служб цивільного захисту завдання щодо виконання заходів з евакуації та здійснювати контроль за їх виконанням;

- безпосередньо звертатися до місцевих органів влади, керівників суб'єктів господарювання з питаннями щодо складання переліку матеріальних і культурних цінностей, що підлягають вивезенню, а також визначення черговості евакуації населення та майна;

- відпрацьовувати та надавати керівництву пропозиції щодо матеріально-технічного та інших видів забезпечення заходів з евакуації;

- заслуховувати керівників підпорядкованих органів з питань евакуації, суб'єктів господарювання щодо виконання завдань з організації та проведення заходів з евакуації;

- підтримувати зв'язок із керівництвом залізниці і автопідприємств (інших перевізників), які забезпечують евакуацію, з метою отримання даних про транспорт, що виділяється для евакуації;

- у межах повноважень ухвалювати рішення щодо проведення заходів з евакуації у разі загрози або виникнення надзвичайної ситуації.

До складу комісії з питань евакуації входять:

- голова комісії з питань евакуації;

- заступник голови комісії;

- секретар комісії.

Для ведення діловодства комісії з питань евакуації і технічної роботи призначається робочий апарат з-поміж співробітників адміністрацій територіальних (місцевих) органів управління.

Робочий апарат комісій з питань евакуації комплектується за напрямками роботи і може складатися з декількох груп, з урахуванням місцевих умов:

- зв'язку та оповіщення;

- обліку евакуйованого населення, матеріальних і культурних цінностей;
- транспортного забезпечення;
- організації розміщення евакуйованого населення (працівників) у безпечному районі;
- охорони громадського порядку (публічної безпеки) та організації безпеки дорожнього руху;
- медичного забезпечення;
- забезпечення пально-мастильними матеріалами;
- забезпечення продуктами харчування та предметами першої необхідності;
- інженерного забезпечення;
- забезпечення радіаційного та хімічного захисту;
- інформаційного забезпечення;
- забезпечення взаємодії з органами військового командування.

Комісії з питань евакуації очолюють зазвичай заступники керівників органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та суб'єктів господарювання, які відповідають за планування, організацію, проведення евакуації, приймання і розміщення населення.

До складу комісій з питань евакуації призначаються особи з-поміж керівного складу місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування та організацій, працівники органів управління (підрозділів) з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення, транспортних органів, органів освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення, зв'язку, Національної поліції, ДСНС, представників територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки органів військового командування та інші, окрім осіб, які підлягають призову на військову службу під час мобілізації.

Секретарями комісій з питань евакуації Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, місцевих державних адміністрацій зазвичай призначаються працівники органу управління з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення.

Об'єктову комісію з питань евакуації зазвичай очолює один із заступників директора (керівника) підприємства, установи, організації.

До складу об'єктової комісії з питань евакуації призначаються начальники основних служб (відділів), цехів або їх заступники.

Комісія з питань евакуації організовує свою роботу згідно з річним планом роботи, який затверджується її головою.

Рішення комісії з питань евакуації ухвалюються колегіально більш як двома третинами складу комісії. Член комісії з питань евакуації, який не підтримує рішення, пропозиції та рекомендації, прийняті на засіданні комісії, може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови на засіданні.

Рішення комісії з питань евакуації оформляються протоколом, який підписується головою та секретарем комісії.

Рішення комісії з питань евакуації, ухвалені у межах її повноважень, є обов'язковими для виконання структурними підрозділами органів виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарювання, розташованими на відповідній адміністративній території.

Контроль за виконанням рішень комісії з питань евакуації покладається на секретаря комісії.

Основними завданнями комісії з питань евакуації є:

- розроблення і виконання планів евакуації населення (працівників) на своєму рівні (План евакуації населення розробляється комісією з питань евакуації, підписується її головою, затверджується керівником органу (суб'єкта господарювання), який утворив таку комісію, погоджується органом, на території якого планується розміщення евакуйованого населення);

- організація і контроль за розробленням планів евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей у підпорядкованих організаціях та на підпорядкованих територіях;

- підготовка населення до проведення заходів з евакуації;

- визначення складу відповідних органів з евакуації;

- комплектування та підготовка органів з евакуації до виконання завдань за призначенням;

- підготовка підпорядкованих органів з евакуації до виконання завдань;

- організація оповіщення населення, в тому числі непрацюючого, осіб з інвалідністю (з ураженням органів зору, слуху, опорно-рухового апарату, з розумовою відсталістю, психічними розладами) за місцем проживання про початок евакуації у разі виникнення надзвичайних ситуацій;

- організація інформаційного забезпечення;

- визначення (уточнення) зон можливих надзвичайних ситуацій на території адміністративного утворення, де необхідно проводити евакуацію;

- прогнозування можливих наслідків у разі виникнення надзвичайних ситуацій і потреби у проведенні евакуації населення та вивезення матеріальних цінностей;

- оцінка обставин, що склалися внаслідок виникнення надзвичайної ситуації, та підготовка пропозицій голові районної державної адміністрації (іншим керівникам, які призначили комісію з питань евакуації), для ухвалення рішення щодо проведення евакуації населення;

- забезпечення заходів з евакуації та заходів щодо підготовки до розміщення населення, яке евакуюється, у безпечних районах;

- організація обліку осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення (хворих, людей похилого віку, вагітних та жінок з малолітніми дітьми віком до 10 років), яким у разі евакуації необхідно надати транспортні засоби до місць, де вони мешкають, визначення посадових осіб, які конкретно відповідають за це питання;

- уточнення шляхів евакуації;

- залучення до виконання заходів з евакуації сил і засобів спеціалізованих служб цивільного захисту та координація їх дій;

- уточнення безпечних районів розміщення евакуйованого населення і надання пропозицій голові районної державної адміністрації (іншим керівникам, які призначили комісію з питань евакуації) про закріплення безпечних районів, за погодженням з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування;
- контроль за підготовкою та розподілом усіх видів транспортних засобів для забезпечення евакуаційних перевезень;
- організація роботи щодо забезпечення транспортних засобів пристроями для посадки людей з обмеженими можливостями;
- уточнення станцій, портів для посадки (висадки) населення і маршрутів евакуйованого населення транспортними засобами та пішки;
- взаємодія з іншими органами управління і силами цивільного захисту щодо організації та проведення заходів з евакуації міста, району;
- організація проведення евакуації населення і вивезення матеріальних та культурних цінностей;
- організація всебічного забезпечення заходів з евакуації;
- організація ведення обліку евакуйованого населення;
- контроль за розміщенням та організацією життєзабезпечення евакуйованого населення;
- організація контролю за проведенням заходів з евакуації;
- взаємодія з органами військового командування, іншими органами управління і силами цивільного захисту щодо організації та проведення заходів з евакуації на адміністративній території.

Основні завдання Комісії з питань евакуації адміністративно-територіального утворення (в режимах функціонування єдиної державної системи цивільного захисту)

У режимі повсякденної діяльності

1. Розроблення планів евакуації населення спільно з підрозділами з питань НС та ЦЗ Ради Міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій та щорічне їх уточнення.
2. Розроблення Плану проведення заходів з евакуації населення (працівників), матеріальних і культурних цінностей у разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій.
3. Визначення безпечних районів (безпечні райони визначаються органом, який ухвалив рішення про проведення евакуації).
4. Розроблення заходів щодо підготовки до розміщення населення, яке евакуюється, у безпечних районах та здійснення контролю разом з адміністративними і господарськими органами.
5. Контроль за створенням, комплектуванням і підготовкою комісій підлеглих органів з евакуації.
6. Проведення засідань відповідно до річного плану роботи.
7. Організація взаємодії з органами військового командування.
8. Участь у навчаннях з ЦЗ з метою перевірки реальності розроблених планів.

9. Здійснення практичної перевірки готовності підпорядкованих органів з евакуації і відповідних спеціалізованих служб цивільного захисту до виконання завдань з реалізації заходів евакуації.

У режимі підвищеної готовності

1. Контроль за приведенням у готовність підпорядкованих комісій з питань евакуації.

2. Уточнення плану евакуації населення, контроль за проведенням цієї роботи у підлеглих органах з евакуації.

3. Організація підготовки до розгортання ЗПЕ, контроль за ходом їхнього розгортання.

4. Контроль підготовки до евакуації населення пунктів посадки та висадки населення, ППЕ та ПрПЕ.

5. Контроль підготовки транспортних засобів до перевезення людей.

6. Уточнення разом із транспортними органами порядку використання всіх видів транспорту, що виділяється для вивезення населення з небезпечних районів, а також із ППЕ у пункти розміщення в безпечних районах.

7. Здійснення контролю за приведенням у готовність наявних захисних споруд цивільного захисту в районах ЗПЕ, пунктів посадки.

8. Уточнення з підлеглими й взаємодіючими комісіями з питань евакуації планів приймання, розміщення й забезпечення евакуйованого населення в безпечних районах.

У режимі надзвичайної ситуації

1. Організація взаємодії з підпорядкованими органами з евакуації та транспортними службами, органами військового командування (в особливий період), контроль за здійсненням оповіщення населення і подаванням транспорту на ЗПЕ та пункти посадки.

2. Керівництво роботою підпорядкованих комісій з питань евакуації, ЗПЕ стосовно збору населення, яке евакуюється, та відправлення його на пункти посадки або у безпечні райони.

3. Надання доповіді комісії з питань евакуації (за підпорядкованістю) про кількість населення, яке евакуюється, за часом і видами транспорту.

4. Збирання і узагальнення даних про евакуацію населення та надання доповіді керівнику відповідного органу виконавчої влади (суб'єкта господарювання) і комісії з питань евакуації (за підпорядкованістю).

5. Організація першочергового життєзабезпечення і захисту населення.

Основні завдання комісії з питань евакуації адміністративно-територіального утворення, на території якого планується розміщення евакуйованого населення (в режимах функціонування ЄДСЦЗ)

У режимі повсякденного функціонування

1. Розроблення планів приймання та розміщення евакуйованого населення.

2. Розроблення заходів першочергового життєзабезпечення евакуйованого населення.

3. Здійснення контролю за створенням і підготовкою підлеглих комісій з питань евакуації безпечного району, на території якого планується розміщення евакуйованого населення.

4. Організація підготовки ППЕ.

У режимі підвищеної готовності

1. Здійснення контролю за приведенням у готовність підлеглих органів з евакуації.
2. Уточнення планів приймання, розміщення та забезпечення населення, яке прибуває.
3. Уточнення заходів щодо першочергового життєзабезпечення евакуйованого населення.
4. Уточнення маршрутів евакуації на своїй території та підготовка ППЕ до приймання евакуйованих.
5. Контроль за підготовкою пунктів висадки до приймання евакуйованого населення.

У режимі надзвичайній ситуації

1. Організація розгортання ППЕ та пунктів висадки.
2. Керівництво роботою підлеглих органів з евакуації щодо приймання та розміщення населення, яке прибуває.
3. Збирання та узагальнення даних щодо прибуття, розміщення евакуйованого населення у встановлений термін, надання доповіді про це комісії з питань евакуації (за підпорядкованістю).
4. Організація (у взаємодії з відповідними службами) всебічного забезпечення евакуйованого населення.

На період підготовки та проведення заходів з евакуації спеціалізована служба зв'язку та оповіщення забезпечує комісію з питань евакуації надійним телефонним та телеграфним зв'язком.

Транспортне забезпечення членів комісії з питань евакуації під час роботи в зоні надзвичайної ситуації покладається на органи місцевого самоврядування. Члени комісії з питань евакуації на період проведення заходів з евакуації, якщо цього потребують обставини, забезпечуються спеціальним одягом та засобами індивідуального захисту.

Організація побутового забезпечення членів комісії під час роботи в зоні надзвичайної ситуації покладається на органи місцевого самоврядування.

За членами комісії з питань евакуації на час виконання завдань зберігається заробітна плата за основним місцем роботи.

Фінансування заходів з евакуації здійснюється коштом, передбаченим відповідно до вимог законодавства для ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

3.2.1 Оперативні групи комісії з питань евакуації

У невідкладних випадках для оперативного вирішення завдань та управління евакуацією у складі комісій з питань евакуації утворюються оперативні групи, які розпочинають роботу з моменту ухвалення рішення про проведення евакуації населення.

Під час виникнення аварій, катастроф на вибухо-, пожежо-, хімічно-, радіаційно небезпечних об'єктах, масових лісових та торф'яних пожеж,

стихійного лиха, воєнних дій (із застосуванням зброї) евакуація населення може проводитись без розгортання збірних пунктів евакуації.

За рішенням голови комісії з питань евакуації функції ЗПЕ у цих випадках покладаються на оперативні групи.

Склад оперативної групи визначається залежно від поставлених завдань та обстановки, що склалася.

До складу оперативних груп зазвичай входять:

- керівник оперативної групи;
- заступник керівника групи;
- представники груп:
- обліку евакуйованого населення;
- транспортного забезпечення;
- охорони громадського порядку (публічної безпеки);
- зв'язку і оповіщення;
- охорони здоров'я;
- медичного забезпечення.

Завдання оперативних груп:

- оповіщення, збір, облік і організація посадки населення на транспорт за місцем перебування (проживання або роботи);
- розподіл населення по транспортних засобах, формування евакуаційних колон (ешелонів) і супровід їх за маршрутами евакуації;
- здійснення контролю за ходом проведення евакуації та інформування комісії з питань евакуації;
- організація та підтримка громадського порядку (публічної безпеки) у зоні їхньої відповідальності.

3.3 Збірні пункти евакуації

Збірні пункти евакуації призначені для збору і реєстрації населення, яке евакуюється, та організації його вивезення (виведення) у безпечні райони (формування евакуаційних колон і ешелонів, відправлення їх на пункти посадки на транспорт та вихідні пункти руху пішки для відправлення у безпечні райони).

Збірні пункти евакуації створюються:

- у міністерствах (відомствах) за рішенням їх керівників;
- у містах, районах (територіальних громадах) за рішенням міських, районних державних адміністрацій (територіальних громад);
- у сільських населених пунктах за рішенням територіальних громад;
- на об'єктах за наказами керівників об'єктів.

Збірні пункти евакуації розгортаються поблизу залізничних станцій, морських і річкових портів, пристаней, поблизу маршрутів евакуації, а також на наявних міських площах, у відкритих безпечних місцях або безпечних приміщеннях, що забезпечують умови для збору людей.

За рішенням місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, наказів керівників суб'єктів господарювання на період

проведення евакуації населення ЗПЕ зазвичай розгортаються в будівлях громадського призначення (школах, клубах тощо).

Збірні пункти евакуації, забезпечуються зв'язком з районними, міськими, районними у містах, селищними, сільськими комісіями з питань евакуації, комісіями з питань евакуації, утвореними на об'єктах господарювання, пунктами посадки на транспортні засоби, вихідними пунктами пішого руху, медичними і транспортними службами.

Кількість ЗПЕ і їхня пропускна здатність визначаються з урахуванням загальної чисельності населення, яке евакуюється, кількості маршрутів евакуації, пунктів посадки на транспорт та інтенсивності відправлення з них автоколон, ешелонів, суден.

На ЗПЕ або у безпосередній близькості від нього для захисту населення підготовляються наявні захисні споруди (сховища, ПРУ, споруди подвійного призначення, підвали та інші заглиблені приміщення), обладнуються найпростіші укриття.

ЗПЕ створюється для забезпечення відправлення із розрахунку один ЗПЕ – 5–6 поїздів на добу або комплектування та підготовки до маршу двох (по 500 осіб) піших колон на годину.

ЗПЕ повинен забезпечувати одночасне розміщення людей, чисельністю не менш ніж один поїзд (судно, колона).

Кожному ЗПЕ присвоюється порядковий номер.

За збірним пунктом евакуації закріплюються:

- території (суб'єкти господарювання), населення яких будуть евакуйовувати через цей ЗПЕ;
- захисні споруди цивільного захисту, які розташовані неподалік;
- медичні установи;
- організації житлово-комунального господарства;
- пункти посадки, з яких організовується вивіз населення та маршрути пішої евакуації.

Для забезпечення роботи ЗПЕ призначається робочий апарат з-поміж співробітників територіальних органів виконавчої влади, установ і організацій, на базі яких розгортається ЗПЕ.

До складу адміністрації ЗПЕ входять:

- начальник збірного пункту евакуації;
- заступник начальника збірного пункту евакуації;
- група реєстрації і обліку (4–6 осіб);
- група комплектування колон, ешелонів та їх відправлення в безпечні райони (4–6 осіб);
- група охорони громадського порядку (публічної безпеки) (2–3 особи);
- медичний пункт (3 особи);
- кімната матері та дитини (2–3 особи);
- стіл довідок (2–3 особи);
- комендант.

ЗПЕ безпосередньо підпорядковується голові комісії з питань евакуації.

Основні завдання ЗПЕ:

- організація взаємодії і підтримання зв'язку з комісією з питань евакуації органу, що їх утворив, транспортними органами, пунктами посадки, вихідними пунктами пішохідних маршрутів;
- інформування голови комісії з питань евакуації про час прибуття населення на ЗПЕ і час відправлення його в безпечні райони (пункти);
- ведення обліку евакуйованого населення, яке вивозиться різними видами транспортних засобів і виводиться пішим порядком;
- надання доповіді в установлені терміни голові комісії з питань евакуації про відправлення евакуйованого населення у безпечні райони (пункти);
- організація надання необхідної медичної допомоги хворим під час знаходження їх на ЗПЕ;
- забезпечення охорони громадського порядку (публічної безпеки) на ЗПЕ.

Після отримання розпорядження про проведення евакуації ЗПЕ уточнюють чисельність населення, яке підлягає евакуації, порядок його відправлення, організують його збір та ведення обліку, забезпечують посадку населення на транспортні засоби, формують піші і транспортні колони, інформують комісію з питань евакуації про відправлення населення, організують надання медичної допомоги евакуйованому населенню та охорону громадського порядку (публічної безпеки).

У невідкладних випадках функції збірних пунктів евакуації (за рішенням голови комісії з питань евакуації) покладаються на оперативні групи.

Досвід, накопичений під час ліквідації наслідків найбільш резонансних надзвичайних ситуацій, свідчить, що в окремих випадках евакуацію населення із зон впливу небезпечних чинників НС доцільно проводити безпосередньо від місць проживання.

Евакуація особового складу збірних пунктів евакуації організовується після завершення евакуації населення на підставі рішення органу, що утворив такі органи.

3.4 Проміжні пункти евакуації

Проміжні пункти евакуації створюються за рішенням місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування для проведення евакуації населення із зон можливого радіоактивного або хімічного забруднення.

Проміжні пункти евакуації розміщуються (розгортаються) на зовнішньому кордоні зони надзвичайної ситуації, пов'язаної з радіоактивним (хімічним) забрудненням, поблизу залізниць і шосейних доріг, водних шляхів сполучення.

Проміжні пункти евакуації забезпечуються зв'язком з іншими органами евакуації, медичними і транспортними службами.

Кількість, нумерація, місця розташування та перелік районів, на території яких розміщуються проміжні пункти евакуації, визначаються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими держадміністраціями та органами місцевого самоврядування.

Основні завдання проміжних пунктів евакуації:

- облік, реєстрація населення (працівників), яке прибуває із забруднених зон;
- проведення (у разі потреби) дозиметричного і хімічного контролю;
- проведення санітарного оброблення евакуйованого населення;
- проведення (у разі потреби) заміни одягу та взуття, або проведення їх спеціального оброблення;
- надання медичної допомоги;
- пересадка евакуйованого населення з транспорту, який рухався по забрудненій місцевості, на «чистий» транспорт, на якому здійснюються перевезення на незабруднені території (безпечні райони розміщення);
- забезпечення громадського порядку (публічної безпеки) на пункті;
- відправлення евакуйованого населення в безпечні райони (пункти) розміщення;
- надання доповіді голові комісії з питань евакуації (за підпорядкованістю) про час прибуття, кількість населення (працівників), яке прибуло на ПрПЕ, та відправлення його в безпечні райони.

До складу проміжного пункту евакуації входять:

- начальник пункту;
- заступник начальника пункту;
- комендант;
- група охорони громадського порядку (публічної безпеки) (2–3 особи);
- група регулювання руху (3–4 особи);
- медичний пункт (1–2 особи);
- пункт санітарного оброблення (2–3 особи);
- група реєстрації та обліку (1–2 особи);
- пункт заправки паливом (1–2 особи);
- пункт спеціального оброблення техніки (2–3 особи);
- пост дозиметричного контролю (1–2 особи).

На пункті обладнується спеціальний майданчик для проведення дезактивації матеріально-технічних засобів, одягу та засобів захисту.

Робочі місця пункту приймання обладнуються таким чином, щоб забезпечити максимальну пропускну спроможність і короткочасне розміщення прибулих людей за несприятливих погодних умов.

Поруч із робочими місцями встановлюються таблички з позначками щодо їх призначення.

Завдання груп проміжного пункту евакуації.

Група охорони громадського порядку (публічної безпеки):

- забезпечення охорони громадського порядку шляхом організації патрулювання, виставлення постів (у разі потреби);
- організація інформаційно-довідкової роботи з населенням на пунктах посадки людей на транспорт.

Група регулювання руху:

- здійснення регулювання руху автотранспорту;
- забезпечення дотримання правил дорожнього руху в районі розміщення пункту.

Медичний пункт:

- надання медичної допомоги населенню та персоналу пункту;
- підтримання санітарного-гігієнічного стану території та пунктів пересадки.

Пост дозиметричного контролю:

- проведення дозиметричного контролю радіоактивного забруднення людей, транспорту, матеріальних засобів, одягу та засобів захисту;
- за наявності перевищення допустимих рівнів направлення населення на пункт для проведення санітарного оброблення, а техніки – на пункт спеціального оброблення;
- ведення журналу обліку рівнів радіоактивного забруднення населення та транспорту;
- надання доповіді начальнику ПрПЕ про здійснення дозиметричного контролю евакуйованого населення, яке прибуває, та техніки.

Пункт санітарного оброблення:

- проведення санітарного оброблення евакуйованого населення, радіонуклідне забруднення якого або наявність небезпечних хімічних речовин перевищують гранично допустимі рівні;
- проведення заміни одягу та взуття (у разі потреби);
- виявлення радіоактивного або хімічного забруднення на території пункту та вжиття необхідних заходів щодо його усунення.

Пункт спеціального оброблення техніки:

- проведення спеціального оброблення техніки, радіонуклідне забруднення якої або наявність небезпечних хімічних речовин більші гранично допустимих рівнів.

На майданчику проведення дезактивації (дегазації) матеріально-технічних засобів здійснюється:

- дезактивація (дегазація) матеріально-технічних засобів, одягу, засобів захисту за наявності перевищення допустимих норм радіаційного (хімічного) забруднення;
- контроль повноти санітарного оброблення населення і спеціального оброблення техніки та матеріально-технічних засобів.

Група реєстрації та обліку:

- реєстрація евакуйованого населення, яке прибуло на пункт, за списками і вибірково за паспортами;
- складання та надання одного примірника списків евакуйованих для відправлення на приймальний пункт евакуації.

Пункт заправки паливом:

– організація дозаправки автомобільної техніки паливом (дизельним паливом та автобензином), маслом, мастилом, охолоджувальною рідиною та іншими технічними рідинами.

3.5 Приймальні пункти евакуації

Приймальні пункти евакуації створюються за рішенням місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування безпечного району для зустрічі, приймання евакуйованого населення (працівників), ведення обліку піших колон, що прибувають, евакуаційних ешелонів, автоколон з евакуйованим населенням, матеріальними і культурними цінностями з подальшим їх доправленням до місць постійного (тимчасового) розміщення (зберігання) у безпечних районах.

Розгортаються ППЕ в місцях висадки евакуйованого населення (працівників) поблизу залізничної станції, пристані чи пункту висадки з автотранспорту поблизу залізничної станції.

Місцями для розгортання ППЕ можуть бути школи, клуби та інші громадські й адміністративні будинки, що забезпечують тимчасове розміщення людей за будь-якої погоди, та можливість обігріву взимку.

На приймальних пунктах евакуації у разі потреби розгортаються медичні пункти.

Основні завдання приймальних пунктів евакуації

1. Зустріч автомобільних і піших колон, поїздів (суден), що прибувають; забезпечення разом з адміністрацією пункту (начальником станції, пристані) висадки евакуйованого населення.

2. Розміщення в безпечних районах евакуйованого населення.

3. Організація взаємодії з автотранспортними органами з метою відправлення населення у пункти його розміщення в безпечних районах.

4. Надання доповіді комісії з питань евакуації безпечного району про час прибуття, кількість евакуйованого населення, яке прибуває, та доправлення його до пункту розміщення.

5. Організація надання медичної допомоги хворим з-поміж евакуйованого населення, яке прибуває.

6. Забезпечення підтримки громадського порядку (публічної безпеки) в районі пункту висадки.

7. Облік евакуйованого населення та матеріальних і культурних цінностей.

Залежно від кількості населення, яке прибуває, і часу його прибуття на ППЕ передбачається організація харчування та постачання питної води. Для цього можуть бути використані стаціонарні пункти громадського харчування – їдальні, кафе тощо, а через їх брак – пересувні пункти харчування.

Чисельність персоналу ППЕ визначається з урахуванням чисельності населення, яке прибуває під час евакуації, і обсягу заходів щодо його забезпечення.

ППЕ забезпечуються зв'язком з іншими органами з евакуації, медичними, транспортними та іншими службами.

До складу ППЕ входять:

- начальник ППЕ;
- заступник начальника ППЕ;
- група зустрічі, приймання та розміщення евакуйованого населення (працівників) (2–3 особи);
- група відправлення та супроводу евакуйованого населення (працівників) до пункту розміщення (3–4 особи);
- група охорони громадського порядку (публічної безпеки) (2–3 особи);
- група забезпечення (2–3 особи);
- медичний пункт (1–2 особи);
- відповідальний кімнати матері та дитини (1 особа);
- відповідальний столу довідок (1 особа).

У разі аварії на АЕС приймальні пункти евакуації розгортаються у місцях висадки евакуйованого населення поблизу залізничних станцій, пристаней та пунктів висадки з автотранспорту.

Основні документи приймального пункту евакуації:

- розпорядження голови комісії з питань евакуації;
- наказ про створення приймального пункту;
- положення про приймальний пункт евакуації;
- список посадових осіб ППЕ;
- функціональні обов'язки посадових осіб ППЕ;
- схема оповіщення і зв'язку;
- план-схема приймання та відправлення евакуйованого населення до місць розміщення;
- виписки із планів евакуації об'єктів (територій), приписаних до ППЕ;
- схема розташування сховищ та укриттів у районі розміщення ППЕ;
- план розташування приміщень ППЕ;
- журнал обліку прийнятих і відданих розпоряджень;
- довідкові дані з видів забезпечення.

Адміністрація пунктів посадки (висадки)

Для організації відправлення та прийняття евакуйованих призначається адміністрація пунктів посадки (висадки).

Адміністрація пунктів посадки (висадки) формується із керівників і представників відповідних транспортних організацій з метою:

- організації посадки (висадки) населення на транспортні засоби;
- організації завантаження (розвантаження) матеріальних і культурних цінностей, що підлягають евакуації;
- забезпечення своєчасного відправлення (прийняття) евакуаційних ешелонів, автоколон, їх облік та інформування відповідних комісій з питань евакуації.

Для організації руху піших евакуаційних колон створюються **групи управління на чолі з начальниками маршрутів евакуації**, які призначаються

за рішеннями органів місцевого самоврядування (керівника відповідного органу з евакуації) з-поміж відповідальних працівників дорожніх організацій.

До складу групи управління входять:

- ланка зв'язку – (3–4 особи);
- пости регулювання руху – (5–8 осіб);
- відділення забезпечення руху – (8–10 осіб);
- медичний пост – (3 особи).

Основними завданнями груп управління на маршрутах евакуації та забезпечення руху пішим порядком є:

- організоване відправлення піших колон;
- організація охорони громадського порядку (публічної безпеки) та забезпечення управління на маршруті;
- підготовка та підтримання маршруту евакуації у належному стані;
- надання медичної допомоги під час евакуації.

Працівники комісій з питань евакуації, збірних, проміжних і приймальних пунктів евакуації завчасно (у мирний час) проходять навчання у відповідних навчально-методичних центрах цивільного захисту та безпеки життєдіяльності, на територіальних курсах цивільного захисту та безпеки життєдіяльності і тренуваннях з цивільного захисту.

Час на розгортання і підготовку до роботи органів з евакуації усіх рівнів не має перевищувати чотирьох годин з моменту отримання рішення про проведення евакуації.

Органи з евакуації інформують щороку Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві держадміністрації, органи місцевого самоврядування та керівників суб'єктів господарювання про стан:

- планування евакуації;
- власної підготовки до виконання покладених на них завдань; навчання населення діям під час проведення евакуації;
- обладнання станцій, портів, пунктів посадки на транспортні засоби;
- підготовки маршрутів до місць посадки на транспортні засоби;
- організації ведення обліку евакуйованого населення;
- підготовки транспортних засобів до евакуації;
- системи оповіщення відповідних органів управління та населення про початок евакуації;
- організації медичного забезпечення населення під час евакуації у місті (районі); підготовки до розміщення пунктів санітарної обробки населення, спеціальної обробки одягу, майна та транспорту
- організації дозиметричного контролю у складі проміжних пунктів евакуації.

Розділ IV

ПЛАНУВАННЯ ЕВАКУАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ

4.1 Загальні положення щодо організації планування заходів з евакуації

Плануванню евакуації передують вивчення комісіями з питань евакуації керівних і нормативних документів з питань ЦЗ, збір і підготовка необхідних вихідних даних, вибір, узгодження і рекогносцирування безпечних районів розміщення населення, яке евакуюється.

Планування заходів з евакуації населення та матеріальних і культурних цінностей (далі – евакуація) у разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій із зон збройних конфліктів здійснюється відповідно до Методики планування заходів з евакуації (наказ МВС України від 10.07.2017 № 579).

Планування евакуації покладається на центральні органи виконавчої влади, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування та суб'єкти господарювання.

Планування евакуації здійснюється на підставі рішення комісії з питань евакуації відповідного рівня, у якому визначаються:

- аналіз ситуації, що склалася або може скластися;
- райони (населені пункти), в яких необхідно здійснювати заходи з евакуації;
- безпечні райони (населені пункти) для розміщення евакуйованого населення та матеріальних і культурних цінностей;
- час початку евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей та час закінчення;
- порядок вивезення населення (виведення пішки) та матеріальних і культурних цінностей транспортними засобами;
- організація управління евакуацією;
- заходи щодо забезпечення евакуації населення та матеріальних і культурних цінностей.

Основними документами, що розробляються для завчасного планування заходів з евакуації, є:

- план евакуації працівників апарату центральних органів виконавчої влади;
- план евакуації населення адміністративно-територіального утворення;
- план приймання і розміщення евакуйованого населення (у разі планування розміщення на території адміністративно-територіального утворення евакуйованого населення);
- план евакуації працівників суб'єктів господарювання.

Розроблені комісією з питань евакуації плани евакуації населення (працівників) підписуються її головою, затверджуються керівником органу (суб'єкта господарювання), який утворив таку комісію, погоджуються адміністративним органом, на території якого планується розміщення евакуйованого населення.

Комісія з питань евакуації, утворена Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевою державною адміністрацією, органом місцевого самоврядування, на території якого планується розміщення евакуйованого населення, розробляє план його приймання і розміщення в безпечному районі, який затверджується керівником органу, що утворив відповідну комісію.

Плани евакуації, приймання і розміщення евакуйованого населення щорічно уточнюються до 1 березня станом на 1 січня поточного року. Внесення змін до планів засвідчується підписом голови комісії з питань евакуації.

Координацію діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з питань евакуації та методичне керівництво плануванням цих заходів здійснює ДСНС.

З метою координації заходів з евакуації на загальнодержавному рівні уточнені копії планів евакуації населення (працівників апарату) та планів приймання і розміщення евакуйованого населення надаються центральними органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями до ДСНС в електронній формі щороку до 15 березня поточного року.

4.2 План евакуації населення (працівників)

Плани евакуації населення (працівників) центральних органів виконавчої влади, Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання складаються з текстової частини та карти або схеми.

4.2.1 Текстова частина до плану евакуації населення

Текстова частина плану евакуації населення місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування складається з трьох розділів:

I Планування заходів з організації та проведення евакуації.

II Планування заходів із забезпечення евакуації.

III Особливості планування евакуації осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

У розділі I «Планування заходів з організації та проведення евакуації» наводяться висновки з оцінки обстановки та зазначається інформація щодо:

1) складу органів з евакуації, порядку та строків приведення їх у готовність до виконання завдань за призначенням;

2) порядку оповіщення населення про початок евакуації;

3) кількості населення, яке підлягає евакуації, за категоріями;

4) порядку вивезення населення (працівників) та матеріальних і культурних цінностей транспортними засобами та виведення населення пішки;

5) розподілу суб'єктів господарювання за пунктами евакуації, пунктами посадки;

6) безпечних районів (пунктів) розміщення евакуйованого населення (працівників) та матеріальних і культурних цінностей;

7) пунктів посадки на транспортні засоби;

- 8) маршрутів евакуації;
- 9) пунктів висадки в безпечних районах;
- 10) заходів з приймання, розміщення, захисту та життєзабезпечення евакуйованого населення (працівників), матеріальних і культурних цінностей у безпечних районах.

У розділі II «Планування заходів із забезпечення евакуації» зазначається інформація щодо:

- 1) забезпечення управління та зв'язку під час евакуації;
- 2) транспортного забезпечення, а саме:
 - кількість транспортних засобів кожного виду і строки їх подавання до пунктів посадки, від яких транспортних підприємств залучаються транспортні засоби;
 - кількість населення, яке вивозиться (загальна чисельність щодо кожного пункту посадки);
 - строки відправлення евакуйованого населення в безпечні райони (місця посадки та час відправлення);
 - строки прибуття евакуйованого населення до пунктів висадки (час прибуття в пункти висадки);
 - кількість рейсів (кількість людей за рейсами та кількість транспортних засобів);
 - порядок вивезення евакуйованого населення з пунктів висадки до пунктів розміщення (кількість автотранспортних засобів, від яких транспортних підприємств виділяються, час прибуття до пункту висадки, маршрути руху автотранспорту до пунктів розміщення);
- 3) медичного забезпечення;
- 4) охорони громадського порядку та забезпечення безпеки руху на маршрутах евакуації (у разі потреби);
- 5) першочергового життєзабезпечення евакуйованого населення в безпечних районах та під час евакуації;
- 6) організації розвідки: інженерної, радіаційної, хімічної, пожежної, медичної, біологічної (у разі потреби);
- 7) порядку інформування та інструктажу;
- 8) календарного плану проведення заходів з евакуації.

У розділі III «Особливості планування евакуації осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення» зазначається інформація щодо:

- 1) кількості осіб з інвалідністю (з порушеннями опорно-рухового апарату, окремо визначається кількість тих, хто пересувається самостійно, хто пересувається на інвалідних візках, хто перебуває в лежачому положенні, осіб, які потребують під час проведення евакуації допомоги сторонніх осіб та медичного забезпечення) та осіб, які їх супроводжують;
- 2) транспортних засобів, які будуть задіяні;
- 3) пунктів посадки (висадки) осіб з інвалідністю;
- 4) забезпечення транспортних засобів спеціальним обладнанням для посадки (висадки) та перевезення осіб з інвалідністю;

5) залучення спеціального медичного транспорту для перевезення осіб з інвалідністю (у разі потреби).

Під час планування евакуаційних заходів у центральних органах виконавчої влади визначаються порядок роботи підпорядкованих суб'єктів господарювання, що перебувають в небезпечних районах, чисельність осіб, які працюють в одній зміні, і кількість змін.

Центральні органи виконавчої влади повинні мати узагальнені дані щодо евакуації працівників підпорядкованих їм суб'єктів господарювання та матеріальних і культурних цінностей.

Під час планування заходів з евакуації для апарату центральних органів виконавчої влади, а також суб'єктів господарювання в текстовій частині плану евакуації працівників визначаються:

- 1) порядок оповіщення та збору працівників;
- 2) порядок інструктажу працівників щодо порядку дій у разі виникнення надзвичайних ситуацій та здійснення евакуаційних заходів;
- 3) безпечний район (пункт) розміщення евакуйованих працівників;
- 4) транспортні засоби, що виділяються для евакуації, та розподіл їх між структурними підрозділами;
- 5) ЗПЕ, пункти посадки (висадки) та час прибуття до них працівників;
- 6) порядок розміщення працівників у безпечному районі та організація їх всебічного забезпечення;
- 7) управління заходами з евакуації.

До плану евакуації населення (працівників) можуть додаватися необхідні розрахунки, схеми, графіки тощо.

4.2.2 Карта (схема) до плану евакуації населення

На карті (схемі) до планів евакуації населення (працівників) центральних органів виконавчої влади, Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання позначаються:

- 1) розміщення органів з евакуації;
- 2) межі зон (районів) виникнення надзвичайних ситуацій;
- 3) станції (пункти) посадки (завантаження), станції (пункти) висадки (розвантаження);
- 4) безпечні райони (пункти) розміщення евакуйованого населення (працівників);
- 5) маршрути вивезення (виведення) населення (працівників) у безпечні райони;
- 6) пости регулювання руху на маршрутах евакуації;
- 7) заклади охорони здоров'я на маршрутах евакуації та в районах розміщення евакуйованих;
- 8) автозаправні станції, станції (пункти) технічного обслуговування та ремонту;
- 9) пункти зв'язку;
- 10) інші необхідні умовні позначення.

Розміщення органів з евакуації, межі зон (районів) виникнення надзвичайних ситуацій тощо на картах та схемах відображаються оперативно-тактичними умовними позначками.

За наявності двох і більше маршрутів евакуації їх нумерують. На маршрутах вивезення евакуйованого населення автотранспортом позначаються вихідні пункти, назви міст і населених пунктів проходження автоколон.

На піших маршрутах евакуації позначаються місця малих привалів через кожні 1,5–2 години руху і великих – на початку другої половини добового переходу.

До Плану евакуації населення та Плану евакуації працівників можуть додаватися необхідні розрахунки, схеми, графіки тощо.

4.3 План приймання та розміщення евакуйованого населення

План приймання та розміщення евакуйованого населення в безпечному районі розробляється комісією з питань евакуації місцевого органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, на території якого планується розміщення евакуйованого населення та матеріальних і культурних цінностей.

План приймання та розміщення евакуйованого населення складається з текстової частини та карти або схеми.

4.3.1 Текстова частина до плану евакуації населення

Текстова частина плану приймання та розміщення евакуйованого населення складається з трьох розділів:

I Планування заходів з організації приймання та розміщення евакуйованого населення та матеріальних і культурних цінностей.

II Планування заходів із забезпечення евакуйованого населення.

III Особливості планування, приймання й розміщення евакуйованих осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

У розділі I «Планування заходів з організації, приймання та розміщення евакуйованого населення, матеріальних і культурних цінностей» зазначаються:

1) склад органів з евакуації, порядок та строки приведення їх у готовність до виконання завдань за призначенням;

2) порядок оповіщення посадових осіб, які відповідають за приймання евакуйованого населення;

3) кількість евакуйованого населення за віковими категоріями, яке прибуває в район (пункт) розміщення та матеріальних і культурних цінностей;

4) найменування адміністративно-територіальних одиниць (суб'єктів господарювання), з яких населення прибуває у район (пункт) розміщення;

5) кількість населення, яке проживає на відповідній території, де планується розміщувати евакуйоване населення;

6) будівлі, споруди, які плануються для розміщення населення (працівників) евакуйованих об'єктів та матеріальних і культурних цінностей;

7) пункти висадки евакуйованого населення, конкретні місця тимчасового розміщення та кількість евакуйованого населення, яке прибуває на пункт висадки;

- 8) розміщення приймального пункту евакуації;
- 9) порядок доправлення населення з ППЕ до районів (пунктів) розміщення, час виходу (виїзду) та час прибуття до районів розміщення;
- 10) порядок розміщення евакуйованого населення.

У розділі II «Планування заходів із забезпечення евакуйованого населення» зазначається інформація щодо:

- 1) забезпечення відправлення евакуйованого населення з пунктів висадки в пункти його розміщення;
- 2) забезпечення громадського порядку в пунктах висадки;
- 3) медичного забезпечення в пунктах висадки;
- 4) інформаційного забезпечення в пунктах висадки;
- 5) забезпечення евакуйованого населення продуктами харчування, водою, предметами першої необхідності, медичним та іншими видами обслуговування.

У розділі III «Особливості планування приймання та розміщення евакуйованих осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення» зазначається:

- розрахунки та розподіл евакуйованих осіб з інвалідністю, які прибувають, за станціями висадки та ППЕ;
- списки будинків і споруд закладів соціального захисту населення та приватних будинків, максимально зручних для розміщення осіб з інвалідністю;
- розрахунок та розподіл транспортних засобів для зустрічі і перевезення евакуйованих осіб з інвалідністю від станції (пункту) висадки до ППЕ і далі до місць їх розселення;
- список органів соціального захисту та закладів охорони здоров'я безпечного району.

У разі здійснення евакуації в межах своєї області, району, району міста, селища план приймання евакуйованого населення (працівників) окремо не розробляється, але в плані евакуації населення відображається вся необхідна інформація стосовно приймання евакуйованого населення.

4.3.2 Карта (схема) до плану приймання та розміщення евакуйованого населення (працівників)

На карті (схемі) до плану приймання та розміщення евакуйованого населення (працівників) позначаються:

- 1) пункти висадки евакуйованого населення (працівників), залізничні станції висадки;
- 2) кількість населення (працівників), яке прибуває на ППЕ;
- 3) розподіл населення евакуйованих адміністративно-територіальних одиниць (суб'єктів господарювання) за районами (пунктами) розміщення;
- 4) місця розгортання органів з евакуації і строки приведення їх у готовність до приймання евакуйованого населення (працівників);
- 5) схема зв'язку, оповіщення та управління;
- 6) інші необхідні умовні позначення.

4.4 Особливості планування заходів з евакуації осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення

Заходи з евакуації осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення розробляються як окремий розділ у планах евакуації населення. Планування заходів з евакуації цих осіб у разі збройних конфліктів передбачається в окремому розділі з евакуації населення та матеріальних і культурних цінностей, який опрацьовується в планах цивільного захисту на особливий період.

Комісія з питань евакуації під час планування заходів з евакуації осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення:

- проводить оцінку обсягів і характеру заходів з евакуації;
- визначає пріоритети та особливості евакуації осіб з інвалідністю, зокрема з порушенням органів зору, слуху, опорно-рухового апарату, з розумовою відсталістю, психічними розладами та інших маломобільних груп населення (осіб, які їх супроводжують), у тому числі тих, які перебувають у закладах охорони здоров'я, освіти та соціального захисту.

Під час оцінки обсягів і характеру заходів з евакуації визначаються:

- кількість осіб з порушенням опорно-рухового апарату (окремо визначається кількість тих, хто пересувається самостійно, хто пересувається на інвалідних візках, хто перебуває в лежачому положенні);
- кількість осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, які потребують під час проведення евакуації допомоги сторонніх осіб та медичного забезпечення;
- кількість осіб, які супроводжують осіб з інвалідністю;
- медичний персонал, необхідний для супроводу осіб з інвалідністю;
- місця постійного проживання (перебування) осіб з інвалідністю;
- кількість спеціального медичного транспорту для перевезення осіб з інвалідністю;
- кількість та порядок забезпечення транспортних засобів спеціальним обладнанням для посадки (висадки) та перевезення цієї категорії населення;
- маршрути до ЗПЕ;
- порядок прибуття осіб з інвалідністю, які самостійно не можуть пересуватися, до ЗПЕ або проведення їх евакуації з місця постійного проживання;
- способи оповіщення та інформування осіб з інвалідністю залежно від характеру інвалідності.

Під час планування заходів з евакуації маршрути, місця привалів та їх тривалість, розташування й оснащення медичних пунктів, пунктів обігріву, харчування, забезпечення водою на всьому маршруті мають максимально враховуватись специфічні потреби осіб з інвалідністю.

Планування транспортного забезпечення евакуаційних заходів передбачає підготовку транспортних засобів для виконання евакуаційних перевезень осіб з інвалідністю та осіб, які їх супроводжують.

Під час планування підготовки та здійснення санітарної обробки населення обов'язково враховується специфіка проведення санітарного оброблення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

Планування обладнання ЗПЕ, ППЕ, проміжних пунктів евакуації, пунктів посадки, висадки, маршрутів евакуації проводиться з урахуванням потреб осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

Доведення сигналів оповіщення під час проведення евакуації та інформування населення про порядок дій на різних етапах евакуації, інформування про обстановку, що склалася, організовуються в доступній для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення формі.

Планування розміщення в безпечних районах полягає в пристосуванні приміщень та будинків до потреб осіб з інвалідністю.

Під час планування заходів із життєзабезпечення евакуйованого населення, зокрема забезпечення водою, предметами першої необхідності, житлом, медичними послугами і засобами, комунально-побутовими послугами, транспортом та необхідною інформацією мають максимально враховуватися потреби осіб з інвалідністю.

План приймання і розміщення евакуйованого населення має містити окремий розділ щодо приймання і розміщення осіб з інвалідністю, у якому зазначаються:

- розрахунки евакуйованих осіб з інвалідністю, які прибувають, за станціями висадки та ППЕ;
- списки будинків і споруд закладів соціального захисту населення та приватних будинків, максимально зручних для розміщення осіб з інвалідністю;
- розрахунок та розподіл транспортних засобів для зустрічі і перевезення евакуйованих осіб з інвалідністю від станції (пункту) висадки до ППЕ і далі до місць їх розселення;
- список органів соціального захисту та закладів охорони здоров'я безпечного району.

Заходи щодо приймання та розміщення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення в разі збройних конфліктів мають визначатися в окремому розділі з приймання та розміщення населення, матеріальних і культурних цінностей плану цивільного захисту на особливий період місцевих органів виконавчої влади, на території яких визначено безпечні райони.

4.5 Особливості планування заходів з евакуації у разі загрози (виникнення) збройних конфліктів

Заходи з евакуації в разі загрози збройних конфліктів передбачені в окремому розділі плану цивільного захисту на особливий період.

У військовий час евакуації підлягає населення (працівники), яке проживає в населених пунктах у районах можливих бойових дій.

Реалізація комплексу заходів, спрямованих на захист і виживання населення в умовах сучасної війни, є одним із головних завдань цивільного захисту, що вирішується через створення та нарощування фонду захисних споруд цивільного захисту та евакуації населення.

Заходи щодо планування та здійснення евакуації визначаються розмірами територій, розміщенням і щільністю населення, рівнем розвитку дорожніх мереж, наявністю транспортних засобів для проведення евакуації та іншими чинниками.

Планування заходів з евакуації із зон збройних конфліктів покладається на центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та суб'єкти господарювання.

Під час планування заходів з евакуації враховуються райони можливих бойових дій та безпечні райони, визначені Міністерством оборони України на особливий період.

Планування заходів з евакуації матеріальних і культурних цінностей, що перебувають у державній власності, здійснюється відповідно до Переліку матеріальних і культурних цінностей, що перебувають у державній власності та потребують евакуації у разі збройних конфліктів.

Перелік матеріальних і культурних цінностей, обсяг та черговість проведення їх евакуації визначаються органами державної влади, суб'єктами господарювання, у віданні або власності яких перебувають зазначені цінності.

В окремому розділі Плану цивільного захисту на особливий період визначаються особливості проведення обов'язкової евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей з районів можливих бойових дій у безпечні райони, висновків з оцінки обстановки та інформації щодо:

- 1) порядку оповіщення про початок евакуації;
- 2) кількості населення, яке підлягає частковій евакуації, за категоріями (у тому числі осіб з інвалідністю);
- 3) обсягів та номенклатури матеріальних і культурних цінностей, що підлягають евакуації;
- 4) порядку вивезення населення та матеріальних і культурних цінностей у безпечні райони;
- 5) порядку організації охорони матеріальних і культурних цінностей під час їх евакуації;
- 6) пунктів завантаження на транспортні засоби матеріальних і культурних цінностей;
- 7) маршрутів евакуації;
- 8) безпечних районів, в які здійснюється евакуація населення та матеріальних і культурних цінностей;
- 9) пунктів вивантаження матеріальних і культурних цінностей у безпечних районах;
- 10) особливостей планування екстреної евакуації населення із зон можливого ураження.

Заходи з приймання та розміщення евакуйованого населення, матеріальних і культурних цінностей у разі збройних конфліктів розробляються в плані цивільного захисту на особливий період місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, на території яких визначено безпечні райони.

Під час планування евакуації в умовах збройного конфлікту треба враховувати:

- можливість виникнення неконтрольованих потоків біженців, які значно ускладнять як пересування і постачання військ, так і проведення заходів з евакуації населення.

- здійснення заходів щодо скорочення маршрутів і регулювання потоків біженців, надання їм необхідної допомоги під час евакуації;

- принцип, згідно з яким основна маса населення буде евакуюватися самостійно, але у заздалегідь призначені і підготовлені райони визначеними маршрутами;

- особливості своєчасного оповіщення та інформування населення про початок, організацію та умови евакуації, місця збору людей для вивезення із небезпечних місць з урахуванням реальних умов та груп населення, яке евакуюється;

- реальні можливості використання (подання) комунального транспорту для вивезення людей, забезпечення перевезення евакуйованих залізничним, автомобільним, водним транспортом до безпечних районів;

- підготовку та наявність спеціалізованого транспорту, обладнаного для перевезення лежачих хворих, людей з інвалідністю, інших маломобільних груп населення;

- організацію безпечного пересування груп евакуйованих, створення безпечних коридорів для населення, розгортання мережі мобільних пунктів для забезпечення питною водою, харчуванням і надання медичної допомоги на маршрутах евакуації.

Під час планування маршрутів евакуації необхідно враховувати:

- можливі шляхи висування військ в райони бойових дій, щоб не створювати зустрічних потоків;

- облаштування районів тимчасового перебування евакуйованих;

- визначення місць для розміщення людей, спеціалізованих установ для приймання людей з інвалідністю, людей похилого віку, дітей-сиріт тощо;

- інформування людей стосовно місць, де можна зареєструватися за місцем тимчасового проживання, отримати роботу або стати на облік у Службі зайнятості, переоформити або отримати соціальні виплати, а також куди звернутися для відновлення втрачених документів.

4.6 Особливості планування заходів з евакуації у разі поширення епідемії та пандемії

Під час планування заходів з евакуації населення у разі виникнення та поширення епідемії та пандемії необхідно передбачити:

- порядок забезпечення персоналу органів з евакуації засобами індивідуального захисту та дезінфекційними розчинами, засобами для безконтактного вимірювання температури тіла;

- медичне сортування евакуйованих (розподіл евакуйованого населення на групи з урахуванням можливості його інфікування);

- визначення окремих транспортних засобів для осіб з підозрою на захворювання;

- інформування евакуйованого населення стосовно необхідності дотримання правил особистої та загальної гігієни;
- обробка дезінфекційними розчинами території ЗПЕ, майданчиків в'їзду і виїзду та автотранспорту, який використовується для евакуації;
- обладнання на ППЕ зони суворого протиепідемічного режиму;
- розміщення евакуйованого населення у безпечних районах, які визначені відповідними планами приймання та розміщення, з урахуванням особливостей протиепідемічного режиму;
- порядок проведення санітарного оброблення евакуйованого населення та персоналу органів з евакуації, дезінфекції транспортних засобів.

Планування розміщення евакуйованого населення в умовах поширення епідемій та пандемій у безпечних районах здійснюється з урахуванням можливості його інфікування таким чином:

- потенційно здорові, особи, які мали контакти з інфікованими;
- особи, які прибули з місць поширення епідемії та пандемії;
- інфіковані.

Визначення місць для розміщення евакуйованого населення в безпечних районах здійснюється відповідно до визначених груп (лікувальні заклади, санаторії, профілакторії, інтернати, обсерватори або самоізоляція за місцем розміщення).

Під час планування також необхідно передбачати супровід колон з евакуйованим населенням працівниками Національної поліції України та медичними працівниками. Першочергове життєзабезпечення евакуйованого населення в умовах поширення епідемії та пандемії здійснюється відповідно до планів евакуації. Водночас враховується:

- потреба евакуйованого населення в засобах індивідуального захисту, дезінфекційних засобах та дезінфекційних спиртовмісних серветках;
- створення додаткових запасів медикаментів та медичних засобів для визначених груп евакуйованого населення;
- проведення періодичної дезінфекції автомобільного транспорту, що здійснює постачання матеріальних засобів та продовольства для першочергового забезпечення евакуйованого населення, місць проведення розвантажувальних робіт та місць утилізації відходів.

Розділ V

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ЕВАКУАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ (ПРАЦІВНИКІВ) ТА МАТЕРІАЛЬНИХ І КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ

5.1 Загальний порядок проведення евакуації

Проведення евакуації, запобігання проявам паніки і недопущення загибелі людей забезпечується через:

- планування евакуації населення (працівників);
- визначення безпечних районів, придатних для розміщення евакуйованого населення (працівників);
- організацію оповіщення керівників суб'єктів господарювання і населення про початок евакуації;
- організацію управління евакуацією;
- всебічне життєзабезпечення в безпечних районах розміщення евакуйованого населення (працівників);
- навчання населення (працівників) діям під час проведення евакуації.

Організація проведення евакуації та підготовка районів для розміщення евакуйованого населення і його життєзабезпечення, а також зберігання матеріальних і культурних цінностей покладаються на Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві держадміністрації, органи місцевого самоврядування та керівників суб'єктів господарювання.

Залежно від обстановки, яка склалася на час надзвичайної ситуації, виведення (вивезення) населення із зони надзвичайної ситуації зазвичай здійснюється за обмежений час та в умовах негативного впливу на людей уражальних чинників джерела надзвичайних ситуацій.

Залежно від розвитку надзвичайної ситуації і чисельності населення, яке виводиться із зони надзвичайної ситуації, можуть бути варіанти евакуації: локальна, місцева, регіональна.

Приймання, перевезення, розміщення, облік та зберігання евакуйованих матеріальних і культурних цінностей здійснюється органом, відповідальним за організацію проведення евакуації, у визначеному законодавством порядку.

Евакуація населення зазвичай здійснюється комбінованим способом, що передбачає вивезення основної частини населення (насамперед жінок, дітей, осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення) з районів надзвичайних ситуацій техногенного, природного та воєнного характеру усіма видами наявного транспорту, в поєднанні з виведенням пішим порядком (з передбаченням повернення транспорту після вивезення населення до ППЕ на маршрути пішої евакуації для перевезення решти населення, яке рухається пішки).

Евакуації у воєнний час підлягає:

- а) насамперед населення, яке за віком чи станом здоров'я не здатне самотійно вжити заходів щодо збереження свого життя або здоров'я, особи, які доглядають (обслуговують) таких осіб;

б) діти, студенти, учні та інші категорії населення за рішенням відповідних органів і посадових осіб;

в) матеріальні та культурні цінності.

Евакуація матеріальних і культурних цінностей проводиться у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій, які можуть заподіяти їм шкоду, за наявності часу на її проведення, що визначається на підставі інформації суб'єктів моніторингу, спостереження, лабораторного контролю та прогнозування надзвичайних ситуацій.

Обсяги та черговість проведення евакуації матеріальних і культурних цінностей, їх детальний перелік визначаються органами державної влади, суб'єктами господарювання, в управлінні, віданні або власності яких перебувають зазначені цінності, та враховуються під час планування заходів з евакуації.

Комісія з питань евакуації організовує оповіщення та прибуття на ЗПЕ населення, осіб з інвалідністю, зокрема з ураженням органів зору, слуху, опорно-рухового апарату, розумовою відсталістю, психічними розладами, за місцем проживання.

З отриманням розпорядження (сигналу) про проведення евакуації керівники центральних органів виконавчої влади, голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голови обласних, районних, міських державних адміністрацій організовують оповіщення населення (працівників) відповідних адміністративних територій (територіальних громад), об'єктів про початок евакуації.

Під час оповіщення населенню повідомляється час прибуття на ЗПЕ.

Населення, яке підлягає евакуації, до визначеного часу самостійно міським транспортом прибуває на ЗПЕ і проходить реєстрацію. На ЗПЕ населення (працівники), яке евакуюється транспортом, розподіляється по вагонах (автомашинах, суднах) та організовано направляється на пункти посадки. Населення, яке підлягає евакуації пішим порядком, формується у колони та виводиться на вихідні пункти маршрутів.

Голови комісій з питань евакуації уточнюють завдання керівникам об'єктів з проведення заходів з евакуації, розгортають ЗПЕ і контролюють оповіщення населення (працівників), своєчасність збору населення (працівників) та відправлення його у безпечні райони. Разом з керівниками транспортних органів розгортають роботу пунктів посадки, уточнюють порядок використання міського транспорту для доправлення населення (працівників) на ЗПЕ і пункти посадки, ставлять завдання начальникам маршрутів евакуації пішим порядком та вручають їм схеми здійснення маршу, керують формуванням піших колон і виведенням їх на вихідні пункти, підтримують зв'язок із приймальними пунктами евакуації в безпечних районах, інформують їх про відправлення піших колон, поїздів, автоколон, суден, склад та кількість евакуйованого населення (працівників). Відряджають у райони розміщення своїх представників для вирішення питань приймання, розміщення та захисту евакуйованого населення (працівників).

Голови комісій з питань евакуації адміністративних територій (територіальних громад, об'єктів) уточнюють номери залізничних потягів, автомобільних колон і суден, які призначені для евакуації населення згідно з планом евакуації, контролюють його збір та реєстрацію на ЗПЕ. Контролюють проведення інструктажу начальників піших колон, начальників ешелонів та старших автомобільних колон, забезпечення їх виписками зі схеми маршруту та засобами зв'язку, відправлення піших колон, посадку населення на транспорт та відправлення його в безпечні райони. Організують надання допомоги місцевим органам виконавчої влади безпечних районів у розміщенні населення, яке прибуває.

Керівники міністерств та відомств керують евакуацією центрального апарату та підвідомчих організацій, контролюють хід евакуації робітників і службовців об'єктів, підпорядкованих міністерству (відомству).

Начальники ЗПЕ здійснюють оповіщення та збір персоналу пункту, уточнюють його обов'язки, підтримують зв'язок з начальниками пунктів посадки і закріплених об'єктів. У разі зміни часу виходу піших колон, подавання та відправлення транспорту уточнюють графіки відправлення населення, організують реєстрацію населення (працівників), яке прибуває, його відправлення на вихідні пункти піших маршрутів на пункти посадки на транспортні засоби.

Начальники піших колон прибувають на ЗПЕ і разом з адміністрацією ЗПЕ формують колони, виводять їх у вихідні пункти, доповідають начальникам маршрутів та з їх дозволу починають рух за маршрутами, під час руху підтримують дисципліну та порядок у колоні, доповідають начальнику маршруту про проходження пунктів регулювання і прибуття на ППЕ.

Начальники ешелонів та старші автомобільних колон прибувають на ЗПЕ та разом з його адміністрацією розподіляють населення по вагонах (автомашинах, суднах), організують пересування населення від ЗПЕ до місць посадки та посадку його у транспортні засоби, під час руху підтримують дисципліну серед евакуйованого населення, контролюють дотримання ними заходів безпеки та правил проїзду на транспорті.

Адміністрація пунктів посадки, начальники станцій, портів та пристаней з прибуттям евакуйованого населення до місць посадки здійснюють організовану посадку населення (працівників) у вагони (судна) та забезпечують своєчасне відправлення поїздів (суден) у безпечні райони. У разі затримки подавання транспорту негайно інформують про це начальників ЗПЕ.

Комісії з питань евакуації безпечних районів приводять у готовність пункти висадки населення, уточнюють чисельність населення, яке прибуває, та порядок подавання транспорту, призначеного для його вивезення до місць розміщення.

У разі виникнення аварії на хімічно або радіаційно небезпечному об'єкті евакуація населення (працівників) здійснюється у два етапи:

перший – від місця перебування людей до межі зони забруднення;

другий – від межі зони забруднення до пункту розміщення евакуйованого населення (працівників) в безпечних районах.

На межі зони забруднення в проміжному пункті евакуації проводиться санітарне оброблення населення та здійснюється його пересадка з транспортного засобу, який рухався забрудненою місцевістю, на незабруднений транспортний засіб.

Забруднений транспортний засіб використовується для перевезення населення (працівників) тільки в межах забрудненої зони.

Голови районних, міських державних адміністрацій, органів самоврядування безпечних районів приводять у готовність органи з евакуації та транспортні органи, організують подавання транспорту для вивезення населення до місць розміщення, а також розвідку маршрутів евакуації та регулювання дорожнього руху, забезпечують приймання та розміщення населення, яке прибуває.

Евакуація населення із зон можливого катастрофічного затоплення здійснюється насамперед з населених пунктів поблизу гребель, які хвиля прориву може досягти менше ніж за 4 години, а з інших населених пунктів – за наявності безпосередньої загрози їх затоплення.

Інформаційне забезпечення евакуйованого населення про порядок дій у різних ситуаціях та про оперативну обстановку здійснюється уповноваженим органом територіального управління з питань цивільного захисту з використанням для цього системи оповіщення, засобів радіомовлення та телебачення із залученням у разі потреби сил і засобів органів МВС.

Евакуйовані громадяни (працівники) повинні мати при собі паспорт, свідоцтво про народження, військовий квиток, документ про освіту, трудову книжку (за потреби) або пенсійне посвідчення, гроші та цінності, продукти харчування і воду на три доби, постільну білизну, необхідний одяг, взуття загальною вагою не більш ніж 50 кг на кожного члена сім'ї. Дітям дошкільного віку вкладається у кишеню або пришивається до одягу записка, де зазначається прізвище, ім'я та по батькові, домашня адреса, а також ім'я та по батькові матері та батька.

Юридичним та фізичним особам, транспортні засоби яких залучалися для здійснення заходів з евакуації населення, компенсується вартість наданих послуг і розмір фактичних (понесених) витрат коштом, що виділяється з відповідного бюджету на ліквідацію загрози виникнення або наслідків надзвичайної ситуації згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 14 серпня 2013 року № 581.

5.2 Порядок визначення безпечних районів, придатних для розміщення населення та матеріально-культурних цінностей

5.2.1 Розміщення евакуйованого населення

Розміщення евакуйованого населення планується здійснювати у межах своїх адміністративно-територіальних утворень (територіальних громад). Через брак необхідних умов для розміщення евакуйованого населення у межах своїх адміністративно-територіальних утворень воно може бути розміщене на територіях сусідніх адміністративно-територіальних утворень за узгодження з відповідними главами адміністрацій.

Безпечні райони для розміщення евакуйованих мають відповідати таким основним вимогам:

- забезпечувати безпеку населення від уражальних чинників джерела НС (повинні бути поза зонами їхньої дії);
- забезпечувати необхідні умови для життя та відпочинку людей (за першочерговими видами життєзабезпечення);
- відповідати санітарно-епідеміологічним вимогам.

До підготовки безпечних районів для розміщення евакуйованого населення (працівників) належать такі заходи:

- збільшення житлового фонду (влаштування наметових містечок, збірних будинків тощо);
- підготовка будівель громадського, службового, виробничого призначення для розміщення населення;
- розширення торговельної мережі, установ комунального, медичного, побутового обслуговування;
- підготовка джерел водопостачання;
- розвиток дорожньої мережі і системи зв'язку.

Підготовка будівель і приміщень суспільного призначення для розміщення евакуйованих покладається на керівників адміністративно-територіальних одиниць, які приймають евакуйоване населення.

Евакуйоване населення розміщується в житлових громадських і адміністративних будинках, які в зимовий період опалюються, незалежно від форм їх власності і відомчої підпорядкованості, санаторіях, пансіонатах, будинках відпочинку, дитячих оздоровчих таборах, крім тих, які мають мобілізаційне призначення, в опалювальних будинках дачних кооперативів і садівничих товариств на основі ордерів (розпоряджень), які видаються органами місцевого самоврядування відповідно до законодавства України.

У разі недостатності житла для розміщення евакуйованого населення можливе тимчасове підселення людей у квартири і будинки місцевих жителів з обов'язковим узгодженням цього питання з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

У літню пору, зокрема в південних районах, можливе короткочасне розміщення людей у наметах.

Райони розміщення евакуйованого населення, а також приміщення (будинки) і маршрути евакуації повинні бути погоджені з органами військового командування, начальниками гарнізонів.

Для розміщення співробітників центральних органів виконавчої влади і членів їх сімей планується використання насамперед фондів відповідних центральних органів виконавчої влади, які розподіляються відповідно до відомчих нормативних документів.

Для організації медичного забезпечення в районах масового розміщення евакуйованого населення використовують стаціонарні медичні установи різного профілю, крім призначених для розгортання спеціальних формувань охорони здоров'я, або розгортаються нові.

Розміщення та зберігання матеріальних і культурних цінностей

Для розміщення та зберігання матеріальних і культурних цінностей у безпечних районах завчасно визначаються приміщення або будуються спеціальні сховища, які відповідають необхідним вимогам для їх зберігання та охорони.

Підготовка районів (місць) для розміщення та зберігання матеріальних і культурних цінностей покладається на Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві держадміністрації, органи місцевого самоврядування та керівників суб'єктів господарювання.

Планування, підготовка та проведення евакуації матеріальних і культурних цінностей здійснюється з урахуванням заходів з евакуації населення.

5.3 Оповіщення населення про початок евакуації

Розпорядження (сигнал) про початок евакуації передається централізовано керівникам центральних органів виконавчої влади, голові Ради міністрів Автономної Республіки Крим, головам державних адміністрацій областей, міст, районів, територіальних громад, які своєю чергою доводять його до керівників суб'єктів господарювання та голів комісій з питань евакуації.

Оповіщення органів з евакуації про початок евакуації населення здійснюється за рішенням органу, що їх утворив.

До оповіщення можуть залучатися територіальні органи Національної поліції України, які отримують сигнали та інформацію з питань цивільного захисту через технічні засоби територіальної автоматизованої системи централізованого оповіщення.

Під час оповіщення населення про початок евакуації необхідно передбачати обов'язкове доведення сигналів та повідомлень до осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення. Для цього необхідно застосовувати такі технічні засоби, що враховують диференціацію за видами обмеження життєдіяльності людей з інвалідністю (звукові маяки, світлозвукові сповіщувачі, засоби аудіокоментування, субтитрування, сурдоперекладу, розсилки текстових повідомлень, інші відповідні засоби).

Для передавання сигналів та повідомлень оповіщення використовуються сигнально-гучномовні пристрої, у тому числі встановлені на транспортних засобах, електронні інформаційні табло, електросирени та інші технічні засоби.

Тривалість звучання попереджувального сигналу становить три – п'ять хвилин. Після попереджувального сигналу здійснюється трансляція телерадіомережами відповідних повідомлень про загрозу виникнення або виникнення надзвичайної ситуації із супроводженням інформації жестовою мовою та/або субтитруванням, якщо вона є голосовою, та аудіокоментуванням, якщо вона є візуальною.

Оповіщення населення передбачає спочатку включення електричних сирен, переривчастий звук яких означає єдиний сигнал небезпеки «Увага всім!», мережі радіомовлення всіх діапазонів частот та видів модуляції і телебачення незалежно від форм власності. Почувши цей звук (сигнал), люди мають негайно включити наявні у них засоби приймання повної інформації – радіоточки,

радіоприймачі та телевізори, щоб послухати інформаційне повідомлення про характер і масштаби загрози, а також рекомендації щодо найбільш доцільної поведінки в умовах, що склалися.

Тривалість звучання повідомлень, що передаються технічними засобами мовлення, повинна становити не менше п'яти хвилин, у разі потреби вони повторюються через кожні 10 – 15 хвилин.

З отриманням рішення (сигналу) про проведення евакуації керівники органу виконавчої влади (суб'єктів господарювання) ставлять завдання головам комісій з питань евакуації розпочати проведення евакуації населення відповідно до відпрацьованих планів та обстановки, що склалася.

Оповіщення центральних органів влади Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування та організацій, а також населення щодо проведення евакуації проводиться з використанням усіх схем оповіщення, мережі зв'язку, засобів радіомовлення і телебачення із залученням у разі потреби сил і засобів органів Національної поліції України. У разі оповіщення населення повідомляється час прибуття на збірний пункт евакуації та місце його розташування.

Особи, які здійснюють управління суб'єктом господарювання, будинком, виконують оповіщення непрацюючого населення про порядок проведення евакуації, разом з працівниками Національної поліції України та охорони здоров'я забезпечують прибуття на збірні пункти евакуації маломобільних груп громадян, які з поважних причин не можуть самостійно прибути на ці пункти.

Повідомлення про початок евакуації населення має містити відомості про:

- надзвичайну ситуацію, місце і час її виникнення;
- території (райони, масиви, вулиці, будинки тощо), що потрапляють в зону ураження;
- порядок дій населення, яке перебуває на цій території;
- дотримання заходів безпеки;
- іншу важливу інформацію.

5.4 Інформування населення під час проведення евакуації

Одним із значних чинників, що впливають на хід евакуації, є своєчасне та повне інформування населення про НС з визначенням меж поширення її негативних наслідків, а також про способів та методів захисту від них.

Таке інформування дасть змогу уникнути паніки, що своєю чергою може призвести до виникнення неконтрольованого потоку людей та ускладнень у проведенні евакуації.

Органи управління цивільного захисту з питань інформування населення зобов'язані забезпечувати оприлюднення інформації про наслідки НС:

- надавати населенню через засоби масової інформації оперативні та достовірні відомості про НС, що прогнозуються або виникли, їх класифікацію, межі поширення, можливі наслідки та способи захисту від них;
- визначати спосіб інформування населення у разі загрози або виникнення аварії;
- рекомендувати поведінку, якої слід дотримуватися.

Інформація має містити дані про суб'єкт, який її надає, та сферу його діяльності, про природу можливого ризику під час аварії, зокрема вплив на людей та навколишнє природне середовище, про спосіб подальшого інформування населення у разі загрози або виникнення аварії та поведінку, якої слід дотримуватися.

Оприлюднення інформації про наслідки НС здійснюється в офіційних друкованих виданнях, на офіційних вебсайтах, інформаційних стендах та в будь-який інший прийнятний спосіб відповідно до законодавства про інформацію.

Інформувати населення з питань проведення евакуації повинні всі органи з евакуації в межах своїх повноважень.

Так, інформування здійснюється з питань щодо:

- прибуття населення на ЗПЕ;
- організації обліку осіб;
- організації формування та відправлення колон;
- шляхів евакуації;
- організації посадки на транспорт;
- пунктів посадки (висадки);
- місць тимчасового розміщення населення у безпечному районі;
- перевезення маломобільних груп населення;
- надання необхідної медичної допомоги хворим;
- охорони громадського порядку (публічної безпеки);
- порядку організації пересадки населення з «брудного транспорту» на «чистий»;
- життєзабезпечення евакуйованого населення тощо.

5.5 Управління евакуацією

Управління евакуацією населення полягає у постійному керівництві з боку органів місцевих держадміністрацій, місцевого самоврядування та керівників суб'єктів господарювання, які ухвалюють рішення про проведення евакуації через створені ними органи з евакуації, а саме – комісію з питань евакуації.

Основними завданнями управління є:

- підтримання високого рівня морально-психологічного стану персоналу органів з евакуації та постійної їх готовності до дій за призначенням;
- завчасне уточнення запланованих заходів з евакуації;
- вивчення даних про обстановку в районі виникнення НС, на маршрутах евакуації у безпечні райони;
- своєчасне ухвалення рішень та доведення їх до підлеглих;
- організація та забезпечення безперервної взаємодії;
- організований збір та евакуація населення із зони НС;
- уточнення питання щодо організації всебічного забезпечення евакуації;
- контроль за своєчасним виконанням заходів з евакуації і поточних завдань підлеглими та надання їм необхідної допомоги.

Основою управління є рішення керівника центрального органу виконавчої влади, Автономної Республіки Крим, областей, міст, районів, органів місцевого

самоврядування, керівника суб'єкта господарювання, який несе повну відповідальність за управління та успішне виконання завдань підпорядкованими органами з евакуації та силами й засобами, що залучаються до проведення евакуації.

Принципами управління є безперервність, твердість, гнучкість та стійкість управління під час проведення евакуації.

Безперервність управління досягається:

- своєчасним ухваленням уточнених рішень та оперативним доведенням завдань до підпорядкованих органів з евакуації;
- наявністю стійкого зв'язку з підпорядкованими і взаємодіючими органами управління, силами та вищим керівництвом;
- своєчасним розгортанням пунктів управління евакуацією (місцем роботи комісій з питань евакуації);
- оперативним відновленням порушеного управління.

Твердість управління полягає у неухильному забезпеченні виконання ухвалених рішень відповідно до затверджених планів евакуації та цивільного захисту на особливий період, до умов обстановки, що склалася, у встановлені терміни.

Гнучкість управління забезпечується:

- оперативним реагуванням на зміну обстановки;
- своєчасним уточненням ухвалених рішень, поставлених завдань підлеглим та порядку взаємодії і всебічного забезпечення.

Стійкість управління досягається своєчасним розгортанням пунктів управління та засобів зв'язку, що дублюються.

Управління евакуацією здійснює голова місцевої держадміністрації, (місцевого самоврядування), керівник суб'єкта господарювання через комісію з питань евакуації. Голова комісії з питань евакуації організує і здійснює управління іншими підпорядкованими органами з евакуації.

У режимі повсякденної діяльності управління полягає у:

- розробленні планів евакуації;
- контролі створення, укомплектування та підготовки підлеглих органів з евакуації до виконання завдань за призначенням;
- організації та здійсненні заходів щодо підготовки населення, яке евакуюється, та його розміщенні у визначених безпечних районах;
- організації взаємодії з органами військового командування та іншими силовими структурами;
- перевірці готовності підлеглих органів евакуації і служб забезпечення евакуації.

У разі виникнення надзвичайних ситуацій та проведення евакуації населення управління полягає у:

- збиранні даних щодо обстановки, що склалася внаслідок виникнення НС, їх аналізуванні та оцінюванні;
- контролі за оповіщенням органів з евакуації та населення про початок евакуації;

- контролю за подаванням транспорту на пункти посадки;
- організації постійного моніторингу за динамікою змін обстановки;
- підготовці висновків і пропозицій для ухвалення рішення;
- ухвалені (уточненні) рішення щодо порядку проведення евакуації;
- доведенні уточнених завдань до виконавців;
- забезпеченні ухваленого рішення (заходів) необхідними силами, засобами та ресурсами;
- контролю за виконанням поставлених завдань;
- своєчасному отриманні інформації про здійснення заходів з евакуації;
- контролю за забезпеченням зв'язку з підлеглими органами з евакуації та транспортними службами;
- управлінні роботою підлеглих комісій з питань евакуації, ЗПЕ щодо збору населення, яке підлягає евакуації, та відправленні його у безпечні райони;
- уточненні питань щодо взаємодії та всебічного забезпечення процесу евакуації;
- контролю за організацією першочергового життєзабезпечення і захисту евакуйованого населення.

Управління евакуацією починається з моменту оповіщення про початок евакуації і завершується після надання доповіді про закінчення евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей, членів органів з евакуації у безпечні райони, його розміщення та життєзабезпечення.

Управління евакуацією здійснюється з пункту управління, який приводиться у готовність за рішенням голови комісії з питань евакуації. Час на приведення в готовність зазвичай не повинен перевищувати 1 годину.

На пунктах управління встановлюється цілодобовий режим роботи. Управління здійснюється безперервно і за добовими циклами, кожен з яких включає:

- збирання даних про обстановку; аналізування обстановки;
- висновки з оцінки обстановки;
- рішення.

Збирання даних про обстановку

Дані про обстановку надходять до комісії з питань евакуації від органів управління засобами зв'язку та у формалізованому вигляді (табелем термінових донесень). Основними джерелами одержання найбільш повних і узагальнених даних про обстановку є підпорядковані органи з евакуації. Значна частина інформації може надходити від органів управління вищого рівня та їх засобів спостереження і контролю.

Залежно від послідовності розвитку надзвичайної ситуації підпорядковані органи з евакуації надають такі повідомлення про:

- факт виникнення НС і її вірогідні наслідки;
- обстановку в районі лиха;
- ухвалення рішення про початок евакуації;
- розгортання органів з евакуації;
- хід оповіщення населення про початок евакуації;

- хід евакуації;
- різку зміну обстановки.

Повідомлення щодо вірогідності негативних наслідків надзвичайної ситуації надаються негайно. У них мають бути лише дані, необхідні для вжиття екстрених заходів і визначення завдань органам з евакуації, а також для ухвалення попереднього рішення щодо проведення евакуації.

Оцінка обстановки проводиться у повному обсязі керівником відповідного органу управління, головою комісії з питань евакуації із залученням інших посадових осіб у межах їх компетенції і відповідальності.

Обстановка аналізується за елементами, основними з яких є:

- характер і масштаб розвитку надзвичайної ситуації, заходи безпеки для персоналу органів з евакуації та населення, межі небезпечних зон (пожеж, радіоактивного, хімічного забруднення, бактеріологічного зараження, затоплення, руйнування тощо) і прогноз їх можливого поширення;

- небезпечні чинники НС, що впливають на проведення заходів з евакуації;

- особливості проведення евакуації;

- потреба в силах і засобах для перевезення населення;

- ступінь укомплектованості, забезпеченості і готовності до дій за призначенням підпорядкованих органів з евакуації.

У процесі аналізу даних про обстановку спеціалісти проводять розрахунки, аналізують варіанти проведення заходів з евакуації та готують пропозиції щодо обрання найбільш доцільного (реального) із них.

Висновки з оцінки обстановки і пропозиції щодо проведення заходів з евакуації доповідаються голові місцевої держадміністрації (голови місцевого самоврядування, керівнику суб'єкта господарювання).

Пропозиції спеціалістів узагальнюються і використовуються в процесі ухвалення рішень.

Висновки з оцінки обстановки мають містити відомості про характер і масштаби надзвичайної ситуації, заходи з евакуації, що мають проводитись, і умови проведення евакуації.

Рішення щодо проведення евакуації є основою управління, його ухвалює і реалізує голова місцевої держадміністрації (голова місцевого самоврядування, керівник суб'єкта господарювання), керівник органу управління (керівник робіт з ліквідації надзвичайної ситуації).

Рішення має включати такі основні елементи:

- заплановані дії;

- завдання органам з евакуації та силам, які беруть участь у проведенні евакуації;

- основні питання управління та взаємодії;

- всебічне забезпечення евакуації;

- заходи щодо безпеки.

Запланованими діями визначаються:

- напрям зосередження основних зусиль;

- послідовність виконання заходів з евакуації;
- розподіл та порядок використання транспортних засобів;
- завдання, які належить виконувати органам з евакуації, підприємствам та організаціям, що забезпечують проведення евакуації;
- заходи безпеки.

Завдання органам з евакуації та силам, що залучаються до проведення евакуації

Під час постановки завдань підлеглим необхідно вказати короткі висновки з обстановки, що склалася внаслідок виникнення НС, уточнені завдання та час їх виконання:

- членам комісії з питань евакуації (оперативним групам у разі їх створення);
- начальникам ЗПЕ, ППЕ, ПрПЕ, пунктів посадки (завантаження), ешелонів, автомобільних та піших евакуаційних колон;
- силам, залученим до забезпечення заходів з евакуації (розвідці, силам транспортного, медичного, інженерного, протирадіаційного і протихімічного захисту, матеріально-технічного, комунально-побутового, фінансового забезпечення, охороні громадського порядку та безпеки дорожнього руху, силам зв'язку).

Взаємодія між підпорядкованими органами з евакуації, між ними і підприємствами та організаціями, які забезпечують проведення евакуації, комісіями з питань евакуації безпечних районів, органами військового управління організовується під час ухвалення рішення щодо евакуації населення і здійснюються під час її проведення.

Для організації взаємодії:

- узгоджуються плани евакуації із заходами, проведеними військовим командуванням;
- здійснюється обмін інформацією щодо зміни обстановки;
- узгоджується питання спільного використання пунктів спеціального оброблення, медичних установ, пунктів заправки пально-мастильними матеріалами;
- уточнюються з Національною поліцією України питання охорони громадського порядку під час проведення евакуації та регулювання руху на маршрутах евакуації;
- визначається система обміну даними щодо динаміки обстановки;
- встановлюється порядок надання екстреної допомоги.

Забезпечення евакуації населення організовується з метою створення необхідних умов для успішного здійснення заходів з евакуації. Основними видами забезпечення є: розвідка, транспортне, медичне, інженерне забезпечення, протирадіаційний і протихімічний захист, матеріально-технічне, комунально-побутове забезпечення, охорона громадського порядку та безпека дорожнього руху, фінансове забезпечення та забезпечення зв'язку.

Безпосереднє керівництво забезпеченням евакуації здійснюють підрозділи і служби органів виконавчої влади, які входять до складу держадміністрацій, та спеціалізовані служби ЦЗ.

Під час організації **розвідки** визначаються:

– мета, райони (ділянки, об'єкти) маршруту евакуації і час ведення розвідки;

– порядок спостереження і контролю за станом навколишнього природного середовища та змінами обстановки на маршрутах евакуації, в пунктах посадки (висадки), на привалах, ППЕ, ПрПЕ, в безпечних районах;

– система сигналів і надання відомостей.

Транспортне забезпечення містить визначення характеру і об'єму перевезень, облік усіх видів транспорту, час та місце завантаження, маршрути, контрольні рубежі та час їх проходження, райони (пункти) вивантаження, створення резерву транспорту і порядок його використання.

Інженерне забезпечення роз'ясує завдання щодо проведення спеціальних інженерних робіт, влаштування пунктів водопостачання і доставлення води ЗПЕ, ППЕ, ПрПЕ, пункти посадки (висадки) у місця привалів на маршрутах евакуації.

Матеріальне-технічне забезпечення включає в себе визначення порядку постачання евакуйованому населенню продовольства і питної води, технічних засобів, засобів протирадіаційного і протихімічного захисту, медичного майна, обмінного і спеціального одягу, пального і мастильних матеріалів для транспортних та інженерних засобів.

Технічне забезпечення передбачає своєчасне проведення технічного обслуговування машин (контрольного огляду) перед виходом машин на маршрут та на привалах), щоденного технічного обслуговування після завершення маршу, усунення виявлених недоліків, проведення нескладного поточного ремонту на маршрутах евакуації та на ППЕ, ПрПЕ, евакуацію несправної техніки на ремонтні підприємства, а також постачання запчастин і агрегатів.

Медичне забезпечення передбачає проведення конкретних заходів щодо збереження здоров'я евакуйованого населення і працездатності персоналу органів евакуації, своєчасне надання допомоги постраждалим і хворим, їх евакуацію в лікувальні установи, а також запобігання виникненню інфекційних захворювань.

Охорона громадського порядку та безпеки дорожнього руху передбачає охорону громадського порядку (громадської безпеки) та забезпечення безпеки дорожнього руху під час проведення евакуації населення як на маршрутах евакуації, так і на ЗПЕ, ППЕ, ПрПЕ, місцях посадки (висадки) та у безпечних районах розміщення евакуйованого населення.

Протирадіаційний та протихімічний захист під час евакуації

Основними завданнями організації радіаційного і хімічного захисту є:

- виявлення та оцінка радіаційної і хімічної обстановки;
- організація та здійснення дозиметричного і хімічного контролю;
- розроблення типових режимів радіаційного захисту;
- забезпечення засобами індивідуального та колективного захисту;

– організація та проведення спеціального оброблення.

Комунально-побутове обслуговування евакуйованого населення передбачає забезпечення підготовки та належного функціонування систем комунально-побутового обслуговування евакуйованого населення всіх суб'єктів системи.

Фінансове забезпечення заходів з евакуації передбачає здійснення їх всебічного забезпечення коштом державного бюджету, республіканського бюджету Автономної Республіки Крим, місцевих бюджетів, а також коштом підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності та господарювання, інших джерел, передбачених чинним законодавством України.

Забезпечення зв'язку в період евакуації полягає в оснащенні ЗПЕ, ППЕ, ПрПЕ, органів управління заходами з евакуації стаціонарними або пересувними засобами зв'язку, в організації та здійсненні безперебійного зв'язку на всіх етапах евакуації.

Методи роботи керівників органів з евакуації

Методи роботи керівників органів виконавчої влади та їх структурних підрозділів, органів з евакуації щодо планування та здійснення заходів з евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайної ситуації, управління ними під час проведення евакуації залежать від обстановки, що склалася, характеру поставлених завдань і наявності часу.

Під час підготовки заходів з евакуації і у разі евакуації застосовуються методи **послідовної** та **паралельної** роботи.

Метод послідовної роботи застосовується у разі наявності достатнього часу на підготовку до дій. Водночас робота з організації дій проводиться послідовно, спочатку – в органах управління вищого рівня, а потім – у підпорядкованих їм органах управління, організаціях і службах, що залучаються до проведення евакуації.

Метод паралельної роботи застосовується за умов обмежених термінів підготовки до евакуації, а також у разі виникнення НС та ухвалення рішення щодо проведення евакуації.

Цей метод є основним у разі виникнення НС для організації евакуації.

У разі застосування цього методу організація дій у відповідних нижче підпорядкованих ланках починається відразу ж з отриманням інформації про виникнення надзвичайної ситуації, попередніх розпоряджень або рішення щодо проведення евакуації.

Методи роботи в усіх ланках управління мають бути єдиними і забезпечувати:

- своєчасне ухвалення рішень і доведення у найкоротші терміни завдань до виконавців;
- повне і якісне планування заходів з евакуації та їх виконання;
- узгоджену роботу всіх органів управління, організацій і підприємств, залучених до проведення заходів з евакуації;
- оперативне реагування на зміни обстановки;
- виконання поставлених завдань у визначені терміни.

5.6 Організація взаємодії місцевих органів виконавчої влади з органами військового командування щодо евакуації населення в умовах правового режиму воєнного стану

Евакуація населення в умовах правового режиму воєнного стану в безпечні райони планується, забезпечується і проводиться у взаємодії з мобілізаційними підрозділами місцевих органів виконавчої влади (органів місцевого самоврядування) і органами військового управління та погоджуються із заходами (планами) щодо переведення економіки держави на роботу в умовах воєнного часу, мобілізаційного розгортання військ, військових формувань, спеціальних формувань охорони здоров'я стосовно використання транспорту і транспортних комунікацій, матеріально-технічних засобів, забезпечення людськими ресурсами, фінансуванням, а також вирішення питань розміщення населення, яке евакуйоване у безпечні райони, і забезпечення його життєдіяльності.

Для вирішення питань проведення і забезпечення заходів з евакуації взаємодія підрозділів з питань НС та ЦЗ Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій і органів з евакуації із представниками командування ЗСУ, начальниками гарнізонів, начальниками ТЦК та СП здійснюється за такими напрямками діяльності:

- узгодження порядку організації зв'язку та доведення сигналів оповіщення;
- узгодження планів евакуації із заходами, що будуть проведені військовим командуванням;
- планування, організація та проведення евакуації родин військовослужбовців, робітників, службовців і членів їх сімей, військових частин і військових об'єктів, розташованих у зонах НС;
- можливості використання військових містечок та майна, що залишається військами, обладнання для розміщення і першочергового життєзабезпечення евакуйованого населення;
- узгодження переліку безпечних районів для розміщення населення, місць розміщення та зберігання матеріальних і культурних цінностей;
- обміну інформацією про зміни обстановки;
- спільного використання захисних споруд цивільного захисту, пунктів спеціального оброблювання, медичних установ, військових містечок, пунктів заправки пально-мастильними матеріалами;
- виділення техніки з високими захисними властивостями для ведення радіаційної та хімічної розвідки;
- забезпечення радіаційної, хімічної, біологічної, інженерної і протипожежної розвідок;
- виділення сил і засобів для забезпечення радіаційного, хімічного, біологічного, інженерного захисту населення, санітарно-протиепідемічних і лікувально-профілактичних заходів;

- виділення транспортних комунікацій (уточнення шляхів евакуації населення) і транспортних засобів;
- організації разом з органами Національної поліції охорони громадського порядку під час проведення евакуації та регулювання руху на маршрутах евакуації, забезпечення охорони громадського порядку (публічної безпеки) та зберігання матеріальних і культурних цінностей.

5.7 Життєзабезпечення евакуйованого населення в місцях його безпечного розміщення

Життєзабезпечення евакуйованого населення – це комплекс заходів, спрямованих на створення і підтримання умов, мінімально необхідних для збереження життя і здоров'я людей у зонах надзвичайних ситуацій, на маршрутах евакуації та в місцях розміщення евакуйованих.

Організація життєзабезпечення евакуйованого населення здійснюється місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у місцях його безпечного розміщення.

Безпосередньо життєзабезпечення евакуйованого населення здійснюється спеціалізованими службами цивільного захисту.

До заходів щодо життєзабезпечення евакуйованого населення належить:

- розселення евакуйованого населення, (тимчасово відселеного) в безпечних районах;
- забезпечення евакуйованих продуктами харчування (або гарячою їжею), водою і предметами першої необхідності;
- створення умов для нормальної діяльності підприємств комунально-енергетичного господарства, торгівлі і громадського харчування, транспорту та установ побуту і охорони здоров'я;
- організація обліку і розподілу фінансової та матеріальної допомоги;
- проведення необхідних санітарно-гігієнічних і протиепідемічних заходів;
- постачання евакуйованому населенню товарів та продуктів харчування в безпечних районах евакуації, здійснення контролю за їх виконанням.

Види життєзабезпечення:

- забезпечення продуктами харчування;
- забезпечення питною водою та водою для побутових потреб;
- забезпечення предметами першої необхідності;
- забезпечення комунально-побутовими послугами;
- медичне забезпечення;
- працевлаштування евакуйованих;
- забезпечення житлом;
- торговельно-побутове обслуговування;
- транспортне забезпечення;
- інформаційне забезпечення;
- надання фінансової допомоги.

Забезпечення продуктами харчування

Забезпечення евакуйованого населення (відселених) продовольством здійснюється через місцеву мережу продовольчих магазинів і підприємств громадського харчування. Через їх брак або недостатню потужність розгортаються рухомі пункти або тимчасові пункти харчування з приготуванням їжі. У разі неможливості забезпечити гарячим харчуванням рухомі пункти продовольчого постачання організують видачу сухих пайків.

В організації забезпечення продуктами харчування враховуються:

- номенклатура і кількість продовольства, необхідного для забезпечення евакуйованого населення;
- централізоване отримання, облік і розподіл продовольства;
- можливості щодо виробництва продовольства;
- можливості підприємств громадського харчування;
- запаси продовольства на складах держрезерву і торговельних організацій;
- необхідна кількість пунктів харчування, польових кухонь і хлібопекарень та їх розгортання у разі необхідності;
- здійснення контролю за забрудненням продуктів харчування радіоактивними, хімічними та іншими небезпечними речовинами, знезаражування продовольства; приготування і роздача їжі евакуйованому населенню.

Норму і асортимент продуктів, що відпускаються на одну особу на добу визначають місцеві органи державної виконавчої влади і місцеві органи самоврядування з огляду на наявність запасів продуктів харчування. Споживання обмежується фізіологічними потребами, енергетичними витратами і віковими особливостями.

Асортимент наборів продуктів харчування, непродовольчих товарів та набір послуг для основних соціальних і демографічних груп населення затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 11.10.2016 р. № 780. Норми фізіологічних потреб населення України в основних харчових речовинах і енергії затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 03.09.2017 р. № 1073.

Забезпечення питною водою та водою для побутових потреб

Під час організації забезпечення евакуйованого населення питною водою та водою для побутових потреб враховується:

- необхідна кількість води для побутових потреб;
- стан і можливість використання систем побутового водопостачання і автономних водозаборів, водоочисних споруд і установок;
- обладнання пунктів водозабору, очищення і роздачі води у тару;
- можливість підвезення необхідної кількості води наливним автотранспортом і у розфасовці населенню, підприємствам громадського харчування, хлібопекарням, лікувальним закладам;
- використання засобів видобування і очищення води;
- контроль за нормуванням і якістю води;

– захист систем водопостачання і автономних водозаборів від радіоактивного і хімічного забруднення;

– підготовка систем очищення від радіоактивних, хімічних та інших небезпечних речовин для використання поверхневих вододжерел;

– можливість відновлення пошкоджених систем побутового водопостачання, автономних водозабірних споруд.

Забезпечення предметами першої необхідності

Забезпечення предметами першої необхідності здійснюється на базі місцевих органів торгівлі.

До переліку предметів першої необхідності, якими забезпечується евакуйоване населення через торговельну мережу, входять:

- одяг (одяг і білизна, трикотажні вироби, головні убори тощо);
- тканини (вовняні та лляні);
- взуття різне;
- посуд, мило, мийні засоби;
- галантерейно-парфумерні вироби (зубна паста, зубна щітка, голки, нитки, гудзики, гребінки, предмети гігієни);
- інші непродовольчі товари (тютюнові вироби, сірники тощо).

Для організації забезпечення евакуйованого населення предметами першої необхідності враховується:

- номенклатура і кількість предметів першої необхідності;
- організація збору, сортування та підготовки до використання предметів першої необхідності з пошкоджених складів, які надійшли як гуманітарна допомога та допомога громадян;
- можливості забезпечення евакуйованих коштом центральних та інших органів виконавчої влади, органів самоврядування;
- здійснення у разі необхідності контролю за забрудненням предметів першої необхідності, які підлягають видаванню, їх знезаражування, а у разі їх непридатності до використання – утилізації (захоронення);
- визначення місця і порядку видавання предметів першої необхідності;
- необхідність в організації пересувних пунктів видавання предметів першої необхідності.

У разі тимчасового розміщення евакуйованих житлова площа забезпечується із розрахунку не менше ніж 2,5 м² на людину.

Евакуйоване (відселене) населення розміщується у приватних будинках, громадських будівлях, дачних селищах, оздоровчих таборах, санаторіях, готелях, будинках відпочинку тощо, а також у тимчасових наметових містечках, вагонах.

Забезпечення житлом

Не допускається розміщення людей у виробничих приміщеннях, на складах, базах, поблизу місць зберігання небезпечних хімічних речовин, вогнебезпечних і вибухонебезпечних матеріалів та інших небезпечних і шкідливих для здоров'я людей речовин.

Підібраний житловий фонд має забезпечувати нормальні санітарно-гігієнічні і культурно-побутові умови, мати опалювання,

водопостачання і каналізування, місця приготування і приймання їжі, місця відпочинку.

У разі розміщення евакуйованих у будинках і приміщеннях без центрального опалювання необхідно передбачати забезпечення їх твердим паливом.

Під час організації забезпечення житлом евакуйованого населення враховується:

- потреба у житлі;
- проведення інвентаризації житлового фонду;
- можливість постачання житла, що швидко будується;
- розгортання тимчасового житла (намети, пересувні та збірні будиночки тощо);
- підготовка санаторіїв, будинків відпочинку, пансіонатів, спортивних дитячих таборів та інших громадських будівель і споруд для розміщення евакуйованих.

Торговельно-побутове обслуговування

Торговельно-побутове обслуговування евакуйованих здійснюється через місцеві торговельні організації, систему громадського харчування і побутового обслуговування, а також через розширення і збільшення пропускної здатності сільської системи матеріального забезпечення, використовуючи органи постачання.

Медичне забезпечення

Медичне забезпечення здійснюється через наявну систему лікарень, поліклінік і медпунктів сільської місцевості та завдяки медико-санітарним органам охорони здоров'я, евакуйованим об'єктам, а також розгортанню лікувальних установ у будівлях громадського призначення.

Медичне забезпечення на маршрутах евакуації організовується силами медичної служби через розгортання стаціонарних і рухомих медичних постів і бригад.

Санітарно-гігієнічні та протиепідемічні заходи в районі розміщення евакуйованого населення проводяться з метою створення відповідних умов праці, побуту, збереження здоров'я, підтримки працездатності, забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя евакуйованого населення в місцях лікування та тимчасового розселення і включають:

- проведення санітарно-гігієнічного нагляду за виконанням норм і правил розміщення, харчування, водопостачання, лазне-прального обслуговування населення, поховання загиблих людей і тварин;
- контроль за санітарно-гігієнічним станом місць (приміщень) розміщення евакуйованого населення;
- проведення гігієнічної експертизи (контроль) продовольства і питної води на стаціонарних і тимчасових підприємствах торгівлі, громадського харчування, у тому числі і рухомих пунктах, а також у торговельних точках, що обслуговують населення у місцях тимчасового розселення;

- отримання своєчасної і достовірної інформації про епідемічну обстановку, а також виявлення інфекційних хворих, їх ізоляція і госпіталізація;
- контроль за організацією комунально-побутового обслуговування населення в місцях його розміщення;
- проведення протиепідемічних заходів у разі виникнення джерела інфекційних захворювань;
- боротьба з комахами і гризунами, контроль за вилученням і знезаражуванням харчових відходів і туалетів на маршрутах евакуації та у районах розміщення.

Забезпечення комунально-побутовими послугами

Під час організації комунально-побутових послуг враховуються:

- обсяги паливних ресурсів, що збереглися, стаціонарних тепло-, енергоджерел, наявність необхідної кількості палива та енергії;
- використання (у разі потреби) як джерела енергії локомотивів, річкових та морських суден;
- необхідна кількість простих засобів обігріву та електропостачання (печі, пересувні малогабаритні котельні, дизельні електростанції, акумулятори тощо) порядок їх постачання евакуйованому населенню;
- забезпечення евакуйованого населення лазнями, душовими, пральнями, туалетами, можливість організації лазне-прального обслуговування, якщо його немає у місці розміщення – використання пересувних засобів;
- організація та видалення побутових відходів на житловій території району безпечного розміщення.

5.8 Навчання населення та органів з евакуації діям під час проведення евакуації

З огляду на досвід проведення евакуації у разі надзвичайних ситуацій викликає занепокоєння стан готовності населення до дій у надзвичайних ситуаціях.

Так, оповіщення про евакуацію спричиняє у частини населення прояви паніки, безпорадності, що суттєво впливає на здатність людей адекватно оцінювати ситуацію та діяти. Зменшення негативного емоціонального стану, який може виникнути у екстремальній ситуації, знання кожною людиною порядку своїх дій у таких ситуаціях досягається завчасною підготовкою (навчанням) населення діям в умовах різних надзвичайних ситуацій.

Навчання населення та органів з евакуації діям під час проведення евакуації організовується відповідно до вимог Кодексу цивільного захисту України, постанов Кабінету Міністрів України від 26.06.2013 р. № 444, від 23.10.2013 р. № 819, ДСТУ 5058:2008.

Навчання населення діям під час проведення евакуації здійснюється:

- за місцем роботи – працюючого населення;
- за місцем навчання – дітей дошкільного віку, учнів та студентів;
- за місцем проживання – непрацюючого населення.

Організація навчання населення покладається:

– працюючого та непрацюючого – на ДСНС, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування;

– дітей дошкільного віку, учнів та студентів – на МОН.

Навчально-методичне забезпечення процесу навчання населення здійснюється ДСНС разом з МОН.

Навчання населення складається з:

- навчання безпосередньо на підприємствах, в установах та організаціях;
- навчання за межами підприємств, установ та організацій керівного складу і фахівців з питань цивільного захисту та пожежної безпеки;
- практичної підготовки під час проведення спеціальних об'єктових навчань і тренувань з питань цивільного захисту;
- навчання під час здобуття відповідного рівня освіти у закладах освіти;
- самостійного вивчення інформації щодо дій в умовах надзвичайних ситуацій.

Розподіл населення на групи навчання

Залежно від участі у виконанні завдань цивільного захисту населення для навчання діям в умовах НС має бути розподілене на групи:

група А – особи керівного складу цивільного захисту та інші управлінські кадри і фахівці, на яких поширюється дія законів України у сфері ЦЗ;

група Б – працівники підприємств, установ і організацій;

група В – студенти, учні та вихованці дошкільних навчальних закладів;

група Г – особи, не зайняті у сфері виробництва й обслуговування.

Метою навчання населення діям в умовах НС групи А є набуття навичок створювати, ухвалювати і реалізовувати управлінські рішення в межах посадових обов'язків щодо запобігання виникненню, локалізації та ліквідації НС та управляти силами і засобами цивільного захисту, організувати планування та здійснення заходів з евакуації населення.

Метою навчання населення діям у НС групи Б є:

– практичне відпрацювання способів захисту і дій в умовах НС, зокрема заходів з евакуації, відповідно до спланованих режимів функціонування єдиної державної системи цивільного захисту;

– навчання персоналу органів з евакуації позаштатних служб та невоєнізованих формувань практичним діям під час виконання заходів з евакуації.

Метою та основними завданнями навчання населення діям в умовах НС груп В і Г є:

– вивчення правил поведінки й основних способів захисту в умовах НС, зокрема під час евакуації;

– формування практичних навичок щодо індивідуальних і колективних дій в умовах НС та під час евакуації;

– засвоєння правил користування колективними та індивідуальними засобами захисту і їх практичне використання;

– набуття практичних навичок щодо надання домедичної допомоги постраждалим.

Навчання населення діям у НС групи А

Навчання осіб керівного складу та фахівців, діяльність яких пов'язана з організацією і забезпеченням заходів з цивільного захисту, здійснюється через проведення функціонального навчання та практичної підготовки.

Функціональне навчання

Функціональне навчання здійснюють у спеціально створеній мережі навчально-методичних установ єдиної державної системи цивільного захисту (курсах, центрах) або у вищих навчальних закладах післядипломної освіти, які мають відповідний документ на право його проведення.

Пройдення такого навчання є необхідною умовою атестації всіх посадових осіб та фахівців, на яких поширюється дія законів у сфері цивільного захисту, переміщення їх по службі, присвоєння кваліфікаційних категорій, звань тощо. Навчання організовують з відривом від виробництва.

Зміст і тривалість навчання визначаються програмами функціонального навчання у сфері цивільного захисту та відображені у відповідних методичних матеріалах, дидактичних посібниках.

Навчання керівного складу і фахівців з питань цивільного захисту для потреб місцевих органів виконавчої влади, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання здійснюють навчально-методичні центри.

Навчання населення діям у НС групи Б

Підготовка працівників у навчальних групах за місцем роботи здійснюється безпосередньо на підприємстві, в установі та організації згідно з програмами підготовки працівників до дій в умовах НС, а також під час проведення спеціальних об'єктових навчань і тренувань з питань ЦЗ, зокрема проведення евакуації.

Програми підготовки працівників до дій в умовах надзвичайних ситуацій, зокрема під час евакуації, розробляються і затверджуються підприємствами, установами, організаціями на підставі програм та організаційно-методичних вказівок з підготовки населення до дій у надзвичайних ситуаціях, що розробляються і затверджуються ДСНС, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування.

Навчання працівників на підприємстві, в установі та організації здійснюється через:

– курсове навчання, що передбачає формування навчальних груп і здійснюється в навчальних класах або на об'єктах навчально-виробничої бази підприємства, установи та організації;

– індивідуальне навчання, що передбачає вивчення теоретичного матеріалу самостійно та у формі консультацій з керівниками навчальних груп або іншими особами.

На підприємствах, в установах та організаціях із чисельністю працівників 50 і менше осіб навчання може реалізуватися через проведення інструктажів за

програмою загальної підготовки працівників, які здійснюють особи, призначені в межах штатної чисельності суб'єкта господарювання, відповідальні за питання цивільного захисту.

Для отримання працівниками відомостей щодо конкретних дій в умовах надзвичайних ситуацій на підприємстві, в установі та організації обладнується (з урахуванням особливостей виробничої діяльності) інформаційно-довідковий куточок з питань цивільного захисту, що є частиною приміщення загального користування, у якому тематично оформляються стенди, розміщуються схеми, навчальні посібники і зразки, передбачені програмами підготовки працівників до дій у надзвичайних ситуаціях та під час евакуації.

Тематичне наповнення інформаційно-довідкового куточка визначається з урахуванням заходів, передбачених у плані реагування на НС, та містить інформацію про наявні можливості та ресурси підприємства, установи, організації з протидії небезпечним факторам, що ймовірні з урахуванням характеру виробничої діяльності та місця їх розташування.

Спеціальні об'єктові навчання і тренування з питань цивільного захисту, зокрема евакуації, проводяться у порядку, затвердженому МВС.

Навчання працюючого населення здійснюється у робочий час коштом підприємств, установ та організацій.

Навчання населення діям у НС групи В

Організація навчання дітей дошкільного віку, учнів та студентів здійснюється МОН згідно із затвердженими ним і погодженими з ДСНС навчальними програмами з вивчення заходів безпеки, способів захисту від впливу небезпечних чинників, зумовлених надзвичайними ситуаціями, проведення заходів з евакуації, надання домедичної допомоги. Таке навчання здійснюють відповідно до вимог функціональної освітньої підсистеми «Навчання з питань безпеки життєдіяльності» єдиної державної системи цивільного захисту.

Підготовка учнів закладів загальної середньої освіти до дій у надзвичайних ситуаціях, що передбачає здобуття знань і вмінь з питань власної безпеки в умовах загрози та виникнення надзвичайної ситуації, дій у разі оголошення евакуації, користування засобами захисту, вивчення правил пожежної безпеки та основ цивільного захисту здійснюються в межах вивчення предметів «Основи здоров'я» та «Захист України».

Навчання населення діям у НС групи Г

Навчання непрацюючого населення діям у надзвичайних ситуаціях та під час оголошення евакуації здійснюється через проведення інформаційно-просвітницької роботи за місцем проживання та самостійне вивчення загальної програми навчання населення діям у НС, а також інших інформаційно-довідкових матеріалів з питань ЦЗ, правил пожежної безпеки у побуті та громадських місцях.

Просвітницьку роботу з населенням за місцем проживання мають організовувати житлово-експлуатаційні органи, селищні та сільські ради, адміністрації об'єктів підвищеної небезпеки за сприяння органів виконавчої влади, до компетенції яких належать питання ЦЗ. Консультаційні пункти мають

бути створені в житлово-експлуатаційних органах, селищних і сільських радах для отримання населенням інформації про стан безпеки з урахуванням ризику виникнення НС, а також про проведення заходів щодо захисту населення у НС, зокрема евакуації, а саме:

- інформування та оповіщення населення щодо НС, оголошення евакуації;
- сигналів оповіщення населення;
- порядку укриття населення, яке підлягає евакуації, в захисних спорудах цивільного захисту;
- порядок забезпечення населення засобами індивідуального захисту;
- дії під час проведення евакуації населення.

Населення, яке проживає в зонах впливу об'єктів підвищеної небезпеки, має отримувати інформацію про заходи захисту та правила поведінки у разі аварій через:

- локальні системи оповіщення об'єктів підвищеної небезпеки;
- пам'ятки;
- участь у відпрацюванні практичних навичок під час проведення на об'єктах підвищеної небезпеки навчально-тренувальних занять.

Для задоволення потреб самостійного вивчення змісту загальної програми навчання діям у НС групам осіб, які не зайняті у сфері виробництва та обслуговування, і пенсіонерам, видають посібники, з якими розповсюджують пам'ятки та інший друкований навчально-інформаційний матеріал, а також створюють відео- та електронну програмну продукцію.

5.9 Підготовка та здійснення заходів з евакуації у разі загрози або виникнення надзвичайної ситуації

Проведення евакуації населення із зони НС у кожному конкретному випадку визначається умовами її виникнення і розвитку, характером і просторово-часовими параметрами впливу уражальних чинників джерела НС.

На все населення, яке підлягає евакуації, за місцем проживання завчасно складаються списки.

Списки складаються в 3-х примірниках:

перший залишається в особи, яка здійснює управління суб'єктом господарювання, будинком;

другий – після уточнення списків надсилається на збірний пункт евакуації (у разі одержання рішення про проведення евакуації);

третій – з початком вивезення (виведення) населення, яке підлягає евакуації, спрямовується на приймальний пункт евакуації району розміщення.

Такі списки коригуються щороку особами, які здійснюють управління суб'єктами господарювання та будинками.

Евакуаційні списки і паспорти є основними документами для обліку, розміщення і забезпечення евакуйованого населення.

У разі загрози і виникнення надзвичайної ситуації виконуються такі заходи:

- приводяться у готовність до розгортання органи з евакуації;

- проводиться уточнення чисельності населення, яке підлягає евакуації, та їх списків;
- уточнюються розрахунки на вивезення населення усіма видами транспорту;
- проводиться підготовка маршрутів евакуації населення;
- здійснюється контроль за підготовкою транспорту до забезпечення заходів з евакуації;
- здійснюється перевірка готовності системи зв'язку і оповіщення;
- проводиться підготовка наявних захисних споруд цивільного захисту на ЗПЕ;
- проводиться підготовка до розгортання пунктів посадки та висадки для відправлення та приймання населення, яке евакуюється;
- проводиться підготовка пунктів і місць розміщення у безпечних районах.

Якщо отримано достовірну інформацію про виникнення НС, крім зазначених, проводяться й інші підготовчі заходи, мета яких полягає у створенні сприятливих умов для організованого вивезення або виведення людей із зони НС, зокрема уточнюються терміни прибуття евакуйованих на збірні пункти евакуації.

З отриманням сигналу на проведення евакуації здійснюються такі заходи:

- оповіщення керівників органів з евакуації, підприємств і організацій, а також населення про початок і порядок проведення евакуації;
- уточнення порядку проведення запланованих заходів з евакуації з урахуванням обстановки, що склалася;
- розгортання і приведення у готовність до роботи ЗПЕ, ППЕ, ПрПЕ;
- розгортання пунктів посадки та висадки населення, яке евакуюється;
- уточнення порядку організації взаємодії під час здійснення заходів з евакуації;
- організація обліку населення, яке евакуюється;
- формування (через начальників маршрутів) і вивід до вихідних пунктів на маршрутах піших колон, подавання транспортних засобів до пунктів посадки і посадка населення на транспорт;
- збір та відправлення у безпечні райони населення, яке підлягає евакуації;
- приймання і розміщення евакуйованого населення у безпечних (завчасно підготовлених) районах першочерговими видами життєзабезпечення;
- здійснення контролю за своєчасністю подавання транспорту до пунктів посадки та організацією його роботи щодо виконання евакуаційних перевезень;
- здійснення контролю за розміщенням евакуйованого населення у безпечних районах;
- підтримання постійного зв'язку з начальниками маршрутів та з органами виконавчої влади безпечних районів, інформування їх щодо процесу евакуації.

Комісії з питань евакуації безпечних районів організовують підготовку пунктів висадки, розгортають приймальний пункт евакуації, уточнюють кількість прибулих і порядок подавання транспортних засобів для їх вивезення з

пунктів висадки, а також у разі необхідності – з проміжних пунктів евакуації до пунктів розміщення, контролюють роботу керівників об'єктів безпечних районів з приймання, розміщення і життєзабезпечення евакуйованого населення.

Евакуація населення у безпечні райони у мирний час проводиться через вивезення частини населення усіма видами транспорту, що є на відповідній адміністративній території незалежно від форм власності і відомчої належності, які залучаються відповідно до законодавства України і не задіяні військовими органами управління, іншими особливо важливими перевезеннями за мобілізаційними планами, з одночасним виведенням решти населення пішки.

Перевезення населення на відстань до 100 км виконується зазвичай автотранспортом, місцевими і приміськими потягами, повітряними, морськими і річковими суднами.

Перевезення населення на відстань понад 100 км здійснюється залізничним транспортом, повітряними, морськими і річковими суднами.

На міжнавігаційний період евакуаційні перевезення, які здійснюються водним транспортом, мають дублюватися автомобільним або залізничним транспортом.

Перевезення матеріальних і культурних цінностей здійснюється зазвичай автотранспортом, а також залізничним, повітряним і водним транспортом центральних органів виконавчої влади, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування і організацій, у впорядкуванні яких знаходяться зазначені матеріальні і культурні цінності. За відсутності необхідних транспортних засобів допускається використання транспорту інших організацій, а також громадян – власників транспортних засобів, які не залучаються до виконання військових, інших особливо важливих перевезень за мобілізаційними планами і планами евакуації населення.

З метою евакуації матеріальних і культурних цінностей формуються спеціальні колони, які супроводжують співробітники Національної поліції і особи, відповідальні за збереження цих цінностей на маршрутах евакуації.

Під час планування евакуації матеріальних і культурних цінностей центральні органи виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування та організації здійснюють розрахунки фінансових коштів, що необхідні для проведення заходів з евакуації, а також для підготовки місць зберігання матеріальних і культурних цінностей.

З отриманням розпорядження про приведення цивільного захисту до вищого ступеня готовності керівники всіх рівнів віддають розпорядження щодо виконання першочергових заходів з можливого проведення евакуації населення, розгортання органів з евакуації, введення в дію планів евакуації населення, використання транспортних засобів і систем першочергового життєзабезпечення евакуйованого населення. Водночас проводяться підготовчі заходи до можливого проведення евакуації матеріальних і культурних цінностей.

Після отримання розпорядження про початок евакуації органи з евакуації здійснюють контроль за приведенням у готовність транспорту для забезпечення евакуації матеріальних і культурних цінностей.

Отримавши розпорядження щодо проведення евакуації, керівники державних адміністрації, органів місцевого самоврядування та організації вводять в дію план евакуації матеріальних і культурних цінностей. Евакуація матеріальних і культурних цінностей організовується відповідно до розроблених і уточнених планів.

Після завершення планових заходів комісії з питань евакуації організують взаємодію з органами виконавчої влади, територіальними органами центральних органів виконавчої влади і надають допомогу місцевим органам влади з обліку, життєзабезпечення і працевлаштування евакуйованого населення, а також з обліку, розміщення і забезпечення зберігання евакуйованих матеріальних і культурних цінностей.

Залежно від чисельності населення, віддаленості районів евакуації, кліматичних умов, характеристик місцевості, розвитку дорожньої мережі й наявності транспорту евакуація із міст та інших населених пунктів, що належать до груп з цивільного захисту, має завершуватися у встановлені терміни з моменту отримання розпорядження (сигналу) щодо початку її проведення.

Для міст із чисельністю населення більше 1-го млн осіб, а також для інших міст, із яких за місцевих умов неможливо провести евакуацію у вказані терміни, порядок евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей та терміни її проведення можуть бути змінені за узгодженням з ДСНС.

Часом завершення приймання, розміщення і проведення організаційних заходів щодо першочергового життєзабезпечення евакуйованого населення вважається час закінчення евакуації населення.

Керівництво проведенням заходів з евакуації здійснюється завчасно створеними міськими і позаміськими пунктами управління, забезпеченими у необхідних обсягах каналами та засобами зв'язку, а також лініями прив'язки до мережі зв'язку загального користування.

Для визначення ступеня готовності центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних організацій, органів місцевого самоврядування і організацій до проведення евакуації населення, реальності розроблених планів евакуації, підготовки органів з евакуації і населення до дій з евакуації, а також надання практичної допомоги у своєчасному і якісному виконанні поставлених перед ними задач плануються і здійснюються періодичні перевірки. Порядок і періодичність цих перевірок встановлюється ДСНС.

Евакуація населення, матеріальних і культурних цінностей у безпечні райони здійснюється в період дії воєнного стану за розпорядженням Кабінету Міністрів України.

5.10 Особливості проведення заходів з евакуації на об'єктах господарювання, розташованих у зонах можливого виникнення надзвичайних ситуацій

На об'єктах господарювання, розташованих у зонах можливого виникнення НС, у разі загрози виникнення техногенних аварій і стихійних лих здійснюються:

- підготовка до припинення виробничої діяльності, зупинки та консервування устаткування;
- перевірка готовності системи зв'язку та оповіщення для забезпечення заходів з евакуації;
- уточнення плану заходів з евакуації і списків населення, яке підлягає евакуації;
- розгортання роботи комісії з питань евакуації;
- контроль за приведенням у готовність захисних споруд цивільного захисту у пунктах збору.

З одержанням розпорядження щодо проведення евакуації здійснюється:

- оповіщення та забезпечення збору робітників, службовців і членів їх сімей;
- припинення виробничої діяльності, зупинка та консервування устаткування;
- введення в дію плану евакуації робітників, службовців і членів їх сімей;
- проведення заходів, спрямованих на забезпечення евакуації і її здійснення.

Евакуаційні заходи можуть початися негайно у разі загрози або виникнення НС.

Вид і характер евакуації залежать від багатьох факторів:

- наявності часу після одержання сигналу оповіщення, ступеня небезпеки для життя людей;
- тривалості впливу загрозливих чинників НС тощо.

З урахуванням аналізу і оцінки обстановки, що склалася можуть бути ухвалені рішення про:

- проведення евакуації усередині об'єкта (переміщення людей з будинку в будинки, з нижніх поверхів на верхні або навпаки, укриття у захисних спорудах цивільного захисту);
- виведення персоналу за межі об'єкта;
- застосування комбінованого методу (наприклад, укриття людей на нижніх поверхах з подальшим виведенням за межі об'єкта).

Найбільш складним стосовно організації, але більш ефективним видом евакуації є виведення людей за межі об'єкта у безпечне місце. Для його здійснення завчасно (протягом року) проводяться підготовчі заходи, до яких належать:

- складання планів евакуації як самого об'єкта, так і безпосередньо структурних підрозділів;
- підготовка системи пунктів тимчасового розміщення і тривалого проживання населення, виведеного із зон НС;
- підготовка людей до евакуації.

Підготовка людей до евакуації здійснюється через проведення спеціальних занять як безпосередньо на об'єктах, так і за місцем проживання, а також залученням громадян до участі у тренуваннях і навчаннях.

Маршрути евакуації обираються з урахуванням обстановки, що може виникнути під час НС. Виведення людей із зони НС здійснюється з урахуванням напрямку приземного вітру, в обхід зруйнованих будинків, завалів та інших перешкод.

Такі схеми розробляються завчасно на основі ретельного і всебічного прогнозу обстановки, що може скластися внаслідок НС.

План евакуації і всі розрахунки доводяться до підрозділів об'єкта як виписки, де розробляється уточнений план евакуації цеху, відділу, служби.

Щоб кожний робітник і службовець знав свої реальні дії, доцільно на видному і доступному для кожного працівника місці вивісити такі документи:

- сигнали оповіщення ЦЗ, порядок дій відповідно до них;
- план-графік евакуації підрозділу, схеми евакуації;
- розподіл робітників та службовців по ділянках для евакуації;
- графік та інструкції з безаварійної зупинки виробництва;
- розрахунок робітників та службовців, які виділяються в об'єктові формування ЦЗ, а також у власні цехові аварійно-рятувальні групи.

Питання евакуації включаються для вивчення в тематику занять із робітниками та службовцями у системі навчання з ЦЗ. Крім того, зі знов прибулими працівниками обов'язково проводиться вступний інструктаж на робочому місці, де повинні бути доведені питання захисту у разі НС, у тому числі і з евакуації.

Необхідно домагатися, щоб всі робітники та службовці чітко знали порядок евакуації, строки її проведення, маршрути висування, місця розташування пунктів тимчасового розміщення, правила користування засобами індивідуального захисту, у тому числі й підручними.

5.11 Особливості проведення евакуації у разі аварії на радіаційно небезпечних об'єктах

Евакуація населення у разі виникнення аварії на радіаційно небезпечних об'єктах зазвичай має місцевий або регіональний характер.

Евакуація населення із зон небезпечного радіоактивного забруднення навколо атомних електростанцій планується і проводиться:

для АЕС потужністю до 4 ГВт – у радіусі 30 кілометрів;

для АЕС потужністю більше 4 ГВт – у радіусі 50 кілометрів.

Рішення щодо проведення евакуації населення ухвалюється на підставі прогнозованої радіаційної обстановки.

Евакуація населення зазвичай проводиться за територіальним принципом, за винятком окремих об'єктів (інтернати, дитячі будинки, медичні установи психоневрологічного профілю тощо), евакуація яких передбачається за виробничим принципом.

Для евакуації населення із зон радіоактивного забруднення навколо атомних електростанцій визначаються не менш ніж два райони для розміщення евакуйованого населення у протилежних напрямках, з урахуванням переважаючого для цієї місцевості напрямку вітру.

Евакуація населення у разі аварії на радіаційно небезпечному об'єкті проводиться у два етапи:

– на першому етапі евакуйоване населення доправляється від місць посадки на транспорт до ПрПЕ, розташованого на межі зони можливого радіоактивного забруднення;

– на другому етапі евакуйоване населення виводиться із ПрПЕ у сплановані безпечні райони.

На межі зони забруднення на проміжному пункті евакуації у разі потреби проводиться санітарне оброблення людей та спеціальне оброблення одягу, майна і транспорту, здійснюється пересадка евакуйованого населення із транспортного засобу, що рухався забрудненою місцевістю – «брудного транспорту» – на незабруднений транспортний засіб – «чистий» транспорт. Забруднений транспорт використовується тільки для перевезень на забрудненій території. «Чистий» транспорт використовується для вивезення населення з ПрПЕ до місць тимчасового розміщення.

Особливістю проведення евакуації населення у разі комунальної аварії на радіаційно небезпечному об'єкті, під час якої сформувалась зона забруднення, є обов'язкове використання для вивезення людей критого транспорту, що частково може захистити від радіації.

З метою запобігання необґрунтованого опромінення посадка на транспортні засоби виконується зазвичай безпосередньо з місць знаходження людей (від під'їздів будинків, службових будинків, захисних споруд).

Після ліквідації наслідків аварії на радіаційно небезпечному об'єкті та у зоні радіоактивного забруднення ухвалюється рішення щодо необхідності проведення реєвакуації.

5.12 Особливості проведення евакуації у разі аварії на хімічно небезпечному об'єкті

У разі аварії на хімічно небезпечному об'єкті проводиться екстрене вивезення (виведення) населення, що потрапляє у зону забруднення, за межі поширення хмари небезпечних хімічних речовин. Населення, яке проживає у безпосередній близькості від ХНО, через швидке поширення хмари НХР зазвичай не виводиться з небезпечної зони, а укривається в житлових (виробничих і службових) будинках і спорудах із проведенням герметизації приміщень та з використанням засобів індивідуального захисту органів дихання на верхніх або нижніх поверхах (залежно від характеру поширення НХР).

Можливе термінове виведення (вивезення) населення планується завчасно за даними попереднього прогнозу і проводиться з тих житлових будинків і установ (суб'єктів господарювання), що перебувають у зоні можливого хімічного забруднення.

Розміщення населення проводиться у будинках громадського призначення (готелі, будинки відпочинку, кінотеатри, спортивні споруди, гуртожитки тощо).

Порядок оповіщення і розміщення доводиться до всіх категорій населення.

Реєстрація евакуйованого населення проводиться безпосередньо у місцях розміщення.

Транспортне забезпечення та тимчасове розміщення евакуйованого населення може здійснюватися не тільки за заздалегідь відпрацьованими планами, а й проводитися оперативним порядком.

Під час аварії з викидом НХР виведення (вивезення) населення транспортом із зони забруднення та тимчасове його розміщення здійснюється з урахуванням обстановки, яка склалася.

Залежно від масштабів аварії з викидом НХР у навколишнє середовище та їх виду тривалість перебування евакуйованого населення у районах його тимчасового розміщення може скласти від декількох годин до декількох діб.

5.13 Особливості проведення евакуації у разі катастрофічного затоплення (повені)

Евакуація населення із зон катастрофічного затоплення (повені) проводиться у разі загрози або руйнування гідротехнічних споруд і підвищення рівня води в річках та інших водоймах, а також у разі руйнування об'єктів життєзабезпечення внаслідок виникнення зазначеного стихійного явища.

Внаслідок катастрофічного затоплення (повені) можуть мати місце значні руйнування житлового фонду і об'єктів життєзабезпечення, тому реєвакуація населення можлива тільки після проведення значного обсягу відбудовних робіт, які можуть бути досить тривалими. Паводкове підвищення рівня води в річках і водоймах також може бути досить тривалим (до декількох тижнів).

За наявності достовірного прогнозу про прорив гідротехнічних споруд проводиться загальна евакуація населення. Вона має локальний або місцевий характер.

Евакуація населення із зон можливого катастрофічного затоплення проводиться насамперед із населених пунктів, що розміщуються поблизу гребель, хвиля прориву яких може досягнути зазначених населених пунктів менше ніж за чотири години, а з інших населених пунктів – за наявності безпосередньої загрози їх затоплення.

За наявності достатнього часу попередження про евакуацію проводиться за виробничо-територіальним принципом із розгортанням ЗПЕ. Якщо часу недостатньо, евакуація здійснюється за територіальним принципом в один або два етапи. В іншому випадку евакуйоване населення вивозиться (виводиться) на ППЕ на межі зони катастрофічного затоплення (повені), а потім доправляється до місць тимчасового розміщення.

Населення, евакуйоване із зон можливого катастрофічного затоплення, розміщується поблизу цих зон у населених пунктах, розташованих на територіях, які не затоплюються.

За загрози прориву гідротехнічних споруд проводиться термінова евакуація із зони чотиригодинного добігання хвилі прориву. За межами цієї зони евакуація проводиться з огляду на прогнозовану або реально сформовану гідрологічну обстановку.

Під час загрози катастрофічного (природного або техногенного характеру) затоплення евакуація населення може проводитися без розгортання ЗПЕ. У цьому разі оперативні групи, сформовані з особового складу ЗПЕ, організують

вивезення (виведення) евакуйованого населення на межі зони НС із подальшим доправленням до місць тимчасового розміщення.

5.14 Особливості проведення евакуації під час землетрусу

Евакуація населення із районів, постраждалих унаслідок землетрусів, проводиться за потреби та у разі порушення основних систем життєзабезпечення. Вона може мати місцевий або регіональний характер.

Рішення щодо проведення евакуації ухвалюється головою відповідної держадміністрації.

Оповіщення та інформування населення про порядок проведення заходів з евакуації у разі виходу із ладу стаціонарних елементів територіальних систем оповіщення або технічних засобів масової інформації здійснюється за допомогою пересувних радіомовних станцій, обладнаних гучномовними пристроями автомобілів, через оповіщення активістами (волонтерами), а також за допомогою виготовлених для цієї мети покажчиків, транспарантів та іншої наочної інформації.

Терміни проведення заходів з евакуації щодо вивезення (виведення) населення із зони НС визначаються залежно від дорожньо-транспортних спроможностей.

Евакуація із зон великомасштабних землетрусів зазвичай здійснюється після відновлення транспортних систем. У період перебування людей у зоні НС організовується їхнє першочергове життєзабезпечення.

З районів, що постраждали внаслідок землетрусу, проводиться евакуація населення за виробничо-територіальним принципом.

Евакуація здійснюється в один етап, зазвичай з розгортанням ЗПЕ у постраждалих районах. Як ЗПЕ, а також місця тимчасового розміщення населення, яке підлягає евакуації, використовуються міські майдани, стадіони та інші безпечні у разі повторних поштовхів місця. Водночас населення, яке втратило житло, може бути тимчасово розміщене у наметах, вагонах-будиночках, збірних будиночках, залізничних вагонах, судах водного транспорту.

5.15 Особливості проведення евакуації у разі загрози або виникнення селю

Евакуація населення із селенебезпечних районів може проводитися під час загрози або у період формування селевого потоку, а також у разі потреби після припинення його дії.

Якщо існує загроза формування селевого потоку, проводиться завчасна евакуація населення. Терміни завершення заходів щодо вивезення (виведення) населення за межі можливих зон НС визначаються на основі короткострокового прогнозу виникнення селевої небезпеки на період від однієї до трьох діб.

Під час формування селевого потоку проводиться термінова (невідкладна) евакуація населення. Терміновість проведення евакуації визначається оперативним прогнозом часу добігання селевої хвилі до об'єкта (населеного пункту, житлового масиву, туристичної бази тощо).

Проведення термінової евакуації припускає виведення (вивезення) населення із чотиригодинної зони можливого добігання селевого потоку. За межами цієї зони евакуація населення проводиться за умови виникнення реальної загрози. У разі порушення селевим потоком систем об'єктів життєзабезпечення населення, що унеможлиблює задоволення життєво важливих потреб людини, із цих районів також проводиться евакуація.

У разі завчасної та екстреної евакуації населення виводиться (вивозиться) від шляхів можливого просування селевого потоку – території, що може слугувати руслом селю і уражатися селом. У цьому разі заходи з евакуації мають зазвичай локальний та зрідка місцевий характер.

Екстрена евакуація проводиться за територіальним принципом у два етапи без розгортання ЗПЕ на території зони можливого ураження селевим потоком.

На першому етапі населення за задалегідь встановленим маршрутом виводиться за межі цієї зони.

Довжина маршрутів евакуації населення із зони можливого ураження визначається близькістю селевого осередку згідно з проведенням відповідних розрахунків.

На другому етапі, у разі руйнування селом покинутих мешканцями населених пунктів, проводиться збір населення з постраждалих населених пунктів і вивезення його до місць тимчасового розміщення.

Завчасна евакуація здійснюється у один етап за територіальним принципом із розгортанням ЗПЕ або без.

Після проходження голови селю через сигнальний створ повинна бути передбачена можливість оповіщення населення про екстрену евакуацію населення із чотиригодинної зони добігання селевого потоку через автоматичне спрацьовування системи оповіщення населення. Рішення щодо евакуації населення, яке проживає за межами цієї зони, а також екстреної евакуації ухвалюється головою місцевих органів самоврядування.

Планування евакуації населення із селенебезпечних районів проводиться у двох варіантах – для завчасної та екстреної евакуації.

5.16 Особливості проведення евакуації з лавинонебезпечних районів

Евакуація населення з лавинонебезпечних районів проводиться під час загрози сходження снігових лавин, а також після припинення їхнього сходження у разі руйнування об'єктів життєзабезпечення.

Евакуація населення організовується за територіальним принципом в один етап без розгортання ЗПЕ.

У разі загрози сходження снігових лавин проводиться завчасна евакуація населення. Вона має локальний характер і повинна бути завершена до певного моменту виникнення лавинної небезпеки, який визначається короткостроковим прогнозом.

Короткостроковий прогноз лавинної ситуації дається на період від декількох годин (зазвичай не менше чотирьох) до декількох діб (зазвичай не більше двох).

Під час завчасної евакуації за межі зон, що уражаються лавиною виводяться мешканці тих населених пунктів, які (через особливості забудови) можуть бути непридатними для подальшого проживання внаслідок сходження лавини очікуваної потужності.

Після сходження лавини (у разі потреби) проводиться екстрена евакуація. Вона має локальний і зрідка місцевий характер. Водночас населенню (відпочивальники санаторно-курортних установ, туристичних баз, альпіністських таборів), яке тимчасово проживало на території, що постраждала внаслідок сходження лавини, надається негайна можливість виїхати за межі зони стихійного лиха. Населення, яке постійно мешкає в зазначеній місцевості евакуюється у найближчі лавинобезпечні райони.

Населені пункти, що перебувають у межах лавинонебезпечної зони, повинні переноситися у безпечні райони в термін, обмежений моментом установлення потенційної небезпеки сходження лавин і часом настання чергового лавинонебезпечного періоду. Внаслідок цього планування евакуації населення із зон можливого сходження лавин може містити лише один варіант – екстреної евакуації тих населених пунктів, які до моменту його складання не евакуйовані за межі цих зон.

5.17 Особливості проведення евакуації під час збройних конфліктів

У разі явної загрози виникнення збройного конфлікту із зон можливих бойових дій може проводитись обов'язкова (завчасна) евакуація населення, матеріальних і культурних цінностей у безпечні райони, визначені Міністерством оборони України на особливий період.

Відповідальність за проведення заходів з евакуації з місцевостей, де введено воєнний стан, відповідно до Закону України «Про правовий режим воєнного стану» покладається на військово командування, військово-цивільні адміністрації (у разі їх утворення), на місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування. Для координації зазначених заходів можуть залучатися органи управління МВС, СБУ, Мінсоцполітики, Мінреінтеграції та ДСНС.

У разі початку та під час збройного конфлікту проводиться термінова (невідкладна) евакуація населення. Терміновість її проведення визначається оперативним прогнозом розвитку конфлікту.

Заходи з приймання та розміщення евакуйованого населення, матеріальних і культурних цінностей у разі збройних конфліктів організовують та здійснюють місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, на території яких визначено безпечні райони.

Рішення про проведення евакуації у разі виникнення загрози збройних конфліктів приймається Кабінетом Міністрів України на підставі Указу Президента України про введення воєнного стану.

Однією із особливостей проведення евакуації із зон збройних конфліктів є те, що частка населення за різних причин не буде евакуйовуватись, а більшість населення хаотично і масово евакуюється самостійно, в основному із використанням власного транспорту, автомобілів знайомих та волонтерів, що

спричиняє скупчення машин і значно ускладнює пересування дорогами. Через це можуть виникнути неконтрольовані потоки біженців, які значно ускладнять як проведення заходів з евакуації населення, так і пересування і постачання військ (виникнення зустрічних потоків руху біженців та військ).

З огляду на це в умовах загрози та ведення воєнних дій значно зростають вимоги до чіткого виконання запланованих заходів, а саме:

- організації оповіщення про початок евакуації та інформування населення під час евакуації;
- організація збору населення на ЗПЕ або інших місцях збору з урахуванням реальних умов;
- забезпечення населення (за категоріями, у тому числі осіб з інвалідністю), яке підлягає евакуації транспортом, зокрема спеціальним (санітарним);
- уточнення обсягів та номенклатури матеріальних і культурних цінностей, що підлягають евакуації;
- організація вивезення населення та матеріальних і культурних цінностей у безпечні райони;
- організація охорони матеріальних і культурних цінностей під час їх евакуації;
- своєчасне розгортання пунктів завантаження на транспортні засоби та вивантаження матеріальних і культурних цінностей у безпечних районах;
- уточнення з військовим командуванням безпечних маршрутів евакуації (безпечних коридорів);
- організація взаємодії з місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування безпечних районів, в які здійснюється евакуація населення та матеріальних і культурних цінностей;
- забезпечення життєдіяльності евакуйованого населення.

Під час воєнних дій, зокрема у разі раптового початку збройного конфлікту, терміни для евакуації населення з небезпечних районів (зон) надзвичайно стислі і потребують ухвалення термінових управлінських рішень з урахуванням обстановки, що склалася.

Агресивні дії супротивника та швидка зміна воєнної обстановки не дають можливості місцевим органам виконавчої влади забезпечити проведення евакуації населення відповідно до завчасно розроблених планів. Отже, можливе неспрацювання планів евакуації. «Класична» схема евакуації з розгортанням органів з евакуації у такому разі не спрацює.

Під час здійснення заходів з евакуації під час воєнних дій треба враховувати те, що може виникнути організаційний хаос, який утворюється через часткову або повну втрату управління та контролю за ситуацією внаслідок застосування агресором зброї.

Як показав досвід проведення евакуації населення із зони бойових дій, противник усіма засобами заважає здійснювати евакуацію.

Основною особливістю проведення евакуації населення із районів ведення бойових дій (з населених пунктів, що тимчасово перебувають під контролем

супротивника) у безпечні райони є те, що евакуація населення «гуманітарними коридорами» організовується за рішенням Кабінету Міністрів України уповноваженим центральним органом виконавчої влади у тісній взаємодії із Міжнародним комітетом Червоного Хреста, військово-цивільними адміністраціями, ДСНС, Національною поліцією та ЗСУ.

Із населених пунктів, в яких існує реальна загроза їх захоплення супротивником, здійснюється відправлення безкоштовних евакуаційних потягів та евакуаційних автомобільних колон до безпечних регіонів (районів).

Відповідно до норм міжнародного гуманітарного права фахівці ДСНС забезпечують супровід евакуаційних колон за маршрутами гуманітарних коридорів, у разі потреби здійснюється обстеження маршрутів на наявність вибухонебезпечних предметів та їх розмінування, а також надається різноманітна допомога населенню, у тому числі психологічна.

Під час організації та проведення евакуації населення розгортаються транзитні пункти евакуації, у яких спільно із громадськими організаціями та волонтерами розгортаються пункти обігріву та харчування для евакуйованого населення, яке прибуває.

В організації евакуації із районів ведення воєнних дій основними завданнями є:

- організування спільно із громадськими організаціями, волонтерами на вокзалах та станціях, звідки здійснювалось відправлення евакуаційних потягів, транзитних пунктів евакуації;

- облаштування районів тимчасового перебування, забезпечення належного приймання та розміщення усіх евакуйованих, кількість баз для розміщення людей, де можливе безкоштовне проживання та харчування, спеціалізованих установ для приймання людей з інвалідністю, людей похилого віку, дітей-сиріт тощо;

- організування роботи координаційних штабів та центрів в населених пунктах безпечних регіонів для надання допомоги евакуйованим і внутрішньо переміщеним особам, які допомагають вирішувати соціально-побутові проблеми та інші питання;

- інформування людей щодо місць, де можна зареєструватися за місцем тимчасового проживання, отримати роботу або стати на облік до Державної служби зайнятості, а також – куди звернутися для відновлення втрачених документів;

- розгортання на пунктах пропуску через державний кордон наметових таборів для обігріву та тимчасового прихистку осіб, які вирішили залишити територію держави.

Особливої уваги потребує питання організації евакуації дітей із небезпечних територій, створення безпечних умов для їхнього перебування на нових місцях, у тому числі і за кордоном.

5.18 Особливості проведення евакуації населення у разі виникнення гібридних воєнно-політичних конфліктів

Питання гібридних воєнно-політичних конфліктів виходить за межі традиційних уявлень про воєнний конфлікт, набуваючи комбінованого, багатовекторного характеру, використовуючи всі можливі засоби. Жертвами конфлікту нового типу стають мирні жителі й насамперед найбільш незахищені верстви населення – люди похилого віку, жінки і діти.

Організація і проведення заходів з евакуації населення з районів «гібридних» воєнно-політичних конфліктів потребує нових, нетрадиційних підходів до розв'язання цієї проблеми. Особливості проведення евакуації (переміщення) населення із районів виникнення гібридних воєнно-політичних конфліктів полягають у тому, що люди вільно переміщуються із зони конфлікту у безпечні зони та у зворотному напрямку за різних причин.

Про це свідчить певний досвід, накопичений під час реалізації специфічних заходів в умовах гібридної агресії 2014–2015 років, щодо збору та вивезення населення, а також всебічного забезпечення його переміщення під час проведення антитерористичної операції на території Луганської та Донецької областей.

Переміщення населення здійснювалося різними шляхами до лінії розмежування на територію, що контролювалася Україною, де здійснюється збір населення та відправлення його у безпечні райони автомобільним та залізничним транспортом.

У зв'язку із тим, що переміщення населення із зони конфлікту в безпечні райони проходить стихійно, великого значення набуває питання управління потоками біженців, яке здійснює уповноважений орган.

З метою поліпшення умов для людей, які перетинають лінію розмежування (зіткнення), на безпечній відстані у районах контрольних пунктів в'їзду – виїзду силами територіальних підрозділів ДСНС розгортаються пункти надання допомоги (обігріву холодної пори року).

Під час проведення евакуації (переміщення) населення необхідно звернути увагу на:

- організацію інформування населення щодо напрямків самостійної евакуації до безпечних районів власним та попутним транспортом і пішки;
- організацію вивозу людей комунальним транспортом;
- організацію перевезення спеціалізованим транспортом, обладнаним для перевезення лежачих хворих, людей з інвалідністю, людей похилого віку тощо;
- облаштування районів (місць) безпечного розміщення евакуйованих;
- організацію харчування біженців та забезпечення їх питною водою у місцях тимчасового розміщення;
- підготовку спеціалізованих установ для приймання людей з інвалідністю, людей похилого віку, дітей-сиріт тощо;
- надання медичної допомоги евакуйованим.

Процес евакуації населення у разі виникнення гібридних воєнно-політичних конфліктів не підпадає під визначення Кодексом цивільного

захисту терміну «евакуація» (організоване виведення чи вивезення із зони надзвичайної ситуації або зони можливого ураження населення, якщо виникає загроза його життю або здоров'ю, а також матеріальних і культурних цінностей, якщо виникає загроза їх пошкодження або знищення). Населення, яке переміщується із районів виникнення гібридних воєнно-політичних конфліктів у безпечні райони підпадає під дію Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб», який регламентує захист та надання гуманітарної допомоги громадянам України, які змушені покинути (залишити) своє місце проживання з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту та надзвичайних ситуацій.

У Законі визначено, що внутрішньо переміщеною особою є громадянин України, іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку змусили залишити або покинути своє місце проживання у результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру.

Для оформлення статусу переміщеної особи необхідно отримати довідку про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи. Статус переміщеної особи забезпечує здійснення заходів у сферах соціального захисту, соціального обслуговування населення.

Враховуючи зазначене вище, основними питаннями, що потребують термінового вирішення, є розміщення населення та його соціальне забезпечення у безпечних районах.

Ці питання вирішуються заздалегідь під час планування евакуації населення та детально проробляються та узгоджуються з відповідними органами виконавчої влади та місцевого самоврядування.

Для вирішення питання соціального забезпечення громадян України, які переміщуються з тимчасово окупованої території та районів проведення антитерористичної операції, організовується робота Міжвідомчого координаційного штабу щодо соціального забезпечення громадян.

До роботи зазначених штабів залучалися в установленому порядку працівники центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, які щодня вирішували питання соціального забезпечення зазначеної вище категорії громадян України.

5.19 Особливості проведення евакуації населення у разі виникнення надзвичайних ситуацій на арсеналах, базах та складах зберігання зброї і боєприпасів

Надзвичайні ситуації на арсеналах, базах та складах зберігання зброї та боєприпасів зазвичай починаються з виникнення пожежі з подальшими вибухами боєприпасів та їх розльотом на значні відстані.

Унаслідок розльоту та підриву боєприпасів руйнуються будівлі та об'єкти інфраструктури населених пунктів. Ударна хвиля та осколки, що виникають під час підриву боєприпасу, становлять велику небезпеку для людей. Якщо виникла

така небезпека, треба негайно сховатися у найближче укриття (підвал, погріб, траншею тощо) з подальшим переміщенням до безпечного місця.

Самі собою вибухи є сигналом того, що виникла надзвичайна ситуація. У цій ситуації оповіщення населення про початок евакуації здійснюється усіма засобами (зв'язку, радіо, телебачення, гудків, сирен тощо). Також для оповіщення можуть залучатися активісти, представники місцевих органів влади, співробітники Національної поліції, ДСНС України.

Залежно від обсягів, виду та калібру боєприпасів, що зберігалися на складах (базах, арсеналах), та інших факторів визначається радіус розльоту боєприпасів та їх руйнівна сила. Цей радіус враховується для визначення безпечного району (місця) розміщення евакуйованого з небезпечної зони населення.

У разі проведення евакуації населення під час виникнення надзвичайних ситуацій (пожежі та вибухів) на арсеналах, базах та складах зберігання зброї і боєприпасів слід звернути увагу на оповіщення населення про:

- початок евакуації та інформування населення про визначення (із урахуванням розльоту боєприпасів) місць розміщення ЗПЕ та пунктів (місць) посадки на транспорт;

- напрямки самостійної евакуації населення до безпечних районів власним та попутним транспортом і пішки;

- організацію перевезення спеціалізованим транспортом, обладнаним для перевезення лежачих хворих, людей з інвалідністю, людей похилого віку, інших маломобільних груп населення;

- підготовку приймальних пунктів евакуації до приймання евакуйованого населення у безпечному районі;

- організацію харчування евакуйованих та забезпечення питною водою у місцях тимчасового розміщення;

- підготовку спеціалізованих установ для приймання людей з інвалідністю, людей похилого віку, дітей-сиріт тощо;

- надання медичної допомоги постраждалим та евакуйованим.

Як показує досвід проведення евакуації, оповіщення населення здійснюється технічними засобами, співробітниками Національної поліції, ДСНС України, сусідами та активістами.

Під час оповіщення населення інформується про місце виникнення НС, напрямок розміщення ЗПЕ та місць посадки на транспорт, напрямки евакуації, надається допомога постраждалим тощо.

У разі вибухів на арсеналах, базах та складах зберігання зброї і боєприпасів жителі населених пунктів, які потрапляють до небезпечної зони розльоту боєприпасів, в основному евакуйовуються самостійно, виходять у безпечні місця пішки або виїжджають власним транспортом.

На пунктах (місцях) посадки на транспорт формуються автомобільні колони (до складу автоколон може входити і власний транспорт) та населення направляється до безпечних районів розміщення.

Перевезення хворих, людей з інвалідністю, інших маломобільних груп населення здійснюється спеціалізованим транспортом.

У безпечному районі, організується всебічне життєзабезпечення евакуйованого населення.

Також однією із особливостей проведення евакуації у разі вибухів боєприпасів є організація охорони будівель, квартир та майна, що залишилися у небезпечній зоні, від мародерів. Це завдання виконують особовий склад Національної поліції та Національної гвардії, який залучається до забезпечення заходів з евакуації.

5.20 Особливості проведення евакуації населення у разі масових лісових і торф'яних пожеж

Небезпечними для населення є масштабні лісові пожежі. Під час виникнення масштабної лісової пожежі одним із найважливіших чинників є своєчасне оповіщення органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, органів управління і сил цивільного захисту та населення про загрозу виникнення або виникнення масштабної лісової пожежі та їх подальше інформування щодо прогнозу розвитку ситуації, напрямку вітру, швидкості поширення вогню, визначення зони можливого ураження, в якій можуть опинитися населені пункти.

Дуже важливим є питання якісного та повного планування заходів з евакуації, а у разі виникнення надзвичайної ситуації, зокрема масових лісових і торф'яних пожеж, своєчасне введення у дію Плану евакуації населення із залученням сил цивільного захисту, розгортання органів з евакуації та здійснення управління евакуацією.

Своєчасне оповіщення населення про виникнення масових лісових і торф'яних пожеж досягається:

- забезпеченням функціонування апаратури і технічних засобів оповіщення та технічних засобів телекомунікації у населених пунктах;
- залученням до оповіщення населення активістів, представників місцевих органів влади, співробітників підрозділів Національної поліції, Державної служби України з надзвичайних ситуацій тощо через подвірний обхід та повідомлення людей про пожежу, а також використання гучномовців на автомобілях відповідних служб.

Під час здійснення евакуації для надання допомоги у виведенні мешканців будинків, які перебувають у небезпечній зоні, із зони пожежі до ЗПЕ у разі їх розгортання та відправлення населення у безпечні місця залучаються активісти, представники місцевих органів влади, співробітники підрозділів Національної поліції військовослужбовці Національної гвардії.

З метою усунення заторів та скупчення людей забезпечується регулювання потоку людей та транспорту (у тому числі і власного) на маршрутах евакуації до безпечних районів.

Забезпечення під час евакуації організованого управління й координації всіх залучених сил та засобів, визначення вирішального напрямку дій, проведення

розвідки, основним завданням якої є встановлення наявності та характеру загрози людям, шляхів та способів їх порятунку.

Торф'яна пожежа – загоряння висушеного торфовища внаслідок природних чинників або спричинене штучно. Підземні (грунтові або торф'яні) пожежі виникають часто в кінці літа як продовження низових або верхових. Заглиблення низових пожеж починається біля стовбурів дерев, потім воно поширюється в усі боки до декількох метрів на добу. В осередках ґрунтових пожеж створюються завали із опалих дерев і ділянок згорілого торфу. Однак торф'яні пожежі можуть і не бути результатом лісових. Вони часто захоплюють величезні простори і дуже важко піддаються гасінню.

Особливості евакуації населення у разі виникнення торф'яної пожежі полягають у тому, що горіння виникає під землею, створюючи порожні місця у згорілому торфовищі, і в ці порожнини можуть провалюватися люди й техніка.

Під час проведення евакуації населення із районів торф'яних пожеж треба враховувати ці небезпеки. Насамперед це стосується визначення безпечних маршрутів евакуації населення із небезпечних зон, безпечних районів розміщення та здійснення сталого управління евакуацією на усіх етапах її проведення.

5.21 Особливості організації та реалізації заходів з евакуації під час поширення епідемій та пандемій

У разі організації та проведення евакуації населення під час поширення епідемій та пандемій слід наголошувати на дотриманні органами з евакуації загальних санітарно-епідемічних вимог щодо протидії поширенню інфекції.

Під час розгортання органів з евакуації необхідно передбачити забезпечення персоналу засобами індивідуального захисту та дезінфекційними розчинами.

Медичний персонал органів з евакуації має бути забезпечений засобами індивідуального захисту (респіраторами класу захисту не нижче FFP2, захисними окулярами або щитками для обличчя, ізоляційними (захисними) халатами, рукавичками медичними), які відповідають вимогам державних стандартів України.

Особливу увагу слід звертати на санітарне оброблення евакуйованого населення та персоналу органів з евакуації, дезінфекцію транспортних засобів, шляхів руху та районів розміщення евакуйованого населення.

Населення, яке підлягає евакуації та персонал органів з евакуації, повинні проходити обов'язкову процедуру регулярного температурного скринінгу (дистанційного вимірювання температури тіла).

Для медичного сортування евакуйованих на збірних пунктах евакуації їх персонал повинен мати засоби для безконтактного вимірювання температури тіла (електронні інфрачервоні термометри, мобільні тепловізори тощо).

На вході до ЗПЕ (в окремому приміщенні або наметі) персонал медичного пункту ЗПЕ або бригади екстреної медичної допомоги, залученої до проведення заходів з евакуації, здійснює медичне сортування евакуйованих через проведення дистанційного вимірювання температури тіла та опитування

стосовно стану здоров'я людей, які прибули на ЗПЕ.

Під час медичного сортування евакуйованих доцільно дотримуватись такого алгоритму:

- здійснення контролю температури тіла евакуйованого населення;
- недопущення на територію ЗПЕ осіб з підвищеною температурою тіла та з явними ознаками інфекційного захворювання із подальшим їх більш детальним медичним обстеженням відповідно до встановлених законодавством алгоритмів та процедур;
- дотримання дистанції на вході не менше ніж 1,5–2,0 м;
- оброблення рук дезінфекційними засобами за допомогою дозаторів та спиртовмісними серветками;
- інформування евакуйованого населення, яке прибуло на ЗПЕ, стосовно необхідності дотримання правил особистої та загальної гігієни;
- оброблення майна і одягу населення, яке прибуло на ЗПЕ, дезінфекційними засобами.

Особам, які прибули на ЗПЕ без масок (респіраторів), надавати в користування зазначенні засоби індивідуального захисту.

Облік і сортування евакуйованого населення проводити за такими ознаками: здорові, можливо інфіковані, інфіковані, які лікуються в домашніх умовах. Ці категорії евакуйованого населення не повинні перетинатися під час реєстрації, посадки на транспорт, переміщення, висадки та розміщення.

До ЗПЕ приймається лише населення без підозри на захворювання.

Під час транспортування евакуйованих доцільно передбачати окремі транспортні засоби для осіб з підозрою на захворювання, таких людей рекомендується забирати безпосередньо від їх помешкань.

Для персоналу, який перевозить чи супроводжує таке населення, необхідно передбачити засоби індивідуального захисту та засоби для дезінфекції рук.

На ЗПЕ необхідно періодично здійснювати оброблення дезінфекційними розчинами майданчиків в'їзду і виїзду, території ЗПЕ та автотранспорту, який використовується для евакуації.

У приміщеннях ЗПЕ здійснюється оброблення дезінфекційними засобами рук, одягу, засобів індивідуального захисту, обладнання персоналу ЗПЕ, а також періодична дезінфекція повітря в приміщеннях ЗПЕ за допомогою бактерицидних ламп.

Доцільно проводити кожні дві години провітрювання та періодичне прибирання приміщень ЗПЕ з використанням дезінфекційних засобів. Водночас необхідно звертати особливу увагу на дезінфекцію ручок дверей, вимикачів, поручнів, контактних поверхонь меблів (столів, стільців, технічних засобів), місць загального користування (туалетів, коридорів тощо).

Обов'язково необхідно передбачити супровід колон з евакуйованим населенням працівниками Національної поліції та медичними працівниками.

Під час збору населення від помешкань або завчасно визначених місць рекомендується виділяти окремі транспортні засоби для здорових, можливо інфікованих та інфікованих, які лікуються в домашніх умовах.

Під час посадки на транспорт варто дотримуватись таких заходів:

- перед посадкою населення на транспорт проведення обов'язкового температурного скринінгу, дезінфекції рук, використання захисних масок;
- інформування евакуйованого населення стосовно необхідності дотримання правил особистої та загальної гігієни;
- попередній облік евакуйованого населення проводиться під час руху, остаточний облік евакуйованих здійснюється на приймальних пунктах евакуації (пунктах висадки);
- для персоналу, який перевозить чи супроводжує евакуйоване населення, обов'язково передбачаються засоби індивідуального захисту та засоби для дезінфекції рук;
- проведення регулярної дезінфекції транспортних засобів та санітарне оброблення персоналу, який перевозить чи супроводжує інфіковане населення.

Особливості організації заходів розміщення та першочергового життєзабезпечення евакуйованого населення в умовах поширення епідемій та пандемій

Евакуйоване населення в умовах поширення епідемій та пандемій розміщується у безпечних районах, які визначені у відповідних планах приймання та розміщення, із врахуванням наведених нижче особливостей.

Здійснюється розподіл евакуйованого населення на групи з урахуванням можливості його інфікування:

- потенційно здорові, особи, які мали контакти з інфікованими;
- особи, які прибули з місць поширення епідемії та пандемії;
- інфіковані.

Визначаються місця для розміщення евакуйованого населення в безпечних районах відповідно до визначених груп (лікувальні заклади, санаторії, профілакторії, інтернати, обсерватори або самоізоляція за місцем розміщення).

Перебування в одному приміщенні різних груп не допускається. Водночас особливу увагу доцільно надавати створенню умов для перебування осіб з інвалідністю та осіб похилого віку.

Під час розподілу евакуйованого населення на групи та організації його розміщення й життєзабезпечення необхідно дотримуватись вимог щодо запобігання поширенню хвороби.

Вибір території, будівель і споруд для розміщення евакуйованого населення необхідно проводити за участю медичних працівників та фахівців санітарно-епідеміологічного нагляду.

Додатково до зони проживання і адміністративно-господарської зони на ППЕ обладнується зона суворого протиепідемічного режиму. Відстань між ними повинна складати не менше 50 метрів з окремими в'їздами і виїздами.

Зона суворого протиепідемічного режиму складається з:

1) приймально-діагностичного пункту, який включає:

- розподільний пост (не менше 2-х осіб), на якому перевіряються документи, проводиться вимірювання температури тіла, здійснюється розподіл евакуйованих за місцем тимчасового проживання, їх майна та транспортних

засобів тощо;

- відділення санітарного оброблення евакуйованих (не менше 2-х осіб);
- медичний пост: особи, із яких 1 лікар-інфекціоніст, 1 лікар- епідеміолог, 1 медичний працівник з-поміж середнього медперсоналу;
- 2) майданчик дезінфекції транспортних засобів (не менше 2-х осіб);
- 3) майданчик дезінфекції майна (не менше 2-х осіб);
- 4) ізолятор: декілька медичних працівників з-поміж середнього медперсоналу;
- 5) приміщення для розміщення персоналу приймально-діагностичного пункту.

Додатково до складу адміністрації ППЕ доцільно включати фахівця санітарно-епідеміологічного нагляду чи із забезпечення протиепідемічного режиму.

З метою організації роботи ППЕ в умовах поширення епідемії та пандемії додатково передбачено:

- здійснення періодичного контролю температури тіла персоналу та евакуйованого населення;
- дотримання дистанції не менше ніж 1,5–2 метри;
- створення умов для дезінфекції рук;
- інформування евакуйованого населення щодо необхідності дотримання правил особистої і загальної гігієни.

Для утримання приміщень і територій ППЕ в умовах поширення епідемії та пандемії додатково передбачають:

- періодичну дезінфекцію майданчиків в'їзду і виїзду, територій, що прилягають до будівель, в яких знаходиться ППЕ;
- регулярну дезінфекцію транспортних засобів, які обслуговують ППЕ;
- періодичну дезінфекцію рук, одягу, засобів індивідуального захисту, майна персоналу ППЕ;
- організацію безпосередньо у приміщеннях ППЕ періодичної дезінфекції повітря за допомогою бактерицидних ламп;
- проведення щодвігодини провітрювання та періодичного прибирання приміщень ППЕ з використанням дезінфекційних засобів. Водночас необхідно звертати особливу увагу на дезінфекцію ручок дверей, вимикачів, поручнів, контактних поверхонь меблів (столів, стільців, технічних засобів), місць загального користування (туалетів, коридорів тощо).

Першочергове життєзабезпечення евакуйованого населення в умовах поширення епідемії та пандемії здійснюється силами і засобами, які визначені у відповідних планах евакуації.

Водночас враховується:

- потреба евакуйованого населення в засобах індивідуального захисту, дезінфекційних засобах та дезінфекційних спиртовмісних серветках;
- створення додаткових запасів медикаментів та медичних засобів для визначених груп евакуйованого населення;

– проведення періодичної дезінфекції автомобільного транспорту, який здійснює постачання матеріальних засобів та продовольства для першочергового забезпечення евакуйованого населення, місць проведення розвантажувальних робіт та місць утилізації відходів.

5.22 Особливості організації та реалізації заходів з евакуації осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення

Для проведення евакуації уточнюється загальна кількість осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення а також тих, хто потребує допомоги сторонніх осіб та медичного забезпечення.

Порядок виявлення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, які проживають у зоні надзвичайної ситуації або можливого ураження, та організації їх супроводження визначено у постанові Кабінету Міністрів України від 18.04.2018 р. № 282.

Оповіщення та інформування забезпечується усіма доступними способами з урахуванням характеру інвалідності людей (з вадами зору та слуху тощо).

Забезпечення першочергового проведення евакуації осіб з інвалідністю, зокрема з порушенням зору, слуху, опорно-рухового апарату, з інтелектуальною недостатністю та психічними порушеннями, та інших маломобільних груп населення (їх близьких), у тому числі тих, які перебувають у закладах охорони здоров'я, освіти та соціального захисту, пристосування приміщень та будинків до їх потреб.

Відповідно до плану евакуації організовується та контролюється прибуття спеціального медичного транспорту для перевезення осіб з інвалідністю до місць їх постійного розміщення (перебування) та транспорту для інших маломобільних груп, які не можуть пересуватись самостійно.

Уточняється кількість та порядок забезпечення пунктів посадки (висадки) і транспортних засобів спеціальним обладнанням для посадки (висадки) та перевезення людей з інвалідністю.

Здійснюється контроль за прибуттям медичного персоналу та осіб, визначених для супроводження людей з інвалідністю, надання допомоги людям, які її потребують, та медичне забезпечення під час проведення евакуації.

Уточнюються маршрути руху до ЗПЕ та порядок прибуття осіб з інвалідністю, які самостійно не можуть пересуватися, до ЗПЕ або проведення їх евакуації з місця постійного проживання.

Контроль за наданням транспортних засобів для зустрічі і перевезення евакуйованих осіб з інвалідністю від станції (пункту) висадки до ППЕ і далі до місць їх розселення.

Здійснення обліку осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення за категоріями на ЗПЕ, ППЕ, ПрПЕ, пунктах посадки, висадки, маршрутів евакуації.

Під час здійснення санітарного оброблення населення обов'язково враховується специфіка його проведення для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

Доведення сигналів оповіщення під час проведення евакуації та інформування населення про порядок дій на різних етапах евакуації, інформування про обстановку, що склалася, організуються в доступній для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення формі.

Розміщення в безпечних районах осіб з інвалідністю відповідно до уточнених списків будинків і споруд, закладів соціального захисту населення та приватних будинків, максимально зручних для їх розміщення.

Організовується забезпечення евакуйованих осіб з інвалідністю водою, предметами першої необхідності, медичними послугами і засобами, комунально-побутовими послугами, транспортом та необхідною інформацією.

Інформування осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення щодо місць розташування органів соціального захисту та закладів охорони здоров'я у безпечному районі розміщення.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 18.04.2018 р. № 282 для супроводження осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення у місцевих держадміністраціях, виконавчих органах міських, районних у містах (у разі утворення) рад утворюються групи виявлення і супроводження осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

Керівник групи і її персональний склад затверджуються головою місцевої держадміністрації, керівником виконавчого органу міської, районної у місті (у разі утворення) ради. Група формується з-поміж фахівців з питань цивільного захисту, соціального захисту населення, справ дітей, охорони здоров'я обласних, Київської міської, районної та районної у м. Києві держадміністрацій, виконавчих органів міської, районної у місті (у разі утворення) ради, територіальних центрів соціального обслуговування (надання соціальних послуг) і центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

До роботи групи також можуть долучатися за згодою представники громадських об'єднань осіб з інвалідністю, суб'єктів підприємницької діяльності та волонтери.

5.23 Організація евакуації матеріальних і культурних цінностей

Організація евакуації матеріальних і культурних цінностей, що перебувають у державній власності та потребують евакуації у разі збройних конфліктів, здійснюється відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 30.10.2013 р. № 841 (із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 30.11.2016 р. № 905, від 12.08.2020 р. № 711).

Відповідно до затвердженого Переліку у разі виникнення загрози збройних конфліктів (із районів можливих бойових дій у безпечні райони) підлягають евакуації такі матеріальні й культурні цінності:

1. Культурні цінності, визначені у статті 1 Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей», зокрема ті, що включені до Музейного фонду України, внесені до Державного реєстру національного культурного надбання України, та документи Державного бібліотечного фонду України.

2. Рухомі матеріальні цінності об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави (відповідно до переліку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.2015 р. № 83).

3. Матеріальні цінності державного матеріального резерву.

4. Рухомі матеріальні цінності підприємств державного концерну «Укроборонпром».

5. Рухомі матеріальні цінності Національного банку.

6. Рухомі матеріальні цінності, що мають наукову цінність.

7. Документи Національного архівного фонду, інші архівні документи, що зберігаються в архівних установах, і облікова документація до них.

8. Документи страхового фонду документації України, страховий фонд документів Національного архівного фонду і облікова документація до нього.

9. Технологічне обладнання центральних державних архівних установ та баз зберігання страхового фонду документації України.

Евакуацію матеріальних і культурних цінностей у разі збройних конфліктів організують і здійснюють центральні та місцеві органи виконавчої влади, Національна академія наук, галузеві академії наук, центральні органи виконавчої влади, які здійснюють управління об'єктами державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави.

Під час організації евакуації матеріальних і культурних цінностей необхідно передбачати:

– визначення необхідної кількості осіб для пакування та завантаження МКЦ на транспорт;

– визначення необхідної кількості осіб для розвантажувальних робіт МКЦ у безпечному районі;

– забезпечення механічними засобами для проведення вантажно-розвантажувальних робіт для завантаження та розвантаження МКЦ у безпечному районі розміщення;

– забезпечення необхідної кількості матеріалів для герметизації та пакування;

– забезпечення спецтранспортом для підтримання умов температури та вологості для окремих видів МКЦ під час перевезення;

– підготовка місць розміщення МКЦ у безпечному районі з урахуванням необхідних умов зберігання МКЦ.

Розділ VI

ОСНОВНІ ЗАХОДИ З ЕВАКУАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ

З метою створення умов для організованого проведення евакуації плануються та здійснюються заходи з транспортного, медичного, інженерного, матеріально-технічного, нормативно-правового, комунально-побутового фінансового забезпечення, охорони громадського порядку, зв'язку та оповіщення, розвідки, радіаційного та хімічного захисту евакуйованого населення.

6.1 Транспортне забезпечення евакуації населення

Транспортне забезпечення евакуації населення із районів надзвичайних ситуацій – це комплекс заходів, який охоплює підготовку, розподілення і експлуатацію транспортних засобів, призначених для виконання евакуаційних перевезень.

Для проведення евакуаційних перевезень залучається автомобільний, залізничний, водний та повітряний транспорт.

Транспортне забезпечення заходів з евакуації здійснюється органами управління суб'єктів реагування на надзвичайні ситуації, регіональними структурними органами управління залізничного, автомобільного, водного та авіаційного транспорту на основі рішень та вказівок відповідних керівників (начальників) щодо транспортного забезпечення евакуації.

Реалізація цього комплексу заходів потребує розв'язання таких завдань:

- визначення в планах евакуації обсягів перевезення евакуйованих, матеріальних і культурних цінностей;
- завчасне визначення перевізників, облік наявних транспортних засобів, укладання договорів на перевезення, складання документів на оплату послуг з перевезення, складання логістичних схем перевезення;
- підтримання у постійній готовності транспортних органів, сил та засобів, що залучаються до виконання евакуаційних перевезень;
- максимальне використання можливостей усіх видів транспорту і транспортних засобів для організації виконання у стислі строки евакуаційних перевезень;
- забезпеченість сталої роботи транспорту, організація своєчасного технічного обслуговування і ремонту транспортних засобів, які беруть участь у виконанні евакуаційних перевезень.

Основними завданнями транспортного забезпечення заходів з евакуації є:

- вивезення населення із зон (районів) радіаційного та хімічного забруднення, катастрофічного затоплення місцевості, районів бойових дій, масових лісових та торф'яних пожеж, стихійного лиха з тяжкими наслідками;
- вивезення населення із районів, прилеглих до об'єктів можливого нападу супротивника;
- вивезення уражених, поранених з осередків (районів) ураження до лікувальних установ;

– підвезення працюючих змін із безпечних районів розміщення до підприємств, які продовжують роботу в містах, районах, розташованих у зоні НС;

– забезпечення безперервного управління евакуаційними перевезеннями.

Для виконання завдань з транспортного забезпечення використовується у мирний час весь транспорт, що є на відповідній адміністративній території, незалежно від його належності та форм власності, а у воєнний час – той, що не поставляється до ЗСУ, та не використовується для виконання особливо важливих завдань.

Сили та засоби, що здійснюють транспортне забезпечення евакуаційних заходів:

- залізничні потяги;
- автомобільні колони;
- дорожні формування;
- станції, пункти посадки та висадки;
- приватний транспорт (використовується для евакуації сімей його власників).

На транспортні служби, підприємства, установи та організації, що залучаються для забезпечення і проведення евакуаційних перевезень, покладаються такі завдання:

- участь у плануванні евакуаційних перевезень;
- підтримання у постійній готовності сил та засобів, які залучаються до виконання евакуаційних перевезень;
- максимальне використання можливостей усіх транспортних засобів для організації здійснення у стислі терміни евакуаційних перевезень;
- забезпечення підготовки транспортних органів і транспортних засобів для виконання евакуаційних перевезень;
- організація матеріально-технічного забезпечення евакуаційних перевезень (обслуговування та ремонт транспортних засобів, постачання пально-мастильних матеріалів і запасних частин тощо);
- організація управління евакуаційними перевезеннями та здійснення його разом з органами з евакуації.

Планування транспортного забезпечення евакуаційних заходів включає:

- ухвалення рішення щодо транспортного забезпечення заходів з евакуації;
- розроблення розділу щодо транспортного забезпечення заходів з евакуації до плану евакуації та плану цивільного захисту;
- організацію матеріально-технічного забезпечення транспортних засобів;
- доведення завдань до виконавців;
- організацію управління.

Рішення щодо транспортного забезпечення заходів з евакуації ухвалює голова обласної, районної державної адміністрації, голова органу місцевого самоврядування на основі оцінки обстановки, що склалася.

Важливою складовою транспортного забезпечення є порядок використання транспортних засобів безпосередньо для проведення евакуації.

Проведення евакуації населення потребує наявності рухомого парку транспортних засобів, можливості їх використання для здійснення заходів з евакуації, максимального використання пропускнуєї спроможності транспортних комунікацій, встановлення чіткого порядку використання транспортних засобів.

Евакуація населення проводиться зазвичай комбінованим способом. Комбінований спосіб передбачає проведення евакуації пішим порядком та з використанням транспорту. За проведення евакуації таким способом транспортними засобами насамперед проводиться перевезення певної категорії громадян – осіб з інвалідністю, маломобільних груп населення (дітей, хворих, людей з інвалідністю, вагітних жінок, осіб похилого віку, людей з дитячими візочками тощо). Водночас автотранспорт після перевезення людей до пунктів призначення повертається до визначених місць для перевезення евакуйованих, які здійснюють переміщення пішим порядком.

Транспортне забезпечення евакуації населення із зон радіоактивного або хімічного забруднення має бути сплановано у два етапи, спочатку – на проміжні пункти евакуації, які розгортаються на межах зон забруднення, а далі – до місць висадки евакуйованого населення у безпечних районах.

Евакуація населення із районів, які постраждали від НС, проводиться в один етап – від місця збору до місць тимчасового розміщення у райони, що не постраждали.

Евакуація населення із районів радіоактивного забруднення потребує такої організації роботи транспорту:

- здійснення перевезення евакуйованого населення усередині забрудненої і чистої зон проводиться різними транспортними засобами, що є у межах цих зон;
- заборонено перетинання транспортними засобами кордонів між забрудненою та чистою зонами;
- вивезення евакуйованих від кордонів зон забруднення до місць розміщення здійснюється транспортом чистої зони тільки після проходження евакуйованими спеціального (санітарного) оброблення;
- рух транспортних засобів, що використовується у межах зон, має бути організовано човниковим способом.

Евакуація населення із районів хімічного забруднення місцевості, а також із районів розміщення хімічно небезпечних об'єктів здійснюється з урахуванням прогнозованого напрямку руху зараженої хмари. Водночас перевезення проводяться в один етап, човниковим способом.

Транспортні засоби, що призначені для евакуації населення із районів прогнозованого ураження, використовуються таким чином, щоб здійснити вивезення евакуйованих до підходу хмари.

Для організації евакуації населення складають узгоджені прогнози переміщення хмари і графіки руху транспортних засобів, які постійно коригуються з урахуванням реального ходу евакуації.

Евакуація населення із лавино- і сейсмонебезпечних районів здійснюється пішим порядком за межі зон ураження селевим потоком або сніговою лавиною

та транспортом із ЗПЕ, які розташовані за межами зон ураження, у райони, що не постраждали.

У разі виникнення НС на транспорті під час перевезення пасажирів відповідальність за їх евакуацію покладається на підприємства, установи, організації, що здійснюють транспортні перевезення, та сили цивільного захисту.

Суб'єктам господарювання або громадянам, транспортні засоби яких використовувалися у здійсненні заходів з евакуації населення, компенсується вартість наданих послуг і відшкодовуються фактичні (понесені) витрати коштами, що виділяються з відповідного бюджету на ліквідацію загрози виникнення надзвичайної ситуації або наслідків надзвичайної ситуації у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Працівники суб'єкта господарювання, власники, користувачі, водії транспортного засобу, котрі відмовилися від надання послуг з перевезення населення, яке підлягає евакуації, несуть юридичну відповідальність згідно із законодавством України.

Транспортне забезпечення евакуації населення в особливий період здійснюється відповідно до Закону України «Про функціонування єдиної транспортної системи в особливий період».

Планування роботи транспорту в особливий період здійснюється на підставі завдань, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, місцевими органами виконавчої влади та виконавчими органами рад з огляду на потреби держави в перевезеннях.

Під час планування транспортних перевезень в особливий період устанавлюється черговість перевезень:

- військові перевезення;
- перевезення, пов'язані з евакуацією населення;
- перевезення, пов'язані з евакуацією вантажів;
- народногосподарські перевезення.

Усі роботи, пов'язані з підготовкою та виконанням заходів щодо функціонування єдиної транспортної системи України в особливий період, проводяться з дотриманням Закону України «Про державну таємницю».

6.1.1 Забезпечення евакуаційних перевезень автомобільним транспортом

Основним завданням автомобільного транспорту щодо забезпечення евакуаційних перевезень є вивезення населення міст, сільських населених пунктів у райони тимчасового або постійного проживання, або на пункти пересадки на інші види транспорту. Завдання розв'язуються всіма автотранспортними засобами підприємств автомобільного транспорту загального користування, відомчих та інших підприємств, що залучаються.

Для перевезення людей використовуються автобуси, вантажні автомобілі, які обладнані для перевезення людей, легкові автомобілі усіх форм власності, у тому числі і власний транспорт для вивезення власників та їх сімей.

Евакуація населення автомобільним транспортом може здійснюватися двома способами:

- прямим перевезенням людей із небезпечних зон безпосередньо до кінцевих пунктів евакуації у безпечних районах;
- поетапним перевезенням людей з пересадкою їх у проміжних пунктах евакуації.

Для організованого здійснення автотранспортних перевезень і створення умов сталого управління ними на всіх етапах евакуації створюються спеціальні автомобільні формування: автомобільні колони, автосанітарні загони, групи власного транспорту, інші формування.

За умови достатньо надійної організації диспетчерського управління та технічного забезпечення евакуація може здійснюватися групами, ланками і окремими машинами (автомобілями), що загалом прискорить процес евакуації, виключаючи необхідність очікування завантаження на всі автомобілі колон і проведення інших організаційних заходів, пов'язаних із забезпеченням безпеки і надійності управління колоною під час руху.

Автомобільні колони і загони формуються на основі автотранспортних підприємств загального користування та інших суб'єктів господарювання.

Автотранспортні формування районів, міст, областей першочергово повинні об'єднати автотранспортні засоби в єдину автотранспортну систему для їх організованого масового використання в умовах надзвичайної ситуації за єдиним задумом і планом.

Усі автомобільні засоби, котрі використовуються для евакуаційних перевезень, формуються в колони на спеціальних пунктах, що створюються на базі автогосподарств. Формують колони, якщо можливо, поблизу збірних пунктів евакуації або пунктів посадки. Автомобільні колони доцільно формувати з транспортних засобів, що належать одному підприємству. Кожна колона, якщо є можливість, здійснює перевезення одним маршрутом.

Автоколони створюються за такими типами:

- автоколони для перевезення населення;
- автоколони для перевезення вантажів;
- автомобільні колони для перевезення сільськогосподарських тварин;
- автомобільні санітарні колони.

Автоколони і автотранспортні загони формуються з урахуванням наявних виробничих структур (автоколон, бригад, загонів) для досягнення за короткий час максимальної згуртованості та керованості.

У складі автоколон і загонів доцільно мати автотранспортні засоби одного класу, одних експлуатаційно-технічних можливостей та вимог (швидкість, прохідність, захищеність, у тому числі від радіоактивних речовин і НХР, вид, марка пально-мастильних матеріалів, форми і об'єми кузова тощо). Інші класи автомобілів можуть включатись до складу автоколон і загонів як спеціальні, допоміжні та інші, доповнюючи їх транспортні можливості.

Автоколони для перевезення населення зазвичай формуються у кількості 20–25 автомобілів.

Автомобільні санітарні колони для перевезення постраждалих, уражених та хворих формуються в основному з 16–20 автомобілів.

Автотранспортні формування на період їх використання для евакуації населення із зон радіоактивного або хімічного забруднення забезпечуються засобами зв'язку і управління, а їх особовий склад – засобами радіаційної та хімічної розвідки і дозиметричного контролю, засобами індивідуального захисту та спеціального оброблення.

Склад, структура АТФ, їх чисельність і угруповання, конкретні завдання формуванням, порядок дій, питання управління, взаємодії і забезпечення покладаються на керівників місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування.

Підготовка автотранспортних формувань до виконання своїх задач і перевірка їх готовності здійснюється керівником автопідприємства, іншими керівними органами. Вона ведеться цілеспрямовано з огляду на зміст майбутніх завдань та очікуваних умов їх виконання, планомірно і постійно з урахуванням необхідності підтримання готовності формувань до проведення евакуаційних заходів у відведений їм термін.

Підприємства, що формують АТФ районів і підприємств автотранспорту, призначаються місцевими державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування.

До АТФ приписуються автотранспортні засоби та інші необхідні техніка й майно, які не підлягають використанню ЗСУ, а також водії, які звільнені від призову до армії. Автоколони, призначені для укомплектування військових частин у разі війни, можуть залучатися для евакуації населення з небезпечних районів за узгодженням з органами, що здійснюють мобілізацію.

Кількість приписаних до служби водіїв повинна бути більшою за кількість автотранспортних засобів у 1,6–2 рази.

Збір автотранспортних формувань здійснюється на базовому підприємстві за встановленими сигналами або розпорядженнями.

Підставою до збору АКН, АСК є рішення керівника місцевої державної адміністрації, керівників органів місцевого самоврядування щодо проведення заходів з евакуації.

Автотранспортні формування за встановленим сигналом (розпорядженням) збираються у призначеному місці у готовності до виконання своїх задач згідно з наявними планами і завданнями.

Всі засоби, призначені для забезпечення дій автотранспортних формувань, надходять в їх розпорядження з матеріального та технічного забезпечення відповідно до розрахунків.

Автотранспортні засоби, що прибули за встановленим сигналом (розпорядженням), проходять технічну перевірку, дообладнуються та екіпіруються необхідним майном. У разі потреби уточнюються організаційні розрахунки автотранспортних формувань. На несправні і непридатні до виконання поставлених завдань автотранспортні засоби складаються рекаламації. Вони спрямовуються разом з непридатними автотранспортними засобами на підприємства (організації) з вимогою заміни у встановлені терміни.

Про готовність автотранспортного формування його керівник доповідає керівникові місцевої державної адміністрації, органу місцевого самоврядування. Після надходження доповіді керівнику органу місцевої державної адміністрації, органу місцевого самоврядування автотранспортне формування вважається готовим до виконання покладених на нього завдань.

За потреби на самотійному напрямку для виконання автотранспортних завдань, що потребують залучення значних сил, АКН зводиться у групу колон (бригад) під керівництвом органу управління групи (бригади), які створюється у цьому разі.

Рішення щодо залучення автомобільного транспорту до проведення евакуації населення із зон зараження (забруднення) ухвалюють керівники місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування.

На підставі ухвалених рішень віддають розпорядження безпосередньо керівникам підприємств з одночасним повідомленням місцевих і галузевих центральних органів виконавчої влади.

Керівники АТП, які отримали розпорядження, організують зосередження автотранспорту на підприємствах, які формують автомобільні колони (загони), здійснюють їх організаційне оформлення, необхідне технічне обслуговування та дообладнання автотранспортних засобів для майбутніх перевезень.

Керівники автотранспортних формувань організують отримання і видання водіям засобів індивідуального і медичного захисту, радіаційної (хімічної) розвідки і дозиметричного контролю, засобів зв'язку та управління.

На основі радіозасобів, які є в наявності, організовується радіомережа управління АТФ району, радіонапрямок зв'язку з АТФ в області (Автономній Республіці Крим), а в разі потреби – радіомережі (радіонапрями) взаємодії з органами управлінь іншими видами транспорту, евакуйованими, об'єктами АКН (групами АКН), АСЗ, з якими передбачається сумісне виконання завдань на окремих напрямках, та вирішення особливих автотранспортних завдань.

Територіальні органи у справах захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій місцевих органів влади здійснюють контроль за приведенням у готовність автотранспортних засобів, їх організаційне оформлення, всебічне забезпечення, організацію управління колонами (законами) відповідно до чинних нормативів.

Автотранспортні колони і загони доправляються на збірні пункти евакуації, пункти посадки (висадки) підприємств, що підлягають евакуації, під керівництвом начальників колон (загонів).

На невеликі підприємства, населені пункти, установи доправляються окремі ланки, групи автомобілів, водночас старший ланки (групи) призначається за рішенням відповідного керівника.

Керують посадкою населення представники місцевих органів влади, які відповідають за його евакуацію. Начальники автотранспортних колон, ланок, груп відповідають за дотримання експлуатаційних норм і правил посадки людей і завантаження матеріальних засобів, заходів безпеки, умов захисту людей і

вантажу від хімічного або радіоактивного забруднення під час їх вивезення із зон забруднення.

У разі потреби вивезення населення із міста автотранспортні колони прибувають до встановлених місць посадки, зручних для зосередження населення, зазвичай на центральні майдани, сквери, парки, до адміністративних будівель, основних виробничих підприємств, залізничних вокзалів і портів. До місць посадки населення прибуває міським або власним транспортом, а із найближчих місць проживання – пішим порядком. Розрахунок щодо посадки людей і завантаження матеріальних та культурних цінностей з огляду на обстановку, що склалася на ЗПЕ, здійснюється членами комісії з питань евакуації.

Для евакуації населення із зон радіоактивного забруднення посадка населення і завантаження домашнього майна здійснюється безпосередньо перед під'їздами будинків.

Евакуація населення в особливих умовах (уночі, взимку, в туман, дощ, снігопад) здійснюється з урахуванням особливостей зазначених умов.

Уночі організовується освітлення місць посадки населення, завантаження вантажів, найбільш небезпечних ділянок руху, мостів, залізничних переїздів, перехресть і вузлів доріг.

Для управління колоною встановлюються світлові сигнали. Регулювання руху здійснюється більш численним нарядом.

Зимова норма посадки населення на автотранспорт може бути меншою за номінальну, а перевезення населення у відкритому автотранспорті – тільки у крайніх випадках і без дітей, осіб похилого віку та хворих.

У туман, дощ, снігопад вживаються заходи безпеки через обмежену видимість та ускладнені умови управління автотранспортом.

6.1.2 Порядок реалізації заходів з евакуації власним транспортом

Під поняття «власний транспорт» умовно підпадають такі види транспорту: автомобільний; річковий (морський); авіаційний.

До власного автомобільного транспорту належать: легкові автомобілі; мікроавтобуси; автобуси; вантажні бортові автомобілі.

До власного річкового (морського) транспорту належать: катери; яхти; моторні човни.

До власного авіаційного транспорту належать: літаки; вертольоти.

Власний транспорт зазвичай може забезпечувати евакуацію власників цих транспортних засобів та їх сім'ї. Крім того, власники автотранспорту (мікроавтобусів, автобусів, вантажних автомобілів) можуть надавати свої транспортні засоби для забезпечення евакуаційних перевезень.

Річковий та морський транспорт може використовуватись тільки у період навігації. Зацікавлені організації (установи) укладають договори з власниками транспортних засобів про використання власного транспорту в заходах із евакуації та відшкодування витрат за виконання зазначених заходів.

Комісії з питань евакуації разом із відповідними транспортними організаціями організують формування автомобільних колон власного транспорту за визначеними маршрутами евакуації.

Про рішення використовувати власний транспорт для евакуації, особи, які підлягають евакуації і включені до списків на евакуацію, якщо є змога, повідомляють ЗПЕ та прибувають на пункт посадки, де можуть бути включені до складу евакуаційної колони.

У разі потреби для самостійної евакуації власники транспорту можуть отримати інформацію про маршрут евакуації до безпечного району розміщення на пунктах евакуації.

6.1.3 Забезпечення евакуаційних перевезень залізничним транспортом та метрополітемом

Планування евакуаційних перевезень залізничним транспортом обов'язково узгоджується з Укрзалізницею.

На етапі завчасної підготовки оцінюються можливості залізничного транспорту та метрополітену щодо здійснення перевезень населення у надзвичайних ситуаціях, визначаються проблеми у роботі усіх видів транспорту, виконуються і обґрунтовуються заходи щодо їх усунення.

Усі розрахунки забезпечення евакуаційних перевезень виконуються із залученням чинних нормативів і технологічних норм (технологічних процесів), за критеріями пропускнуєї спроможності залізничних дільниць, наявністю пасажирських платформ, місць для завантаження-розвантаження з огляду на фактичну наявність сил та засобів залізничного транспорту в зазначеному регіоні та узгоджуються з відповідними підрозділами Укрзалізниці.

Пристосування залізничних доріг до евакуаційних перевезень населення із районів хімічного та радіоактивного забруднення виконується через реалізацію оперативно-технічних заходів, що спрямовані на короточасне форсування перевізних можливостей залізничних дільниць під час надзвичайних ситуацій відповідно до чинних на залізниці рекомендацій.

Попередня заявка щодо евакуаційних перевезень надається місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування відділенням залізничних доріг, які забезпечують транспортне обслуговування території. У разі потреби залучення двох і більше відділень дороги заявка надається управлінню залізничної дороги з розподіленням по відділеннях.

У заявці визначаються:

- обсяги найбільших за чисельністю можливих перевезень евакуаційними напрямками, станціями відправлення і станціями призначення (у тис. осіб);
- пропозиції щодо використання для евакуаційних перевезень критичних вантажних вагонів, переобладнаних для перевезення людей, рухомого складу і залізничних під'їзних колій інших відомств та ущільненої посадки людей у пасажирські вагони;
- вихідний час підходу перших груп евакуйованих до станцій посадки («Ч» +) з моменту отримання відділенням залізниці виконавчої заявки на фактично необхідні обсяги перевезень.

Як обов'язковий додаток до попередньої заявки відділенням залізниць (управлінню залізниці) надається така інформація:

- про порядок підходу евакуйованих до станцій посадки у поїзди (групами за призначенням прямування, на повну місткість потяга);

- про сили та засоби, дислокацію і порядок дій служби охорони громадського порядку та медичної служби на станціях посадки, на шляху прямування і станціях висадки евакуйованих;

- контактні телефони комісій з питань евакуації, її представників на місцях та інші дані, необхідні для чіткої організації заходів з евакуації.

З метою ефективного використання транспортних можливостей управління залізниць визначають максимально можливе збільшення довжини потягів, що призначені для вивезення евакуйованого населення, встановлюють ущільнені норми посадки у вагони, передбачають використання максимальної кількості станцій, під'їзних колій і місць посадки та висадки населення.

Станції посадки у поїзди для вивезення населення до місць розміщення вибираються з огляду на комбінований спосіб проведення евакуації, коли у разі швидкого виведення людей із найбільш небезпечних зон максимально використовується можливість міського і власного транспорту, а також виведення пішим порядком до місць розміщення або у райони комплектування посадки у вагони поїзда.

Заявка надається відділенням (управлінням) залізниці у двох варіантах – на зимовий і літній графік руху поїздів, уточняється і корегується з урахуванням реальних можливостей залізниці та затверджується начальником відділення залізниці (залізниці) як план евакуаційних перевезень.

Затверджена попередня заявка на евакуаційне перевезення є основою для визначення витрат відділення залізниці на їх виконання і отримання від місцевих органів виконавчої влади гарантій їх оплати за фактично виконану роботу щодо перевезення евакуйованих у розрахунковий період.

Використання метрополітену як транспортного засобу для евакуації населення або як захисної споруди ЦЗ подвійного призначення планується і здійснюється відповідно до інструкцій.

Евакуаційні перевезення населення із районів хімічного і радіаційного забруднення розглядаються у двох варіантах:

- планова евакуація, коли розвиток аварійної ситуації у просторі і часі дає змогу органам управління швидко оволодіти обстановкою, з достатньою достовірністю прогнозувати поширення шкідливої дії на населення, зростання ступеня ризику та організовано здійснити заходи щодо захисту населення, зокрема виведення (вивезення) його з небезпечних зон;

- несанкціонований (стихійний) виїзд населення.

Заявка на виконання перевезення евакуйованих залізничним транспортом, відкоригована з урахуванням фактичної обстановки, що склалася, вручається начальнику відділення залізниці безпосередньо або через чергового по відділенню. Час вручення заяви є початком відрахування часу виконання евакуаційних перевезень.

Несанкціонований (стихійний) виїзд населення внаслідок аварійної ситуації, що характеризується лавинонебезпечним нарощуванням пасажиропотоку, забезпечується залізницею згідно з графіками руху приміських і місцевих поїздів з використанням всіх можливостей щодо призначення додаткових поїздів за вільним розкладом руху пасажирських і вантажних поїздів.

Робота усіх видів міського транспорту, зокрема метрополітену, під час евакуації регулюється транспортним органом комісії з питань евакуації й організовується з метою швидкого проведення евакуації населення із небезпечних районів.

Підвезення (підведення) евакуйованих до станцій у вагони поїздів здійснюється з інтенсивністю, яка унеможливорює скупчування людей на перонах (платформах) і привокзальних майданчиках у кількості, котра може призвести до дезорганізації роботи залізничного транспорту.

Для уникнення дезорганізації під час посадки населення у вагони поїздів на підходах до станцій посадки організовуються накопичувальні майданчики, звідки здійснюється планомірне його підведення на посадку.

Відповідно будується курсування наземного міського транспорту (кінцеві пункти маршрутів встановлюються в районах накопичувальних майданчиків), регулюється вихід із привокзальних станцій метрополітену та організовується робота служби охорони громадського порядку.

На час ліквідації наслідків аварії залежно від ситуації, що склалася, залізнична адміністрація відповідних рівнів управління вживає заходів щодо відхилення потоків поїздів в обхід забруднених ділянок залізничних колій, обмеження завантаження вантажів для підприємств, що опинились у зонах забруднення, та інших заходів, спрямованих на зменшення негативного впливу аварійної ситуації на роботу залізничного транспорту загалом.

6.1.4 Забезпечення евакуаційних перевезень наземним міським транспортом

Під час роботи міського транспорту у разі евакуації населення передбачаються різні схеми можливого його використання:

- вивезення населення від місць проживання до ЗПЕ;
- вивезення населення, яке евакуюється, від місць його проживання до районів розміщення;
- вивезення населення із небезпечних районів у безпечні.

Необхідними умовами організації роботи міського транспорту під час евакуації є ущільнення графіків руху транспортних засобів, їх перерозподіл за маршрутами евакуаційних перевезень, призначення додаткових (запасних) маршрутів.

Для забезпечення евакуаційних перевезень наземним міським транспортом передбачається використання маршрутних автобусів та електротранспорту.

Евакуація у разі використання міського електричного транспорту проводиться вилітними лініями, мережами, що з'єднують центр міста, райони міста з позаміською зоною, лініями, що підходять до вокзалів, аеропортів, автостанцій, де здійснюється пересадка на інші засоби евакуації.

Відповідальними за підготовку та проведення евакуаційних заходів за допомогою міського електричного транспорту є керівник підприємства міського електротранспорту міста, який входить до складу міської комісії з питань евакуації.

Інформацію щодо кінцевих пунктів евакуації та кількості евакуйованого населення для конкретного району (мікрорайону), який підлягає евакуації, мають надавати відповідні місцеві державні адміністрації і органи місцевого самоврядування.

Підготовка об'єктів міського електричного транспорту до проведення евакуації населення повинна розпочинатися з оцінки стану транспортної системи, а саме:

- визначення маршрутів евакуації населення;
- визначення кількості та розташування майданчиків для збору і посадки населення.

Оцінка стану системи електропостачання на маршрутах евакуації визначається можливістю забезпечення заданого обсягу перевезень (наявність необхідної кількості рухомого складу, стійкість транспортної системи до можливих аварій і руйнувань, насамперед на встановлених маршрутах евакуації). На основі проведеної оцінки складається план заходів щодо підготовки систем міського електричного транспорту до евакуації населення.

У плані відображаються:

- розклад руху транспорту у разі евакуації населення;
- розроблення маршрутів проходження рухомого складу з інших діляниць транспортної системи у зону евакуації у разі отримання сигналу про початок евакуації;
- проведення першочергових розрахунків системи електрозабезпечення на маршрутах евакуації з урахуванням частини руху поїздів у період евакуації;
- проведення заходів щодо підвищення потужності системи електропостачання на маршрутах евакуації (прокладання підсилювальних дротів, встановлення рухомих або комплексних тягових підстанцій), якщо виявлена така необхідність під час проведення перевірочних розрахунків;
- проведення заходів щодо підготовки рухомого обсягу перевезення;
- створення надійної системи управління та оповіщення;
- підготовка додаткових розворотних кілець і об'їзних шляхів на маршрутах евакуації.

Керівний орган управління міського електротранспорту повідомляє місцевим державним адміністраціям і органам місцевого самоврядування міста (району) номери трамваїв і тролейбусів, що використовуються на маршрутах евакуації, кількість людей, яких необхідно перевезти, розрахунковий час закінчення евакуації.

На кожний маршрут евакуації призначається комендант маршруту. В його розпорядження виділяються тягачі, аварійно-рятувальні автомобілі та засоби дорожньої ремонтної техніки.

У разі отримання наказу щодо проведення евакуації керівником органу управління міського електротранспорту проводиться корегування плану проведення евакуації відповідно до обстановки, що склалася.

Після корегування плану місцевими державними адміністраціями і органами місцевого самоврядування керівництву міського електричного транспорту передаються розпорядження щодо проведення евакуаційних заходів, у яких вказуються:

- чисельність населення, яке підлягає евакуації;
- маршрути і розклад руху;
- кількість та розташування посадочних майданчиків;
- розрахунковий час закінчення евакуації;
- інші можливі обмеження.

Через центральну диспетчерську міського електротранспорту передається наказ про початок евакуації, згідно з яким:

- рухомий склад переміщується відповідно до раніше визначених маршрутів до місць посадки евакуйованого населення;
- проводяться заходи щодо переключень електрозабезпечення в системі міського електротранспорту;
- за необхідності проводяться аварійно-відновлювальні роботи на мережах, у комунальному господарстві, на тягових підстанціях;
- рухомий склад, що міститься в депо, подається до місць евакуації;
- висуваються на маршрути евакуації рухомі ремонтні бригади.

6.1.5 Забезпечення евакуаційних перевезень водним транспортом

Водний (морський, річковий) транспорт використовується для евакуації населення з морських (річкових) портів, інших населених пунктів, розташованих на морському узбережжі і берегах річок та інших внутрішніх водоймищах. Цим видом транспорту евакуюється переважно персонал пароплавств, морських (річкових) портів, суднобудівних (судноремонтних) підприємств.

Для виконання евакуаційних перевезень залучаються транспортні, промислові, допоміжні службові судна та інші плавзасоби незалежно від їх форм власності.

Евакуація робітників, службовців, членів їх сімей, об'єктів господарювання, власників плавзасобів водного транспорту переважно здійснюється у навігаційний період. На міжнавігаційний період передбачається дублювання водного транспорту автомобільним та залізничним.

6.1.6 Забезпечення евакуаційних перевезень повітряним транспортом

Повітряний транспорт використовується переважно для вивезення на великі відстані оперативних груп міністерств та відомств, співробітників дипломатичних представництв та членів їх сімей, спеціалістів, інших громадян України, у разі евакуації з країн перебування через виникнення надзвичайних ситуацій, а також населення, яке евакуюється із важкодоступних місць (районів).

Авіаційний транспорт, що призначається для вивезення поранених, уражених та хворих, оснащується додатковим спеціальним устаткуванням.

У надзвичайних ситуаціях мирного часу повітряні судна для розв'язання завдань транспортного забезпечення евакуації населення використовуються за штатною структурою, яка існує.

Для оперативного використання авіаційного транспорту в особливий період його сили і засоби зводяться в спеціальні підрозділи цивільного захисту – ланки, ескадрильї, які здійснюють вивезення населення за замовленнями органів управління (відділів) з питань надзвичайних ситуацій.

6.2 Медичне забезпечення евакуації населення

Медичне забезпечення евакуації населення включає проведення органами охорони здоров'я організаційних, лікувальних, санітарно-гігієнічних і протиепідемічних заходів, спрямованих на охорону здоров'я евакуйованого населення, своєчасне надання медичної допомоги населенню, яке захворіло і отримало травми під час евакуації, а також попередження щодо виникнення і поширення масових інфекційних захворювань.

Комплекс заходів щодо медичного забезпечення евакуйованого населення планується завчасно і здійснюється у період евакуації.

Завчасно проводяться:

- планування усього комплексу заходів щодо медичного забезпечення евакуйованого населення;
- підготовка органів управління, медичних формувань, установ охорони здоров'я до медичного забезпечення евакуйованого населення;
- планування забезпечення медичним майном евакуйованого населення та розгортання медичних установ і формувань.

У разі виникнення техногенних аварій і стихійних лих здійснюється низка заходів:

а) до початку евакуації:

- уточнення планів організації медичного забезпечення евакуйованого населення, сил і засобів, які виводяться;
- підготовка до розгортання і розгортання медичних пунктів на ЗПЕ, ПП, ПВ, ППЕ і на шляхах прямування;
- призначення до складу комісій з питань евакуації представників охорони здоров'я;
- підготовка медичних установ до евакуації із зон зараження (забруднення) і стихійних лих (уточнення кількості нетранспортабельних, транспортабельних і тих хворих, які підлягають виписуванню, евакуйованого персоналу і майна, яке вивозиться, порядок отримання транспорту та інше);
- підсилення контролю за дотриманням санітарно-гігієнічних і протиепідемічних вимог на пунктах громадського харчування, водозабезпечення та лазне-прального обслуговування евакуйованого населення;

б) під час евакуації населення:

- розгортання медичних пунктів на ЗПЕ, ПП, ППЕ, ПрПЕ, маршрутах евакуації, передбачених планами евакуації, організація добових чергувань

медичного персоналу на них для медичного забезпечення населення, яке евакуюється різними видами транспорту та пішим порядком;

- евакуація медичних установ (у тому числі транспортабельних хворих), медичного персоналу (членів їх сімей) та медичного майна;

- організація медичного обслуговування нетранспортабельних хворих;

- контроль за санітарним станом місць тимчасового перебування і розміщення евакуйованого населення;

- безперервне спостереження за епідемічною обстановкою, активне виявлення інфекційних хворих і виконання інших протиепідемічних заходів;

- забезпечення медичним майном медичних пунктів, лікувально-профілактичних, санітарно-епідеміологічних установ і формувань охорони здоров'я, що залучаються до реалізації заходів з евакуації.

Медичне забезпечення евакуйованого населення організовується за територіально-виробничим принципом. Керує медичним забезпеченням відповідний керівник охорони здоров'я певної території.

За своєчасне розгортання медичних пунктів на ЗПЕ, ПП, ППЕ, ПрПЕ та їх оснащення (дооснащення) медичним майном, за якість медичного обслуговування евакуйованого населення на цих пунктах і у місцях розміщення безпосередню відповідальність несуть керівники конкретних лікувально-профілактичних установ відповідно до планів.

Планування медичного забезпечення евакуації населення

Комплекс заходів щодо медичного забезпечення евакуації населення планується на основі рішення керівника відповідного підрозділу охорони здоров'я.

Планування медичного забезпечення узгоджують з іншими структурними підрозділами.

Основним вихідним документом для планування медичного забезпечення евакуації населення є рішення голови комісії ТЕБ та НС, у якому визначається організація медичного забезпечення евакуйованого населення та відображається як самостійний розділ у плані евакуації.

Цей розділ плану повинен містити перелік і терміни заходів, що здійснюються для медичного забезпечення населення під час його евакуації і в місцях розміщення.

Завдання медичного забезпечення евакуйованого населення вказуються як окремі пункти під час викладення загальних задач медичного забезпечення населення адміністративної території.

До цього розділу додаються:

- розрахунок сил і засобів для організації медичного забезпечення евакуації населення на ЗПЕ і ПП (для міста, міського району);

- розрахунок сил і засобів для організації медичного забезпечення евакуації населення на шляху прямування;

- розрахунок сил і засобів для організації медичного забезпечення евакуації у пунктах висадки і приймальних евакуаційних пунктах (для сільського району);

– розрахунок (план) розгортання медичних пунктів, лікарень, рухомих медичних бригад (для міста і сільського району) та їх матеріальне забезпечення.

Організація медичного забезпечення населення під час евакуації

У період проведення заходів з евакуації на медичних пунктах, розгорнутих на ЗПЕ, на ПП та ПВ (залізничних станціях, портах, пристанях, аеродромах), на маршрутах евакуації пішим порядком, організовується добове чергування медичних працівників.

На ЗПЕ та ППЕ розгортаються медичні пункти. Загальна площа приміщень медичного пункту повинна бути не менше 30–38 м², у тому числі кімната для очікування – 6–8 м², приймальня – 6–10 м², два ізолятори по 8–10 м².

На медичний пункт ЗПЕ і ППЕ під час евакуації населення залізничним, водним (морським) авіаційним транспортом призначаються на одну робочу зміну два середніх медичних працівники, одна санітарка і один дезінфектор.

Якщо через ЗПЕ, ППЕ проходить 20 тис. і більше евакуйованих за зміну, додатково передбачається залучення лікаря.

Черговий медичний персонал медичних пунктів ЗПЕ надає евакуйованому населенню долікарську медичну допомогу, а за наявності на ЗПЕ лікаря – першу лікарську допомогу.

На медичних пунктах ЗПЕ, котрі розгортаються для населення, евакуйованого автомобільним транспортом, враховуючи, що вони одночасно є місцем збору і відправлення, забезпечується надання лікарської допомоги. Медичні пункти, які організовуються на пунктах посадки на автомобільний транспорт, повинні мати кімнату для очікування площею не менше ніж 8 м², приймальню – 8–10 м², перев'язувальну – 8–10 м² та два ізолятори по 8–10 м².

Для надання медичної допомоги на зміну призначається один лікар, два середніх медичних працівники, одна санітарка і один дезінфектор. На цих медичних пунктах надається перша лікарська допомога. Такою ж самою є організація і склад медичних пунктів залізничних і водних ПП, ПВ.

Обсяг надання долікарської допомоги на ЗПЕ і ППЕ визначається переліком медичних заходів, визначених у системі Міністерства охорони здоров'я, що виконуються середнім медичним персоналом для надання невідкладної допомоги.

Обсяг лікарської допомоги на ЗПЕ і ППЕ містить перелік медичних заходів, що виконує один лікар не хірургічного профілю для надання невідкладної допомоги у разі захворювань внутрішніх органів, травм і передчасних пологів.

Оснащення і обладнання медичних пунктів на ЗПЕ, рухомих бригад, медичних пунктів залізничних ешелонів, суден має забезпечувати надання долікарської допомоги та відповідати вимогам Міністерства охорони здоров'я.

Усі хворі (постраждали), які потребують стаціонарного лікування, із медпунктів ЗПЕ і ППЕ підлягають евакуації у найближчі лікувально-профілактичні установи поза зоною радіоактивного і хімічного ураження. Якщо хворий через важкий стан не може перенести транспортування, його доправляють у стаціонар, розгорнутий у захисній споруді цивільного захисту.

Транспортування таких хворих здійснюється за викликом, автомобілями станцій (підстанцій) екстреної медичної допомоги або спеціально виділеним для маршруту евакуації транспортом.

Станції (підстанції) екстреної медичної допомоги працюють до кінця евакуації і евакуюються із зони надзвичайної ситуації останніми.

За статистикою необхідність у стаціонарній медичній допомозі серед евакуйованого населення під час евакуації складає 1–1,5 відсотка відносно чисельності населення.

Вирішення задач медичного забезпечення населення на шляху прямування під час евакуації автомобільним транспортом покладається на місцеві лікувально-профілактичні заклади (районні лікарні, амбулаторії), розташовані у населених пунктах на маршрутах евакуації.

З метою своєчасного надання евакуйованому населенню невідкладної медичної допомоги у разі травм, гострих захворювань і транспортування осіб, які потребують лікування в умовах стаціонару, на кожному маршруті створюється із місцевих лікувальних закладів не менше двох рухомих медичних бригад на санітарному автомобілі, які працюють човниковим методом на виділених їм ділянках.

У кожній рухомій медичній бригаді є один лікар, одна-дві середні медичні працівники, а також вона оснащується медичним майном.

Рухомі бригади підпорядковуються головному лікарю лікувально-профілактичного закладу, що згідно з планом забезпечує медичну допомогу на цій ділянці маршруту евакуації населення.

Рухомі медичні бригади забезпечуються засобами радіозв'язку.

Під час евакуації органи управління охорони здоров'я силами медичних формувань і установ організують та постійно здійснюють медичну розвідку, узагальнюють дані медичної і загальної розвідки, що отримують через своїх представників в органах управління, щодо зараження навколишнього середовища радіоактивними, токсичними речовинами на маршрутах евакуації.

Керівники охорони здоров'я розробляють пропозиції щодо попередження ураження евакуйованого населення у зонах зараження, зокрема режим вживання питної води, продуктів харчування, а також необхідності внесення зміни до маршрутів евакуації, доповідають про них відповідним начальникам.

Організація медичного забезпечення евакуйованого населення в місцях його розміщення

Медичне забезпечення робітників і службовців об'єктів господарювання у місцях розміщення евакуйованих об'єктів організовується силами і засобами медичних підрозділів об'єкта, а якщо їх немає – силами і засобами місцевих та евакуйованих медичних закладів.

Медичне забезпечення евакуйованого населення організовується за територіально-дільничним принципом у місцях його розміщення місцевими і евакуаційними лікувально-профілактичними (лікарні, поліклініки, диспансери), санітарно-епідемічними та аптечними закладами.

Відповідальність за медичне забезпечення евакуйованого населення у межах адміністративних коридорів району несе головний лікар центральної

районної лікарні, якому підпорядковуються всі місцеві та евакуйовані на територію району медичні заклади.

Санітарно-гігієнічне і протиепідемічне забезпечення під час евакуації населення

До організації санітарно-гігієнічних та протиепідемічних заходів під час медичного забезпечення евакуації населення належать:

- контроль за санітарно-гігієнічним станом місць (приміщень) тимчасового і постійного розміщення евакуйованого населення;
- організація лабораторного контролю за якістю питної води і харчових продуктів;
- контроль за дотриманням санітарно-гігієнічних правил збереження харчових продуктів, приготуванням їжі на об'єктах харчування і забезпеченням евакуйованого населення доброякісною питною водою;
- отримання своєчасної та достовірної інформації про епідемічну обстановку, своєчасне виявлення інфекційних хворих, їх ізолювання і госпіталізація;
- контроль за організацією комунально-побутового обслуговування населення в місцях його розміщення;
- проведення протиепідемічних та дезінфекційних заходів у разі виявлення джерела інфекційних захворювань;
- боротьба з комахами та гризунами, контроль за вилученням і знезараженням харчових відходів і туалетів на маршрутах руху та у районах розміщення;
- пропагандування санітарно-гігієнічних знань серед евакуйованого населення.

Санітарно-гігієнічні і протиепідемічні заходи організуються на ЗПЕ та ППЕ, ПП, ПВ, на шляху прямування, на ПрПЕ і у районах постійного розташування евакуйованого населення.

Для проведення дезінфекційних заходів на ЗПЕ і ППЕ, ПП, ПВ створюються дезінфекційні бригади у складі одного-двох дезінфекторів або залучається навчена цій роботі санітарна дружина.

Стійкий санітарно-епідемічний стан досягається постійним спостереженням за санітарно-епідемічною обстановкою, систематичним контролем якості очистки територій та приміщень від побутових і харчових відходів, контролем забезпечення населення санітарними спорудами (тимчасовими польовими туалетами), за якістю питної води і додержанням санітарних правил транспортування та приготування їжі.

У місцях зупинок транспорту в сільських районах обладнуються надійні щодо санітарії водозабірні пункти (свердловини, колодязі), забезпечується їх герметичність, огороження, охорона або підвезення доброякісної води. У місцях зупинок транспорту і на проміжних пунктах евакуації передбачається обладнання тимчасових туалетів. Туалети відкопуються глибиною 50 см, шириною 30 см окремо для чоловіків та жінок (рівчаки з довжиною ям на 20 осіб).

Після заповнення туалети (рівчаки) засипають шаром ґрунту, а зверху влаштовують пагорб. Для дезінфекції на місцях використовуються засоби знезаражування (вапно, мазут). Знезаражування рівчаків проводиться після проходження 1000–1500 осіб.

Для тимчасового розміщення у пристосованих будинках і спорудах безпечних районів евакуйованого населення необхідно передбачати на одну особу не менше ніж 2–3 м житлової площі (з огляду на місцеві умови).

У приміщення, пристосовані під житлові, сантехніка встановлюється на відстані до 50–60 м від місця проживання населення із розрахунку одне сидіння і один пісуар на 30–40 чоловіків і одне сидіння – на 25–30 жінок. Нечистоти повинні збиратися у спеціальні ємності (одна ємність об'ємом 50–100 л на 50 осіб).

Для визначення кількості засобів особистої гігієни для евакуйованого населення виходять із розрахунку по одній душовій сітці на 3–4 людини впродовж 15 хвилин. У зв'язку зі збільшенням чисельності населення у безпечних районах виникає необхідність у великій кількості питної води. За її дефіциту організовується підвезення із відкритих джерел водопостачання, для чого необхідно визначати місця забору води, обладнати їх засобами очищення і знезаражування.

У разі підведення води із відкритих джерел необхідно забезпечити постійний контроль за її якістю і засобами підвезення. Вода із підземних джерел (свердловини, колодязі) може використовуватись для вживання без знезаражування після контролю її якості (колі-титр питної води не повинен бути нижчим 100). Використання як джерела питної води верховодки допускається тільки з дозволу державного органу, що здійснює санітарно-гігієнічний нагляд після попередньої перевірки рівнів забрудненості води радіоактивними та іншими шкідливими речовинами.

Для розрахунку мінімальної потреби у воді для евакуйованого населення слід виходити із таких нормативів:

- 2,5 л на добу на одну особу для задоволення потреб;
- 75 л на добу на одну особу, яка перебуває на стаціонарному лікуванні;
- 45 л для гігієнічних потреб однієї людини, зокрема особового складу аварійно-рятувальних формувань, який працює в осередку ураження;
- 2 л на добу на одну особу в протирадіаційних укриттях.

Постійна увага має приділятися своєчасному виявленню, ізоляції і госпіталізації осіб з підозрою на інфекційні захворювання та захворілих серед евакуйованого населення на ЗПЕ, ПП, на шляху прямування, ПВ, ПрПЕ, ППЕ і місцях розташування.

Такі самі заходи необхідно проводити серед місцевого населення, де будуть розміщуватися і проживати евакуйовані. Інфекційних хворих виявляють медичні працівники за допомогою опитування та температурного скринінгу населення, а також періодичним обходом всієї території по дільницях, що за ними закріплені.

Інфекційні хворі доправляються в інфекційні лікарні або інфекційні відділення загально-соматичних лікарень. Їх евакуюють санітарним

транспортом або іншим спеціально для цього виділеним транспортом, який потім дезінфікується.

У системі заходів боротьби з виникненням і розповсюдженням інфекційних захворювань важливе місце відводиться специфічній профілактиці. З цією метою завчасно передбачається проведення щеплень евакуйованому населенню комплексними препаратами проти ботулізму, сибірки тощо.

У разі виникнення тієї чи іншої інфекції для відповідних груп населення проводиться ревакцинація або вакцинація, якщо раніше евакуйовані проти цих інфекцій щеплені не були.

Масові профілактичні щеплення проводяться за епідемічними показниками.

Для успішного здійснення організаційних заходів щодо щеплення евакуйованого населення у всіх лікувальних закладах, медичних частинах, медичних формуваннях повинно бути завчасно сплановано створення бригад у складі лікаря, двох середніх медичних працівників або медичної сестри та двох санітарних дружинників (3–4 такі бригади має очолювати лікар). Для роботи бригад складається графік з урахуванням способу проведення щеплень. Вакцинація може проводитись аерозольними вакцинами.

Для підготовки до масової імунізації населення у стислі терміни необхідно передбачати організацію рухомих і тимчасових пунктів для щеплення. Вони створюються при лікарнях, поліклініках та медичних пунктах за територіально-дільничним принципом як у місті, так і в районах розташування.

У безпечних районах до цієї роботи залучаються щеплювальні бригади, які створюються із загонів медичної допомоги, амбулаторій, фельдшерсько-акушерських пунктів.

Організація і проведення всього комплексу санітарно-гігієнічних і протиепідемічних заходів покладається на керівників підрозділів МОЗ, які евакуйовані із небезпечних районів.

6.3 Охорона громадського порядку, забезпечення громадської безпеки та безпеки дорожнього руху

Одним із важливих завдань, які необхідно розв'язувати під час евакуації населення з районів техногенних аварій і природних лих, є охорона громадського порядку (громадської безпеки) та забезпечення безпеки дорожнього руху. Це завдання вирішується у два етапи.

На першому (підготовчому) передбачається включення представників патрульної поліції у відповідні територіальні комісії з питань евакуації, уточнення вихідних даних та коригування спеціального плану охорони громадського порядку (публічної безпеки) і безпеки дорожнього руху. Крім того, попередньо уточняється стан маршрутів евакуації, здійснюється рекогносцирування місць розгортання ЗПЕ і пунктів посадки евакуйованого населення на транспорт (якщо вони не поєднуються зі ЗПЕ), готується або уточнюється зміст звернень до населення щодо майбутньої евакуації, інформація про правила поведінки під час евакуації, розглядається необхідність формування додаткових видів нарядів.

На другому (основному) здійснюються конкретні заходи щодо охорони публічної безпеки і регулювання дорожнього руху впродовж всього періоду евакуації, проведення обліку евакуйованого населення у місцях розміщення.

Основними завданнями другого етапу є:

- блокування автомагістралей і комунікацій, піших шляхів, що ведуть у небезпечні райони, з метою ефективного забезпечення заходів з евакуації, рятувальних та інших невідкладних заходів;

- забезпечення жорсткого перепускного режиму, який передбачає припинення проїзду у небезпечний район транспорту та проходів осіб, не залучених до проведення евакуаційних, рятувальних та інших невідкладних заходів;

- проведення вибіркового контролю технічного стану транспортних засобів, призначених для евакуаційних перевезень;

- сприяння (у разі потреби) посадовим особам, відповідальним за проведення заходів з евакуації, у залученні транзитного транспорту з метою забезпечення швидкого вивезення людей із небезпечних зон;

- охорона громадського порядку (публічної безпеки) і забезпечення безпеки дорожнього руху на об'єктах цивільного захисту, задіяних у заходах з евакуації, ЗПЕ, ПП, пунктах завантаження, внутрішніх міських маршрутах, залізничних станціях, річкових портах, аеропортах, на маршрутах евакуації, у населених пунктах, що підлягають відселенню та у місцях розміщення евакуйованого населення, а також попередження паніки і дезінформаційних чуток;

- охорона об'єктів у встановленому порядку у цей період;

- регулювання дорожнього руху на внутрішньоміських і позаміських маршрутах евакуації;

- супровід автоколон з евакуйованим населенням;

- забезпечення чергувань на автомобільних дорогах та режиму допуску у небезпечні зони;

- проведення заходів щодо боротьби зі злочинністю у містах та населених пунктах, на маршрутах евакуації і у місцях розміщення;

- організація обліку евакуйованого населення і проведення адресно-довідкової роботи.

Забезпечення діяльності службових нарядів патрульної поліції для розв'язання вказаних завдань включає комплекс заходів щодо захисту особового складу від уражальних чинників аварій і стихійних лих (радіоактивне і хімічне забруднення місцевості, несприятливі погодно-кліматичні умови), дооснащення підрозділів і нарядів необхідними матеріальними і технічними засобами (автотранспортом, ПММ, засобами зв'язку і спеціальної техніки, зброєю і боєприпасами, майном і засобами індивідуального захисту, приладами радіоактивної і хімічної розвідки, дозиметричного контролю, медикаментами і медичним майном, змінним взуттям, одягом, білизною), інженерним обладнанням постів, маршрутів патрулювання, пунктів регулювання дорожнього руху, контрольно-пропускних пунктів (будівництво загороджень,

шлагбаумів, майданчиків для стоянки автомобілів, захисних споруд тощо), а також організації харчування, водозабезпечення, медичного і санітарно-гігієнічного обслуговування особового складу.

Обсяги і зміст цих заходів визначаються тривалістю евакуації, оперативною обстановкою, що склалась, чисельністю сил патрульної поліції, які залучаються. Безпосередня реалізація заходів покладається на систему забезпечення підрозділів патрульної поліції, а також на відповідні територіальні організації і установи.

Особливості організації охорони громадського порядку та забезпечення безпеки дорожнього руху під час евакуації населення із зон техногенних аварій та стихійних лих

Діяльність службових нарядів патрульної поліції у зоні радіоактивного і хімічного забруднення повинна здійснюватися залежно від конкретної обстановки, що склалась, з урахуванням таких особливостей:

– робота проводиться з використанням засобів індивідуального і колективного захисту (в протигазах, респіраторах, захисних костюмах), патрулювання здійснюється на бронетранспортерах, відпочинок передбачається у захисних приміщеннях;

– покладені обов'язки виконуються нарядами патрульної поліції у тісній взаємодії із силами радіаційного і хімічного захисту та іншими аварійно-рятувальними формуваннями.

Блокування автомагістралей і комунікацій, пішохідних шляхів, а також забезпечення пропускнуго режиму здійснюється за допомогою виставлення загороджувальних постів і заслонів.

До виконання цих завдань, крім сил і засобів патрульної поліції, залежно від обстановки, що склалась, можуть залучатись також підрозділи Національної гвардії з відповідною технікою.

Технічні засоби, що використовуються для блокування, можуть бути різними: шлагбауми, засоби примусової зупинки транспорту, вантажні автомобілі, бронетранспортери, танки.

Робота проводиться переважно методом переконання, тобто роз'яснюванням обставин, що склалися, правил проїзду (проходу) і необхідності обмежувальних заходів, а в особливих випадках – методом примушення з використанням технічних і спеціальних засобів.

Вибірковий огляд транспорту, призначеного для евакуаційних перевезень, співробітники патрульної поліції організують у місцях збору автотранспортних засобів.

Для організації охорони громадського порядку (публічної безпеки) слід не тільки визначати необхідні сили та засоби для забезпечення у рамках компетенції поліції ефективної роботи ЗПЕ, а й проводити своєчасну рекогносцировку їх територій і прилеглих до неї районів, складати (з'ясувати) детальну схему кожного ЗПЕ із зазначенням чисельності і контингенту населення, яке прибуває, входів (в'їздів) і виходів (виїздів), планування приміщень, їх обладнання, стану підходів (під'їздів), основних будівель навкруги, а також збирати відомості про морально-психологічний стан населення, яке підлягає евакуації, аналізувати

інформацію, яка необхідна для інструктажів службових нарядів, що створюються для охорони громадського порядку (публічної безпеки) на ЗПЕ.

Основними видами нарядів, що забезпечують громадський порядок на ЗПЕ і підходах до них, є пост охорони порядку, патрулі, оперативно-пошукові групи.

Пости охорони порядку виставляються на ЗПЕ у місцях висадки, посадки на транспорт, на спеціальних об'єктах. Вони розташовуються таким чином, щоб наряд міг вести безперешкодне спостереження і ефективно діяти на відстані прямої видимості.

Наряд оперативно підпорядковується начальнику ЗПЕ і підтримує з ним постійний контакт. Наряди несуть службу на ЗПЕ і підходах до них до моменту закінчення евакуації, після чого за вказівкою відповідного начальника патрульної поліції вони знімаються і розпочинають виконання інших завдань.

Патрульні несуть службу на конкретних маршрутах. Основне їх завдання – забезпечення громадського порядку (публічної безпеки), припинення злочинності та інших правопорушень, затримання порушників і злочинців. Вони надають допомогу іншим нарядам патрульної поліції, представникам органів влади, комісіям з питань евакуацій, посадовим особам цивільного захисту.

Оперативно-пошукові групи мають завдання запобігати, призупиняти і розкривати злочини у закріпленому за групою секторі (районі), вести розшук злочинців, які зникли з місця злочину, виявляти і затримувати осіб, які поширюють неправдиву інформацію, вести боротьбу з поширенням такої інформації серед населення.

Під час проведення заходів з евакуації у межах міста охорона громадського порядку (публічної безпеки) здійснюється також на внутрішніх міських маршрутах евакуації і пунктах посадки на транспорт, водночас охорона громадського порядку (публічної безпеки) на таких пунктах ведеться з урахуванням розташування їх відносно ЗПЕ (спільно або окремо).

Якщо ЗПЕ не спільний з пунктом посадки на транспорт, охорона громадського порядку (публічної безпеки) організовується з урахуванням формувань піших колон евакуйованих і здійснюється також на маршрутах прямування цих колон.

У проведенні заходів з евакуації завжди повинен застосовуватися такий метод, як супровід колон автомобілями патрульної поліції. Це дає змогу найбільш чітко і ефективно забезпечити транспортування уражених і евакуйованого населення найкоротшим і найбільш безпечним шляхом до місць надання допомоги та тимчасового розміщення.

Піші колони евакуйованих супроводжуються спеціальними нарядами (групами) супроводження.

Кожний такий наряд складається із двох–трьох працівників патрульної поліції. Якщо ЗПЕ спільний з пунктами посадки на транспорт, наряд патрульної поліції виконує покладені на нього завдання як на території ЗПЕ, так і в пункті посадки.

На пунктах посадки вирішують такі завдання:

– підтримання черговості посадки;

– припинення порушень громадського порядку (публічної безпеки) і порядку посадки (наприклад, самостійне зайняття транспорту);

– недопущення на посадку осіб, які не пройшли реєстрацію, нагляд за дотриманням норм посадки і вивантаження багажу, встановлених на час евакуації.

Для більш надійної охорони громадського порядку (публічної безпеки) місця посадки оточують. З цією метою відділяють ділянку території навкруги пунктів посадки, на які з певного часу призупиняється вільний доступ населення.

З часом замість загороджувальних постів і загонів зазвичай організовуються контрольно-пропускні пункти, пости регулювання, які нарівні з патрульними в ПО виконують основну роботу щодо забезпечення безаварійного і безперебійного руху автоколон з евакуйованим населенням і підтримання громадського порядку, виконання заходів режимно-обмежувального характеру. Дислокація КПП і ПР визначається з огляду на конкретну обстановку, що склалася.

Види решти нарядів, які встановлюються у межах міста і на маршрутах евакуації (крім КПП і ПР, які встановлюються за схемою дислокації), визначає керівник з огляду на чисельність і склад евакуйованого контингенту, значення об'єктів, що підлягають евакуації, наявності сил і засобів, поставлених завдань.

Охорону громадського порядку (публічної безпеки) та регулювання дорожнього руху під час прямування поза межами міста і населених пунктів забезпечують КПП, ПР, патрулі, ОПГ, наряди супроводження евакуаційних колон, заслони.

До складу цих нарядів входять також сили патрульної поліції території обслуговування, якими проходять маршрути евакуації. Ці наряди патрульної поліції вирішують завдання щодо забезпечення громадського порядку (публічної безпеки) і безпеки дорожнього руху на позаміських маршрутах (дорогах), забезпечують встановлений єдиний порядок використання автомобільних доріг в умовах виконання заходів цивільного захисту.

Відповідальність за організацію руху на автомобільних дорогах та забезпечення встановленого порядку руху покладається на патрульну поліцію, підрозділи якої, окрім участі в роботі КПП і ПР, проводять комплекс заходів, які передбачають використання технічних засобів орієнтації і регулювання руху (встановлення відповідних дорожніх знаків, покажчиків, табло тощо).

Рух під час евакуації може бути організований таким чином:

– введенням спеціальних відокремлених смуг руху автотранспорту або переводом на особливий режим руху окремих автомагістралей;

– введенням окремих обмежень руху на вулицях міст і позаміських магістралях з метою пріоритетного пропуску автотранспорту, що залучається для проведення евакуації;

– наданням переваги права проїзду автоколонам з евакуйованим населенням через перехрестя.

Для більш організованої дії нарядів патрульної поліції позаміські автомобільні маршрути розбиваються на ділянки, на яких виставляються наряди

із розрахунку один КПП на 7–10 км і які закріплюються за підрозділами патрульної поліції відповідних територіальних органів Національної поліції. Наряди патрульної поліції, виконуючи завдання щодо забезпечення охорони громадського порядку (публічної безпеки) і регулювання дорожнього руху, забезпечують безперервний і максимально швидкий рух автомобільних евакуаційних колон відведеними для них маршрутами, контролюють встановлений порядок руху, додержання водіями дистанції між автомобілями, ведуть облік колон, що проходять, не допускаючи скупчення транспортних засобів і населення. Водночас вони здійснюють перевірку правильності використання автотранспорту, ведуть боротьбу з порушенням правил дорожнього руху.

Супровід осіб, евакуйованих залізничним та водним транспортом, здійснюється нарядами супроводу територіальних органів Національної поліції спільно з особовим складом підрозділів на залізничному і водному транспорті в межах кордонів області (республіки).

Охорона громадського порядку (публічної безпеки) в місцях розміщення евакуйованого населення починається з моменту його прибуття в пункти висадки і на ПЕП. Охорона громадського порядку (публічної безпеки) на вказаних пунктах здійснюється силами і засобами територіальних органів Національної поліції, а також нарядами, які супроводжують евакуйованих.

Наряди органів патрульної поліції після завершення евакуації в місцях розміщення евакуйованих здійснюють такі заходи:

- попередження і припинення злочинності та інших порушень громадського порядку;
- організація обліку евакуйованого населення;
- адресно-довідкова робота;
- розшук громадян, які зникли;
- виявлення і направлення в приймальники-розподільники для неповнолітніх дітей і підлітків, які втратили батьків або осіб, які їх заміщують;
- попередження і недопущення паніки та масових безладів.

Супроводження евакуйованого населення від ПЕП до пунктів розміщення здійснюється нарядами супроводження, які комплектуються зазвичай з-поміж співробітників, які не заступили на службу, дільничних, а також поліцейських, які закінчили службу на ПЕП.

У місцях розміщення евакуйованих, де немає підрозділів Національної поліції (наприклад у сільській місцевості), відповідний начальник створює для охорони громадського порядку (публічної безпеки) і боротьби із злочинністю оперативні пункти. До їх складу входять працівники апарату охорони громадського порядку (публічної безпеки) карного розшуку, дільничні інспектори і поліцейські.

Співробітники оперативних пунктів забезпечують безпеку дорожнього руху в населених пунктах, де розміщуються евакуйовані, організують їх облік і реєстрацію, надають допомогу посадовим особам у розміщенні населення, яке прибуває.

Облік і реєстрація евакуйованих у районах розміщення

Реєстрація, облік евакуйованого населення і ведення адресно-довідкової роботи щодо цього населення проводиться згідно з положеннями та інструкціями про порядок реєстрації і обліку.

Громадяни, які прибули по евакуації, реєструються за новим місцем проживання на основі евакуаційних списків, які складаються на ЗПЕ або адміністрацією підприємств, організацій, навчальних закладів та інших установ. Водночас вони не знімаються з військового обліку за місцем проживання.

Військовозобов'язані і призовники реєструються тільки за наявності всіх обліково-військових документів, відміток ТЦК та СП або військово-облікових столів органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування щодо прийому на військовий облік за основним місцем проживання.

Адресні листки прибуття і вибуття спрямовуються в адресно-довідкове бюро. Для реєстрації і зняття з реєстраційного обліку евакуйованих у містах, що є республіканськими або обласними центрами, вони складаються у двох примірниках, а в решті пунктів – у трьох.

Перші примірники адресних листків прибуття і вибуття для реєстрації і зняття з обліку спрямовуються відповідно до адресно-довідкового бюро, де розкладаються у встановлені картотеки в алфавітному порядку. Крім того, для зняття з реєстраційного обліку складаються додатково по одному примірнику адресних листків вибуття з проставлянням в них умовних відміток і штампів про зняття з реєстраційного обліку.

Листки вибуття вручаються громадянам з паспортами або іншими встановленими документами для оформлення таких реєстрацій.

Під час реєстрації евакуйованих громадян в штампах, що проставляються в паспортах, після слова «зареєстрований» (на вільній сторінці) вказується «по евакуації», а в адресних листках прибуття – у лівому верхньому куті проставляється буква «Е».

6.4 Інженерне забезпечення евакуації населення

Інженерне забезпечення заходів з евакуації проводиться силами цивільного захисту, а деякі спеціальні завдання виконуються підрозділами інженерних військ ЗСУ.

До їх складу входять:

- групи інженерної розвідки;
- команди з ремонту та відновлення доріг і мостів;
- зведений загін механізації робіт цивільного захисту.

Координують роботи з інженерного та інших видів забезпечення органи виконавчої влади і органи місцевого самоврядування.

Мета інженерного забезпечення евакуації – створення необхідних умов для евакуації населення із зон техногенних аварій і стихійних лих через облаштування об'єктів інженерної інфраструктури у місцях збору евакуйованого населення, на маршрутах евакуації, у районах розміщення.

Види і обсяги завдань з інженерного забезпечення залежать від умов обстановки, виду і масштабу евакуації, наявності сил і засобів. Їх кількість

визначається з огляду на конкретні умови надзвичайної ситуації і наявні нормативи.

Інженерне обладнання збірних пунктів евакуації

До інженерного обладнання ЗПЕ належать:

- обладнання захисних споруд цивільного захисту для евакуйованого населення;
- обладнання аварійного електропостачання;
- обладнання і утримання місць отримання води евакуйованими у тару;
- обладнання туалетів (відхожих місць).

Захист населення (у разі потреби) від впливу небезпечних хімічних та радіоактивних речовин забезпечується у захисних спорудах цивільного захисту, розташованих на ЗПЕ або поряд із ним.

Загальна місткість захисних споруд на ЗПЕ має забезпечувати укриття членів комісій з питань евакуації, евакуйованих колон чисельністю до 1000 осіб та до половини евакуйованих, які прибувають на ЗПЕ.

У приміщеннях ЗПЕ додатково обладнується аварійне освітлення із під'єднанням освітлювальних установок або з використанням автомобільних акумуляторних батарей.

Потужність освітлювальних станцій залежить від кількості об'єктів, що освітлюються, і зазвичай повинна бути не менше 1–2 кВт. Для аварійного освітлення ЗПЕ можуть використовуватися табельні освітлювальні станції підрозділів Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту або електростанції об'єктів економіки.

Місця отримання евакуйованими питної води у тару обладнуються з використанням наявної водопровідної мережі або спеціальними рухомими ємностями. Ємність пункту має забезпечувати своєчасне отримання води 30–40 евакуйованими.

До пунктів розбору обладнуються зручні підходи і виходи. Територія пункту має бути освітленою.

На ЗПЕ зазвичай розгортаються біотулети, також використовуються постійні туалети, які є в цьому районі.

В окремих випадках можуть обладнуватися тимчасові туалети. Водночас використовуються сквери, ґрунтові майданчики. Тимчасові туалети відгороджуються, освітлюються та обробляються знезаражувальними засобами.

Інженерне обладнання пунктів посадки і висадки евакуйованого населення

До інженерного обладнання належить:

- обладнання захисних споруд цивільного захисту;
- обладнання та укриття пунктів водозабезпечення;
- обладнання туалетів;
- обладнання вантажних майданчиків для розміщення транспортних засобів;
- улаштування тимчасових причалів на річках.

Для захисту особового складу від непогоди на пунктах посадки (висадки) передбачається їх розміщення у службових приміщеннях або підвалах. Якщо їх немає – можуть встановлюватися намети великої місткості, а взимку – пункти обігріву. Місткість сховищ від непогоди та пунктів обігріву має забезпечувати насамперед укриття та обігрів евакуйованих із дітьми, інвалідів та осіб похилого віку.

Для забезпечення евакуйованих питною водою на пунктах посадки (висадки) організовується роздача води з використанням водопровідної мережі або рухомих ємностей із розрахунку 50–60 осіб завантаженої колони (команди) на одне місце роздачі.

На пунктах посадки встановлюються біотуалети або влаштовуються польові туалети (відхожі місця). Через брак пересувних туалетів (санвузлів) та нестачу часу для облаштування відхожих місць відводяться окремі місця для чоловіків і жінок. Санвузли (відхожі місця) обладнуються із розрахунку одночасного обслуговування 20–30 осіб. Також можуть влаштовуватися невеликі рівчаки для екскрементів із розрахунку один рів завширшки 0,3 м, завглибшки 0,5 м та один рів завдовжки 1 м на 20 осіб. Рівчаки риють паралельно один до одного на відстані 1–2 м.

Вони повинні розташовуватися нижче від джерела питної води та не ближче ніж 200 м від них. Після кожного використання екскременти у рівчаках необхідно продезінфікувати і засипати шаром ґрунту.

Пункти посадки на автомобільний та залізничний транспорт обладнуються приставними драбинами або трапами, а для посадки на річковий транспорт – тимчасовими причалами.

Посадкові майданчики обладнуються із розрахунку 60 м² на один автомобіль або автобус.

Підготовка та утримання маршрутів евакуації

Перед отриманням сигналу щодо проведення евакуації у разі загрози надзвичайної ситуації або після її початку на маршрутах можуть виконуватися такі завдання інженерного забезпечення:

- обладнання об'їздів, зруйнованих або непрохідних доріг, а також обладнання і утримання переправ через вузькі водні перешкоди для руху автоколон з евакуйованими до районів розміщення польовими дорогами;
- очищення доріг від снігу під час евакуації зимою;
- утримання важкодоступних ділянок польових доріг під час евакуації у бездоріжжі.

Для обладнання об'їздів зруйнованих або пошкоджених ділянок доріг із залученням сил та засобів дорожніх ремонтно-будівельних управлінь області (району), фермерських господарств створюються комплексні механізовані бригади.

До складу кожної бригади доцільно включити:

- бульдозер для засипання великих ям;
- один-два автогрейдери для профілювання польових доріг;
- екскаватор для навантаження піску та гравію;

– два-три, а у разі великого плеча підвезення і до п'яти самоскидів для підвезення матеріалів.

Така бригада здатна підготувати об'їзд з темпом виконання робіт до 3–5 км за годину.

У разі потреби забезпечення ділянок на об'їздах до складу механізованих бригад доцільно включати 5–7 робітників для облаштування на таких ділянках переходів із фашин або колод.

Обладнання та утримання переправ через вузькі водні перешкоди здійснюється через улаштування фільтрувальних дамб, водопропускних труб, мостових переходів із різних підручних матеріалів.

Якщо дно річки складають тверді ґрунти, то на глибині не більше 0,4–0,6 м для переправи евакуаційних колон обладнуються і утримуються броди. Зимомою переправи організуються по льоду.

У складі команд для обладнання переправ необхідно мати:

- до 8–10 осіб (без урахування екіпажів машин);
- один-два бульдозери для обладнання з'їздів, фільтрувальних дамб і водопровідних труб;
- автокран вантажопідйомністю 8–10 т для укладання труб, опор, прогонів;
- мотопили, а за великих глибин річок та наявності заболочених ділянок річок – також плавзасоби.

Така мостова команда може облаштувати переправу з темпом робіт 10–15 погонних метрів за годину.

Основною особливістю підготовки (розчистки) доріг від снігових заносів є їх провішування добре видимими, у тому числі і вночі, віхами (табличками). На цей випадок формується спеціальна група на кожному із маршрутів, яка має надійний зв'язок із командами (підрозділами), виділеними і для розчистки шляхів.

Склад команди для очищення доріг від снігу залежить від товщини та щільності снігового покриву дорожнього покриття, інтенсивності завірюхи.

Для очищення дороги від шару снігу товщиною до 1 м використовують бульдозери та шляхопрокладачі. На ділянках, де шар більше 1 м, сніг розчищають човниковим рухом із зрушенням снігу праворуч та ліворуч дороги. Свіжий сніг шаром до 0,5 м прибирають з дороги, використовуючи автогрейдери, снігоприбиральні автомобілі і трактори з відвозом. На підготовленому шляху організовується регулярне патрулювання зі снігоприбиральними автомобілями.

Інженерне обладнання районів розміщення

Основним завданням інженерного обладнання районів розміщення евакуйованого населення є обладнання і підготовка:

- громадських будинків і споруд з улаштуванням тимчасових приміщень для розміщення евакуйованих;
- споруд для тимчасових місць торгівлі, медичних пунктів, польових хлібопекарень, лазень та інших об'єктів побуту;
- пунктів водозабезпечення;

– утримання шляхів маневру в районі розміщення.

Для розміщення евакуйованих використовуються громадські місця: клуби, будинки культури, а також школи.

Якщо таких споруд недостатньо, можуть будуватися наметові містечка або інші тимчасові споруди: курені, бараки, землянки.

Для обладнання громадських споруд під проживання облаштовуються дощаті перегородки, нари для відпочинку, обладнуються місця для приготування їжі, місця для умивання, додаткові туалети (відхожі місця).

Громадські будинки обладнуються під проживання силами місцевого населення, а після завершення евакуації – силами евакуйованих.

Для будівництва наметових містечок та інших споруд для проживання евакуйованих залучаються підрозділи ОРС ЦЗ. У цьому разі для евакуйованого населення виділяється необхідна кількість будівельних матеріалів.

Споруди (приміщення) для тимчасових торговельних місць, медичних пунктів, польових хлібопекарень і лазень обладнуються в наявних будівлях або тих, що будуються із готових збірних конструкцій.

Для їх будівництва із місцевого та евакуйованого населення створюються необхідна кількість спеціалізованих бригад.

Якщо немає можливості будівництва тимчасових приміщень, у районі розміщення організується робота автолавок і розгортаються польові хлібозаводи.

Наявна у безпечних районах мережа шляхів сполучення має забезпечувати виїзд працівників до місць роботи, до медичних установ та об'єктів побуту, а також постачання продуктів харчування та інших предметів першої необхідності для життєзабезпечення населення.

За недостатньої щільності шляхів і їх низької якості організується ремонт наявних і будівництво нових, насамперед ґрунтових нарощених доріг, а інколи і доріг із твердим покриттям.

Під час бездоріжжя та взимку організується утримання доріг через патрулювання або постійне чергування на них необхідних сил та засобів.

6.5 Протирадіаційний та протихімічний захист під час проведення заходів з евакуації

Протирадіаційний та протихімічний захист населення під час проведення евакуації полягає в:

- організації і проведенні радіаційної та хімічної розвідки;
- встановленні наявності та ступеня радіаційного (хімічного) забруднення місцевості, повітря на шляхах евакуації (місцях привалів), джерел водопостачання тощо;
- забезпеченні засобами індивідуального захисту населення під час вивезення (виведення) його із зон можливого радіаційного (хімічного) забруднення у безпечні райони розміщення;
- забезпечення препаратами для проведення йодної профілактики (у разі потреби);
- підготовка та проведення спеціального оброблення одягу та транспорту.

Під час евакуації населення вивозиться (виводиться) на проміжні пункти евакуації, де проводиться дозиметричний контроль радіоактивного забруднення людей, транспорту, матеріальних засобів, одягу та засобів захисту, визначається наявність небезпечних хімічних речовин.

За наявності радіонуклідного забруднення або небезпечних хімічних речовин, що перевищують гранично допустимі рівні, населення направляється на пункт для проведення санітарного оброблення, а техніка – на пункт спеціального оброблення. У разі потреби проводиться спеціальне оброблення або заміна одягу та взуття.

Санітарне оброблення людей та спеціальне оброблення одягу, майна та транспорту належить до основних заходів щодо забезпечення радіаційного, хімічного та біологічного захисту населення та території.

Під час проведення санітарного оброблення евакуйованого населення, спеціального оброблення одягу, засобів індивідуального захисту, техніки доцільно використовувати спеціально призначені для цього об'єкти, а якщо їх немає – пристосовані об'єкти: пральні, хімчистки, станції технічного обслуговування та миття рухомого складу автотранспорту, санітарно-побутові приміщення промислових підприємств, лазні, фізкультурно-оздоровчі комплекси, спортзали шкіл тощо відповідно до ДСТУ 8819:2018.

6.6 Розвідка

Розвідка є важливим етапом під час проведення евакуації населення.

Розвідка зони НС полягає в збиранні всебічної інформації про осередок ураження з метою оцінювання обстановки та ухвалення рішення щодо здійснення заходів з евакуації.

Завданнями розвідки є:

- встановлення зони та характеру НС;
- визначення місць знаходження постраждалих та їхнього стану;
- встановлення ступеня радіоактивного, хімічного забруднення, біологічного зараження;
- оцінка стану маршрутів евакуації, об'єктів у зоні НС (будівель та споруд, інженерних комунікацій, ліній зв'язку, джерел водопостачання);
- визначення осередків пожеж та інших небезпечних факторів (вода, газ, пара тощо) і джерел їх виникнення;
- визначення можливості та напрямів розвитку аварійної ситуації.

Розвідка проводиться наземним, повітряним, водним способами. Розвідувальні дані передаються керівнику органу виконавчої влади для ухвалення рішення щодо евакуації, наносяться на карти або плани та заносяться в журнал спостережень.

Розвідка може бути таких видів.

Наземна розвідка є основним видом розвідки. Проводиться групою рятувальників у кількості 3–5 осіб пішки, а також із використанням наземних транспортних засобів.

Наземна розвідка ведеться з метою отримання нових та достовірних даних щодо кордонів джерел ураження, рівнів радіації, характеру руйнувань, стану захисних споруд ЦЗ, дорожньої мережі, інших транспортних споруд.

Наземна розвідка ведеться розвідувальними аварійно-рятувальними формуваннями, установами мережі спостереження та лабораторного контролю, постами радіаційної та хімічної розвідки.

Радіаційна та хімічна розвідка проводиться підготовленими фахівцями, групами та ланками з метою визначення рівнів радіації й радіаційного забруднення території, встановлення наявності та ступеня радіаційного (хімічного) забруднення місцевості, повітря на шляхах евакуації (місцях привалів), джерел водопостачання тощо.

Для пересування підрозділів радіаційної та хімічної розвідки необхідно передбачати виділення транспорту з підвищеними протирадіаційними захисними властивостями (БТР, БРДМ, автомобілів, підсилених захисними пристосуваннями), а для розвідки на місцевості, де очікуються високі рівні радіації, – вертольотів та літаків, безпілотних літальних апаратів.

Підрозділи радіаційної та хімічної розвідки оснащуються засобами індивідуального захисту, приладами радіаційної та хімічної розвідки, попереджувальними знаками, транспортними засобами.

Інженерна розвідка проводиться з метою вивчення стану доріг, мостів, переправ, які використовуються для вивезення або виведення евакуйованого населення, встановлення ступеня та масштабів руйнувань, що виникли внаслідок техногенних аварій та стихійних лих, стану захисних споруд цивільного захисту і комунально-енергетичних мереж.

Інженерна розвідка ведеться інженерними підрозділами зі складу аварійно-рятувальних формувань.

Залежно від поставлених задач інженерна розвідка може бути:

– повітряною – з використанням пілотованих апаратів (літаки, вертольоти) і БПЛА;

– наземною – з використанням спеціальних розвідувальних машин, бронетранспортерів і звичайних транспортних засобів.

Характер і обсяг інженерної розвідки залежать від обстановки, природних умов, особливостей протікання НС, виду й обсягу намічених робіт.

Під час розвідки шляхів евакуації встановлюються стан проїзної частини, вантажопідйомність (якщо вона невідома заздалегідь) і стан мостів; можливість руху транспортних засобів паралельно дорозі. У разі потреби додатково визначається можливість улаштування переправ (бродом, по льоду), а також об'їздів окремих зруйнованих ділянок доріг і штучних споруд на них.

Під час інженерної розвідки зруйнованих об'єктів огляду підлягають усі відкриті споруди дренажно-водостічних систем, а також поверхня землі над трасами схованих інженерних мереж, для цього розкриваються усі оглядові колодязі, у тому числі і з кришками, схованими під землею.

Пожежна розвідка проводиться для виявлення й уточнення пожежної обстановки в осередках ураження та на виході із них. Розвідка ведеться візуально, пішим порядком або з використанням транспортних засобів.

На кожний маршрут евакуації виділяється розвідувальна група із двох–трьох розвідувальних відділень. В осередку ураження розвідка ведеться всіма формуваннями і підрозділами ОРС ЦЗ з метою встановлення масштабів та напрямків поширення пожежі, виявлення джерел води, можливості їх використання для гасіння пожеж, а також вигідних позицій для боротьби з вогнем.

Медична розвідка організовується і ведеться з метою визначення санітарно-епідемічного стану району розміщення евакуйованого населення, маршрутів евакуації, територій осередку ураження, проведення індикації біологічних засобів; уточнення кількості та стану уражених, визначення місць зосередження уражених перед їх евакуацією в лікувальні установи і місць розгортання медичних формувань.

Медична розвідка здійснюється всіма медичними установами, формуваннями та спеціальними медичними групами.

Біологічна розвідка проводиться для виявлення зараженості місцевості, повітря, води, продовольства, визначення меж зараження, виявлення людей, які зазнали впливу зараження, обсягу і характеру майбутніх робіт. Вона здійснюється за допомогою взяття проб повітря, ґрунту, рослинності, води, змивів з поверхні різних предметів і об'єктів, відбирання для дослідження комах і гризунів із залученням санітарно-епідеміологічних підрозділів. Токсини і хвороботворні мікроби розпізнаються тільки через здійснення аналізу в лабораторії.

Ветеринарна розвідка проводиться для виявлення захворювань серед тварин, визначення кордонів поширення виявлених захворювань та шляхів виводу тварин у безпечні зони, уточнення епізоотичного стану районів розміщення та місць випасу і водопою тварин. До її проведення залучається ветеринарна служба.

Зона зараження позначається відповідними знаками.

Повітряна розвідка здійснює візуальний і дозиметричний контроль, фотографування й телевізійну трансляцію. Проводиться за допомогою літаків, вертольотів та інших літальних апаратів.

Завдання повітряної розвідки полягає у визначенні (у якомога стислі строки) меж джерел ураження, характеристики руйнувань і пожеж, стану мостів, переправ, об'єктів господарювання, основних транспортних магістралей, інших споруд та об'єктів, виявленні потерпілих, виборі маршрутів пересування евакуйованих.

Річкова, морська (водна) розвідка проводиться з метою одержання й уточнення даних про НС на воді чи під водою. Для цих цілей використовуються човни, кораблі, підводні апарати та залучаються водолази.

Основні завдання водної розвідки:

- дослідження й оцінка характеру НС;
- пошук потерпілих і надання їм допомоги;
- пошук об'єктів, що втрачені чи затонули, оцінювання їх стану, розроблення варіантів надання допомоги;
- проведення радіологічного і біологічного контролю води;

- вивчення ситуації і розроблення прогнозу її розвитку;
- визначення фарватерів і встановлення сигнальних знаків;
- визначення стану гідротехнічних споруд (дамб, гребель, шлюзів, підводних фундаментів).

6.7 Комунально-побутове обслуговування евакуйованого населення

Експлуатацію систем комунально-побутового обслуговування здійснюють спеціалізовані підприємства (міські, районні, міжрайонні), спеціалізовані підрозділи багатогалузевих об'єднань і підприємств житлово-комунального господарства органів місцевого самоврядування, підприємств і організацій агропромислового комплексу, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади.

Забезпечення підготовки та належного функціонування систем комунально-побутового обслуговування можливе тільки у разі комплексного підходу та координації дій всіх суб'єктів системи.

Заходи, що розробляються відповідними організаціями, рекомендується затверджувати рішеннями місцевих органів виконавчої влади як обов'язкові для всіх підприємств, що здійснюють комунально-побутове обслуговування населення.

Оцінювання стану систем комунально-побутового обслуговування та розроблення планів їх розвитку базується на відомостях щодо кількості населення, яке обслуговується в зазначеному населеному пункті, та основної проектно-кошторисної будівельної документації (схема і проєкт районного планування, генплан, проєкт забудови).

Організація водозабезпечення евакуйованого населення

Основне завдання під час роботи систем водозабезпечення у районах розміщення евакуйованого населення – забезпечення потреби у воді населення, промислових підприємств та інших організацій під час можливих тривалих перевантажень окремих елементів водозабезпечення, а також комплексу споруд і обладнання. Водночас необхідно враховувати можливе забруднення місцевості та джерел водопостачання радіоактивними, небезпечними хімічними речовинами, біологічно патогенними агентами, порушення енергозабезпечення та інші негативні фактори.

Відведення та очистка стічних вод, збір та утилізація осадів у місцях евакуації мають проводитись в комплексі з водозабезпеченням, щоб не допустити забруднення підземних вод і відкритих водоймищ.

Забезпечення евакуйованого населення питною водою на маршрутах евакуації в райони розміщення здійснюється із спеціальних запасів (в бутлях, флягах, каністрах).

Контроль за наявністю інших шкідливих речовин у воді повинен проводитись відповідно до інструкцій, наказів Міністерства охорони здоров'я України.

У районах розміщення евакуйованого населення доцільно використовувати воду з підземних джерел як найбільш захищених від можливого забруднення та зараження. Така вода із свердловин з герметичними устями та

оголовками, із шахтних колодязів і джерел з герметичними оголовками може використовуватись для пиття, зазвичай без знезараження (після контролю якості води державними органами санітарно-гігієнічного нагляду).

Якщо в районі розміщення евакуйованого населення немає підземних вод питної якості дозволяється тимчасово використовувати підземні води, що не зовсім відповідають вимогам ДСТУ за жорсткістю, концентрацією солей, заліза тощо, за умов узгодження з державними органами санітарно-гігієнічного нагляду.

За недостатньої кількості підземних джерел водопостачання необхідно улаштувати резервні свердловини або підготувати обладнані фільтрами басейни для наповнення водою із відкритих джерел.

Якщо підземних джерел немає, то водопостачання здійснюється із поверхневих джерел після освітлення, знезаражування та знешкодження води, яка після оброблення має задовольняти вимогам ДСТУ. Відступ від цих вимог необхідно узгоджувати з державними органами санітарно-гігієнічного нагляду.

Під час визначення мінімальних душевих витрат води у надзвичайних ситуаціях в районах евакуації населення розрахунок споживання води повинен проводитись за встановленими нормами водоспоживання на особу.

На об'єктах водопровідно-каналізаційного господарства, підпорядкованих органам місцевого самоврядування, аналіз води з метою контролю за її якістю організовується і здійснюється відповідно до сучасних вимог щодо джерел питного водопостачання.

З метою підготовки систем централізованого і децентралізованого водопостачання спільно з місцевими державними адміністраціями і органами місцевого самоврядування визначаються заходи, які необхідно провести завчасно, а саме: захист наявних водозабірних споруд, а також обладнання пунктів водопостачання на наявних і заново побудованих водозаборах.

Для забезпечення надійної роботи систем водопостачання в районах розміщення евакуйованих завчасно проводиться організація забезпечення санітарно-гігієнічних заходів. Комплекс заходів, який здійснюється на водопроводах централізованого водопостачання і на джерелах децентралізованого забезпечення водою, включає:

- розвідку можливого зараження, водночас мають бути визначені можливі рівні зараження води радіоактивними та іншими небезпечними речовинами, її якість, наявні запаси води, потужність водозабірних споруд, наявність та стан обладнання підземних джерел або систем водопостачання населених пунктів;
- організацію контролю рівнів зараження води та якість її очистки;
- підготовку водозабірних свердловин, шахтних колодязів та джерел до експлуатації в умовах приймання евакуйованого населення;
- через брак необхідної кількості свердловин (шахтних колодязів, джерел) недостатня їх кількість поповнюється через будівництво нових;
- герметизацію резервуарів із запасами води та обладнання їх фільтрами для очищення, забезпечення можливості надання води в тарі;
- підготовку водоочисних споруд до роботи за спеціальним режимом;

- забезпечення можливості створення індивідуальних запасів питної води для населення;
- підготовку систем та джерел водопостачання для забезпечення сільськогосподарських тварин;
- підготовку найпростіших засобів знезаражування води для групового та індивідуального використання;
- через брак в районах розміщення евакуйованого населення води, придатної для пиття, необхідно передбачати доставлення бутильованої води у тарі.

На водопроводах, що використовують підземні води, висхідні та низхідні джерела, мають бути здійснені такі заходи:

- перевірка технічного стану та підготовлені до герметизації оголовки робочих свердловин шахтних колодязів, каптажні (герметизації підлягають всі свердловини, які знаходяться в експлуатації, незалежно від видів підйомного обладнання);
- підготовка свердловин, обладнаних ерліфтами, до переобладнання іншими водопідйомниками та їх герметизація;
- свердловини, які не використовуються, повинні бути затампоновані;
- електрозабезпечення насосного обладнання від двох незалежних джерел, якщо немає інших джерел електрозабезпечення, передбачається резервне електрозабезпечення від рухомих або стаціонарних дизельних електростанцій.

Збірні резервуари чистої води підлягають обладнанню фільтрами.

Передбачається можливість їх повної герметизації та відключення від мережі.

Залежно від схеми водопостачання як ємності для зберігання запасів чистої води як на водопровідній станції, так і на водопровідній мережі, можуть використовуватися резервуари чистої води. За недостатніх об'ємів наявних резервуарів необхідно облаштовувати нові резервуари, що використовуються для нормалізації роботи системи водопостачання в екстремальних умовах.

За наявності у населеному пункті водопроводів комунального і виробничого призначення необхідно за узгодженням з державними органами санітарно-гігієнічного нагляду забезпечити можливість передавання води від одного водопроводу до іншого, а також її резервування.

На водопроводах, що використовують одночасно підземні і поверхневі джерела води, повинна бути забезпечена можливість розділення мереж з поверховою та підземною водою.

На водопроводах, що використовують воду тільки з поверхневих водозаборів, необхідно завчасно підготувати насосні станції до роботи у спеціальному режимі очищення води.

У разі підвезення води автотранспортом до місць розташування евакуйованого населення завчасно повинно бути передбачено та забезпечено можливість відбору води із джерел в автоцистерни, а також у термоси, відра,

польові кухні тощо. Слід передбачити і обладнати шляхи під'їздів та водозабірні пункти.

У населених пунктах, що мають норму водозабезпечення, в яких користування змивними туалетами є неможливим та виникає потреба у будівництві туалетів із вигрібними ямами, а також у випадку розміщення евакуйованого населення у сільській місцевості, де є тільки вигрібні ями, необхідно дотримуватися протиепідемічних та санітарно-гігієнічних правил, які спрямовані на максимальне попередження можливого забруднення питної води. Туалети та вигрібні ями повинні розміщуватися на відстані не менше ніж 50 м від колодязів та інших джерел води. Туалети повинні мати непроникний вигріб, щільно закриті двері та освітлення уночі.

Необхідно передбачити транспорт для вивезення нечистот та сміття.

З метою проведення контролю рівнів забрудненості води радіоактивними та іншими небезпечними речовинами лабораторії водоочисних станцій повинні здійснювати регулярний відбір проб води.

У разі виявлення невідомого збудника у відібраній пробі необхідно терміново надіслати необхідні матеріали до відповідних територіальних державних органів санітарно-гігієнічного нагляду для його ідентифікації.

У разі зараження джерел води необхідно ввести на водоочисних спорудах спеціальний режим роботи, а на водопровідній мережі привести у готовність обладнання, яке забезпечує відключення водопроводів від основних магістралей.

У резервуарах водонапірних башт встановлюється та підтримується максимальний рівень. Всі резервні агрегати, механізми та споруди повинні бути приведені в робочий стан, резервні і дублювальні комунікації повинні бути промиті.

У разі виходу з ладу окремих ділянок водопроводу та мереж подавання води може здійснюватися з дозволу державних органів санітарно-гігієнічного нагляду тимчасовими наземними трубопроводами. Як резервні засоби водопостачання передбачається використовувати всі водоочисні установки, які призначені для знезаражування та очищення води, а також резервуари.

Якщо системи сільськогосподарського водопостачання не можуть задовольнити потреби у воді для санітарної обробки людей (тварин) та дезактивації техніки, необхідно організувати тимчасові водозабірники із відкритих джерел із залученням пересувних насосних станцій з подаванням води збірно-розбірними трубопроводами, використовувати елементи зрошувальних систем, а також автоцистерни.

Основними заходами щодо збільшення потужності водозабірних свердловин є:

- заміна насоса на більш потужний з відповідним пониженням динамічного рівня води у свердловині та приймальній частині насосів;
- тимчасове переведення свердловин на графік більш тривалої роботи;
- розширення водозабору, здійснення буріння нових свердловин.

Збільшення дебіту шахтних колодязів залежно від гідрогеологічних умов (потужність водонасосного шару, склад порід) можливо досягти, використовуючи гравійний шар та заглиблення колодязя.

Додаткові шахтні колодязі мають будуватися із закріпленням ствола залізобетонними кільцями, з улаштуванням залізобетонного оголовка та бетонної відмостки.

Для забезпечення підвезення води автотранспортом в місця евакуації населення необхідно залучити поливально-мийні та пожежні автомобілі, молоковози та автоводоцистерни.

Якщо використовуються молоковози і автоводоцистерни, необхідно передбачати використання мотопомп для наповнення їх водою.

Якщо в районах евакуації і розміщення населення немає достатньої кількості туалетів, необхідно передбачати улаштування найпростіших туалетів у вигляді рівчака із розрахунку один рів завглибшки 0,3 м, завширшки 0,5 м та завдовжки 1 м на 20 осіб.

Після кожного використання рівчаки необхідно дезінфікувати і засипати шаром ґрунту.

У разі виникнення надзвичайних ситуацій санітарно-епідеміологічні установи здійснюють контроль за проведенням санітарно-гігієнічних заходів з питань водопостачання. Якщо води недостатньо, необхідно використовувати всі наявні резерви джерел води. Крім того, необхідно організувати знезаражування води на пунктах водопостачання, а також індивідуальне.

Організація роботи підприємств енергетики у районах розміщення евакуйованого населення

Системи енергозабезпечення повинні забезпечувати теплом та електроенергією населення, об'єкти соціальної інфраструктури, промислове виробництво. Розрахункова кількість енергії має відповідати чинним Державним будівельним нормам.

Для забезпечення надійного функціонування систем комунального теплопостачання повинні використовуватися:

- ресурси місцевих видів палива (вугілля, торф, дрова, відходи від оброблення деревини);
- законсервовані котельні;
- нетрадиційні види енергетики, а також вторинні енергетичні ресурси промислових та сільськогосподарських підприємств.

Для забезпечення теплопостачання мають вирішуватися питання використання децентралізованих джерел теплопостачання. Теплогенератори доцільно використовувати для опалення і гарячого водопостачання приватних житлових будинків і невеликих об'єктів громадського призначення.

Системи та схеми теплопостачання для районів евакуації населення рекомендується обирати з урахуванням техніко-економічних показників, що наведені у ДБН.

Для організації надійного електропостачання мають використовуватись резервні автономні джерела (пересувні дизель-генератори, повітряні вітряки).

Схеми електропостачання, напруга в електричних мережах вибираються з урахуванням вимог ДБН.

Для забезпечення надійного функціонування системи комунальної енергетики населених пунктів, що приймають евакуйоване населення, щодо

кожного населеного пункту повинно бути виконане детальне обстеження та аналіз ситуації. Результати обстеження мають враховуватись під час наступного розроблення плану заходів щодо евакуації.

Під час обстеження необхідно визначити такі питання та показники:

- кількість котелень та протяжність теплових мереж загалом у населеному пункті з урахуванням їх підпорядкування;
- характеристика систем теплопостачання (розрахунковий обсяг надання тепла, теплоносії та їх параметри, вид системи теплопостачання, кількість і потужність центральних теплових пунктів);
- характеристика теплових мереж;
- кількість постачальних та розподільчих мереж, мереж зовнішнього освітлення, розподільчих пунктів та трансформаторних підстанцій загалом у населеному пункті з урахуванням їх підпорядкування;
- технічна характеристика та стан постачальних центрів;
- технічна характеристика обладнання підприємств електричних мереж;
- перспектива розвитку електропостачання, організація експлуатації.

За матеріалами обстеження систем комунальної енергетики населених пунктів повинна бути оцінена надійність енергопостачання.

Матеріальне забезпечення та розрахунки оцінки надійності системи комунальної енергетики є основою для розроблення плану заходів щодо підготовки до приймання евакуйованого населення.

У плані повинно бути відображено:

- заходи щодо ліквідації «вузьких місць» у системах тепло- та енергопостачання, обсяги і терміни будівництва, введення в експлуатацію потужностей та мереж;
- приймання на баланс спеціалізованих підприємств, котелень, теплових мереж, електромереж від інших підприємств;
- заходи щодо введення в дію невикористовуваних та законсервованих котелень, пересувних теплоджерел;
- заходи щодо підвищення надійності систем;
- заходи щодо розвитку виробничої бази та аварійно-технічної служби;
- заходи щодо підготовки до можливого використання електричної мережі від генераторів плавзасобів та енергопоїздів.

Управління роботою та режимами систем тепло- та енергопостачання повинно здійснюватися оперативно-диспетчерською службою, виконання вказівок якої щодо режимів енергоспоживання є обов'язковим.

ОДС повинна мати графіки введення в експлуатацію резервних джерел енергопостачання. В ОДС повинні також бути графіки обмеження та відключення споживачів, враховуючи можливі режими роботи. Водночас енергопостачальні організації та споживачі повинні забезпечити життєздатність систем на всіх режимах обмеження та відключення.

На енергопостачальну організацію покладається:

- організація обстеження абонентських теплових вводів, розроблення та використання технічних заходів на них;

– виявлення та ліквідація невикористаних перетоків води із подавальних у обернені лінії магістральних теплових мереж;

– концентрація людських та матеріально-технічних резервів на найбільш важливих дільницях для попередження та ліквідації аварій.

Енергопостачальні організації мають забезпечити надання інформації про:

- дефіцит теплової та електричної потужності джерел і заходи щодо його зменшення;

- наявність факторів, що тимчасово або тривалий час можуть обмежувати потужність джерел енергопостачання комунального та побутового споживання (температура, гідравлічні режими, наявність та якість палива тощо);

- план капітального ремонту основного обладнання джерел, мереж, стан виконання плану щодо кожного об'єкта;

- план введення в експлуатацію електричних потужностей та мереж для енергопостачання підприємств.

Вимоги щодо організації роботи лазень в районах розміщення евакуйованого населення

Санітарний нагляд за санітарно-побутовим обслуговуванням і дотриманням правил особистої та громадської гігієни евакуйованого населення має за мету попередження хвороб шкіри і підшкірної клітковини, педикульозу та інфекційних захворювань, а також підвищення здатності організму опиратись хворобам.

Санітарно-побутове обслуговування може здійснюватися через:

- лазні усіх форм власності;
- комунально-побутові комплекси;
- спортивно-оздоровчі комплекси.

Під час розташування в польових умовах миття населення відбувається в польовій (пересувній) лазні.

Для миття в польових умовах можуть використовуватися дезінфекційно-душові установки. Для розташування польових лазень вибирається рівна та суха місцевість, на якій в наметах або в пристосованих приміщеннях розгортаються роздягальня, мийні, розміщуються дезінфекційно-душові установки та ємності для води.

Здійснюється постійний контроль за санітарним станом лазень, виконанням вимог щодо встановленого порядку знезараження банного приладдя та дезінфекцією приміщень лазні після миття кожної групи населення.

Лазні повинні забезпечуватися водою, що за якістю відповідає вимогам ДСТУ 7525:2014 «Вода питна. Вимоги та методи контролювання якості до питної води», з розрахунку 20 л на одну людину за добу. У мийній встановлюють водорозбірні крани (один на кожні шість місць), трубопроводи та душові сітки (одна на дванадцять місць).

Вимоги до організації роботи пралень у районі розміщення евакуйованого населення

Пральне обслуговування здійснюється:

– комунально-побутовими підприємствами та пральнями усіх форм власності;

– пересувними санітарно-дезінфекційними установками (технікою), якщо евакуйоване населення перебуває у польових умовах або виникає необхідність підсилення наявних стаціонарних санітарно-обмивальних пунктів для санітарного оброблення населення за епідемічними показами.

Для знезаражування одягу та засобів індивідуального захисту від радіоактивного (хімічного) забруднення можуть використовуватись пральні потужністю 500 кг у зміну та більше у режимі гігієнічного прання білизни незалежно від відомчого підпорядкування.

У разі потреби пральні також можуть бути використані як станції оброблення (просочування) одягу спеціальним речовинами.

Підготовку пралень до роботи як ПуСО слід виконувати з огляду на такі умови:

- цілодобова їх робота;
- використання наявного штатного обладнання;
- організація виробництва методом конвеєра, щоб вироби розміщувалися вздовж конвеєра, послідовно проходячи технологічні операції;
- недопущення перевантажень конвеєрів забрудненим та знезаражуваним одягом.

Гігієнічне оброблення білизни та одягу на підприємствах, що працюють як станції знезараження одягу, забороняється. Майно, надане СЗО для знезаражування, має знеособлюватися незалежно від того, чи це майно є власним чи належить організаціям. Знеособлене майно після знезаражування спрямовується для подальшого використання.

Відповідальність за підготовку пралень та їх роботу як СЗО покладається на її директора (власника), затвердженого як начальник СЗО.

У період підготовки пралень до роботи як СЗО розробляється план підготовки та технічний регламент переобладнання певного підприємства.

Комунально-технічна служба району розміщення евакуйованого населення відповідно до заздалегідь розроблених планів повинна забезпечити начальника СЗО таким:

- людьми для укомплектування штату з огляду на умови цілодобової роботи об'єкта;
- необхідними матеріалами;
- засобами індивідуального захисту шкіри та органів дихання персоналу.

Забезпечення життєдіяльності евакуйованого населення

Організація життєзабезпечення евакуйованого населення належить до повноважень місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування у місцях його безпечного розміщення.

Планування і здійснення заходів з підготовки територій до організації першочергового життєзабезпечення населення проводиться завчасно, зважаючи на економічні, природні та інші характеристики, особливості території та ступінь небезпеки для населення від можливих надзвичайних ситуацій, характерних для кожної території.

Заходи з життєзабезпечення населення мають розроблятися завчасно, зважаючи на:

- природні та техногенні особливості району, населеного пункту;
- наявність об'єктів підвищеної небезпеки;
- ризики виникнення стихійних лих на території району, населеного пункту.

Безпосереднє життєзабезпечення евакуйованого населення здійснюється спеціалізованими службами ЦЗ. Воно полягає у забезпеченні водою, продуктами харчування, предметами першої необхідності, житлом, медичними послугами і засобами, комунально-побутовими послугами, транспортом та необхідною інформацією, водночас особлива увага приділяється:

- забезпеченню гарячим харчуванням (сухим пайком) евакуйованого населення;
- забезпеченню проміжних пунктів евакуації (пунктів санітарного і спеціального оброблення) обмінним фондом одягу, взуттям та білизною, спеціальними засобами та розчинами для проведення санітарного оброблення;
- плануванню, організації і координації дій пересувних підрозділів торгівлі і харчування, продовольчого постачання, речового постачання для забезпечення евакуйованих продовольством і предметами першої необхідності;
- здійсненню заходів щодо захисту наявних запасів продовольства та інших матеріальних ресурсів від різних чинників ураження, пошкодження або мародерства;
- здійсненню контролю за підготовкою і оснащенням пересувних пунктів для роботи в польових умовах.

Пересувні пункти харчування і продовольчого постачання створюються зазвичай на базі одного підприємства на чолі з його керівником (заступником). Вони мають бути готовими до виконання завдань через 6–10 годин після отримання розпорядження щодо приведення їх у готовність.

Склад конкретних заходів життєзабезпечення залежить від характеру надзвичайної ситуації, її масштабів, реальних потреб населення та інших чинників.

6.8 Матеріально-технічне забезпечення заходів з евакуації

Матеріально-технічне забезпечення евакуації полягає в організації технічного обслуговування і ремонту транспортних засобів у процесі евакуації, постачанні пально-мастильних матеріалів і запасних частин, води, продуктів харчування й предметів першої необхідності, забезпечення органів з евакуації необхідним майном.

Матеріально-технічне забезпечення покладається на органи Держкомрезерву, Мінагрополітики, Мінінфраструктури і на підприємства та організації житлово-комунального господарства.

Організація і координація матеріально-технічного забезпечення здійснюються підрозділами з питань НС та ЦЗ Ради Міністрів АР Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

6.9 Фінансове забезпечення заходів з евакуації

Фінансування заходів з евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей та їх всебічне забезпечення у НС здійснюється коштом державного бюджету, республіканського бюджету АР Крим, місцевих бюджетів, а також підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності та господарювання, інших джерел згідно з чинним законодавством України.

Витрати, пов'язані з матеріально-технічним забезпеченням автотранспортних підприємств, їх збереженням і обслуговуванням, підтримкою транспортних формувань у готовності до дій та використання їх за призначенням здійснюються за кошти бюджету центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, які залучаються до здійснення заходів ЦЗ, незалежно від форм власності та підпорядкування. Це здійснюється на умовах угоди між замовником і виконавцем перевезень, згідно з додатком, на основі чинних нормативно-правових актів.

6.10 Забезпечення зв'язку під час проведення заходів з евакуації

Зв'язок є основним засобом забезпечення управління. Втрата зв'язку призводить до втрати управління. Своєчасна організація та підтримання надійного зв'язку з підлеглими і взаємодіючими структурами є найважливішим обов'язком підрозділів з питань НС та ЦЗ усіх рівнів.

Основним завданням зв'язку є забезпечення безперервного управління силами та засобами ЦЗ, безпосереднього управління підлеглими структурами; забезпечення обміну інформацією в інтересах цивільного захисту.

Забезпечення зв'язку в період евакуації полягає в:

- оснащенні ЗПЕ, ППЕ, ПрПЕ, органів управління заходами з евакуації стаціонарними або пересувними засобами зв'язку;
- наявності резервного обладнання, обхідних і резервних каналів зв'язку;
- здійсненні заходів щодо захисту радіо- та телефонного зв'язку від перешкод;
- застосуванні та експлуатації техніки зв'язку відповідно до її тактико-технічних даних;
- організації та здійсненні безперебійного зв'язку на всіх етапах евакуації;
- підтриманні систем зв'язку у постійній готовності до управління заходами з евакуації;
- встановленні зв'язку між взаємодіючими органами;
- негайному відновленні порушеного зв'язку з використанням резервних засобів.

Забезпечення зв'язку покладається на організації Мінінфраструктури України та підрозділи з питань НС та ЦЗ.

ДОДАТКИ

Додаток 1

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОМІСІЮ З ПИТАНЬ ЕВАКУАЦІЇ

Варіант

ЗАТВЕРДЖЕНО

розпорядженням _____

від «__» _____ 20__ р. № __

ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОМІСІЮ З ПИТАНЬ ЕВАКУАЦІЇ

найменування органу виконавчої влади, територіальної громади

1. Комісія з питань евакуації (далі – комісія) є постійно діючим робочим органом _____, який здійснює планування, підготовку і проведення комплексу заходів щодо організованого вивезення (виведення) населення із районів можливого впливу наслідків надзвичайних ситуацій і розміщення його у безпечних районах у разі виникнення безпосередньої загрози життю та заподіяння шкоди здоров'ю людини, забезпечення життєдіяльності за цих умов.

Комісія з питань евакуації створюються згідно з розпорядженням _____ (голови Ради міністрів АР Крим, обласної, міської, районної державної адміністрації, територіальної громади).

На період підготовки та проведення заходів з евакуації комісія забезпечується позачерговим міжміським телефонним та телеграфним зв'язком. Транспортне забезпечення членів комісії під час роботи у зоні надзвичайної ситуації покладається на місцеві органи виконавчої влади.

Члени комісії на період проведення заходів з евакуації забезпечуються спеціальним одягом та іншими засобами індивідуального захисту, якщо цього потребують обставини.

Організація побутового забезпечення членів комісії під час роботи в зоні надзвичайної ситуації покладається на місцеві органи виконавчої влади.

За членами комісії з питань евакуації на час виконання завдань зберігається заробітна плата за основним місцем роботи.

2. Комісії з питань евакуації _____ підпорядковуються всі органи з евакуації, які створюються на території _____ (області, міста, району, територіальної громади, суб'єкта господарювання), для організації і проведення евакуації населення.

3. Комісія з питань евакуації у своїй роботі керується Конституцією України, Кодексом цивільного захисту України, законами України, указами та розпорядженнями Президента України, постановами Верховної Ради та Кабінету Міністрів України, наказами МВС України, ДСНС України, галузевих міністерств та відомств з питань цивільного захисту, розпорядженнями Голови Ради міністрів АР Крим, обласної, міської, районної державних адміністрацій,

постановами і рішеннями голови територіальної громади, наказами керівника суб'єкта господарювання та відповідного представницького органу, прийнятими у межах його компетенції, а також цим Положенням.

4. Комісія з питань евакуації проводить засідання з питань планування, підготовки, організації проведення та всебічного забезпечення евакуації населення, ухвалює відповідні рішення.

Засідання комісії з питань евакуації проводиться залежно від обстановки, яка склалася, але не рідше одного разу на пів року.

Рішення комісії оформлюються протоколом, який підписує голова та секретар комісії.

5. Основними завданнями комісії з питань евакуації є:

розроблення планів евакуації населення у разі виникнення надзвичайних ситуацій техногенного, природного, соціального та воєнного характеру;

підготовка і проведення евакуації населення у разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій техногенного, природного, соціально-політичного та воєнного характеру;

розроблення планів приймання та розміщення евакуйованого населення своєї автономної республіки (області, міста, району, територіальної громади), або евакуйованого населення, яке прибуває з інших областей, міст, районів, територіальних громад;

підготовка населення до проведення заходів з евакуації;

підготовка підпорядкованих органів з евакуації (міських, районних комісій з питань евакуації та інших органів з евакуації) до виконання завдань;

здійснення контролю за створенням органів з евакуації на відповідній території, підготовкою і перепідготовкою їх кадрів;

організація оповіщення населення про початок евакуації у разі виникнення надзвичайних ситуацій;

вивчення і визначення зон можливих надзвичайних ситуацій на території автономної республіки, області, міста, району, територіальної громади;

прогнозування можливих наслідків у разі виникнення надзвичайних ситуацій і потреби у проведенні евакуації населення та матеріальних і культурних цінностей;

визначення безпечних районів, розміщення евакуйованого населення і надання пропозицій голові Ради міністрів АР Крим (голові обласної, міської, районної держадміністрації, територіальної громади) щодо їх закріплення за суб'єктами господарювання;

підготовка безпечних районів для розміщення евакуйованого населення;

вивчення обставин, що склалися внаслідок виникнення надзвичайної ситуації, та підготовка пропозицій голові Ради міністрів АР Крим (голові обласної, міської, районної держадміністрації, відповідного органу місцевого самоврядування (територіальної громади) для ухвалення рішення щодо проведення евакуації населення;

керівництво організацією та проведенням евакуації населення і вивезенням матеріальних цінностей на відповідній території;

забезпечення готовності органів з евакуації до дій за призначенням;

залучення до виконання заходів з евакуації органів місцевого самоврядування (територіальних громад), підприємств, установ і організацій, сил та засобів спеціалізованих служб ЦЗ залежно від потреби та координації їх дій;

контроль за діяльністю органів з евакуації АР Крим (області, міста, району, територіальної громади) під час підготовки та проведення евакуації населення у разі загрози або виникнення НС;

контроль за підготовкою та розподілом усіх видів транспортних засобів для забезпечення евакуаційних перевезень;

укладання договорів з відповідними транспортними організаціями щодо поставки визначеного транспорту у разі евакуації;

визначення залізничних станцій, річкових (морських) портів для посадки (висадки) населення та маршрутів евакуйованого населення транспортними засобами та пішки;

організація розроблення, погодження та затвердження планів евакуації підпорядкованих органів з евакуації на території АР Крим (області, міста, району, територіальної громади);

організація приймання евакуйованого населення та ведення його обліку;

контроль за розміщенням та організацією життєзабезпечення евакуйованого населення;

взаємодія з іншими органами управління і силами цивільного захисту щодо організації та проведення заходів з евакуації на території АР Крим (області, міста, району, територіальної громади);

організація інформаційного забезпечення;

здійснення інших функцій, які пов'язані з покладеними на неї завданнями.

6. Комісія з питань евакуації має право:

приводити у готовність всі органи з евакуації, необхідні сили і засоби та керувати їх діями з евакуації населення;

залучати до проведення заходів з евакуації органи управління, сили й засоби суб'єктів господарювання (підприємств, установ і організацій) незалежно від форм власності;

доводити у межах своєї компетенції керівникам підприємств, установ, організацій (незалежно від форм власності і підпорядкування) завдання з виконання заходів з евакуації та здійснювати контроль за їх виконанням;

безкоштовно отримувати від місцевих органів виконавчої влади й суб'єктів господарювання всіх форм власності і підпорядкування інформацію, документи та матеріали, необхідні для планування та організації заходів з евакуації;

відпрацьовувати та надавати Голові Ради міністрів АР Крим (голові обласної, міської, районної держадміністрацій, територіальної громади) пропозиції щодо матеріально-технічного та інших видів забезпечення проведення заходів з евакуації;

заслуховувати керівників органів місцевого самоврядування і суб'єктів господарювання про виконання завдань щодо проведення та забезпечення заходів з евакуації на відповідній території;

проводити перевірки стану готовності підпорядкованих органів з евакуації та служб забезпечення до дій за призначенням (проведення заходів з евакуації на відповідній території);

ухвалювати рішення у межах повноважень під час проведення заходів з евакуації у разі загрози або виникнення надзвичайної ситуації.

7. Організація роботи комісії з питань евакуації.

Комісія з питань евакуації працює згідно з річним планом роботи комісії, який затверджується головою Ради міністрів АР Крим (головою обласної та міської держадміністрацій).

Контроль за виконанням рішень комісії покладається на секретаря комісії.

Комісія з питань евакуації області контролює діяльність комісій з питань евакуації міст, районів (територіальних громад) та інших органів евакуації під час перевірок, навчань та тренувань.

У разі виникнення потреби в негайному проведенні евакуації населення зі складу комісії з питань евакуації створюються оперативна група, яка розпочинає роботу з моменту ухвалення рішення про проведення евакуації.

Комісія розробляє завдання з організації вивезення матеріальних цінностей із небезпечних зон в особливий період та доводить їх до підприємств, установ та організацій.

У разі евакуації населення у безпечні райони з інших областей направляються представники комісії з питань евакуації для організації взаємодії та вирішення питань щодо приймання, розміщення та життєзабезпечення евакуйованого населення, яке прибуває.

Комісія з питань евакуації в процесі виконання покладених на неї завдань взаємодіє з іншими структурними підрозділами місцевої державної адміністрації, представницькими органами та органами місцевого самоврядування (територіальної громади), а також суб'єктами господарювання.

8. Комісію з питань евакуації очолює голова комісії, який одночасно є заступником голови місцевої держадміністрації (територіальної громади).

Склад комісії з питань евакуації та її голова затверджуються відповідним рішенням обласної, місцевої, районної держадміністрації (територіальної громади).

До складу комісії з питань евакуації входять представники інших структурних підрозділів місцевої держадміністрації (територіальної громади) та організацій, працівники органів управління (підрозділів) з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення, транспортних органів, органів освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення, зв'язку, Національної поліції, ДСНС України, представники територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки (органів військового командування) та інші, окрім осіб, які підлягають призову на військову службу по мобілізації.

Склад комісії з питань евакуації:

голова з питань евакуації;

заступник голови комісії;

секретар комісії;

групи забезпечення заходів з евакуації:

зв'язку та оповіщення;
обліку евакуації населення та інформації;
транспортного забезпечення;
організації розміщення евакуйованого населення у безпечному районі;
охорони громадського порядку (публічної безпеки) і безпеки дорожнього руху;
медичного забезпечення;
забезпечення пально-мастильними матеріалами;
забезпечення продуктами харчування та предметами першої необхідності;
інженерного забезпечення;
забезпечення радіаційного та хімічного захисту;
забезпечення взаємодії з органами військового командування;
інформаційного забезпечення.

Групи забезпечення заходів з евакуації формуються відповідними службами АР Крим (області, міста, району, територіальної громади) у складі начальника групи і фахівців.

Кількість фахівців у групах визначається відповідно до рішення голови Ради міністрів АР Крим (голови обласної, міської, районної держадміністрації, територіальної громади).

Склад комісії з питань евакуації та її голова затверджується рішенням відповідної держадміністрації (територіальної громади).

-
- Примітки: 1 Комісії з питань евакуації створюються в міністерствах, відомствах, організаціях, установах та суб'єктах господарювання незалежно від форм власності, з розрахунку працюючих від 200 осіб і більше
- 2 На суб'єктах господарювання, що потрапляють у зони можливих надзвичайних ситуацій з чисельністю працюючого персоналу менш ніж 50 осіб, призначається відповідальна особа з питань евакуації населення, з-поміж керівного складу об'єкта, що виконує функції зазначеної комісії, з обов'язковим прикріпленням до комісії з питань евакуації за територіальним принципом.

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОМІСІЮ З ПИТАНЬ ЕВАКУАЦІЇ ОБ'ЄКТА

Варіант

ЗАТВЕРДЖЕНО

наказом керівника _____
(найменування об'єкта)

від «___» _____ 20___ р. №__

ПОЛОЖЕННЯ про комісію з питань евакуації _____ (найменування об'єкта)

1. Комісія з питань евакуації (далі – комісія) є органом управління цивільного захисту об'єкта, який створюється з метою проведення заходів щодо організованого вивезення (виведення) працівників і майна із району постійного розташування об'єкта у разі ухвалення рішення щодо евакуації під час виникнення надзвичайних ситуацій у мирний час та в особливий період. Комісія з питань евакуації підпорядковується керівнику об'єкта.

2. Комісія з питань евакуації в своїй роботі керується нормативно-правовими актами з питань захисту населення у надзвичайних ситуаціях мирного й воєнного часу, наказами керівника об'єкта з питань цивільного захисту, розпорядженнями вищого керівництва з питань цивільного захисту та цим Положенням.

3. Основними завданнями комісії з питань евакуації є планування та практичне виконання заходів з евакуації щодо організованого вивезення й виведення працівників об'єкта та членів їх сімей з районів можливого впливу наслідків надзвичайних ситуацій техногенного, природного та воєнного характеру у разі виникнення безпосередньої загрози їх життю і заподіяння шкоди здоров'ю.

4. Комісія з питань евакуації відповідно до покладених на неї завдань: розробляє план евакуації працівників, членів їх сімей, документів та майна у безпечний район розташування об'єкта і організовує здійснення заходів з евакуації у разі виникнення надзвичайних ситуацій;

складає та регулярно коригує (не рідше двох разів на рік) списки на евакуацію працівників та членів їх сімей;

організовує облік людей з інвалідністю, хворих та інших маломобільних груп населення (людей похилого віку, вагітних та жінок з малолітніми дітьми (віком до 10 років), яким у разі евакуації необхідно надати транспортні засоби до місць, де вони мешкають;

підтримує у межах її діяльності взаємодію з комісіями з питань евакуації районних адміністрацій та територіальних громад, а також з місцевими органами влади у районі нового місця розташування об'єкта;

оповіщає працівників об'єкта та членів їх сімей про початок евакуації;

здійснює реєстрацію працівників та членів їх сімей, які прибули для евакуації;

розподіляє людей за транспортом (вагонами, автобусами);

формує пішохідні колони для відправлення на пункти посадки, організує посадку евакуйованих на транспорт та їх відправлення до безпечних районів, забезпечує зустріч і розміщення евакуйованих у районі нового місця розташування об'єкта;

організовує інформаційне забезпечення евакуйованих працівників;

бере участь у командно-штабних навчаннях та об'єктових тренуваннях з цивільного захисту об'єкта з метою практичного відпрацювання членами комісії з питань евакуацій своїх функціональних обов'язків;

здійснює інші функції, що випливають з покладених на неї завдань.

5. Комісія з питань евакуації має право:

отримувати від кадрового органу об'єкта дані, які необхідні для складання та уточнення списків працівників та членів їх сімей, що підлягають евакуації;

самостійно здійснювати взаємодію з комісіями з питань евакуації територіальних органів влади й міської адміністрації за місцем постійної дислокації об'єкта і в районі її нового місця розташування;

підтримувати зв'язок з керівництвом залізниці і автопідприємств, які забезпечують заходи з евакуації об'єкта, з метою отримання даних про транспорт, що виділяється для евакуації;

безпосередньо звертатися до керівників структурних підрозділів об'єкта з питань планування заходів з евакуації, складання переліку документів та майна, що підлягають вивезенню, а також визначення черговості евакуації підрозділів та майна.

б. До складу комісії з питань евакуації входять:

голова комісії;

заступник голови комісії;

секретар комісії;

група зв'язку та оповіщення;

група обліку евакуйованих;

група збору та відправлення евакуйованих;

група супроводження евакуйованих;

група забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих;

група вивезення майна та матеріально-технічного забезпечення заходів евакуації;

представники комісії з питань евакуації на ЗПЕ;

представники комісії з питань евакуації на пунктах (станціях) посадки.

До складу комісії з питань евакуації можуть входити групи іншого призначення і представники підрозділів та служб залежно від структури об'єкта і умов виконання завдань цивільного захисту.

Склад комісії з питань евакуації затверджується наказом керівника об'єкта.

7. З отриманням розпорядження на проведення евакуації працівників об'єкта й членів їх сімей для надання допомоги комісії з питань евакуації

залучаються всі сили та засоби об'єкта, у тому числі органи управління й ланки забезпечення заходів цивільного захисту, засоби зв'язку й транспорт.

8. За узгодженням з керівником об'єкта голові комісії з питань евакуації можуть бути підпорядковані:

- підрозділи (спеціалісти) зв'язку;
- медична (санітарна) ланка;
- пост радіаційної та хімічної розвідки;
- ланка обслуговування захисних споруд;
- ланка охорони громадського порядку (публічної безпеки);
- відділи (групи) матеріально-технічного й транспортного забезпечення.

Вказані підрозділи з отриманням розпорядження на проведення евакуації діють в інтересах комісії з питань евакуації з метою забезпечення планомірного й безпечного виведення та вивезення працівників об'єкта та членів їх сімей до пункту призначення.

9. Голова комісії з питань евакуації призначається наказом керівника об'єкта і відповідає за планування, організацію та проведення заходів з евакуації (відселення) працівників об'єкта, членів їх сімей, документів та майна.

10. Заступник голови комісії з питань евакуації відповідає за своєчасність розроблення плану евакуації і уточнення списків працівників та членів їх сімей, переліків документів і майна, що підлягають вивезенню, розрахунків матеріально-технічного забезпечення заходів з евакуації.

Під час проведення евакуації (відселення) заступник голови комісії з питань евакуації координує діяльність груп, що входять до її складу. Під час відсутності голови комісії він виконує його обов'язки.

11. Секретар комісії з питань евакуації підпорядковується голові комісії та його заступнику.

Він відповідає за:

- своєчасність отримання й збереження документів;
- внутрішній порядок;
- організацію чергування членів комісії;
- збір та узагальнення інформації, що надходить;
- своєчасне доведення до виконавців розпоряджень голови комісії;
- облік отриманих комісією з питань евакуації та відданих її головою розпоряджень;
- підтримання зв'язку з начальниками груп і взаємодіючими органами;
- оформлення та реєстрацію документів комісії з питань евакуації.

12. Основними завданнями групи зв'язку та оповіщення є:

розроблення схеми оповіщення і зв'язку комісії з питань евакуації, систематичне її уточнення й коригування;

підтримання системи зв'язку у постійній готовності для управління заходами з евакуації;

забезпечення надійного зв'язку голови комісії з питань евакуації з керівництвом об'єкта, начальниками груп комісії з питань евакуації та взаємодіючими органами під час проведення евакуації;

негайне відновлення порушених засобів зв'язку і використання резервних (рухомих) засобів.

13. Основними завданнями групи обліку евакуйованих є:

облік працівників та членів їх сімей, що підлягають евакуації, складання та регулярне (не рідше двох разів на рік) коригування списків на евакуацію;

уточнення списків працівників та членів їх сімей під час оголошення евакуації, ведення обліку евакуйованих, що прибувають на пункти збору;

збирання та узагальнення даних щодо евакуації, руху пішохідних та автомобільних колон, евакопотягів з евакуйованими й майном об'єкта, а також про прибуття та розміщення евакуйованих у новому місці розташування об'єкта; підготовка донесень про хід евакуації.

14. Основними завданнями групи збору й відправлення евакуйованих є:

уточнення в місцевій держадміністрації місцезнаходження ЗПЕ, встановлення і підтримання зв'язку з керівництвом пункту, узгодження маршрутів евакуйованих до ЗПЕ та до станцій посадки у вагони (автобуси);

складання списків розподілу евакуйованих працівників та членів їх сімей за вагонами (автобусами), регулярне (не рідше двох разів на рік) їх коригування;

оповіщення і збір працівників та членів їх сімей, узагальнення даних про кількість осіб, які прибувають на ЗПЕ для евакуації, організація їх медичного забезпечення;

забезпечення доправлення на ЗПЕ осіб, яким потрібні транспортні засоби (хворі, люди з інвалідністю, інші маломобільні групи населення);

формування з евакуйованих працівників пішохідних колон та їх доправлення на ЗПЕ;

виконання інших завдань за вказівками голови комісії з питань евакуації.

15. Основними завданнями групи супроводження евакуйованих є:

організація доправлення евакуйованих від ЗПЕ до місць посадки у вагони (автобуси);

формування пішохідних колон, призначення та інструктаж старших колон, вагонів і автобусів, вручення їм схем маршрутів;

супроводження евакуйованих, підтримання порядку серед них під час руху пішохідних колон та транспорту;

установлення і підтримання зв'язку із керівництвом залізниці і автотранспортних підприємств, які забезпечують евакуацію працівників об'єкта та членів їх сімей;

отримання й періодичне уточнення інформації про кількість та місткість вагонів і автобусів, маршрути і час руху до місць (станцій) посадки на транспорт, номери колії, вагонів, автобусів тощо;

доведення інформації про порядок посадки на транспорт до евакуйованих;

організація та проведення посадки евакуйованих на транспорт, забезпечення дотримання правил безпеки;

доправлення автотранспортом від ЗПЕ до залізничної станції дітей, людей з інвалідністю, осіб похилого віку, а також речей евакуйованих;

організація медичного забезпечення евакуйованих на маршрутах;

ведення радіаційної і хімічної розвідки на маршрутах пішохідних колон та транспорту з евакуйованими;

виконання інших завдань за вказівками голови комісії з питань евакуації.

До складу групи супроводження евакуйованих входять начальники вагонів, пішохідних та автомобільних колон.

16. Основними завданнями групи вивезення майна та матеріально-технічного забезпечення заходів евакуації є:

узагальнення даних щодо переліку документів та майна об'єкта, які підлягають вивезенню на нове місце його розташування під час евакуації;

здійснення розрахунків транспорту, необхідного для вивезення документів та майна й матеріально-технічного забезпечення їх перевезення;

регулярне (не рідше одного разу на рік) уточнення переліків документів та майна, а також розрахунків транспортного забезпечення їх вивезення;

вирішення питань забезпечення транспортом евакуації документів та майна;

розроблення та узгодження заходів (плану) матеріально-технічного забезпечення евакуації;

повне й своєчасне забезпечення груп комісії з питань евакуації всіма видами оснащення, обладнання робочих місць членів комісії всім необхідним для успішного виконання ними своїх обов'язків;

організація завантаження на транспортні засоби і розвантаження документів та майна, доставлення їх до місць призначення; супроводження й організація охорони вантажів об'єкта під час перевезення у разі евакуації.

17. Основними завданнями групи забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих є:

розроблення та узгодження з місцевими органами державної влади плану розміщення евакуйованих працівників об'єкта та членів їх сімей у новому місці розташування у безпечному районі;

організація зустрічі евакуйованих у пункті призначення, дотримання правил безпеки під час їх висадки з транспорту;

ведення обліку працівників та членів їх сімей на ЗПЕ у районі нового місця розташування об'єкта, відправлення їх пішим порядком або на транспортних засобах до місць розміщення (місцевим транспортом перевозяться діти, люди з інвалідністю, особи похилого віку, а також речі евакуйованих).

18. Основними завданнями представника комісії з питань евакуації об'єкта на збірному пункті евакуації є:

установлення і підтримання постійного зв'язку із адміністрацією ЗПЕ;

зустріч евакуйованих працівників об'єкта і членів їх сімей на ЗПЕ, звірка присутності людей зі списками, уточнення списків і передання їх адміністрації ЗПЕ для реєстрації евакуйованих;

облік евакуйованих працівників і членів їх сімей, які прибувають на ЗПЕ, їх реєстрація і організація відправлення на станції (пункти) посадки на автотранспорт, потяги або на пішохідні маршрути;

надання допомоги адміністрації ЗПЕ у формуванні евакуаційних колон і їх відправленні;

періодичне подання голові комісії з питань евакуації (до групи обліку) даних про проходження евакуйованих через ЗПЕ.

19. Основними завданнями представника комісії з питань евакуації об'єкта на пунктах (станціях) посадки на транспорт є:

підтримання зв'язку з керівництвом залізниці й автотранспортного підприємства з метою отримання інформації про місця й порядок подання залізничного та автомобільного транспорту (з номерами потягів, типів вагонів, автомобілів, автобусів, прізвищами водіїв тощо) у формі виписки з плану транспортного забезпечення евакуації;

регулярне проведення (не рідше одного разу на рік) уточнення документів транспортного забезпечення евакуації;

контроль за своєчасністю подання залізничного, автомобільного транспорту для евакуації працівників об'єкта та членів їх сімей, документів і майна, що підлягають вивезенню.

Додатки: 1. Типова структура комісії з питань евакуації об'єкта.

2. Функціональні обов'язки особового складу комісії з питань евакуації об'єкта.

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ЗБІРНИЙ ПУНКТ ЕВАКУАЦІЇ

Варіант

ЗАТВЕРДЖЕНО

розпорядженням райдержадміністрації
(територіальної громади)

від «___» _____ 20__ р. № ____
(наказ керівника об'єкта _____)

ПОЛОЖЕННЯ про збірний пункт евакуації (ЗПЕ)

Збірні пункти евакуації призначені для збору та реєстрації населення, яке підлягає евакуації, розподілу його за поїздами (автоколонами, суднами), пішими колонами, а також забезпечення відправлення його на станції (пункти посадки) та вихідні пункти руху пішим порядком.

Збірні пункти евакуації створюються:

у містах, районах (територіальних громадах) – рішеннями міських (районних) держадміністрацій (виконавчих органів територіальних громад);

у населених пунктах, які розташовані у зонах можливого катастрофічного затоплення, небезпечного радіоактивного забруднення, районах виникнення стихійного лиха – рішеннями органів виконавчої влади;

на суб'єктах господарювання – наказами керівників об'єктів.

Склад адміністрації ЗПЕ:

начальник збірної пункту евакуації;

заступник начальника збірної пункту евакуації;

група реєстрації і обліку (4–6 осіб);

група комплектування колон, ешелонів та їх відправлення (4–6 осіб);

група охорони громадського порядку;

медичний пункт (3 особи);

кімната матері та дитини (2–3 особи);

комендант.

Начальник ЗПЕ призначається з-поміж керівного складу підприємств, установ, на базі яких створюється ЗПЕ.

ЗПЕ безпосередньо підпорядковується комісії з питань евакуації міста району (територіальної громади) із внутрішніх питань – керівнику об'єкта.

Кількість ЗПЕ, їх місця розгортання визначаються з урахуванням загальної чисельності евакуйованого населення міста, району (територіальної громади), кількості маршрутів вивезення та виведення людей, станцій (пристаней) посадки.

ЗПЕ, які призначаються для відправлення людей автомобільним транспортом та пішими колонами, зазвичай розгортаються на околиці міст, населених пунктів поблизу маршрутів вивезення (виведення) людей у безпечні райони (місця), решта ЗПЕ розгортаються поблизу залізничних станцій (пристаней) посадки на транспортні засоби.

Кожному ЗПЕ присвоюється порядковий номер і закріплюються об'єкти господарювання, установи, організації та комунальні підприємства, населення яких буде евакуйовуватися через цей ЗПЕ.

Збірні пункти евакуації розгортаються за рішенням місцевих органів виконавчої влади (територіальної громади), наказами керівників установ, організацій, об'єктів господарювання на період проведення евакуації населення.

Основні завдання ЗПЕ:

підтримання зв'язку з комісією з питань евакуації міста, району територіальної громади, об'єктами, які закріплені за ЗПЕ, транспортними органами, вихідними пунктами піших маршрутів, інформування їх про час прибуття населення на ЗПЕ та час відправлення його в безпечні райони (пункти);

ведення обліку евакуйованого населення, яке вивозиться всіма видами транспортних засобів та виводиться пішим порядком, і в установлені терміни надання доповіді про це комісії з питань евакуації міста (району, територіальної громади);

надання необхідної медичної допомоги хворим під час перебування їх на ЗПЕ;

забезпечення додержання населенням громадського порядку (публічної безпеки) та укриття його у захисних спорудах за сигналом « _____ ».

Під час повсякденної діяльності:

розроблення документів, необхідних для керівництва під час підготовки та проведення засідання комісії з питань евакуації (перелік документів додається);

розроблення календарного плану роботи ЗПЕ на період підготовки та проведення заходів з евакуації;

ведення обліку та уточнення інформації про осіб об'єктів, установ, організацій, які приписані до ЗПЕ і підлягають евакуації;

збір та уточнення відомостей про виділення транспортних засобів, час їх подавання на пункти та їх можливості з перевезення населення;

розроблення разом з комісією з питань евакуації міста (району, територіальної громади), об'єктами господарства, які приписані до ЗПЕ, схеми зв'язку та оповіщення під час проведення заходів з евакуації;

уточнення відомостей про начальників ешелонів поїздів (суден) та начальників автомобільних колон;

проведення занять та тренувань з персоналом ЗПЕ з метою підготовки їх до дій під час проведення заходів з евакуації.

З отриманням розпорядження про проведення евакуації населення:

установити зв'язок з комісією з питань евакуації міста (району, територіальної громади), з приписаними об'єктами до ЗПЕ і повідомити про початок евакуації населення;

уточнити в комісії з питань евакуації міста (району, територіальної громади) графіки подавання транспортних засобів на пункти посадки та графіки виведення піших колон;

разом із представниками комісій з питань евакуації об'єктів на ЗПЕ перевіряти людей за списками, вести облік прибуття евакуйованого населення на ЗПЕ за об'єктами;

розподіляти людей за вагонами (суднами), машинами, колонами і направляти їх на станції посадки та вихідні пункти;

про час відправлення населення, яке підлягає евакуації з ЗПЕ повідомляти адміністрації залізничної станції посадки (порту), начальників автоколон та начальників маршрутів пішої евакуації;

з прибуттям евакуйованого населення на станції (пункти) разом з адміністраціями здійснювати посадку людей у вагони (судна, машини);

про час відправлення евакуйованого населення, його кількість доповідати міській (районній), територіальній громаді, комісії з питань евакуації, де буде розміщуватися евакуйоване населення.

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПРОМІЖНИЙ ПУНКТ ЕВАКУАЦІЇ

Варіант

ЗАТВЕРДЖЕНО

розпорядженням голови
райдержадміністрації (територіальної
громади) _____
(_____ № _____)

ПОЛОЖЕННЯ

про проміжний пункт евакуації (ПрПЕ)

1. Проміжні пункти евакуації створюються за рішенням голови облдержадміністрації для проведення евакуації населення із зон можливого радіоактивного або хімічного забруднення.

Проміжні пункти евакуації розгортаються на зовнішніх межах зон можливого радіоактивного або хімічного забруднення поблизу залізниць, автомобільних шляхів і водних сполучень.

2. Основними завданнями проміжних пунктів евакуації є:

облік, реєстрація населення, яке прибуває із забруднених зон;

дозиметричний та хімічний контроль;

проведення санітарної обробки евакуйованого населення та у разі потреби надання медичної допомоги хворим;

доправлення населення до безпечних районів (пунктів) розміщення;

проведення у разі потреби зміни або спеціального оброблення забрудненого одягу та взуття;

організація пересадки евакуйованого населення з транспорту, який рухався забрудненою місцевістю, на «чистий» транспорт;

забезпечення громадського порядку (публічної безпеки) на пункті;

надання доповіді голові комісії з питань евакуації району (територіальної громади) про час прибуття, кількість населення, яке прибуло та доправлення його до місць розміщення.

3. Склад проміжного пункту евакуації:

начальник пункту;

заступник начальника пункту;

комендант пункту;

начальник групи охорони громадського (публічної безпеки) порядку;

начальник групи регулювання руху;

начальник медичного пункту;

начальник пункту санітарної обробки;

начальник групи реєстрації та обліку;

начальник пункту заправки паливом;

начальник поста дозиметричного контролю;

пункт матері і дитини (у разі потреби).

**ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ПРИЙМАЛЬНИЙ ПУНКТ ЕВАКУАЦІЇ**

Варіант

ЗАТВЕРДЖЕНО

розпорядженням голови
райдержадміністрації (територіальної
громади) _____
(_____ № _____)**ПОЛОЖЕННЯ****про приймальний пункт евакуації (ППЕ)**

Приймальний пункт евакуації (далі – ППЕ) створюється рішенням голови райдержадміністрації (територіальної громади) для зустрічі, приймання евакуйованого населення та організації доправлення його у безпечні місця розміщення.

ППЕ розгортається у місцях висадки евакуйованого населення на залізничних станціях, пристанях та пунктах висадки з автотранспорту.

Основними завданнями ППЕ є:

зустріч поїздів, суден, автоколон, що прибувають, та спільно з адміністрацією залізничної станції, пристані, пункту висадки з автотранспорту, забезпечення організованої висадки евакуйованого населення;

організація відправлення евакуйованого населення автомобільним транспортом та пішим порядком на пункти його розміщення у безпечному місці;

організація надання медичної допомоги хворим з-поміж евакуйованого населення, яке прибуває;

забезпечення дотримання громадського порядку (публічної безпеки) у пунктах висадки та укриття евакуйованого населення за сигналами ЦЗ;

надання доповіді голові комісії з питань евакуації району про час прибуття, кількість населення, яке прибуло, та доправлення його у місця розміщення.

Склад приймального пункту евакуації:

начальник ППЕ;

заступник начальника ППЕ;

група зустрічі, приймання та тимчасового розміщення евакуйованого населення (2–3 особи);

група відправлення та супроводу евакуйованого населення (3–4 особи);

група охорони громадського порядку (публічної безпеки) (2–3 особи);

група забезпечення (2–3 особи);

медичний пункт (1–2 особи);

кімната матері та дитини (1 особа);

стіл довідок (1 особа).

ТИПОВІ ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОБОВ'ЯЗКИ ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ З ЕВАКУАЦІЇ

Варіант

ЗАТВЕРДЖУЮ

ГОЛОВА КОМІСІЇ З ПИТАНЬ ЕВАКУАЦІЇ

 області, міста, району, територіальної громади

(Ім'я, прізвище)

«___» _____ 20__ року

ТИПОВІ ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОБОВ'ЯЗКИ

членів комісії з питань евакуації

_____ області (міста, району, територіальної громади)

Функціональні обов'язки голови, заступника голови, секретаря комісії з питань евакуації області підписує голова комісії з питань евакуації області (міста, району, територіальної громади), а затверджує голова облдержадміністрації (міської, районної держадміністрації, територіальної громади), інших посадових осіб – підписує заступник голови комісії з питань евакуації, а затверджує голова комісії з питань евакуації області, міста, району, територіальної громади.

Голова комісії з питань евакуації відповідає за планування, організацію та проведення заходів з евакуації населення, матеріально-культурних цінностей та майна в області (місті, районі, територіальній громаді).

Він зобов'язаний:

у режимі повсякденного функціонування:

знати вимоги керівних документів з питань планування, підготовки, організації та проведення заходів з евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій техногенного, природного, соціального або воєнного характеру, завдання, штатно-посадову структуру, персональний склад, порядок роботи і функціональні обов'язки посадових осіб комісії з питань евакуації;

спільно із структурним підрозділом з питань цивільного захисту області (міста, району, територіальної громади) відпрацювати документацію з евакуації населення, брати участь у плануванні вивезення матеріальних цінностей та розробленні плану (схеми) оповіщення та зв'язку;

здійснювати постійний контроль за розробленням і уточненням Плану евакуації населення і матеріальних і культурних цінностей, інших документів за затвердженим переліком;

комплектувати комісію з питань евакуації персональним складом з-поміж кваліфікованих та досвідчених фахівців, розробити для них функціональні обов'язки;

особисто керувати підготовкою членів комісії з питань евакуації, систематично проводити з ними заняття, практично відпрацьовувати питання заходів з евакуації на навчаннях та об'єктових тренуваннях з цивільного захисту, впроваджувати заходи щодо скорочення термінів оповіщення та збору евакуйованих;

організувати підготовку до виконання завдань за призначенням посадових осіб, які входять до складу комісії з питань евакуації;

організовувати контроль за підготовкою населення;

керувати діяльністю комісії щодо виконання покладених на неї завдань, розподіляти обов'язки між членами комісії і визначати ступінь їх відповідальності;

забезпечити своєчасне виконання заходів відповідно до плану роботи комісії, участь комісії у заходах, пов'язаних з організацією і проведенням тренувань (інших заходів) з питань підготовки до дій за призначенням органів управління евакуацією;

забезпечити підготовку розрахунків на евакуацію працівників та службовців облдержадміністрації (міста, району, виконавчого органу територіальної громади) та членів їх сімей (транспортом та пішим порядком);

організувати оперативне уточнення кількості населення за категоріями, переліків матеріальних та культурних цінностей, що підлягають евакуації, розрахунків стосовно розміщення і життєзабезпечення евакуйованого населення у безпечному районі;

надавати голові облдержадміністрації (міста, району, територіальної громади) пропозиції стосовно удосконалення заходів з евакуації, щорічно інформувати про стан планування евакуації;

збирати в установленому порядку членів комісії для проведення нарад з питань, що належать до його компетенції;

організовувати взаємодію між органами військового управління, Національною поліцією і підрозділами ДСНС України щодо проведення евакуації;

організувати та підтримувати взаємодію з органами державної влади, комісіями з питань евакуації безпечного району розміщення евакуйованого населення, узгоджувати і затверджувати у місцевій адміністрації План розміщення евакуйованих;

у режимі підвищеної готовності:

оголосити збір і запровадити цілодобове чергування посадових осіб комісії з питань евакуації;

забезпечити участь комісії у заходах, які здійснюються органами управління з питань цивільного захисту щодо оцінки обстановки, яка склалася, прогнозування можливості виникнення надзвичайної ситуації;

з урахуванням висновків про характер, масштаби, вірогідний вплив на населення небезпечних чинників можливої надзвичайної ситуації організувати

розроблення проєкту рішення щодо проведення заходів з евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей;

згідно з календарним планом забезпечити приведення в готовність до дій за призначенням функціональні групи комісії;

у режимі надзвичайної ситуації (з ухваленням рішення про проведення евакуації):

забезпечити збір комісії з питань евакуації у повному складі;

розгорнути комісію з питань евакуації для практичної роботи;

довести посадовим особам комісії обстановку на час ухвалення рішення про проведення евакуації, поставити завдання своїм заступникам і начальникам функціональних груп комісії;

організувати цілодобове чергування членів комісії (у разі потреби);

уточнити план евакуації населення (працівників, членів їх сімей, держадміністрації, виконавчого органу територіальної громади) документів та майна у разі загальної евакуації;

відповідно до рішення органу, який ухвалив рішення про проведення евакуації, запровадити виконання плану проведення евакуації населення матеріальних і культурних цінностей;

здійснювати контроль за проведенням запланованих заходів з евакуації за всіма складовими відповідно до Положення про комісію і оперативних документів, виконанням функціональних обов'язків і чергуванням посадових осіб, які входять до функціональних груп комісії;

організувати і підтримувати взаємодію з органами управління з питань цивільного захисту;

приймати інформацію про здійснення евакуації від підпорядкованих органів з евакуації, у встановлений термін доповідати голові облдержадміністрації про вжиті заходи і зміни у обстановці.

Заступник голови комісії з питань евакуації підпорядковується голові комісії.

Він відповідає за своєчасність розроблення Плану евакуації області та розрахунків всебічного забезпечення заходів евакуації.

Він зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування

вивчити і знати керівні документи з питань захисту населення під час евакуації населення та майна, план реагування на надзвичайні ситуації, розділ плану цивільного захисту на особливий період, що стосується евакуації, порядок роботи комісії з питань евакуації, її структуру та обов'язки персонального складу;

організувати розроблення планів роботи комісії з питань евакуації, документів, необхідних для виконання поставлених завдань, підготувати другий примірник документів комісії з питань евакуації для організації роботи у районі нового місця розташування;

контролювати накопичення документів і майна комісії з питань евакуації, надавати їх переліки на затвердження голові комісії з питань евакуації;

організувати періодичне (не рідше одного разу на рік) уточнення списків працівників і членів їх сімей, переліків документів і майна, що підлягають евакуації, розрахунків матеріально-технічного забезпечення заходів з евакуації;

проводити інструктаж осіб, які знову призначені до складу комісії з питань евакуації;

організувати й проводити заняття з персональним складом комісії з питань евакуації;

виконувати всі розпорядження голови комісії з питань евакуації, а під час його відсутності – виконувати його обов'язки;

б) в режимі підвищеної готовності:

оповістити та зібрати персональний склад комісії з питань евакуації для отримання завдань від її голови;

у разі необхідності доукомплектувати комісію з питань евакуації відповідними фахівцями та інструктувати осіб, які призначені до її складу;

перевірити готовність системи зв'язку і оповіщення для управління органами з евакуації, уточнити план дій комісії, взяти участь в уточненні плану евакуації;

контролювати приведення комісії з питань евакуації у готовність до здійснення заходів з евакуації;

особисто перевірити та готувати персональний склад і документи групи забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих, яка виїжджає у безпечний район;

перевірити готовність інших груп комісії з питань евакуації до виконання поставлених завдань і доповісти голові комісії;

в) режимі надзвичайної ситуації (у разі отримання розпорядження про евакуацію):

перевірити готовність оперативних груп комісії з питань евакуації до виконання поставлених завдань;

контролювати відправлення членів групи забезпечення;

направити представників комісії з питань евакуації на пункти (станції) посадки евакуйованих на транспорт;

доповісти голові комісії про готовність груп до роботи у складі комісії з питань евакуації;

координувати діяльність груп, що входять до складу комісії з питань евакуації, і перевіряти виконання розпоряджень голови комісії;

підтримувати постійний зв'язок з районними комісіями з питань евакуації, періодично, через кожні _____ годин доповісти голові облдержадміністрації (держадміністрації міста, району, територіальної громади) та представникам ДСНС про хід евакуації населення;

організувати збір інформації про загальну оперативну обстановку та хід евакуації населення;

виконувати всі розпорядження голови комісії з питань евакуації.

Секретар комісії з питань евакуації підпорядковується голові комісії.

Він відповідає за:

своєчасність отримання і збереження документів;

внутрішній порядок;
організацію чергування членів комісії з питань евакуації;
збір та узагальнення інформації, що надходить;
своєчасне доведення до виконавців розпоряджень голови комісії з питань евакуації;

облік отриманих комісією з питань евакуації та відданих її головою розпоряджень;

підтримання зв'язку з начальниками груп і взаємодіючими органами;
оформлення та реєстрацію документів комісії з питань евакуації.

Секретар комісії з питань евакуації зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

вивчити і знати керівні документи з питань евакуації та документацію комісії з питань евакуації області (міста, району, територіальної громади);

брати участь у розробленні документів комісії з питань евакуації;

знати місця розташування підпорядкованих комісії з питань евакуації, адреси ЗПЕ, пунктів посадки на транспорт і способи зв'язку з ними;

коригувати список складу комісії з питань евакуації;

брати участь у фаховій підготовці членів комісії з питань евакуації;

б) у режимі підвищеної готовності:

організувати та забезпечити цілодобове чергування членів комісії з питань евакуації;

здійснити збір та узагальнення інформації, що надходить;

забезпечити своєчасне доведення до виконавців розпоряджень голови комісії з питань евакуації;

вести облік отриманих комісією з питань евакуації та відданих її головою розпоряджень;

забезпечити підтримання зв'язку з начальниками груп і взаємодіючими органами;

в) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

негайно прибути на своє робоче місце, здійснити оповіщення членів комісії з питань евакуації, отримати завдання у голови комісії;

отримати робочі документи, перевірити готовність засобів зв'язку, скласти (уточнити) графік цілодобового чергування і бути готовим до виконання своїх функціональних обов'язків у складі комісії;

здійснювати облік отриманих комісією з питань евакуації та відданих її головою розпоряджень, доводити розпорядження голови комісії до виконавців;

підтримувати постійний зв'язок з підпорядкованими комісіями з питань евакуації, взаємодіючими органами, періодично, через кожні _____ годин готувати довідки про хід проведення евакуації населення;

інформувати членів комісії з питань евакуації про обстановку, доповідати голові комісії про хід евакуації, отримані розпорядження;

оформляти та реєструвати документи комісії з питань евакуації, за вказівками голови комісії виконувати розпорядження і готувати донесення;

після завершення роботи комісії з питань евакуації здати документи на зберігання, разом з іншими членами комісії виїхати у безпечний район.

Начальник групи зв'язку та оповіщення підпорядковується голові комісії з питань евакуації, призначається розпорядженням голови облдержадміністрації (держадміністрації міста, району, територіальної громади) з-поміж особового складу служби зв'язку.

Він відповідає:

за стійкий зв'язок комісії з питань евакуації з підпорядкованими органами з евакуації, пунктами (станціями) посадки, вихідними пунктами пішохідної евакуації, підпорядкованими комісіями з питань евакуації та з оперативною групою.

Начальник групи зв'язку та оповіщення зобов'язаний:

а) у режимі повсякденної діяльності:

вивчити і знати керівні документи з питань евакуації, відпрацювати систему організації зв'язку членів комісії з питань евакуації та підпорядкованих органів з евакуації;

знати персональний склад групи зв'язку та порядок його виклику і збору; брати участь у розробленні схеми оповіщення та зв'язку комісії з питань евакуації, систематично її уточнювати і коригувати;

підтримувати у постійній готовності технічні засоби зв'язку і навчати персональний склад групи умілому користуванню ними;

брати участь у навчаннях і тренуваннях персонального складу комісії з питань евакуації, на яких практично відпрацьовувати завдання з оповіщення і зв'язку;

у разі виходу з ладу технічних засобів зв'язку здійснити заходи щодо проведення оповіщення та зв'язку за допомогою резервних (рухомих) засобів та посильних;

б) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору комісії з питань евакуації;

перевірити збір групи, отримати завдання у голови комісії з питань евакуації і поставити завдання особовому складу групи;

отримати на групу засоби індивідуального захисту;

забезпечити організацію зв'язку для управління заходами з евакуації;

забезпечити постійну готовність технічних засобів зв'язку та оповіщення;

вжити заходів щодо негайного відновлення порушених засобів зв'язку і використання резервних (рухомих) засобів.

Начальник групи обліку збору і відправлення евакуйованого населення підпорядковується голові комісії з питань евакуації.

Він відповідає за:

облік евакуйованих, які прибувають на ЗПЕ;

узагальнення даних про кількість вивезеного або виведеного пішим порядком населення, своєчасність подання донесень голові комісії з питань евакуації.

Він зобов'язаний:

а) у режимі повсякденної діяльності:

вивчити і знати керівні документи з евакуації, план евакуації населення, питання транспортного забезпечення заходів з евакуації, завдання групи і свої обов'язки;

знати персональний склад групи та порядок його виклику і збору;

брати участь у розробленні плану евакуації, знати розрахункові дані щодо евакуації населення за видами транспорту і пішим порядком;

мати дані про чисельний склад посадових осіб облдержадміністрації та комісії з питань евакуації і членів їх сімей, які підлягають евакуації;

вивчити і знати місця розташування ЗПЕ, пунктів посадки на транспорт, вихідних пунктів пішої евакуації і порядок зв'язку з ними;

вивчити і знати розпорядження голови облдержадміністрації (держадміністрації міста, району, територіальної громади) про закріплення за кожним об'єктом безпечного району (місця) розміщення;

брати участь у командно-штабних навчаннях та тренуваннях, на яких практично відпрацьовувати питання обліку евакуйованих;

готувати робочі документи групи (журнали, відомості, донесення тощо);

б) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору комісії з питань евакуації;

перевірити збір групи, отримати завдання у голови комісії з питань евакуації і поставити завдання особовому складу групи;

отримати на групу засоби індивідуального захисту;

уточнити дані про кількість евакуйованих, які вивозяться усіма видами транспорту і виводяться пішим порядком;

уточнити кількість населення, яке підлягає евакуації (за районами, населеними пунктами);

оповістити склад групи про початок евакуації (відселення);

контролювати дії особового складу групи, про хід евакуації доповідати голові комісії з питань евакуації, періодично, через кожні ____ годин готувати донесення про хід евакуації.

Начальник групи транспортного забезпечення підпорядковується голові комісії з питань евакуації і відповідає за організацію транспортного забезпечення заходів з евакуації.

Він зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

знати керівні документи з питань транспортного забезпечення евакуації;

розробляти розділ Плану евакуації населення з питань транспортного забезпечення евакуації населення усіма видами транспорту;

знати розрахункові дані щодо вивезення населення і майна;

вести облік подання заявок комісії з питань евакуації районів до служб транспортного забезпечення;

вести облік транспортних засобів, які задіяні у виконанні заходів з евакуації;

періодично, не рідше одного разу на півріччя, уточнювати облік транспортних засобів за видами транспорту, задіяних у забезпеченні евакуації населення;

б) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору комісії з питань евакуації, отримати завдання голови комісії з питань евакуації;

привести у готовність групу, розподілити обов'язки і поставити особовому складу групи завдання щодо забезпечення виконання заходів з евакуації;

уточнити розрахунки необхідної кількості транспортних засобів за видами транспорту, які використовуються для забезпечення заходів з евакуації;

уточнити транспорт, що виділяється для вивезення документів та майна, уточнити організацію та проконтролювати хід навантаження на транспортні засоби і розвантаження документів та майна, доставлення їх до місць призначення;

доповідати голові комісії з питань евакуації про подання і відправлення транспортних засобів, хід їх навантаження та розвантаження;

контролювати своєчасність прибуття колон на збірні пункти евакуації.

Начальник групи організації розміщення евакуйованого населення у безпечному районі підпорядковується голові комісії з питань евакуації.

Він зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

спільно з органами з евакуації безпечного району здійснити заходи щодо підготовки до приймання, розміщення і всебічного забезпечення евакуйованого населення;

вести облік населення, яке підлягає евакуації, а також транспорту (за видами) і терміни його прибуття до безпечного району (місця);

знати персональний склад групи та порядок його виклику і збору;

організувати роботу відповідних служб з розроблення плану всебічного забезпечення евакуйованого населення за видами забезпечення;

брати участь у командно-штабних навчаннях та тренуваннях, на яких практично відпрацьовувати завдання групи;

б) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору комісії з питань евакуації, отримати завдання у голови комісії з питань евакуації;

уточнити дані про кількість населення, що підлягає евакуації, порядок і час його відправлення усіма видами транспорту, орієнтовний час прибуття;

контролювати організацію зустрічі евакуйованих оперативними групами комісії з питань евакуації безпечних районів;

підтримувати зв'язок з органами державної влади безпечних районів і уточнювати місця розташування комісії з питань евакуації, місця зустрічі і

приймання евакуйованих, кількість виділених для евакуйованих приміщень, наявних захисних споруд цивільного захисту;

спільно з комісією з питань евакуації безпечного району організувати зустріч евакуйованих, їх розміщення, підвезення від пункту висадки до пункту призначення (безпечного району (місця) розташування);

про готовність до виїзду, прибуття у безпечний район місця розташування та виконання завдань щодо зустрічі і розміщення евакуйованих доповідати голові комісії.

Начальник групи охорони громадського порядку (публічної безпеки) та безпеки дорожнього руху підпорядковується голові комісії з питань евакуації. Він відповідає за охорону громадського порядку (публічну безпеку) та безпеку руху автотранспортних колон під час виконання заходів з евакуації. Він зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

знати керівні документи з питань евакуації;

брати участь у розробленні Плану евакуації щодо охорони громадського порядку (публічної безпеки);

знати розрахунок сил і засобів, що залучаються до виконання засобів евакуації та періодично, не менше двох разів на рік, проводити уточнення планувальних документів на проведення заходів з евакуації;

проводити уточнення розрахунку представників Національної поліції на пунктах евакуації;

знати персональний склад групи та порядок його виклику і збору;

знати схему зв'язку та оповіщення підпорядкованих сил і засобів та порядок їх залучення;

розробляти та впроваджувати заходи, спрямовані на підготовку сил і засобів групи до дій під час проведення заходів з евакуації;

знати район зосередження групи, місця, призначені для обладнання контрольно-пропускних пунктів і регулювання дорожнього руху;

організувати взаємодію з органами Національної поліції щодо організації охорони громадського порядку (публічної безпеки) та з питань безпеки дорожнього руху;

б) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

у разі отримання розпорядження на проведення евакуації прибути до місця збору комісії з питань евакуації, уточнити завдання, привести групу у готовність, надати пропозиції щодо охорони громадського порядку (публічної безпеки);

організувати взаємодію зі службою охорони громадського порядку (публічної безпеки), забезпечити виконання завдань групи під час реалізації заходів з евакуації відповідно до Плану евакуації;

забезпечити охорону громадського порядку (публічної безпеки) під час евакуації;

забезпечити розгортання контрольно-пропускних пунктів, регулювання дорожнього руху;

посилити контрольно-пропускний режим, охорону важливих об'єктів і матеріальних цінностей;

у складі мобільної оперативної групи взяти участь у заходах.

Начальник групи медичного забезпечення підпорядковується голові комісії з питань евакуації.

Він відповідає за медичне забезпечення заходів з евакуації.

Начальник групи зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

знати керівні документи з питань евакуації;

брати участь у розробленні плану евакуації, володіти інформацією щодо забезпечення медичним майном підпорядкованих медичних лікувальних підрозділів;

організувати складання переліків та розрахунки майна, яке необхідне для забезпечення заходів з евакуації;

проводити планування та корегування і подавати відповідні заявки з питань медичного забезпечення пунктів з евакуації, транспортних засобів, сил регулювання руху колон;

надавати пропозиції до Плану евакуації щодо медичного забезпечення;

проводити уточнення розрахунку медичних працівників на пунктах евакуації;

періодично, не рідше двох разів на рік, коригувати переліки документів, майна;

знати особовий склад групи, схему зв'язку, оповіщення групи, підпорядкованих сил і засобів та порядок їх залучення;

проводити навчання та тренування з особовим складом групи;

б) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору комісії з питань евакуації, одержати завдання у голови комісії;

привести у готовність групу, уточнити обов'язки, поставити персональному складу групи завдання з питань організації вивезення медичного майна на пункти регулювання колон;

уточнити переліки документів та майна, які підлягають вивезенню для забезпечення заходів з евакуації;

уточнити інформацію про транспорт, який виділяється для вивезення документів та майна та проконтролювати хід навантаження на транспортні засоби і розвантаження, доставлення документів та майна до місць призначення;

забезпечити розміщення на пунктах зустрічі колон бригад екстреної медичної допомоги;

бути в готовності до проведення повної й одної профілактики населення;

здійснювати контроль за організацією медичного забезпечення евакуації;

повідомити голові евакуаційної комісії про виконання заходів медичного забезпечення евакуації.

Начальник групи забезпечення пально-мастильними матеріалами підпорядковується голові комісії з питань евакуації.

Він відповідає за забезпечення пально-мастильними матеріалами транспортних засобів в період виконання заходів з евакуації.

Начальник групи зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

знати керівні документи з питань евакуації;

брати участь у розробленні плану евакуації, знати розрахункові дані щодо забезпечення транспортних засобів пально-мастильними матеріалами, що використовуються для виконання заходів з евакуації;

б) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору комісії з питань евакуації, одержати завдання у голови комісії;

привести у готовність групу, розподілити обов'язки і поставити особовому складу групи завдання організації забезпечення заходів з евакуації;

уточнити перелік пального, оливи, мастил та спеціальних рідин для забезпечення транспорту;

про обслуговування транспортних засобів, наявність та витрати ПММ доповідати голові комісії з питань евакуації.

Начальник групи забезпечення продуктами харчування та предметами першої необхідності підпорядковується голові комісії з питань евакуації.

Він відповідає за забезпечення продуктами харчування (гарячим харчуванням) евакуйоване населення і предметами першої необхідності через організації торгівлі всіх форм власності в період проведення заходів евакуації.

Начальник групи зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

знати керівні документи з питань евакуації, брати участь у розробленні плану евакуації;

знати розрахунок кількості населення, яке підлягає евакуації (за категоріями), порядок їх переміщення транспортом та пішим порядком, їх розміщення у безпечному районі;

періодично, не менше двох разів на рік, проводити уточнення розрахунку забезпечення заходів з евакуації за заявками начальників відповідних служб;

організувати складання переліків майна, що необхідно для забезпечення заходів з евакуації населення;

знати особовий склад групи, схему зв'язку та оповіщення групи підпорядкованих сил і засобів та порядок їх залучення;

проводити навчання та тренування з особовим складом групи;

б) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору комісії з питань евакуації, одержати завдання у голови комісії;

привести у готовність групу, розподілити обов'язки і поставити особовому складу групи завдання щодо забезпечення заходів евакуації;

уточнити транспорт, що призначений для вивезення продовольства та предметів першої необхідності;

проконтролювати наповнення закладів торгівлі всіх форм власності продовольчими товарами та предметами першої необхідності;

організувати роботу групи на пунктах зустрічі автоколон на маршрутах евакуації.

Начальник групи інженерного забезпечення підпорядковується голові комісії з питань евакуації. Він відповідає за пропускну спроможність маршрутів евакуації та шляхів пересування колон, їх своєчасний ремонт та готовність сил служби до проведення інженерного забезпечення заходів з евакуації.

Начальник групи зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

знати керівні документи з питань евакуації;

брати участь у розробленні плану евакуації, знати розрахунок сил засобів і періодично уточнювати їх;

вносити пропозиції голові комісії з питань евакуації щодо залучення додаткових сил і засобів для інженерного забезпечення заходів з евакуації;

організувати складання переліків майна, що необхідне для забезпечення заходів з евакуації, планувати їх матеріально-технічне забезпечення;

періодично, не рідше двох разів на рік, коригувати переліки документів і майна;

знати персональний склад групи, схему зв'язку та оповіщення групи підпорядкованих сил і засобів та порядок їх залучення;

проводити навчання та тренування з персональним складом групи;

б) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

з отриманням розпорядження на проведення евакуації за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору комісії з питань евакуації, одержати завдання у голови комісії;

привести у готовність групу, уточнити обов'язки і поставити персональному складу групи завдання на інженерне забезпечення заходів з евакуації;

уточнити план матеріально-технічного забезпечення заходів з евакуації;

здійснювати контроль за збором та формуванням сил та засобів інженерного забезпечення;

організувати контроль за вчасним забезпеченням інженерних сил та засобів матеріально-технічними засобами під час здійснення заходів захисту маршрутів евакуації та шляхів для пересування колон;

організувати контроль за евакуацією несправного транспорту зі шляхів для пересування колон;

надавати голові комісії з питань евакуації пропозиції щодо залучення додаткових сил (у разі потреби).

Начальник групи забезпечення радіаційного та хімічного захисту підпорядковується голові комісії з питань евакуації.

Він відповідає за організацію радіаційного та хімічного захисту органів з евакуації та населення, забезпечення ЗІЗ, за проведення спеціальної обробки техніки, майна та евакуйованих із забруднених районів людей.

Начальник групи зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

знати керівні документи з питань евакуації;

брати участь у розробленні плану евакуації, знати розрахунок сил і засобів та періодично уточнювати їх;

вносити пропозиції голові комісії з питань евакуації щодо залучення додаткових сил і засобів для забезпечення радіаційного та хімічного захисту заходів з евакуації;

організувати складання переліків майна, що необхідне для забезпечення заходів з евакуації, планувати їх матеріально-технічне забезпечення;

періодично, не рідше двох разів на рік, коригувати переліки документів і майна;

здійснювати контроль за проведенням технічного обслуговування приладів, засобів, спорядження для радіаційної розвідки, дозиметричного контролю, хімічного захисту, спеціальної обробки особового складу і техніки;

знати персональний склад групи, схему зв'язку та оповіщення групи підпорядкованих сил і засобів та порядок їх залучення;

проводити навчання та тренування з персональним складом групи з питань радіаційної і хімічної безпеки;

б) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

з отриманням розпорядження на проведення евакуації за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору комісії з питань евакуації, одержати завдання у голови комісії;

привести у готовність групу, уточнити обов'язки і поставити персональному складу групи завдання щодо забезпечення радіаційного та хімічного захисту персоналу та населення під час проведення евакуації;

уточнити порядок матеріально-технічного забезпечення сил радіаційного та хімічного захисту під час проведення евакуації;

організувати взаємодію зі службами радіаційного та хімічного захисту формувань цивільного захисту, підрозділами ЗСУ щодо заходів радіаційного та хімічного захисту населення під час евакуації;

здійснювати контроль за збором та формуванням сил та засобів щодо радіаційного та хімічного захисту населення;

надавати голові комісії з питань евакуації пропозиції щодо залучення додаткових сил (у разі потреби).

Начальник групи інформаційного забезпечення підпорядковується голові комісії з питань евакуації.

Він відповідає за інформаційне забезпечення населення під час проведення заходів з евакуації, вчасне і повне доведення необхідної інформації через усі засоби масової інформації.

Начальник групи зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

знати керівні документи з питань евакуації;

брати участь у розробленні плану евакуації;

знати кількісний та якісний склад суб'єктів господарювання, що працюють у медіапросторі;

знати наявність об'єктових вузлів зв'язку та видавництв і планувати їх залучення до інформаційного забезпечення населення;

періодично, не рідше двох разів на рік, коригувати переліки текстів звернень та інформаційних блоків;

надавати пропозиції голові комісії з евакуації щодо залучення додаткових засобів до інформаційного забезпечення населення;

знати персональний склад групи, схему зв'язку та оповіщення групи, підпорядкованих сил і засобів та порядок їх залучення;

проводити навчання та тренування з персональним складом групи;

б) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору комісії з питань евакуації, одержати завдання у голови комісії;

привести у готовність групу, уточнити обов'язки і завдання щодо організації інформаційного забезпечення заходів евакуації;

під час проведення заходів евакуації та з огляду на розвиток ситуації за вказівкою голови комісії з питань евакуації уточнити тексти звернень та інформаційних блоків і розподіляти їх через об'єкти ЗМІ;

уточнити наявність та залучити спецтранспорт, обладнаний гучномовцями для оповіщення населення;

вести облік оприлюдненої інформації, звернень та іншої медіапродукції.

Начальник групи забезпечення взаємодії з органами військового командування підпорядковується голові комісії з питань евакуації.

Він відповідає за забезпечення взаємодії під час проведення заходів з евакуації.

Начальник групи зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

знати керівні документи з питань евакуації;

брати участь у розробленні плану евакуації;

знати представників територіальних органів військового командування, визначених для організації взаємодії;

знати способи комунікації з представниками органів військового командування;

надавати пропозиції голові комісії з евакуації щодо організації взаємодії з питань реалізації заходів з евакуації;

знати персональний склад групи, схему зв'язку та оповіщення групи;

проводити навчання та тренування з персональним складом групи;

б) у режимі надзвичайної ситуації (з отриманням розпорядження на проведення евакуації):

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору комісії з питань евакуації, одержати завдання у голови комісії;

привести у готовність групу, уточнити обов'язки і завдання щодо організації взаємодії з представниками органів військового командування щодо евакуації населення;

організувати взаємодію з підрозділами ЗСУ щодо проведення заходів радіаційного та хімічного захисту населення під час евакуації (у разі потреби);

за розпорядженням голови комісії уточнити з представниками органів військового командування маршрути евакуації населення;

у разі проведення евакуації населення в умовах збройного конфлікту, забезпечити взаємодію з органами військового командування щодо здійснення евакуації населення із районів ведення бойових дій.

Голова комісії з питань евакуації _____

**ТИПОВІ ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОБОВ'ЯЗКИ
ЧЛЕНІВ КОМІСІЇ З ПИТАНЬ ЕВАКУАЦІЇ ОБ'ЄКТА
ГОСПОДАРЮВАННЯ**

Варіант

ЗАТВЕРДЖУЮ
керівник об'єкта _____
«___» _____ 20__ року

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОБОВ'ЯЗКИ

членів комісії з питань евакуації _____
найменування об'єкта господарювання

1. Голова об'єктової комісії з питань евакуації відповідає за планування, організацію та проведення заходів з евакуації працівників об'єкта, членів їх сімей, документів та майна.

Він зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

вивчити і знати керівні документи з питань захисту населення під час надзвичайних ситуацій з евакуації населення та майна і план дій органів управління цивільного захисту об'єкта у разі виникнення надзвичайних ситуацій;

комплектувати комісії з питань евакуації персональним складом з-поміж кваліфікованих та досвідчених фахівців, розробити для них функціональні обов'язки;

керувати діяльністю комісії з питань евакуації щодо виконання покладених на неї завдань, розподіляти обов'язки між членами комісії і визначати ступінь їх відповідальності;

відпрацювати документацію з евакуації працівників об'єкта й членів їх сімей, брати участь у плануванні вивезення матеріальних цінностей об'єкта і розробленні плану (схеми) оповіщення та зв'язку;

готувати розрахунки на евакуацію працівників об'єкта та членів їх сімей комбінованим способом за видами транспорту та пішим порядком;

організувати розроблення і періодичне коригування списків на евакуацію працівників об'єкта та членів їх сімей, а також переліку документів і майна, що підлягають вивезенню;

підтримувати взаємодію з органами державної влади у районі (територіальної громади) нового місця розташування об'єкта (якщо воно визначено завчасно), узгоджувати з місцевою адміністрацією план розміщення евакуйованих;

уточнити та довести до членів комісії з питань евакуації місце розташування ЗПЕ, маршрути руху евакуйованих до місць посадки на транспорт, порядок вивезення документів і майна;

особисто керувати підготовкою членів комісії з питань евакуації, систематично проводити з ними заняття, практично відпрацьовувати питання

заходів з евакуації на навчаннях та об'єктових тренуваннях цивільного захисту, добиватися скорочення термінів оповіщення та збору евакуйованих;

збирати в установленому порядку членів комісії для проведення нарад з питань, що належать до його компетенції;

б) у режимі надзвичайної ситуації, з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

оповістити і зібрати персональний склад комісії з питань евакуації, уточнити розподіл обов'язків між її членами та поставити завдання начальникам груп щодо підготовки і проведення евакуації;

розгорнути комісію з питань евакуації для практичної роботи, організувати цілодобове чергування членів комісії;

уточнити план евакуації працівників, членів їх сімей, документів та майна;

установити та підтримувати зв'язок з комісією з питань евакуації районної адміністрації (територіальної громади) та місцевими органами влади у районі нового місця розташування об'єкта;

організувати уточнення розрахунків на евакуацію (відселення) працівників, членів їх сімей, вивезення документів та майна, коригування списків на евакуацію;

уточнити на ЗПЕ наявність транспорту, час подання транспортних засобів на пункти посадки, час виходу піших колон у разі здійснення евакуації працівників;

відправити групу забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих разом з оперативною групою об'єкта для здійснення заходів щодо приймання та розміщення евакуйованих у районі нового місця розташування об'єкта;

здійснити оповіщення і збір працівників об'єкта, довести до них розпорядження про початок евакуації та порядок проведення заходів з евакуації;

забезпечити організований вихід евакуаційних колон на ЗПЕ і пункти посадки;

про початок та хід евакуації (відселення) доповідати керівнику об'єкта.

2. Заступник голови комісії з питань евакуації відповідає за своєчасність розроблення планів евакуації та уточнення списків працівників та членів їх сімей, переліків документів і майна, що підлягають вивезенню, розрахунків матеріально-технічного забезпечення заходів з евакуації.

Він зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

вивчити і знати керівні документи з питань евакуації населення та майна і план реагування на надзвичайні ситуації, план локалізації і ліквідації аварій та їх наслідків на об'єктах підвищеної небезпеки (якщо об'єкт належить до об'єктів підвищеної небезпеки), план цивільного захисту на особливий період (розробляється суб'єктом господарювання, який продовжує роботу у воєнний час та який належить до категорії цивільного захисту), порядок роботи комісії з питань евакуації, її структуру та обов'язки персонального складу;

організувати розроблення планів роботи комісії з питань евакуації, документів, необхідних для виконання поставлених завдань, підготувати другий

примірник документів комісії з питань евакуації для організації роботи у районі нового місця розташування об'єкта;

контролювати накопичення документів і майна комісії з питань евакуації, надавати їх переліки на затвердження голові комісії;

організувати періодичне (не рідше одного разу на рік) уточнення списків працівників і членів їх сімей, переліків документів і майна, що підлягають евакуації, розрахунків матеріально-технічного забезпечення заходів з евакуації;

проводити інструктаж осіб, які знову призначені до складу комісії з питань евакуації;

організувати й проводити заняття з персональним складом комісії з питань евакуації;

виконувати всі розпорядження голови комісії з питань евакуації, а у разі його відсутності – виконувати його обов'язки;

б) у режимі підвищеної готовності (у разі загрози виникнення надзвичайної ситуації):

оповістити та зібрати персональний склад комісії з питань евакуації для отримання завдань від її голови;

у разі необхідності доукомплектувати комісію з питань евакуації персональним складом та інструктувати новопризначених осіб;

перевірити готовність системи зв'язку та оповіщення для управління органами з евакуації, уточнити план дій комісії з питань евакуації, взяти участь в уточненні плану евакуації працівників об'єкта та членів їх сімей, коригуванні списків на евакуацію;

контролювати приведення комісії з питань евакуації у готовність до здійснення заходів з евакуації;

особисто перевірити та підготувати персональний склад і документи групи забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих, яка виїжджає у район нового місця розташування об'єкта;

перевірити готовність інших груп комісії з питань евакуації до виконання поставлених завдань і доповісти голові комісії;

в) у режимі надзвичайної ситуації з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

перевірити готовність груп комісії з питань евакуації до виконання поставлених завдань та виїзду групи забезпечення до району нового місця розташування об'єкта;

контролювати посадку членів групи забезпечення та завантаження документів і майна на транспортні засоби;

направити представників комісії з питань евакуації з уточненими списками на ЗПЕ для зустрічі та обліку евакуйованих працівників об'єкта та членів їх сімей;

направити представників комісії з питань евакуації на пункти (станції) посадки евакуйованих на транспорт;

доповідати голові комісії про готовність груп до роботи у складі комісії з питань евакуації;

координувати діяльність груп, що входять до складу комісії з питань евакуації, і перевіряти виконання розпоряджень голови комісії;
підтримувати постійний зв'язок з районною комісією з питань евакуації;
організувати збирання інформації про загальну оперативну обстановку, хід евакуації працівників об'єкта та членів їх сімей;
виконувати всі розпорядження голови комісії з питань евакуації.

3. Секретар комісії з питань евакуації підпорядковується голові комісії та його заступнику.

Він відповідає за:

своєчасність отримання і збереження документів;

внутрішній порядок;

організацію чергування членів комісії з питань евакуації;

збір та узагальнення інформації, що надходить;

своєчасне доведення до виконавців розпоряджень голови комісії з питань евакуації;

облік отриманих комісією з питань евакуації та відданих її головою розпоряджень;

підтримання зв'язку з начальниками груп і взаємодіючими органами;

оформлення та реєстрацію документів комісії з питань евакуації.

Секретар комісії з питань евакуації зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

вивчити й знати керівні документи з питань евакуації та документацію комісії з питань евакуації об'єкта;

брати участь у розробленні документів комісії з питань евакуації й списків евакуації працівників об'єкта та членів їх сімей;

знати місця розташування вищих органів з евакуації, районної комісії з питань евакуації (територіальної громади), ЗПЕ, пунктів посадки на транспорт і способи зв'язку з ними;

коригувати штатно-посадовий список персонального складу комісії з питань евакуації;

брати участь у навчанні членів комісії з питань евакуації прийомам і методам роботи;

б) у режимі надзвичайної ситуації з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

негайно прибути на своє робоче місце, здійснити оповіщення членів комісії з питань евакуації, отримати завдання у голови комісії;

отримати робочі документи, перевірити готовність засобів зв'язку, скласти графік цілодобового чергування і бути готовим до виконання своїх функціональних обов'язків у складі комісії з питань евакуації;

здійснювати облік отриманих комісією з питань евакуації та відданих її головою розпоряджень, доводити розпорядження голови комісії до виконавців;

підтримувати постійний зв'язок з районною комісією з питань евакуації (територіальної громади) начальниками груп комісії з питань евакуації об'єкта, взаємодіючими органами;

інформувати членів комісії з питань евакуації про обстановку, доповідати голові комісії про хід евакуації, отримані розпорядження і дані;

оформляти та реєструвати документи комісії з питань евакуації, за вказівками голови комісії з питань евакуації виконувати розпорядження й донесення;

після завершення роботи комісії з питань евакуації здати документи на зберігання, разом з іншими членами комісії виїхати на нове місце розташування об'єкта.

4. Начальник групи зв'язку та оповіщення призначається наказом керівника об'єкта з-поміж особового складу служби зв'язку.

Він відповідає за стійкий зв'язок комісії з питань евакуації з начальниками ЗПЕ, пунктами (станціями) посадки, вихідним пунктом пішої евакуації, районною комісією з питань евакуації (територіальної громади) й оперативною групою комісії.

Він підпорядковується голові комісії з питань евакуації об'єкта.

Начальник групи зв'язку та оповіщення зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

вивчити і знати керівні документи з евакуації, засоби зв'язку, систему організації зв'язку об'єкта;

знати персональний склад групи та порядок його виклику та збору;

брати участь у розробленні схеми оповіщення та зв'язку комісії з питань евакуації, систематично її уточнювати і коригувати;

підтримувати у постійній готовності технічні засоби зв'язку і навчати персональний склад групи вмілому користуванню ними;

брати участь у командно-штабних навчаннях і об'єктових тренуваннях, на яких практично відпрацьовувати завдання з оповіщення і зв'язку;

у разі виходу з ладу технічних засобів зв'язку здійснити заходи щодо проведення оповіщення та зв'язку за допомогою резервних (рухомих) засобів та посильних;

б) у режимі надзвичайної ситуації з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору (роботи) комісії з питань евакуації;

перевірити збір групи, отримати завдання у голови комісії з питань евакуації і поставити завдання особовому складу групи;

отримати на групу засоби індивідуального захисту;

перевірити і підготувати систему зв'язку для управління заходами з евакуації;

контролювати підтримання у постійній готовності технічні засоби зв'язку та оповіщення;

здійснювати заходи щодо негайного відновлення порушених засобів зв'язку та використання резервних (рухомих) засобів.

5. Начальник групи обліку евакуйованих підпорядковується голові комісії з питань евакуації та його заступнику.

Він відповідає за облік евакуйованих, що прибувають до місць збору, узагальнення даних про кількість працівників об'єкта та членів їх сімей, вивезених або виведених пішим порядком, своєчасність надання донесень начальнику об'єкта до вищих органів з евакуації.

Начальник групи обліку евакуйованих зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

вивчити і знати керівні документи з евакуації, план евакуації працівників об'єкта та членів їх сімей, питання транспортного забезпечення заходів з евакуації, завдання групи та свої обов'язки;

знати персональний склад групи та порядок його виклику і збору;

брати участь у розробленні плану евакуації, знати розрахункові дані щодо евакуації працівників об'єкта і членів їх сімей за видами транспорту та пішим порядком;

мати дані про чисельний склад працівників об'єкта та членів їх сімей, які підлягають евакуації;

вивчити і знати місця розташування ЗПЕ, пунктів посадки на транспорт, вихідних пунктів пішої евакуації та організацію зв'язку з ними;

брати участь у командно-штабних навчаннях та об'єктових тренуваннях, на яких практично відпрацьовувати питання заповнення списків і обліку евакуйованих;

підготувати робочі документи групи (журнали, відомості, бланки списків тощо);

б) у режимі надзвичайної ситуації, з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

за сигналом «_____» негайно прибути на місце збору (роботи) комісії з питань евакуації;

перевірити збір групи, отримати завдання у голови комісії з питань евакуації і поставити завдання особовому складу групи;

отримати на групу засоби індивідуального захисту;

уточнити дані про кількість евакуйованих, які вивозяться усіма видами транспорту та виводяться пішим порядком;

уточнити списки працівників об'єкта та членів їх сімей, які підлягають евакуації (за відділами, підрозділами), надати списки членам групи і представнику комісії з питань евакуації на ЗПЕ;

оповістити працівників об'єкта про початок евакуації (відселення);

контролювати дії особового складу групи, про хід евакуації доповідати голові комісії з питань евакуації, готувати донесення про хід евакуації.

6. Начальник групи збору та відправлення евакуйованих підпорядковується голові комісії з питань евакуації і його заступнику.

Він відповідає за своєчасне комплектування колон евакуйованих і відправлення їх на збірні пункти евакуації, пункти посадки на транспорт і вихідні пункти пішої евакуації.

Начальник групи збору та відправлення евакуйованих зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

вивчити і знати керівні документи з евакуації, план евакуації працівників об'єкта та членів їх сімей, питання транспортного забезпечення заходів з евакуації, завдання групи та свої обов'язки;

знати персональний склад групи та порядок його виклику і збору;

брати участь у розробленні плану евакуації, знати кількість працівників об'єкта та членів їх сімей, які підлягають евакуації усіма видами транспорту та пішим порядком;

вивчити місця збору та формування колон, маршрути їх руху на збірні пункти евакуації, пункти посадки на транспорт, вихідні пункти пішої евакуації, забезпечити безпеку під час перетинання колонами транспортних шляхів, залізничних переїздів і мостів;

брати участь у командно-штабних навчаннях та об'єктових тренуваннях, на яких навчати персональний склад групи виконанню покладених на нього обов'язків, проводити рекогносцирування визначених маршрутів виведення евакуйованих;

знати старших вагонів, начальників пішохідних і автомобільних колон;

б) у режимі надзвичайної ситуації, з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору (роботи) комісії з питань евакуації;

перевірити збір групи, отримати завдання у голови комісії та поставити завдання особовому складу групи;

отримати на групу засоби індивідуального захисту;

уточнити дані про кількість евакуйованих, які вивозяться усіма видами транспорту та виводяться пішим порядком;

уточнити місця збору і шиккування колон, порядок їх відправлення на збірні пункти евакуації, пункти посадки на транспорт, вихідні пункти пішої евакуації, а також порядок використання автотранспорту, що виділений для забезпечення заходів з евакуації;

організувати комплектування колон евакуйованих за видами транспорту та тих, що виводяться пішим порядком відповідно до плану евакуації об'єкта;

контролювати своєчасність прибуття колон на збірні пункти евакуації, пункти посадки на транспорт і вихідні пункти пішої евакуації;

доповідати голові комісії з питань евакуації про кількість відправлених працівників об'єкта та членів їх сімей.

7. Начальник групи супроводження евакуйованих підпорядковується голові комісії з питань евакуації та його заступнику, йому підпорядковані начальники ешелонів (старші вагонів), старші автомобільних і пішохідних колон, у складі яких вивозяться й виводяться працівники об'єкта та члени їх сімей.

Він відповідає за своєчасне прибуття евакуйованих на станції посадки, організацію та проведення посадки і висадки, призначення та інструктаж начальників ешелонів (старших вагонів), старших автомобільних і пішохідних

колон, а також за дотримання правил перевезення людей, що встановлені на транспорті.

Начальник групи супроводження евакуйованих зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

вивчити і знати керівні документи з евакуації, план евакуації працівників об'єкта та членів їх сімей, питання транспортного забезпечення заходів з евакуації, завдання групи та свої обов'язки;

знати персональний склад групи та порядок його виклику та збору;

брати участь у розробленні плану евакуації, знати кількість працівників об'єкта та членів їх сімей, що підлягають евакуації за видами транспорту;

вивчити місця розташування пунктів посадки на транспорт, маршрути евакуації всіма видами транспорту та пішим порядком;

брати участь у командно-штабних навчаннях та об'єктових тренуваннях, на яких навчати персональний склад групи виконанню покладених на нього обов'язків, проводити інструктаж старших вагонів, начальників пішохідних і автомобільних колон;

б) у режимі надзвичайної ситуації, з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору (роботи) комісії з питань евакуації;

перевірити збір групи, отримати завдання у голови комісії з питань евакуації та поставити завдання персональному складу групи;

отримати на групу засоби індивідуального захисту;

уточнити дані про кількість евакуйованих, які вивозяться усіма видами транспорту і виводяться пішим порядком;

уточнити порядок відправлення працівників об'єкта та членів їх сімей у район нового місця розташування об'єкта, номери виділених автобусів, ешелонів, вагонів, час їх подання і відправлення, пішохідні маршрути, вихідні та кінцеві пункти руху, станції посадки;

усім складом групи прибути на ЗПЕ;

організувати супроводження евакуйованих на маршрутах руху від ЗПЕ до місць посадки на транспорт;

призначати та особисто інструктувати начальників ешелонів (старших вагонів), старших пішохідних і автомобільних колон щодо маршрутів руху, правил поведінки евакуйованих, підтримання громадського порядку, медичного забезпечення, організації ведення радіаційної та хімічної розвідки;

керувати посадкою евакуйованих на транспорт, слідкувати за правильним їх розміщенням у вагонах і кузовах автомобілів;

уточнити час відправлення потягу (автоколони) та прибуття до пункту призначення;

організувати інформаційне забезпечення евакуйованих на маршрутах руху;

про хід доправлення евакуйованих до місць посадки на транспорт і їх відправлення доповідати голові комісії з питань евакуації об'єкта.

8. Старший вагона під час перевезення евакуйованих працівників об'єкта і членів їх сімей залізничним транспортом підпорядковується начальнику групи супроводження.

Під час посадки, висадки та на шляху проходження він підпорядковується начальнику залізничного ешелону.

Він зобов'язаний:

а) на збірному пункті евакуації:

уточнити номер ешелону, номер вагона, місце посадки, номер платформи, місткість вагона, час відправлення ешелону, шляхи прямування до пункту посадки, пункт висадки евакуйованих;

спільно із представником комісії з питань евакуації на збірному пункті евакуації та адміністрацією ЗПЕ формувати колону евакуйованих, які перевозяться у вагоні;

забезпечити пересування колони до місця посадки;

б) у пункті посадки:

доповісти начальнику ешелону про прибуття колони об'єкта, повідомити йому своє прізвище, уточнити номер вагона, питання зв'язку і забезпечення евакуйованих;

спільно із представником комісії з питань евакуації у пункті посадки прийняти вагон та організувати посадку евакуйованих;

призначити чергових по вагону з-поміж евакуйованих працівників об'єкта;

в) на шляху прямування:

підтримувати у вагоні належний порядок, стежити за дотриманням заходів безпеки;

здійснювати заходи щодо надання медичної допомоги хворим;

підтримувати зв'язок з начальником ешелону, приймати та передавати його розпорядження й вимагати їх виконання;

під час зупинок ешелону за сигналом «Повітряна тривога» та іншим сигналом цивільного захисту здійснити заходи щодо захисту евакуйованих, які перевозяться у вагоні;

г) у пункті висадки:

забезпечити організовану висадку з вагона і тимчасове розміщення евакуйованих;

провести перевірку санітарного та технічного стану вагона та здати його начальнику ешелону;

у комісії з питань евакуації безпечного району уточнити питання розміщення евакуйованих;

установити зв'язок з начальником оперативної групи об'єкта (начальником групи забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих) і діяти за його розпорядженнями;

про здійснення заходів з евакуації доповідати голові комісії з питань евакуації.

9. Старший (начальник) автомобільної колони під час перевезення евакуйованих працівників об'єкта та членів їх сімей автомобільним транспортом підпорядковується начальнику групи супроводження. Йому підпорядковані старші автомобілів і всі евакуйовані, які перевозяться автоколоною.

Він відповідає за підтримання дисципліни серед працівників об'єкта та членів їх сімей, які перевозяться, та дотримання встановлених правил перевезення людей автомобільним транспортом.

Старший (начальник) автомобільної колони зобов'язаний:

а) під час повсякденної діяльності:

вивчити керівні документи з питань заходів з евакуації, свої обов'язки, а також правила перевезення людей автомобільним транспортом;

знати склад і чисельність евакуйованих об'єктів, що перевозяться автотранспортом;

б) з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

негайно прибути на місце збору комісії з питань евакуації об'єкта та отримати завдання;

уточнити у начальника групи супроводження номер колони, які автомобілі виділяються для перевезення і їх кількість, місця розташування збірних пунктів евакуації і пунктів посадки на автотранспорт, час прибуття на ЗПЕ, час відправлення колони, маршрут руху, пункти висадки та час прибуття до них, місця розміщення евакуйованих за новим місцем розташування об'єкта;

у визначений час прибути на ЗПЕ і спільно з представником комісії з питань евакуації на збірному пункті евакуації адміністрацією ЗПЕ перевірити прибуття евакуйованих, розподілити їх за автомобілями, призначити старших на автомобілі та проінструктувати їх;

спільно із представником комісії з питань евакуації у пункті посадки перевірити готовність автомобілів до перевезення людей та організувати посадку евакуйованих;

в) на шляху прямування:

підтримувати належний порядок і дисципліну серед евакуйованих, стежити за дотриманням заходів безпеки та правил перевезення людей автомобільним транспортом;

забезпечувати правильні дії евакуйованих за сигналами цивільного захисту; періодично перевіряти справність обладнання, призначеного для забезпечення перевезення людей;

здійснити заходи щодо надання медичної допомоги хворим;

г) у пункті висадки:

забезпечити організоване висадження людей з автомобілів і тимчасове розміщення людей, які прибувають;

у комісії з питань евакуації безпечного району уточнити питання розміщення людей, які прибувають;

установити зв'язок з начальником оперативної групи об'єкта (начальником групи забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих), доповісти про прибуття автоколони до пункту висадження та діяти за його розпорядженнями;

у разі планування декількох рейсів повернутися з автоколоною на ЗПЕ;
про здійснені заходи з евакуації доповідати голові комісії з питань евакуації.

10. Начальник пішохідної колони підпорядковується начальнику групи супроводження, а також начальнику збірному пункту евакуації під час збору евакуйованих на ЗПЕ.

Йому підпорядковані старші груп евакуйованих, які входять до складу колони.

Начальник пішохідної колони зобов'язаний:

а) під час повсякденної діяльності:

вивчити порядок евакуації пішим порядком, свої обов'язки;

знати склад і чисельність евакуйованих у колоні, її порядковий номер;

знати порядок підтримання зв'язку з начальником групи супроводження, постами регулювання та органами з евакуації, а також сигнали управління і оповіщення;

б) з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

негайно прибути на місце збору комісії з питань евакуації об'єкта та отримати завдання;

уточнити у начальника групи супроводження номер колони, маршрут, місця розташування вихідного пункту, пунктів регулювання і час проходження їх колоною, райони і тривалість привалів, місця розташування медпунктів, джерел води, пунктів обігрівання, пунктів зв'язку, а також розташування ПрПЕ;

уточнити склад і чисельність евакуйованих у колоні;

встановити зв'язок з керівництвом ЗПЕ, уточнити порядок і термін формування колони, виходу її на вихідний пункт, порядок проходження маршруту, а також місця, що призначені для розміщення евакуйованих та їх укриття у разі потреби;

уточнити порядок транспортного забезпечення колони;

у призначений час прибути на збірний пункт евакуації, отримати у представника комісії з питань евакуації на ЗПЕ список евакуйованих, у начальника ЗПЕ – витяг зі схеми маршруту і спільно з адміністрацією ЗПЕ сформувати колону;

розподілити колону на групи, призначити старших, поставити завдання старшим груп, вказати маршрут руху, місця пунктів регулювання, привалів, порядок використання виділеного для супроводження колони транспорту, порядок надання допомоги хворим, сигнали управління та оповіщення і дії евакуйованих за ними;

у призначений час вивести колону на вихідний пункт, доповісти начальнику групи супроводження і з його дозволу почати рух за маршрутом;

в) на шляху прямування:

вести колону за вказаним маршрутом, забезпечити проходження пунктів регулювання у призначений час;

під час руху і на привалах підтримувати належний порядок і дисципліну серед евакуйованих;

забезпечувати правильні дії евакуйованих за сигналами цивільного захисту; здійснити заходи щодо надання медичної допомоги хворим;

доповідати начальнику групи супроводження про проходження пунктів регулювання та прибуття до місця призначення, а також про події, використовувати для цього засоби зв'язку, що є на маршруті;

г) після прибуття до пункту призначення:

перевірити присутність людей, взяти участь у розміщенні евакуйованих (питання розміщення уточнити у комісії з питань евакуації безпечного району);

встановити зв'язок з начальником оперативної групи об'єкта (начальником групи забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих), доповісти про прибуття автоколонни на пункт призначення та діяти за його розпорядженнями.

11. Начальник групи забезпечення (зустрічі та розміщення евакуйованих) підпорядковується голові комісії з питань евакуації та його заступнику.

Він виїжджає разом з оперативною групою у район нового місця розташування об'єкта із завданням спільно з комісією з питань евакуації у безпечному районі забезпечити приймання, розміщення і всебічне забезпечення евакуйованих працівників об'єкта та членів їх сімей.

Він зобов'язаний:

а) у повсякденному режимі функціонування:

знати дані про кількість працівників об'єкта та членів їх сімей, які підлягають евакуації, про види транспорту та терміни його прибуття до району нового місця розташування об'єкта;

знати персональний склад групи та порядок його виклику та збору;

брати участь у розробленні плану розміщення працівників об'єкта та членів їх сімей, які підлягають евакуації, у районі нового місця розташування об'єкта;

брати участь у командно-штабних навчаннях та об'єктових тренуваннях, на яких практично відпрацьовувати завдання групи;

б) з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору (роботи) групи, одержати завдання у голови комісії з питань евакуації;

привести у готовність групу, розподілити обов'язки та поставити особовому складу групи завдання щодо організації зустрічі та розміщення евакуйованих;

уточнити дані про кількість працівників об'єкта та членів їх сімей, що підлягають евакуації, порядок і час їх відправлення усіма видами транспорту;

у разі виїзду у район нового місця розташування об'єкта старший групи забезпечення підпорядковується начальнику оперативної групи і виїжджає разом із ним для організації зустрічі евакуйованих;

у районі нового місця розташування об'єкта встановити зв'язок з органами державної влади (територіальної громади) і уточнити місця розташування комісії з питань евакуації безпечного району, місця зустрічі та приймання евакуйованих, кількість виділених для евакуйованих приміщень, наявність захисних споруд цивільного захисту, споруд подвійного призначення та найпростіших укриттів;

спільно з комісією з питань евакуації безпечного району організувати зустріч евакуйованих об'єкта, їх розміщення, підвезення від пунктів висадження до пункту призначення (району нового місця розташування об'єкта);

про готовність до виїзду, прибуття у район нового місця розташування об'єкта та виконання завдань щодо зустрічі та розміщення евакуйованих доповідати начальнику оперативної групи та голові комісії з питань евакуації.

12. Начальник групи вивезення майна та матеріально-технічного забезпечення заходів евакуації з отриманням розпорядження на проведення евакуації зобов'язаний:

а) під час повсякденної діяльності:

знати керівні документи з питань евакуації;

брати участь у розробленні плану евакуації об'єкта, знати розрахункові дані щодо вивезення майна;

організувати складання переліків майна, що підлягає евакуації, планування питань транспортного забезпечення вивезення матеріальних цінностей об'єкта, організації завантаження і розвантаження транспортних засобів; періодично, не рідше двох разів на рік, коригувати переліки документів і майна об'єкта, що підлягають вивезенню на нове місце розташування об'єкта в разі його евакуації;

б) з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору (роботи) групи, одержати завдання у голови комісії з питань евакуації;

привести у готовність групу, розподілити обов'язки і поставити персональному складу групи завдання щодо організації вивезення майна та матеріально-технічного забезпечення заходів евакуації;

уточнити переліки документів та майна, які підлягають вивезенню на нове місце розташування об'єкта під час евакуації, а також план матеріально-технічного забезпечення заходів з евакуації;

уточнити транспорт, виділений для вивезення документів та майна об'єкта, уточнити організацію та проконтролювати хід навантаження на транспортні засоби і розвантаження документів та майна, доставлення їх до місць призначення;

призначити персональний склад групи для супроводження вантажів, вирішити (уточнити) питання їх охорони;

про подання і відправлення транспортних засобів, хід їх навантаження та розвантаження доповідати голові комісії з питань евакуації об'єкта.

13. Представник комісії з питань евакуації об'єкта на збірному пункті евакуації призначається відповідно до наказу керівника об'єкта.

Він підпорядковується голові комісії з питань евакуації та його заступнику і відповідає за облік евакуйованих працівників об'єкта та членів їх сімей, які прибувають на ЗПЕ, їх реєстрацію і організоване відправлення на станції (пункти) посадки на залізничний і автомобільний транспорт, на вихідні пункти пішої евакуації.

Він зобов'язаний:

а) під час повсякденної діяльності:

знати дані про кількість працівників об'єкта та членів їх сімей, які підлягають евакуації різними видами транспорту та виводяться у складі пішохідних колон;

вивчити порядок обліку і реєстрації евакуйованих, що прибувають на збірний евакуаційний пункт;

знати місце розташування збірного пункту евакуації, його організаційну структуру, місця посадки евакуйованих на транспорт і маршрути руху до них;

брати участь у навчаннях, що проводяться з адміністрацією збірного пункту евакуації, з метою набуття необхідних практичних навичок для виконання своїх функціональних обов'язків;

б) з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору (роботи) комісії з питань евакуації;

отримати у голови комісії з питань евакуації уточнені списки працівників об'єкта та членів їх сімей, що підлягають евакуації, уточнити способи і час початку евакуації, установити зв'язок з адміністрацією збірного пункту евакуації;

за дві години до відправлення транспорту або пішохідної колони прибути на ЗПЕ з уточненими списками евакуйованих;

зустріти евакуйованих об'єкта на збірному пункті евакуації, звірити наявність людей із списками, уточнити їх і передати адміністрації ЗПЕ для реєстрації проходження;

надавати допомогу адміністрації ЗПЕ у формуванні колон і відправленні їх на пункти посадки та на пішохідні маршрути, взаємодіяти зі старшими вагонів і начальниками (старшими) автомобільних та пішохідних колон.

14. Представник комісії з питань евакуації об'єкта на пункті (станції) посадки призначається відповідно до наказу керівника об'єкта.

Він підпорядковується голові комісії з питань евакуації та його заступнику.

Він зобов'язаний:

а) під час повсякденної діяльності:

вивчити порядок евакуації працівників об'єкта та членів їх сімей;

слідкувати за підтриманням у постійній готовності транспортних засобів, що виділені для забезпечення заходів з евакуації, і знати:

кількість людей, які вивозяться автомобільним і залізничним транспортом;

номери автоколон, кількість і типи автомобілів, кількість рейсів, пункт призначення й маршрут;

кількість людей, які вивозяться в кожному рейсі, час і місця подання транспорту на посадку, час відправлення, знаходження в дорозі та терміни повернення;

кількість і типи автомобілів, що виділені для супроводження піших колон.

б) з отриманням розпорядження на проведення евакуації:

за сигналом «_____» негайно з'явитися на місце збору (роботи) групи, отримати завдання у голови комісії з питань евакуації;

уточнити дані про кількість працівників об'єкта та членів їх сімей, що підлягають евакуації через пункт (станцію) посадки, маршрути руху евакуйованих від ЗПЕ до місць посадки на транспорт;

установити зв'язок з керівництвом залізниці та автотранспортних підприємств, які забезпечують проведення заходів з евакуації об'єкта;

уточнити дані щодо транспорту, що виділений для евакуації згідно з випискою із плану транспортного забезпечення;

проконтролювати своєчасність подання транспорту, виділеного для евакуації, прийняти вагони у працівників залізниці та перевірити їх технічний стан;

перевірити наявність спеціальних перепусток на кожний автомобіль, заповнити і видати їх;

про час прибуття, а також про всі випадки затримки і перебою у роботі залізничного та автомобільного транспорту, його готовність до евакуації доповідати голові комісії з питань евакуації.

15. Черговий комісії з питань евакуації призначається з-поміж членів комісії.

Він підпорядковується начальнику комісії з питань евакуації і повинен:

знати свої обов'язки;

знати схему оповіщення та зв'язку;

перевірити прибуття транспортних засобів, виділених у розпорядження комісії з питань евакуації, доповісти про їх прибуття голові та секретарю комісії;

з отриманням сигналу «_____» негайно доповісти голові комісії з питань евакуації та оповістити усіх членів комісії;

завжди знати місце перебування голови та секретаря комісії;

приймати по телефону сигнали, розпорядження, донесення та інформацію, записувати їх у журнал реєстрації із зазначенням часу отримання й доповідати про них голові та секретарю комісії;

передавати інформацію і донесення у районну комісію з питань евакуації (комісію територіальної громади);

доводити до виконавців віддані головою комісії з питань евакуації розпорядження;

регулярно перевіряти наявність і стан зв'язку;

постійно знаходитися на своєму робочому місці, відлучатися тільки для виконання розпоряджень голови комісії з питань евакуації, залишаючи за себе одного із членів комісії;

під час здавання чергування повідомити нового чергового про невиконані та не доведені до відома виконавців розпорядження, а також про місце перебування голови комісії з питань евакуації.

Голова комісії з питань евакуації об'єкта _____

ТИПОВІ ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОBOB'ЯЗКИ ПОСАДОВИХ ОСІБ ЗБІРНОГО ПУНКТУ ЕВАКУАЦІЇ

Варіант

ЗАТВЕРДЖЕНО

голова (керівник) _____

«___» _____ 20__ р.

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОBOB'ЯЗКИ посадових осіб збірною пункту евакуації

1. Функціональні обов'язки начальника збірною пункту евакуації (ЗПЕ)

Начальник ЗПЕ підпорядковується голові комісії з питань евакуації міста (району, територіальної громади) та керівнику об'єкта, що формує ЗПЕ, і відповідає за своєчасне розгортання ЗПЕ, збір, реєстрацію та облік населення, яке підлягає евакуації, та відправлення його на станції (пункти) посадки або на вихідні маршрути евакуації.

Він зобов'язаний:

а) у режимі повсякденного функціонування:

вивчити та знати керівні документи з питань евакуації населення;

укомплектувати персональним складом ЗПЕ і організувати його навчання згідно з планом підготовки органів з евакуації;

розробляти документи ЗПЕ та своєчасно їх коригувати;

знати місця розташування станцій (пунктів) посадки та вихідних пунктів на маршрутах пішої евакуації;

знати місця знаходження захисних споруд, шляхи підходу до них та їх можливості;

постійно підтримувати зв'язок з міською (районною), об'єктовими комісіями з питань евакуації, з транспортними органами, станціями (пунктами) посадки та вихідними пунктами на маршрутах пішої евакуації;

спланувати заходи зі всебічного забезпечення роботи ЗПЕ, охорони громадського порядку (публічної безпеки) та захисту населення, яке прибуває на ЗПЕ;

б) з отриманням розпорядження на проведення евакуації населення:
зібрати персональний склад та поставити завдання на проведення евакуації;

організувати своєчасне доведення до керівників об'єктів, які приписані до ЗПЕ, розпорядження про проведення евакуації населення та вказати вид транспорту, час його відправлення, час прибуття людей на ЗПЕ;

разом з представниками комісії з питань евакуації об'єктів організувати збір, реєстрацію та облік населення, що прибуває на ЗПЕ, формування ешелонів та колон, їх відправлення до станцій (пунктів) посадки на транспортні засоби;

керувати роботою всіх груп, проводити інструктаж начальників ешелонів, вручати їм дорожні документи;

організувати надання медичної допомоги хворим під час знаходження їх на ЗПЕ, підтримання громадського порядку (публічної безпеки) та укриття населення, яке підлягає евакуації за сигналом «_____»;

мати відомості та постійно знати кількість евакуйованого населення, яке відправлено у безпечні райони (пункти), та решти людей, які залишились у місті (районі) на об'єктах, які приписані до ЗПЕ;

доповідати комісії з питань евакуації міста району, територіальної громади про відправлення евакуйованого населення у безпечні райони (пункти), з повідомленням про кількість відправленого населення і найменування об'єкта та час його відправлення;

після закінчення заходів з евакуації з дозволу комісії з питань евакуації міста (району, територіальної громади) організувати евакуацію персонального складу ЗПЕ.

2. Функціональні обов'язки заступника начальника збірного пункту евакуації (ЗПЕ)

Заступник начальника ЗПЕ підпорядковується начальнику ЗПЕ і є прямим начальником всього персонального складу пункту.

Він зобов'язаний:

під час повсякденної діяльності:

знати обстановку та надавати допомогу начальнику в організації роботи ЗПЕ;

з початком проведення заходів з евакуації здійснювати контроль за роботою адміністрації та надавати допомогу групам;

організувати взаємодію груп під час проведення реєстрації та відправлення населення, яке підлягає евакуації на пункти (станції) посадки;

у разі відсутності начальника – виконувати його обов'язки.

3. Функціональні обов'язки начальника групи реєстрації і обліку

Організовує роботу групи у тісній взаємодії з іншими групами ЗПЕ і відповідає за реєстрацію та облік евакуйованого населення, яке прибуває.

Він зобов'язаний:

а) під час повсякденної діяльності:

знати перелік та чисельність евакуйованого населення об'єктів, приписаних до ЗПЕ і номери телефонів комісії з питань евакуації;

проводити заняття з персональним складом групи з питань збору, реєстрації та обліку населення, яке підлягає евакуації;

б) з отриманням розпорядження про проведення евакуації:

складом групи, разом з представниками об'єктів, здійснювати реєстрацію евакуйованого населення, яке прибуває на ЗПЕ за списками згідно з планом;

доповідати начальнику ЗПЕ про результати реєстрації евакуйованих за об'єктами;

один екземпляр списків евакуйованого населення з об'єкта залишати на ЗПЕ з відміткою на ньому часу відправлення його на станції (пункти) посадки або вихідні маршрути пішої евакуації.

4. Функціональні обов'язки начальника групи комплектування ешелонів, колон та їх відправлення

Він підпорядковується безпосередньо начальнику ЗПЕ і відповідає за формування ешелонів, автомобільних та піших колон і своєчасне відправлення їх на маршрути, організовує роботу групи у тісній взаємодії з групою реєстрації та обліку.

Він зобов'язаний:

під час повсякденної діяльності:

знати чисельність і склад ешелонів, автомобільних і піших колон, прізвища їх начальників і старших, а також номери телефонів транспортних органів, станцій (пунктів) посадки, комісій з питань евакуації об'єктів, приписаних до ЗПЕ;

знати місця станцій (пунктів) посадки та маршрути виходу до них;

мати графіки вивезення (виведення) евакуйованого населення у безпечні райони та схеми руху колон на маршрутах;

проводити практичні заняття з персональним складом групи щодо виконання ними своїх обов'язків.

З одержанням розпорядження про проведення евакуації:

уточнити завдання персональному складу групи;

установити та підтримувати зв'язок зі станціями (пунктами) посадки та вихідними пунктами на маршрутах пішої евакуації;

організовувати формування ешелонів та колон, розподіл евакуйованого населення за вагонами, автомашинами і групами;

організовувати посадку евакуйованого населення на транспорт, а також відправлення піших колон на вихідні пункти маршрутів пішої евакуації;

доповідати начальнику ЗПЕ про час відправлення ешелонів і колон та про кількість відправленого населення.

5. Функціональні обов'язки начальника групи охорони громадського порядку (ОГП) (публічної безпеки) на ЗПЕ

Начальник групи охорони громадського порядку (публічної безпеки) на ЗПЕ міста (району), територіальної громади призначається керівником спеціалізованої служби охорони публічного (громадського) порядку (начальником Національної поліції) міста (району) територіальної громади.

Він підпорядковується начальнику спеціалізованої служби охорони публічного (громадського) порядку міста (району), територіальної громади, начальнику ЗПЕ і відповідає за охорону громадського порядку (пожежної безпеки) на ЗПЕ та в районі його розташування.

Він зобов'язаний:

сумісно з начальником ЗПЕ визначити місця розташування постів, порядок руху населення територією ЗПЕ та пункти посадки на транспорт, а також дії за сигналами;

визначати необхідні сили та засоби для організації охорони ЗПЕ, кількість евакуйованих, види залучених транспортних засобів;

знати місця знаходження захисних споруд, шляхи підходу до них та їх можливості;

мати схему зв'язку з начальником спеціалізованої служби охорони публічного (громадського) порядку міста (району).

З одержанням розпорядження на проведення евакуації:

уточнити завдання у начальника спеціалізованої служби охорони публічного (громадського) порядку міста (району) територіальної громади і відбути на ЗПЕ;

здійснювати охорону та підтримання громадського порядку (публічної безпеки) серед населення під час перебування його на ЗПЕ і на його території;

інформувати начальника ЗПЕ про обстановку на ЗПЕ та території, вносити пропозиції з попередження порушення встановленого порядку та вимагати виконання від підпорядкованого йому персонального складу і евакуйованого населення дотримання встановлених правил поведінки;

сприяти начальнику ЗПЕ у своєчасному укритті населення у захисних спорудах;

здійснювати контроль за додержанням населенням та персональним складом ЗПЕ світломаскування;

після завершення заходів з евакуації з дозволу начальника ЗПЕ відбути у свій підрозділ.

6. Функціональні обов'язки коменданта ЗПЕ

Комендант ЗПЕ підпорядковується начальнику ЗПЕ та його заступнику і відповідає за підтримання внутрішнього порядку та справність обладнання ЗПЕ.

Він зобов'язаний:

знати місце розташування ЗПЕ і порядок обладнання робочих місць;

підготувати необхідне обладнання, вказівники для позначення робочих місць, входів і виходів, а також напрямків руху людей;

укомплектувати групу обслуговування ЗПЕ технічним персоналом.

З одержанням розпорядження на проведення евакуації:

забезпечити робочі місця меблями, інвентарем, вказівниками та іншим обладнанням і організувати розставлення їх на робочих місцях;

підтримувати в справному стані системи водопроводу, каналізації, опалення, освітлення, пожежної сигналізації та засобів гасіння пожеж;

забезпечити додержання внутрішнього порядку в приміщеннях і на території ЗПЕ;

здійснювати контроль за роботою групи забезпечення;

доповідати начальнику ЗПЕ про всі несправності та вживати заходів щодо їх усунення.

7. Функціональні обов'язки начальника медичного пункту

Начальник медичного пункту призначається медичною службою міста (району), територіальної громади зі складу медичних установ міста (району) та є безпосереднім начальником персонального складу пункту.

Він підпорядковується начальнику ЗПЕ та медичній службі міста (району) й відповідає за медичне забезпечення населення на ЗПЕ.

Він зобов'язаний:

знати місце розміщення ЗПЕ і місце та порядок розгортання медичного пункту;

підготувати необхідне медичне обладнання, майно і утримувати його в готовності для використання за призначенням.

З одержанням розпорядження на проведення евакуації:

розгорнути медичний пункт з ізолятором; організувати надання невідкладної медичної допомоги населенню, яке прибуває на ЗПЕ;

виявляти і тимчасово ізолювати хворих з інфекційними хворобами;

здійснювати контроль за санітарним станом ЗПЕ і наявністю кип'яченої води;

проводити інструктаж медпрацівників, які обслуговують евакуйоване населення в ешелонах, автомобільних і піших колонах;

доповідати начальнику ЗПЕ про санітарну обстановку на ЗПЕ.

Начальник ЗПЕ району

(територіальної громади, об'єкта)

(Підпис)

ім'я, прізвище

ТИПОВІ ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОБОВ'ЯЗКИ ПОСАДОВИХ ОСІБ ПРОМІЖНОГО ПУНКТУ ЕВАКУАЦІЇ

Варіант

ЗАТВЕРДЖУЮ
голова райдержадміністрації
(територіальної громади)

«___» _____ 20__ р.

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОБОВ'ЯЗКИ посадових осіб проміжного пункту евакуації (ПрПЕ)

Функціональні обов'язки начальника проміжного пункту евакуації

Начальник проміжного пункту евакуації призначається зі складу працівників районної державної адміністрації (територіальної громади) і підпорядковується голові держадміністрації району (територіальної громади) та голові комісії з питань евакуації (територіальної громади).

Він відповідає за своєчасне відправлення евакуйованого населення у райони розміщення автотранспортом області.

Він зобов'язаний:

спільно з головою комісії з питань евакуації району (територіальної громади) уточнювати план приймання та відправлення евакуйованого населення, яке прибуває;

організувати підготовку та навчання посадових осіб адміністрації пункту;

спільно з начальниками груп проводити рекогносцирування місця розгортання пункту.

У разі отримання розпорядження про початок евакуації:

зібрати персональний склад пункту;

на визначеному транспорті відбутися з персональним складом до місця розгортання пункту;

розгорнути пункт та доповісти голові держадміністрації (територіальної громади) та комісії з питань евакуації району (територіальної громади) про готовність до роботи;

особисто керувати особовим складом пункту;

повідати голові держадміністрації району про хід пересадки евакуйованого населення на «чистий» транспорт та відправлення його до місця розміщення.

Функціональні обов'язки заступника начальника проміжного пункту евакуації.

Заступник начальника проміжного пункту евакуації призначається зі складу працівників районної державної адміністрації (територіальної громади) і підпорядковується начальнику пункту.

Він зобов'язаний:

за відсутності начальника пункту виконувати його обов'язки;
особисто зустрічати автотранспорт, керувати посадкою населення, яке підлягає евакуації, та відправляти його в безпечні райони (пункти) розміщення;
доповідати начальнику пункту про хід відправлення евакуйованого населення в пункти розміщення.

Функціональні обов'язки коменданта проміжного пункту евакуації

Комендант проміжного пункту евакуації призначається із працівників адміністративного відділу і підпорядковується начальнику пункту, його заступнику.

Він відповідає за загальний порядок і збереження майна та зобов'язаний:
у повсякденній діяльності вести облік майна та обладнання пункту;
під час розгортання пункту організувати цілодобове чергування та охорону майна пункту;
керувати загальним порядком на пункті;
доповідати начальнику (у разі його відсутності – заступнику) про порушення загального порядку на пункті та вживати заходів щодо його поліпшення.

Функціональні обов'язки начальника групи охорони громадського порядку (публічної безпеки)

Начальник групи охорони громадського порядку (публічної безпеки) призначається із працівників районного відділу Національної поліції і підпорядковується начальнику пункту, його заступнику і коменданту.

Він відповідає за дотримання громадського порядку (публічної безпеки) на пункті та зобов'язаний:

навчати виконанню функціональних обов'язків посадових осіб групи та вимагати практичного їх виконання; вживати рішучих заходів щодо усунення різних проявів безладу;

доповідати начальнику пункту про стан громадського порядку (публічної безпеки) на пункті.

Функціональні обов'язки начальника групи регулювання руху

Начальник групи регулювання руху призначається із працівників районного відділу патрульної поліції.

Він підпорядковується начальнику, його заступнику та коменданту пункту та відповідає за загальний порядок руху автотранспорту у районі розміщення пункту.

Він зобов'язаний:

у повсякденній діяльності навчати членів своєї групи виконанню покладених на них обов'язків;

керувати рухом автотранспорту на пункті та відправкою його з населенням, яке підлягає евакуації до безпечного району (пункту) розміщення.

Функціональні обов'язки начальника медичного пункту

Начальник медичного пункту призначається зі складу медичних працівників.

Підпорядковується начальнику пункту, його заступнику.

Він відповідає за медичне забезпечення евакуйованого населення на пункті та зобов'язаний:

знати кількість та місця розташування лікувальних закладів навколо пункту; керувати евакуацією хворих у лікувальні заклади;

надавати медичну допомогу евакуйованому населенню, організувати відправлення хворих до лікувальних установ;

доповідати начальнику ПрПЕ про стан медичного забезпечення на пункті.

Функціональні обов'язки начальника пункту санітарної обробки

Начальник пункту санітарної обробки призначається зі складу працівників комунального господарства району.

Він підпорядковується начальнику пункту, його заступнику й коменданту та зобов'язаний:

у повсякденній діяльності навчати персональний склад пункту практичним діям на спеціальній техніці;

проводити санітарну обробку евакуйованого населення, рівень радіаційного опромінення або хімічна забрудненість якого більше допустимих норм;

у разі виявлення радіоактивного або хімічного забруднення на території ПрПЕ доповідати начальнику ПрПЕ і вживати заходів щодо його усунення.

Функціональні обов'язки начальника групи реєстрації та обліку

Начальник групи реєстрації та обліку призначається з працівників статистичних закладів району.

Він підпорядковується начальнику пункту та його заступнику та зобов'язаний:

вести облік населення, яке прибуває, та перелік населених пунктів, з яких здійснено евакуацію;

вести облік автотранспорту, який прибуває до ПрПЕ;

вести облік відправленого евакуйованого населення до місць розміщення;

доповідати начальнику про кількість відправленого та населення, яке прибуває.

Функціональні обов'язки начальника пункту спеціальної обробки техніки

Начальник пункту спеціальної обробки техніки призначається з працівників комунального господарства району.

Він підпорядковується начальнику пункту та його заступнику і відповідає за організацію спеціальної обробки забрудненої техніки, що прибуває на ПрПЕ.

Він зобов'язаний:

розгорнути пункт спеціальної обробки та підготувати його до роботи;

мати необхідну кількість спеціальних розчинів для проведення дегазації / дезактивації техніки;

забезпечити проведення спеціальної обробки техніки, рівень радіаційного опромінення або хімічна забрудненість яких більше гранично допустимих норм;

у разі виявлення радіоактивного або хімічного забруднення техніки доповідати начальнику ПрПЕ і вживати заходів щодо його усунення.

Функціональні обов'язки начальника пункту заправки паливом

Начальник пункту заправки паливом призначається з-поміж працівників служби постачання пально-мастильних матеріалів району.

Відповідає за заправку паливом автотранспорту ПрПЕ та колон, які прибули за населенням, яке підлягає евакуації.

Він зобов'язаний:

знати кількість та наявність автотранспорту, закріпленого за ПрПЕ;

забезпечувати безперебійне підвезення пального на пункт пересадки евакуйованого населення та заправку автотранспорту, що прибуває;

доповідати начальнику ПрПЕ про наявність пального на пункті заправки.

Функціональні обов'язки начальника поста дозиметричного контролю

Начальник поста дозиметричного контролю призначається з-поміж фахівців державних органів санітарно-гігієнічного нагляду району, підпорядковується начальнику пункту і його заступнику.

Він відповідає за дозиметричний контроль евакуйованого населення, яке прибуває на ПрПЕ, та зобов'язаний:

навчити персональний склад поста проводити дозиметричний контроль радіаційного забруднення людей, с/г тварин, транспорту та матеріальних засобів;

організувати дозиметричний контроль населення, яке прибуло, у разі перевищення допустимих норм направляти їх на санітарно-мийний пункт для проведення санітарної обробки;

вести журнал обліку радіаційного забруднення населення; доповідати начальнику ПрПЕ про хід дозиметричного контролю евакуйованого населення, яке прибуває.

Голова комісії з питань евакуації району
(територіальної громади)

_____ ім'я, прізвище
(Підпис)

ТИПОВІ ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОБОВ'ЯЗКИ ПОСАДОВИХ ОСІБ ПРИЙМАЛЬНОГО ПУНКТУ ЕВАКУАЦІЇ

Варіант

ЗАТВЕРДЖУЮ

голова райдержадміністрації
(територіальної громади)

«___» _____ 20__ р.

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОБОВ'ЯЗКИ посадових осіб приймального пункту евакуації

1. Функціональні обов'язки начальника приймального пункту евакуації (ППЕ)

Начальник приймального пункту евакуації підпорядковується голові комісії з питань евакуації територіальної громади (сільського району) і відповідає за своєчасне та організоване приймання евакуйованого населення, його тимчасове розміщення і доправлення до місць розселення.

Він зобов'язаний:

своєчасно розгорнути ППЕ на станції (пристані) висадки;

узгодити з адміністрацією залізничної станції (пристані) всі питання щодо висадки, приймання, забезпечення евакуйованого населення, яке прибуває, у тому числі і його укриття;

організувати висадку, приймання, облік та тимчасове розміщення евакуйованого населення;

довести до старших команд (об'єктів) порядок доправлення евакуйованого населення до місць розміщення, визначити місця очікування, посадки на транспорт, пункти обігріву (зимою), порядок забезпечення водою, харчуванням та надання медичної допомоги;

забезпечити організованість і порядок у місцях висадки та посадки евакуйованого населення на транспорт;

через медичний пункт організувати надання медичної допомоги хворим;

організувати проведення на ППЕ дозиметричного та хімічного контролю, надавати до комісії з питань евакуації району (територіальної громади) донесення про дози опромінення персонального складу ППЕ та стан його працездатності;

про прибуття поїздів (суден) з евакуйованим населенням негайно доповідати голові комісії з питань евакуації району (територіальної громади).

2. Функціональні обов'язки заступника начальника ППЕ

Заступник начальника ППЕ підпорядковується безпосередньо начальнику ППЕ та виконує завдання за його вказівками.

У разі відсутності начальника ППЕ виконує його обов'язки у повному обсязі.

Він зобов'язаний:

організувати розміщення обладнання робочих місць груп, що входять до складу ППЕ на залізничній станції (пристані);

уточнити з адміністрацією залізничної станції (пристані) місця розміщення ППЕ, водопостачання, обігріву, пункту харчування, місць стоянки транспорту;

уточнити завдання для групи охорони громадського порядку (публічної безпеки) в районі станції (пристані) висадки;

підтримувати постійний зв'язок з головою комісії з питань евакуації району (територіальної громади) з питань виділення автотранспорту для своєчасного вивезення евакуйованого населення зі станції (пристані) висадки;

контролювати роботу автомобільних колон у місцях посадки;

організувати забезпечення евакуйованого населення на станції (пристані) висадки водою, харчуванням та надання медичної допомоги;

доводити розпорядження начальника ППЕ до виконавців та перевіряти їх виконання;

вести журнал контролю опромінення особового складу ППЕ.

3. Функціональні обов'язки начальника групи зустрічі, приймання та тимчасового розміщення

Начальник групи зустрічі, приймання та тимчасового розміщення підпорядковується начальнику ППЕ і працює під його керівництвом.

Він відповідає за організацію зустрічі, приймання евакуйованого населення, його точний облік та тимчасове розміщення (у разі потреби).

Він зобов'язаний:

знати план приймання та розміщення евакуйованого населення, пункти його висадки;

знати графіки прибуття евакопоїздів (суден) з евакуйованим населенням і уточнювати їх у адміністрації залізничної станції (пристані);

організувати приймання евакуйованого населення, його облік та тимчасове розміщення;

узагальнювати дані про приймання евакуйованого населення та доповідати начальнику ППЕ.

4. Функціональні обов'язки начальника групи відправлення та супроводу евакуйованого населення

Начальник групи відправлення та супроводу евакуйованого населення підпорядковується начальнику ППЕ і відповідає за доправлення евакуйованого населення, яке прибуває на ППЕ, до місць його розміщення.

Він зобов'язаний:

володіти інформацією про кількість евакуйованого населення, яке прибуває на ППЕ, та місця його розміщення;

знати план-графік вивезення евакуйованого населення з ППЕ до місць розміщення;

знати норми та правила перевезення людей на транспорті;

керувати роботою групи під час посадки евакуйованого населення на транспорт та доправлення його до місць розміщення;

перед відправленням автоколон призначити старших на автомобілях і довести до їх відома правила безпеки під час перевезення людей; вести облік вивезення евакуйованого населення та постійно доповідати начальнику ППЕ про хід доправлення його до місць розміщення.

5. Функціональні обов'язки начальника групи охорони громадського порядку (публічної безпеки)

Начальник групи громадського порядку (публічної безпеки) підпорядковується начальнику ППЕ, оперативно – начальнику відділення Національної поліції при станції (пристані) висадки і відповідає за організацію охорони громадського порядку (публічної безпеки) в місцях висадки евакуйованого населення, його тимчасового розміщення та в місцях висадки в безпечному районі розміщення.

Він зобов'язаний:

забезпечити громадський порядок (публічну безпеку) у місцях висадки, тимчасового розміщення та посадки на транспорт;

організувати охорону вантажів та особистих речей евакуйованого населення, яке прибуло на ППЕ;

організувати регулювання руху транспорту у місцях посадки евакуйованого населення та під час доправлення його до місць розміщення.

6. Функціональні обов'язки начальника медичного пункту

Начальник медичного пункту підпорядковується начальнику ППЕ і відповідає за медичне забезпечення евакуйованого населення, яке прибуває на ППЕ.

Він зобов'язаний:

надавати медичну допомогу населенню, яке прибуває, вживати заходів щодо відправлення осіб, які потребують лікування в стаціонарі;

знати кількість та місця лікувальних закладів навколо ППЕ;

керувати евакуацією хворих у лікувальні заклади;

повідати начальнику ППЕ про стан медичного забезпечення на пункті.

Голова евакуаційної комісії району
(територіальної громади)

_____ ім'я, прізвище
(Підпис)

ТИПОВІ ОБОВ'ЯЗКИ НАЧАЛЬНИКА ЕВАКУАЦІЙНОГО ЕШЕЛОНУ

Варіант

ЗАТВЕРДЖУЮ

керівник суб'єкта господарювання

«___» _____ 20__ року

ОБОВ'ЯЗКИ начальника евакуаційного ешелону

1. Евакуаційний ешелон організовується для перевезення у поїздах (на судні) евакуйованого населення.

Начальник евакуаційного ешелону призначається відповідно до наказу керівника суб'єкта господарювання.

Він підпорядковується керівнику (начальнику) підрозділу з питань НС місцевого органу виконавчої влади (територіальної громади) і голові комісії з питань евакуації об'єкта, а також начальнику збірного пункту евакуації (під час збору населення на ЗПЕ) та начальникам станцій на шляху проходження.

Під час перевезення в одному поїзді (на судні) робітників, службовців і членів їх сімей, двох і більше об'єктів господарювання один із начальників ешелонів згідно з рішенням вищої комісії з питань евакуації призначається старшим.

2. Начальник евакуаційного ешелону відповідає за своєчасне прибуття населення, яке перевозиться на місце посадки, організацію і проведення посадки та висадки, повне використання місткості виділених вагонів (суднових приміщень), збереження пристосувань для посадки і висадки населення та внутрішнього обладнання вагонів (суднових приміщень), а також за дотриманням населенням правил, установлених на залізничному (водному) транспорті під час перевезення.

3. Начальник евакуаційного ешелону зобов'язаний:

до одержання розпорядження на проведення евакуації володіти інформацією про склад і чисельність населення в ешелоні, місце розміщення ЗПЕ, пунктів посадки і висадки, номер поїзда (найменування або тип судна), кількість вагонів (суднових приміщень), їхню місткість, призначити старших по вагонах (судновим приміщенням);

у встановлений час прибути на ЗПЕ і разом з його адміністрацією та старшими по вагонах (судновим приміщенням) провести реєстрацію населення, яке прибуває та розподілити його по вагонах (судновим приміщенням);

перевірити наявність пристосувань для посадки (висадження) населення, у разі потреби створити з-поміж перевезеного населення команду для установлення цих пристосувань; організувати пересування населення від ЗПЕ до місць посадки і керувати посадкою населення;

оформити перевізні документи;

після закінчення посадки повідомити транспортні органи про готовність ешелону до перевезення;

на шляху проходження стежити за дотриманням населенням правил проїзду людей на транспорті та вживати заходів щодо запобігання нещасним випадкам.

У разі потреби вчасно представляти заявку на зупинення ешелону;

у пункті висадки організувати висадку населення з вагонів (судів) і вивід його з території станції (пристані) до ППЕ;

повідомити комісії з питань евакуації про чисельність і склад населення, яке прибуло ешелonom;

після закінчення висадки населення скласти у відведеному місці пристосування для посадки (висадження) або за вказівкою органів з евакуації (транспортних органів) залишити їх у вагонах (на судах) для використання наступними евакуаційними ешелонами.

4. У разі здійснення перевезень начальникові евакуаційного ешелону забороняється:

втручатися у роботу посадових осіб транспорту;

затримувати поїзд (судно) понад час, установлений для стоянки за графіком;

здійснювати посадку та висадку населення до повної зупинки поїзда (судна).

Керівник підрозділу з питань ЦЗ

(відповідальна особа з питань ЦЗ)

_____ ім'я, прізвище
(Підпис)

**ТИПОВІ ОБОВ'ЯЗКИ
СТАРШОГО АВТОМОБІЛЬНОЇ КОЛОНИ ПІД ЧАС ПЕРЕВЕЗЕННЯ
НАСЕЛЕННЯ, ЯКЕ ЕВАКУЮЄТЬСЯ**

Варіант

ЗАТВЕРДЖУЮ

керівник _____
(найменування об'єкта)

«___» _____ 20__ року

**ОБОВ'ЯЗКИ
старшого автомобільної колони під час перевезення
населення, яке евакуюється**

1. Старший автоколони призначається відповідно до наказу керівника об'єкта господарювання і підпорядковується голові комісії з питань евакуації об'єкта, а також начальникові ЗПЕ (під час збору населення на ЗПЕ).

2. Старший автоколони відповідає за підтримку дисципліни та організованості серед населення, яке перевозиться автоколоною та дотримання встановлених правил під час перевезення людей автотранспортом.

3. Старший автоколони зобов'язаний:

до одержання розпорядження на проведення евакуації володіти інформацією про склад і чисельність населення, яке буде перевозитись, типи автомобілів, які виділяються для перевезення, їхню кількість, місця розміщення ЗПЕ і пунктів посадки людей на автотранспорт, маршрут перевезення, пункт висадки, правила перевезення людей на автомобілях, місця розміщення евакуйованого населення у безпечних районах;

з одержанням розпорядження на проведення евакуації отримати у голови комісії з питань евакуації об'єкта список населення, яке евакуюється автоколоною;

у встановлений час прибути на ЗПЕ і разом з адміністрацією ЗПЕ перевірити прибуття людей, розподілити їх по автомашинах, призначити старших автомашин і проінструктувати їх;

разом з начальником автоколони забезпечити організовану посадку людей; під час здійснення маршу підтримувати дисципліну серед евакуйованого населення, стежити за дотриманням правил перевезення людей автотранспортом, виконувати із цих питань всі вимоги начальника автоколони;

з прибуттям до місця призначення забезпечити організовану висадку людей;

повідомити комісії з питань евакуації про чисельність і склад населення, яке прибуло.

Керівник підрозділу (особа) з питань ЦЗ _____ ім'я, прізвище
(Підпис)

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ОСНОВНИХ ДОКУМЕНТІВ ОРГАНІВ З ЕВАКУАЦІЇ

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК основних документів комісії з питань евакуації (центральної та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, територіальних громад)

Основні документи:

1. Розпорядження голови Ради міністрів АР Крим (голови ОДА, РДА, МДА, територіальної громади) щодо створення органів з евакуації на відповідній території, призначення персонального складу органів з евакуації, комісії з питань евакуації (для районних міських – рішення голови територіального органу виконавчої влади (територіальної громади), для об'єктів – наказ керівника суб'єкта господарювання).
2. Штатно-посадовий список членів комісії.
3. Положення, затверджене головою територіального органу виконавчої влади (територіальної громади) (наказом керівника суб'єкта господарювання), щодо створення комісії з питань евакуації.
4. Функціональні обов'язки членів комісії.
5. Схема організації оповіщення та збору членів комісії.
6. План роботи комісії на поточний рік.
7. Календарний план роботи комісії:
 - а) під час повсякденної діяльності;
 - б) у разі загрози виникнення надзвичайної ситуації;
 - в) під час виконання заходів.
8. План евакуації населення.
9. План приймання евакуйованого населення у безпечному районі.
10. Розрахунки транспорту.
11. Розрахунки на проведення евакуації (відселення) населення із зон можливих надзвичайних ситуацій, його розміщення (розселення) та життєзабезпечення.
12. Договори з відповідними транспортними організаціями щодо поставки визначеного транспорту у разі евакуації.
13. Схема управління і організації заходів з евакуації:
 - а) у разі виникнення аварії на атомній електростанції з можливим забрудненням території;
 - б) у разі виникнення аварії з викидом небезпечних хімічних речовин;
 - в) у разі прориву гідроспоруд та катастрофічного затоплення місцевості;
 - г) під час лісових і торф'яних пожеж, землетрусів, зсувів, інших геофізичних і гідрометеорологічних явищ з тяжкими наслідками;
 - д) під час виникнення збройних конфліктів;
 - е) схема управління та зв'язку органами з евакуації.

14. Проект рішення комісії з питань евакуації на проведення заходів з евакуації.

15. Розпорядження керівників відповідного органу виконавчої влади безпечного району (територіальної громади) на приймання і розміщення евакуйованого населення.

16. Журнал прийнятих та відданих розпоряджень.

17. Довідкові матеріали та необхідні розрахунки.

18. Список телефонів посадових осіб, пунктів управління тощо.

Секретар райдержадміністрації
(територіальної громади) _____ (_____)

**ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК
основних документів об'єкта з організації та проведення
заходів з евакуації**

1. Наказ керівника об'єкта «Про організацію заходів з евакуації та підготовку органів з евакуації».

2. Наказ про створення комісії з питань евакуації та призначення посадових осіб органів з евакуації.

3. Структура органів з евакуації об'єкта господарювання.

4. Штатно-посадовий список комісії з питань евакуації.

5. Виписка із плану (розрахунку) евакуації населення міста.

6. Список посадових осіб груп з евакуації.

7. Список посадових осіб оперативної групи об'єкта господарювання на проміжному пункті евакуації.

8. Список посадових осіб оперативної групи об'єкта господарювання в позаміській зоні.

9. Евакуаційне посвідчення № (форма).

10. Список осіб, які підлягають евакуації із (за встановленою формою 1е).

11. Список осіб, які підлягають евакуації із (за встановленою формою 2е).

12. Функціональні обов'язки посадових осіб об'єктової комісії з питань евакуації.

13. Календарний план основних заходів об'єктової комісії з питань евакуації.

14. Схеми оповіщення особового складу об'єктової комісії з питань евакуації.

15. Виписка із графіка подання транспорту на ЗПЕ (пункти посадки).

16. Розрахунок на проведення заходів з евакуації.

17. Розрахунок розселення працівників та членів їх сімей у безпечному районі.

18. Ордер територіальної комісії з питань евакуації на право зайняття громадських будівель та приміщень.
19. Схеми розгортання ЗПЕ та ППЕ.
20. Розрахунок необхідності та забезпечення особового складу об'єкта господарювання засобами індивідуального захисту та приладами дозиметричного контролю.
21. Виписка із розрахунку евакуації населення із підвдомчого житла у разі виникнення НС.
22. План евакуації персоналу об'єкта та членів їх сімей.
21. Маршрутні картки.
22. Посвідчення старших машин.
23. Евакуаційні посвідчення.
24. Довідкові та інформаційні документи.
25. Перелік обладнання та майна для ЗПЕ, ППЕ, ПП (ПВ).
26. Накладні для отримання ЗІЗ, приладів дозиметричного контролю та іншого майна.
27. Графік руху колон маршрутами евакуації.
28. Схема маршрутів евакуації пішим порядком.
29. Схема розміщення евакуйованого населення на великому привалі на маршруті евакуації пішим порядком.
30. Розрахунок на відселення із прикордонної смуги (зони).
31. Договори з відповідними транспортними організаціями щодо поставки визначеного транспорту у разі евакуації.
32. Змінний графік роботи підприємства, узгоджений з графіком підвезення робітників та службовців.
33. Основні показники планування евакуації та розосередження.
34. Список телефонів посадових осіб, пунктів управління тощо.

Примітка: Документи розробляються у двох примірниках і зберігаються:
перший – у підрозділі ЦЗ та НС об'єкта;
другий – у комісії з питань евакуації.

ОРИЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ОСНОВНИХ ДОКУМЕНТІВ ЗБІРНОГО ПУНКТУ ЕВАКУАЦІЇ

Основні документи збірної евакуаційної пункту:
рішення органу виконавчої влади, наказ керівника, суб'єкта господарювання про створення ЗПЕ;
виписки із планів евакуації об'єктів, приписаних до ЗПЕ;
положення про збірний пункт евакуації;
штатно-посадовий список персонального складу ЗПЕ;
функціональні обов'язки адміністрації ЗПЕ;
календарний план роботи ЗПЕ;
список населення (працівників та членів їх сімей), які підлягають евакуації;
схема організаційної структури ЗПЕ, план розміщення груп ЗПЕ;
схема оповіщення особового складу ЗПЕ;
схема зв'язку ЗПЕ з комісією з питань евакуації міста (району), територіальної громади, об'єктами, станціями (пунктами) посадки на транспортні засоби, вихідними пунктами маршрутів пішої евакуації та транспортними органами;
схема розташування захисних споруд цивільного захисту та укриття населення на ЗПЕ;
схеми маршрутів руху до станцій (пунктів) посадки і до вихідних пунктів маршрутів пішої евакуації;
схема маршрутів евакуації;
графіки руху поїздів, суден, автомобільних і піших колон за маршрутами евакуації;
графік прибуття населення (працівників), що підлягає евакуації на ЗПЕ;
графік контролю за ходом евакуації;
сигнали оповіщення цивільного захисту;
журнал обліку прийнятих і відданих розпоряджень;
журнал реєстрації населення, яке підлягає евакуації на ЗПЕ;
маршрутні картки залізничних і водних ешелонів;
виписки із графіків руху авто- і піших колон;
номери автоколон (машин), поїздів, найменування (тип) водного транспорту, що залучається для вивезення населення, яке підлягає евакуації зі ЗПЕ;
пам'ятка евакуйованим;
перелік майна та обладнання, необхідного для роботи ЗПЕ.

ОРИЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ОСНОВНИХ ДОКУМЕНТІВ ПРОМІЖНОГО ПУНКТУ ЕВАКУАЦІЇ (ПрПЕ)

Основними документами проміжного пункту евакуації є:
рішення голови облдержадміністрації про створення проміжного пункту евакуації;

- положення про проміжний пункт евакуації;
- схема організації ПрПЕ;
- схема зв'язку та оповіщення;
- штатно-посадовий список осіб ПрПЕ;
- функціональні обов'язки посадових осіб ПрПЕ;
- календарний план основних заходів ПрПЕ;
- виписка з плану-графіка евакуації населення пішим порядком;
- графік прибуття евакуйованого населення автомобільним, залізничним та водним транспортом на ПрПЕ;
- графік виведення, вивезення евакуйованого населення з ПрПЕ до місць розміщення в безпечних районах;
- довідкові дані за видами забезпечення евакуйованого населення.

ОРИЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ОСНОВНИХ ДОКУМЕНТІВ ПРИЙМАЛЬНОГО ПУНКТУ ЕВАКУАЦІЇ (ППЕ)

Основні документи ППЕ:

- виписка з рішення голови адміністрації району (територіальної громади) про створення ППЕ;
- розпорядження голови адміністрації територіальної громади (селища) про створення адміністрації ППЕ;
- положення про приймальний пункт евакуації;
- штатно-посадовий список ППЕ;
- функціональні обов'язки посадових осіб ППЕ;
- календарний план роботи приймального пункту евакуації;
- план-схема приймання та доправлення евакуйованого населення до безпечного району (місць) розміщення;
- перелік об'єктів (місць) можливого розміщення евакуйованого населення (працівників);
- схема оповіщення і збору;
- схема зв'язку та управління;
- журнал групового обліку евакуйованого населення, яке прибуло на ППЕ і вибуло з нього;
- журнал прийнятих і відданих розпоряджень, повідомлень, доповідей;
- довідкові дані з видів забезпечення;
- телефонний довідник.

РІШЕННЯ
виконавчого комітету міської ради територіальної громади щодо
створення комісії з питань евакуації

Варіант

_____ **МІСЬКА РАДА**
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
РІШЕННЯ

Від «___» _____ 20__ року м. _____ № _____

Про створення комісії з питань евакуації

Керуючись Кодексом цивільного захисту України від 02 жовтня 2012 року № 5403-VI, Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2013 року № 841 «Про затвердження Порядку проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру», наказом Міністерства внутрішніх справ України від 10 липня 2017 року № 579 «Про затвердження Методики планування заходів з евакуації», з метою належної організації, планування, підготовки та проведення евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей у разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій та із зон збройних конфліктів на території міської ради _____ територіальної громади, виконавчий комітет міської ради

ради
УХВАЛИВ:

1. Створити комісію з питань евакуації при виконавчому комітеті _____ міської ради _____ територіальної громади та затвердити її у складі за посадами згідно з додатком 1.
2. Затвердити Положення про комісію з питань евакуації при виконавчому комітеті _____ міської ради _____ територіальної громади _____ (додаток 2).
3. Контроль за виконанням зазначеного рішення покласти на першого заступника міського голови _____.

Міський голова _____

Додаток 1 до рішення _____ міської ради територіальної громади № _____ від «_____» _____ 20__ р.

СКЛАД
комісії з питань евакуації міської ради _____
територіальної громади

Голова комісії – перший заступник міського голови _____
(ПБ)

Заступник голови комісії – заступник міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради _____
(ПБ)

Секретар комісії – Головний спеціаліст відділу з питань надзвичайних ситуацій, мобілізаційної та оборонної роботи _____
(ПБ)

Члени комісії:

начальник фінансового управління міської ради _____;
(ПБ)

начальник юридичного відділу міської ради _____;
(ПБ)

начальник управління культури та мистецтва міської ради _____;
(ПБ)

начальник районного відділу Управління державної служби України з надзвичайних ситуацій у _____ області _____;
(ПБ)

начальник міського відділу освіти _____ міської ради _____;
(ПБ)

заступник міського голови з питань діяльності виконавчих органів міської ради _____;
(ПБ)

начальник управління соціального захисту та охорони здоров'я міської ради _____;
(ПБ)

заступник ОТЦК та СП – начальник мобілізаційного відділення _____;
(ПБ)

начальник _____ відділу поліції ГУНП в _____ області _____;
(ПБ)

начальник відділу економічного розвитку та комунального майна міської ради _____.
(ПБ)

начальник управління, начальник відділу транспорту та інфраструктури управління комунального господарства, архітектури та капітального будівництва міської ради _____;
(ПБ)

головний лікар комунального некомерційного підприємства
«_____» _____ міської ради _____;
(ПБ)

начальник відділу з питань надзвичайних ситуацій, мобілізаційної та
оборонної роботи міської ради _____;
(ПБ)

секретар міської ради _____.
(ПБ)

Додаток 2 до рішення _____ міської ради _____
територіальної громади № _____ від «_____» _____ 20 ____ р.

Положення про комісію з питань евакуації

Додаток 3 до рішення _____ міської ради _____
територіальної громади № _____ від «_____» _____ 20 ____ р.

Створення підпорядкованих комісій з питань евакуації та їх склад

Додаток 4 до рішення _____ міської ради _____
територіальної громади № _____ від «_____» _____ 20 ____ р.

Перелік документів для підпорядкованих комісій з питань евакуації

Додаток 5 до рішення _____ міської ради _____
територіальної громади № _____ від «_____» _____ 20 ____ р.

Склад адміністрації ЗПЕ

Додаток 6 до рішення _____ міської ради _____
територіальної громади № _____ від «_____» _____ 20 ____ р.

Схема розміщення ЗПЕ

Додаток 7 до рішення _____ міської ради _____
територіальної громади № _____ від «_____» _____ 20 ____ р.

Склад адміністрацій ППЕ

Додаток 8 до рішення _____ міської ради _____
територіальної громади № _____ від «_____» _____ 20 ____ р.

Схема розміщення ППЕ

**НАКАЗ
ПРО СТВОРЕННЯ КОМІСІЇ З ПИТАНЬ ЕВАКУАЦІЇ ОБ'ЄКТА
ГОСПОДАРЮВАННЯ**

Варіант

НАКАЗ

керівника _____
(найменування об'єкта)

Дата _____ № _____

Про створення комісії з питань евакуації

Відповідно до вимог Кодексу цивільного захисту України та постанови Кабінету Міністрів України від 30.10.2013 р. № 841 «Про затвердження Порядку проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру»

НАКАЗУЮ:

1. Створити комісію з питань евакуації _____.
2. Покласти на комісію з питань евакуації планування і практичне виконання заходів з евакуації щодо організованого вивезення і виведення працівників об'єкта та членів їх сімей із районів можливого впливу негативних наслідків надзвичайних ситуацій техногенного, природного та воєнного характеру у разі виникнення безпосередньої загрози їх життю та заподіяння шкоди здоров'ю.
3. Комісію з питань евакуації призначити у складі:
 - 3.1. Голова комісії з питань евакуації – заступник _____.
 - 3.2. Заступник голови комісії з питань евакуації – начальник відділу _____.
 - 3.3. Секретар комісії з питань евакуації _____.
 - 3.4. Начальник групи зв'язку і оповіщення – _____, члени групи зв'язку та оповіщення: _____.
 - 3.5. Начальник групи обліку евакуйованих – начальник відділу кадрів _____; члени групи: _____.
 - 3.6. Начальник групи збору і відправлення евакуйованих – _____, члени групи збору і відправлення евакуйованих: _____.
 - 3.7. Начальник групи супроводження евакуйованих – _____; Члени групи: _____.

Начальник ешелону (вагона № _____) – _____;
старший автомобільної колони _____;
старший пішохідної колони _____.

3.8. Начальник групи забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих – _____

Члени групи забезпечення: _____

3.9. Начальник групи вивезення майна та матеріально-технічного забезпечення заходів з евакуації – _____.

Члени групи вивезення майна: _____

3.10. Представники комісії з питань евакуації на збірних пунктах евакуації:

збірний пункт евакуації № _____ – _____;

збірний пункт евакуації № _____ – _____.

3.11. Представники комісії з питань евакуації на пунктах (станціях) посадки:

на залізничній станції _____ – _____;

на пункті посадки _____;

4. Голові комісії з питань евакуації _____ розробити функціональні обов'язки особового складу комісії з питань евакуації, завести необхідну документацію і надати мені на затвердження до «___» _____ 20__ року.

5. Строк збору і готовності до роботи комісії з питань евакуації встановити:

у робочий час – 30 хв.

у неробочий час – 1 год. 30 хв.

6. Моєму заступнику _____ і начальнику служби оповіщення та зв'язку _____ запланувати необхідні приміщення, обладнання і засоби зв'язку для роботи комісії з питань евакуації.

7. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника _____.

Керівник об'єкта _____

(підпис)

Прізвище _____

**ПЛАН
ЕВАКУАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ
ВЛАДИ
(ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ)**

Варіант

ПОГОДЖЕНО
голова держадміністрації
(територіальної громади)
безпечного району, на території якого
планується розміщення евакуйованого
населення

ЗАТВЕРДЖЕНО
голова держадміністрації
(територіальної громади)

« ____ » _____ 20__ р.

« ____ » _____ 20__ р.

**ПЛАН
евакуації населення місцевих органів виконавчої влади
(територіальної громади)**

Зміст плану

Розділ I Планування заходів з організації та проведення евакуації.

Розділ II Планування заходів із забезпечення евакуації.

Розділ III Особливості планування евакуації осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

Додатки

1. Карта до плану евакуації _____ територіальної громади.
2. Перелік і характеристика хімічно-небезпечних об'єктів.
3. Розрахунок евакуації населення у разі виникнення аварій на хімічно небезпечних (радіаційно небезпечних) об'єктах.
4. Розрахунок евакуації населення прогнозованих зон ураження у разі виникнення надзвичайних ситуацій на складах зберігання боєприпасів на військових об'єктах та об'єктах зберігання вибухонебезпечних речовин _____ територіальної громади.
5. Розрахунок евакуації населення у разі можливого руйнування гідротехнічної споруди.
6. Схема організації управління, зв'язку та оповіщення у разі загрози та виникнення надзвичайних ситуацій _____ громади.
7. Розрахунок сил та засобів матеріально-технічного забезпечення, які можуть залучаються для проведення заходів з евакуації.

Розділ I Планування заходів з організації та проведення евакуації
Загальна характеристика _____ територіальної
громади

Територіальна громада розташована у _____ частині _____ області.

Клімат _____ континентальний, помірний, теплий.

Середньорічна температура повітря _____ °С.

Зима малосніжна, м'яка, з частими відлигами.

Середньомісячна температура найхолоднішого періоду зими (січень – лютий) на території територіальної громади мінус _____ °С.

Найбільша кількість опадів випадає в теплий період року (квітень – жовтень). Середньорічна кількість опадів _____ мм.

Територією _____ протікають річки _____, _____, _____ є озера, штучні ставки, водосховища.

Всього на території _____ є _____ ставків і _____ водосховищ загальною площею водної поверхні _____ га.

У весняний період, зазвичай наприкінці _____ місяця та у _____ місяці, на річках _____ виникають паводки.

Максимальний рівень води може перевищувати на _____ м середній умовний рівень.

Протягом року на території громади спостерігаються сильні вітри – понад _____ м/сек. Середня кількість днів із сильними вітрами складає _____ днів на рік.

Унаслідок впливу шквальних вітрів, до _____ м/сек можуть утворюватися додаткові руйнування, пошкодження опор та ліній електромереж, що суттєво ускладнить проведення рятувальних та аварійно-відновлювальних робіт.

Бурі та урагани до _____ м/сек характерні для осінньо–літнього періоду.

Домінуючий напрямок вітру _____.

Загальна площа _____ ТГ, з них: сільськогосподарські угіддя, ліси _____ га, інше.

Кількість населених пунктів усього _____, зокрема:

міст _____, селищ міського типу _____, сільських населених пунктів _____.

Адміністративним центром _____ територіальної громади є м. _____.

Кількість населення _____ територіальної громади станом на 1 січня 20__ року складає _____ тис. осіб, із них:

дітей дошкільного віку _____ осіб;

учнів шкіл (ліцеїв тощо) _____ осіб;

студентів ВНЗ _____ осіб;

працівників _____ осіб;

пенсіонерів _____ осіб;

осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп _____ осіб.

Із загальної чисельності населення:

міське населення складає _____ тис. осіб;

сільське населення складає _____ тис. осіб.

На території _____ громади знаходиться _____ потенційно небезпечних об'єктів, з них:

хімічно небезпечних об'єктів _____;

радіаційно-небезпечних об'єктів _____;

складів зберігання зброї та боеприпасів ЗСУ _____;

об'єктів для зберігання вибухопожежонебезпечних речовин _____;

гідротехнічних споруд (ГЕС, тощо) _____.

Найбільш вірогідними НС природного характеру для _____ можуть бути паводки, лісові пожежі, штормові вітри, грози та градобій.

Основним джерелом гідродинамічної небезпеки є _____.

Унаслідок можливого руйнування гідротехнічних споруд у зону катастрофічного затоплення підпадають населенні пункти: _____, _____, _____.

Значних збитків та людських жертв можуть завдати лісові пожежі та пожежі на об'єктових складах ПММ.

Територією _____ пролягають залізничні колії _____ відділення _____ залізниці.

Загальна довжина колій залізниці – більше _____ км, є _____ діляниць, на яких залізниці пересікаються з нафтопроводами.

Територією _____ пролягають магістральні газопроводи, які обслуговуються _____ газокompресорними станціями (ГКС).

Магістральні газопроводи пересікаються з автодорогами у _____ місцях, із залізничним полотном – в _____ місцях.

У _____ знаходиться _____ об'єктів зберігання зрідженого газу.

Територією _____ пролягає нафтопровід _____.

Особливу небезпеку з можливими тяжкими наслідками являють собою аварії з викидом в навколишнє середовище небезпечних хімічних речовин (НХР).

Висновки

з оцінки обстановки на території _____ у разі виникнення надзвичайних ситуацій техногенного, природного та воєнного характеру

З огляду на наявність небезпечних зон на території _____ громади, що можуть утворитися унаслідок надзвичайних ситуацій, найбільш характерними НС, наслідки яких становлять загрозу для населення та можуть призвести до проведення евакуації (відселення) з небезпечних районів (зон), є:

підтоплення населених пунктів під час зимово-весняних повеней;

руйнування гідротехнічних споруд та катастрофічне затоплення місцевості;

аварії з викидом небезпечних хімічних речовин (НХР) на об'єктах;

надзвичайні ситуації на вибухопожежонебезпечних об'єктах;

виникнення масивних лісових пожеж;
збройний конфлікт (воєнні дії).

Всього у зони підтоплення потрапляють _____ населених пунктів з населенням _____ осіб та м. _____ з населенням _____ осіб.

У зимово–весняний період від інтенсивного танення снігу та сильних злив, прибуття води з верхнього каскаду озер та ставків у межах міста можливе підтоплення прибережної території указаних річок від району _____. За прогнозом, у зону підтоплення загальною площею _____ га потраплять _____ населених пунктів, де проживає _____ тис. осіб, які підлягають тимчасовому відселенню.

У разі руйнування гідротехнічних споруд на річках _____, _____ у зону катастрофічного затоплення підпадають _____ населених пунктів з населенням _____ осіб.

У разі аварій з викидом небезпечних хімічних речовин (НХР)

На території _____ громади розташовано _____ хімічно небезпечних об'єктів, на яких зберігається і використовується в технологічному процесі до _____ тонн хлору і до _____ тонн аміаку, та ряд інших небезпечних хімічних речовин.

У разі великих аварій з виливом (викидом) небезпечних хімічних речовин загальна площа можливого хімічного забруднення може скласти _____ кв. км, де мешкає до _____ тис. осіб.

У місті _____ найбільшу небезпеку для населення становить м'ясокомбінат _____ та _____, у населеному пункті _____ – _____; у селищі _____ – _____.

У разі виникнення надзвичайної ситуації на вибухопожежонебезпечних об'єктах до зони уражальних факторів можуть потрапити населені пункти _____, _____, _____ із загальною чисельністю населення _____ осіб.

У разі виникнення масштабних лісових пожеж у зоні надзвичайної ситуації можуть опинитися _____ населених пунктів, у яких мешкає до _____ осіб.

До переліку населених пунктів, у яких необхідно здійснювати заходи з евакуації населення у разі загрози виникнення або виникненні надзвичайної ситуації, підпадають: _____; _____; _____; _____; _____.

1. Склад органів з евакуації, порядок та строки приведення їх у готовність до виконання завдань за призначенням

До складу органів з евакуації _____ входять:

комісія з питань евакуації _____;

підпорядковані комісії з питань евакуації _____;

збірні пункти евакуації:

ЗПЕ № 1 _____;

ЗПЕ № 2 _____;

ЗПЕ № 3 _____;

ЗПЕ №

проміжні пункти евакуації _____, _____,
_____;

приймальні пункти евакуації (ППЕ) _____,
_____.

Органи з евакуації _____ укомплектовані на _____%, що забезпечує виконання завдань за призначенням.

Терміни готовності евакуаційних органів становлять:

комісія з питань евакуації

в робочий час - «Ч» + _____;

в неробочий час - «Ч» + _____;

ЗПЕ - «Ч» + _____;

ПЕП - «Ч» + _____;

ППЕ - «Ч» + _____;

розгортання робочих місць та готовність органів з евакуації усіх рівнів до роботи «Ч» +4 год.

2. Порядок оповіщення населення про початок евакуації

З отриманням розпорядження про початок проведення евакуації оповіщенню насамперед підлягають:

місцеві органи виконавчої влади;

органи з евакуації;

підприємства, установи, організації;

населення, яке проживає в районах можливого ураження.

Оповіщення здійснюється силами:

посадових осіб органу місцевого самоврядування, ПАТ «Укртелеком», черговим територіального підрозділу ДСНС України у _____ області, територіальних підрозділів Національної поліції.

Для доведення сигналів і розпоряджень про початок та порядок проведення евакуації населення із зон ураження використовуються:

системи локального оповіщення об'єктів,

районна радіотрансляційна мережа,

районна система централізованого оповіщення, з використанням електросирен, спеціальний автотранспорт територіальних підрозділів Національної поліції.

Оповіщення населення проводиться через передавання сигналу «Увага всім» і доведення розпорядження про початок евакуації.

Час початку евакуації населення та матеріальних і культурних цінностей «Ч» + _____;

час закінчення проведення евакуації визначається:

із зон хімічного забруднення – після надання органами санітарного нагляду висновків про зниження концентрації шкідливих речовин на об'єктах та у навколишньому середовищі до безпечних норм;

під час повеней – після усунення безпосередньої загрози життю та здоров'ю населення;

із зон середніх та великих руйнувань – після виведення населення з небезпечних зон та його розміщення і життєзабезпечення.

3. Кількість населення, яке підлягає евакуації, за категоріями

Усього евакуації підлягає _____ осіб, у тому числі:

дітей дошкільного віку _____ осіб;

учнів шкіл (ліцеїв тощо) _____ осіб;

студентів закладів вищої освіти _____ осіб;

працівників _____ осіб та членів сімей _____ осіб;

осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення _____ осіб.

4. Порядок вивезення населення (працівників) та матеріальних і культурних цінностей транспортними засобами та виведення населення пішки

Евакуація населення проводиться у два етапи:

перший – від місця знаходження людей до ЗПЕ;

другий – від ЗПЕ до безпечних районів (пунктів) розміщення населення.

У разі проведення часткової евакуації евакуйоване населення розміщується у найближчих безпечних місцях (пунктах тимчасового розміщення) за межами зони виникнення надзвичайної ситуації.

Під час аварії на хімічно небезпечних об'єктах _____ територіальної громади евакуйоване населення вивозиться до проміжного пункту евакуації (ПрПЕ) для пересадки на інший транспорт.

У разі оголошення евакуації громадяни самостійно (пішки, на транспортних засобах) прибувають на збірні пункти евакуації (ЗПЕ).

5. Розподіл суб'єктів господарювання за збірними пунктами евакуації та пунктами посадки

Збірні пункти евакуації (ЗПЕ) та пункти посадки розподілені:

№№ з/п	Номер ЗПЕ	Номер пункту посадки	Найменування суб'єкта господарювання	Примітка

Збірні пункти евакуації:

ЗПЕ № 1 (адреса) _____ – суб'єкт господарювання _____, _____ осіб,

із них:

доросле населення _____ осіб;

діти _____ осіб;

маломобільні групи населення _____ осіб;

ЗПЕ № 2 (адреса) _____ суб'єкти господарювання: _____, _____, _____, _____ усього _____ осіб;

із них:

доросле населення _____ осіб;

діти _____ осіб;

маломобільні групи населення _____ осіб;

працівники суб'єктів господарювання (у разі потреби) _____ осіб;

ЗПЕ № 3 (адреса) _____ для організації евакуації осіб з інвалідністю ____ осіб,

із них:

які не можуть рухатись самостійно ____ осіб;

лежачих ____ осіб;

осіб, які їх супроводжують ____ осіб;

ЗПЕ № 4 (адреса) _____ школа-інтернат № 1, дитячий будинок № 2, дитячий будинок сімейного типу _____ осіб;

ЗПЕ № 5 (адреса) _____ осіб,

із них:

доросле населення ____ осіб;

діти ____ осіб;

діти (вихованці дитячого будинку, школи-інтернату тощо) ____ осіб;

маломобільні групи населення ____ осіб;

працівники суб'єктів господарювання (у разі потреби) ____ осіб;

ЗПЕ № 6 ____ осіб,

із них:

доросле населення ____ осіб;

діти ____ осіб;

маломобільні групи населення ____ осіб.

6. Безпечні райони (пункти) розміщення евакуйованого населення (працівників) та матеріальних і культурних цінностей

Безпечними районами (населеними пунктами) для розміщення евакуйованого населення та матеріальних і культурних цінностей визначено:

_____ ; _____ ; _____ ; _____ .

Евакуація населення проводиться від ЗПЕ до приймальних пунктів евакуації безпечних районів:

із ЗПЕ № 1 в населений пункт _____ ТГ;

із ЗПЕ № 2 в населений пункт _____ ТГ;

із ЗПЕ № 3 в лікарню населеного пункту _____ ТГ;

із ЗПЕ № 4 в населений пункт _____ ТГ;

із ЗПЕ № 5 в населений пункт _____ ТГ;

із ЗПЕ № 6 в населений пункт _____ ТГ.

Евакуйовані матеріальні і культурні цінності розміщуються:

№№ з/п	Найменування матеріальних цінностей	Адреса місця розміщення	Примітки

7. Пункти посадки (ПП) на транспортні засоби

Пункти посадки на автомобільний транспорт, що розташовані на прилеглий до ЗПЕ території:

ПП № 1 (ЗПЕ № 1) (адреса _____);

ПП № 2 (ЗПЕ № 2) (адреса _____);

ПП № 3 (ЗПЕ № 3) (адреса _____);

ПП№ 4 (ЗПЕ № 4) (адреса _____);
ПП№ 5 (ЗПЕ № 5) (адреса _____);
ПП№ 6 (ЗПЕ № 6) (адреса _____).

На ЗПЕ № 3, 4 пункти посадки обладнуються пристосуваннями для посадки на транспортні засоби осіб з інвалідністю та дітей.

Для перевезення особистих речей евакуйованого населення піших колон використовуються транспортні засоби:

від _____ (суб'єкт господарювання) _____ од.;
автотехніки на ЗПЕ № 1;

від _____ (суб'єкт господарювання) _____ од.;
автотехніки на ЗПЕ № 2;

від _____ (суб'єкт господарювання) _____ од.;
автотехніки на ЗПЕ № 3;

від _____ (суб'єкт господарювання) _____ од.;
автотехніки на ЗПЕ № 4;

від _____ (суб'єкт господарювання) _____ од.;
автотехніки на ЗПЕ № 5;

від _____ (суб'єкт господарювання) _____ од.
автотехніки на ЗПЕ № 6.

Станції посадки на залізничний транспорт:

_____ (адреса);

_____ (адреса).

8. Маршрути евакуації

Маршрут № 1 руху автобусних і пристосованих для перевезення пасажирів колон – від ЗПЕ № _____ адреса _____ до ППЕ № _____ адреса _____, через населений пункт _____, з малим привалом через _____ годину руху.

Графік руху маршруту:

перший рейс – початок руху «Ч» + _____ годин, привал (_____ хвилин через _____ годин руху), прибуття до ППЕ «Ч» + _____ годин, повернення на ЗПЕ «Ч» + _____ години;

другий рейс – початок руху «Ч» + _____ годин, привал (_____ хвилин через _____ годин руху), прибуття до ППЕ «Ч» + _____ годин, повернення на ЗПЕ «Ч» + _____ години.

Маршрут № 2 руху автобусних і пристосованих для перевезення осіб з інвалідністю – від ЗПЕ № _____ адреса _____ до ППЕ № _____ адреса _____, через населений пункт _____, з малим привалом через _____ годину руху.

Маршрут № 3 руху колони власних автомобілів – від ЗПЕ № _____ адреса _____ до ППЕ № _____ адреса _____, через населений пункт _____.

Графік руху маршруту:

перший рейс – початок руху «Ч» + _____ годин, привал (_____ хвилин через _____ години руху), прибуття до ППЕ «Ч» + _____ годин, повернення на ЗПЕ «Ч» + _____ години;

другий рейс – початок руху «Ч» + _____ годин, привал (_____ хвилин через _____ години руху), прибуття до ППЕ «Ч» + _____ годин, повернення на ЗПЕ «Ч» + _____ години.

Маршрут № 4 руху пішохідних колон – від ЗПЕ № _____, адреса _____ до ППЕ № _____ адреса _____, через населений пункт _____. Початок руху «Ч» + _____ годин, привал _____ хвилин через _____ години руху), прибуття до ППЕ «Ч» + _____ годин.

Піші колони формуються за територіально-виробничим принципом, чисельність колони не має перевищувати 1000 осіб.

Швидкість руху колони планується 2–3 км/год, дистанція між колонами до 500 м.

Величина добового переходу 20-30 км, тривалість привалів складає:

малих привалів – 10-15 хвилин через кожні 1,5-2 години руху;

великих – 1-2 години – на початку другої половини добового переходу.

Додаткові маршрути евакуації:

у разі загрози хімічного ураження (аварії на ХНО) евакуація населення із зон ураження здійснюється пішки у безпечні місця з урахуванням напрямку вітру:

маршрут евакуації № 1 вул. _____, вул. _____, вул. _____;

маршрут евакуації № 2 вул. _____, вул. _____, вул. _____;

маршрут евакуації № 3 вул. _____, вул. _____, вул. _____;

у разі можливого підтоплення внаслідок наводка, повені або прориву гідровузла:

маршрут евакуації № 1 вул. _____, вул. _____, вул. _____;

маршрут евакуації № 2 вул. _____, вул. _____, вул. _____;

маршрут евакуації № 3 вул. _____, вул. _____, вул. _____;

маршрут евакуації № 4 – резервний;

під час лісових пожеж:

у разі загрози лісових пожеж проводиться тимчасове відселення населення із зони пожежі у безпечні зони (місця) з урахуванням напрямку вітру.

9. Пункти висадки в безпечних районах

№ пункту висадки	Населений пункт	Адреса	Назва установи	Примітка

10. Заходи з приймання, розміщення, захисту та життєзабезпечення евакуйованого населення (працівників) та матеріальних і культурних цінностей у безпечних районах

Розміщення евакуйованого населення здійснюється:

у готелі _____ кількістю _____ осіб, адреса _____;

у готелі _____ кількістю _____ осіб, адреса _____;

у санаторії _____, (особи з інвалідністю кількістю _____ осіб)
адреса _____;

у пансіонаті _____ кількістю _____ осіб, адреса _____;

у будинку відпочинку _____ кількістю _____ осіб, адреса
_____;

у будинку відпочинку _____ кількістю _____ осіб, адреса
_____;

у власників будинків і квартир:

адреса _____ кількістю _____ осіб;

адреса _____ кількістю _____ осіб;

адреса _____ кількістю _____ осіб;

адреса _____ кількістю _____ осіб;

адреса _____ кількістю _____ осіб;

.....

Охорону громадського порядку (публічної безпеки) та забезпечення безпеки руху на маршрутах евакуації покладено на закріплені за ТГ підрозділи РВ НП МВС України в області.

Забезпечення громадського порядку (публічної безпеки) на ЗПЕ, та ПрПЕ здійснюють:

_____ пости із _____ чоловік особового складу Національної поліції;

_____ постів регулювання маршрутів евакуації населення із _____ осіб особового складу підрозділу Національної поліції;

забезпечення збереження матеріальних і культурних цінностей _____ чоловік особового складу підрозділу Національної поліції;

Готовність груп забезпечення громадського порядку (публічної безпеки) «Ч» + _____ години.

Першочергове життєзабезпечення евакуйованого населення в безпечних районах та під час евакуації здійснюється комісією з питань евакуації безпечного району розміщення.

Види та норми майна, а також види та обсяги послуг щодо життєзабезпечення постраждалих встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Організація життєзабезпечення постраждалих покладається на виконавчий комітет _____ селищної ради.

Безпосереднє життєзабезпечення постраждалих здійснюється силами і засобами відповідних спеціалізованих служб цивільного захисту _____ територіальної громади.

До здійснення заходів щодо життєзабезпечення постраждалих залучаються сили та засоби центральних органів виконавчої влади, аварійно-рятувальні служби.

З метою забезпечення заходів з евакуації на етапах її проведення організовуються у разі потреби такі види розвідки:

інженерна (фахівці відділу капітального будівництва виконкому ТГ ___ осіб) – для визначення стану доріг, мостових переходів на маршрутах евакуації, визначення можливих запасних маршрутів;

радіаційна, хімічна і біологічна (фахівці державного органу санітарно-гігієнічного нагляду ___ осіб) – для визначення ступеня та меж можливого радіаційного або хімічного забруднення і біологічного зараження на території;

пожежна (фахівці РВ ДСНС України або місцевої пожежної охорони ___ осіб) – для визначення зон можливих лісових пожеж, пожеж у житлових масивах;

медичної (медпрацівники ФАП ___ осіб) – для визначення можливих причин захворювань серед евакуйованого населення.

Порядок інформування та інструктажу.

Інформування евакуйованого населення, осіб, які безпосередньо організують і виконують заходи з евакуації, проведення інструктажів щодо виконання заходів з евакуації, поведінки на усіх етапах евакуації проводять керівники (представники) органів з евакуації на ЗПЕ, ПрПЕ.

Особлива увага приділяється заходам безпеки на транспортних і пішохідних маршрутах евакуації.

Календарні плани проведення заходів з евакуації (роботи органів з евакуації) додаються.

Розділ II Планування заходів із забезпечення евакуації

1. Забезпечення управління та зв'язку під час евакуації

Управління евакуацією здійснюється з пункту управління, який розгортається «Ч» + ___ в приміщенні _____.

Група оповіщення та зв'язку _____ через всі наявні засоби зв'язку забезпечує сталий зв'язок із:

комісією з питань евакуації _____ територіальної громади (району), тел. _____, тел. моб. _____, e-mail _____;

збірним пунктом евакуації № ___, начальник ЗПЕ _____, тел. _____, тел. моб. _____, e-mail _____;

збірним пунктом евакуації № ___, начальник ЗПЕ _____, тел. _____, тел. моб. _____, e-mail _____;

збірним пунктом евакуації № ___, начальник ЗПЕ _____, тел. _____, тел. моб. _____, e-mail _____;

проміжним пунктом евакуації № ___ _____ району, начальник ППЕ _____, тел. _____, тел. моб. _____, e-mail _____;

приймальним пунктом евакуації № ___ _____ територіальної громади (району), начальник ППЕ _____, тел. _____, тел. моб. _____, e-mail _____;

місцями тимчасового розміщення працівників у безпечних районах: _____ сільська (селищна) рада, _____.

тел. _____, тел. моб. _____, e-mail _____;
 _____ сільська (селищна) рада, _____,
 тел. _____, тел. моб. _____, e-mail _____.

2. Транспортне забезпечення

Для виконання завдань транспортного забезпечення евакуаційних перевезень використовуються:

автобуси від АТП № _____ одиниць, термін подання «Ч» + _____ годин, загальною місткістю _____ осіб;

автобуси від _____, обладнані для перевезення осіб з інвалідністю _____ одиниць, термін подачі «Ч» + _____ годин, загальною місткістю _____ осіб;

вантажні автомобілі від _____, пристосовані для перевезення пасажирів _____ одиниць, термін подання «Ч» + _____ годин, загальною місткістю _____ осіб;

вантажні автомобілі для перевезення вантажів від _____ кількість _____ одиниць, термін подання «Ч» + _____ годин, загальна вантажопід'ємність _____ тонн;

мікроавтобуси від _____ кількість _____ одиниць, термін подання «Ч» + _____ годин, загальною місткістю _____ осіб;

спеціальні автомобілі від _____ одиниць, термін подання «Ч» + _____ годин;

власний транспорт _____ одиниць, термін подання «Ч» + _____ годин _____ осіб (з урахуванням членів сімей).

Відправленню підлягає _____ осіб,

із них:

залізничним транспортом – _____ осіб;

автотранспортом – _____ осіб;

пішим порядком – _____ осіб;

власним автотранспортом – _____ осіб.

Евакуація здійснюється комбінованим способом через ЗПЕ № ____; ЗПЕ № ____; ЗПЕ № ____...

Вивезенню залізничним транспортом підлягає _____ осіб, ешелonom № ____ (вагони №____, №____, №____), який формується на станції _____, через ЗПЕ № ____ (вул. _____, буд. __, тел. _____).

Станція посадки – _____,

станція висадки – _____.

Відстань – _____ км, час у дорозі – __ годин ____ хвилин.

№ потягу, вагонів	Кількість осіб, які вивозяться / діти до 16 р	Час подання транспорту	Час початку посадки (ч+)	Час відправлення (ч+)	Час прибуття (ч+)	Час висадки (ч+)	Примітка

Пункти посадки на транспортні засоби на прилеглий до ЗПЕ території: ППЕ № 1 (ЗПЕ № 1) чисельність, що вивозиться _____ осіб;

ППЕ № 2 (ЗПЕ № 1) чисельність, що вивозиться ____ осіб;

ППЕ № 3 (ЗПЕ № 1) чисельність, що вивозиться ____ осіб;

ППЕ № 4 (ЗПЕ № 1) чисельність, що вивозиться ____ осіб.

Вивезенню автомобільним транспортом підлягає ____ осіб.

Автоколона № __, що формується _____ й складається з: ____ автобусів, ____ вантажних машин, ____ автофургонів, усього ____ одиниць.

Вивезення здійснюється через:

пункт посадки № __ (ЗПЕ № __) вул. _____, буд. __, тел. _____ . ____ осіб, які евакуюються;

пункт посадки № __ (ЗПЕ № __) вул. _____, буд. __, тел. _____ . ____ осіб, які евакуюються;

пункт посадки № __ (ЗПЕ № __) вул. _____, буд. __, тел. _____ . ____ осіб, які евакуюються;

пункт посадки № __ (ЗПЕ № __) вул. _____, буд. __, тел. _____ . ____ осіб, які евакуюються;

Відстань – ____ км, час у дорозі – __ год. __ хв.

Автоколона № __, що формується _____ й складається з: ____ автобусів, ____ вантажних машин, ____ автофургонів, усього ____ одиниць.

Вивезення здійснюється через:

пункт посадки № __ (ЗПЕ № __) вул. _____, буд. __, тел. _____ . ____ осіб, які евакуюються;

пункт посадки № __ (ЗПЕ № __) вул. _____, буд. __, тел. _____ . ____ осіб, які евакуюються;

пункт посадки № __ (ЗПЕ № __) вул. _____, буд. __, тел. _____ . ____ осіб, які евакуюються;

Власним автотранспортом вивозяться ____ осіб через ЗПЕ № __ .

№ рейсу	Кількість осіб, які вивозяться / діти до 16 р	Час подання транспорту	Час початку посадки (ч+)	Час від-правлення (ч+)	Час прибуття (ч+)	Час висадки (ч+)	Примітка

Пішим порядком виводяться ____ осіб через ЗПЕ № __, вул. _____, буд. __, у складі _____ колон.

Колона № __ – ____ осіб, колона № __ – ____ осіб, вихідний пункт _____.

Маршрут у місті – _____,

Маршрут за містом № ____:

вихідний пункт руху – _____, проміжні пункти руху – _____,

кінцевий пункт – _____.

Довжина маршруту: – _____ км, час у дорозі – _____.

Пройти вихідний пункт:

колоні № __ в __ годин __ хвилин,

колоні № __ в __ годин __ хвилин.

У проміжний пункт евакуації прибути:

колоні № __ в __ годин __ хвилин,

колоні № __ в __ годин __ хвилин.

Великий привал (одна година) в _____ і в _____, малі привали в _____ і в _____.

Пішохідні колони супроводжує автотранспорт _____.

Із проміжного пункту евакуації евакуйовані вивозяться до пункту призначення транспортом від _____.

На кожен пішохідну колону передбачається 1–2 медпрацівники та 1–2 санітари.

Відповідальні за проведення евакуації працівників об'єкта та членів їх сімей – _____.

Організація вивезення майна

Усього вивозиться _____ тонн вантажу.

Із них вивозиться:

залізницею – _____ тонн, автотранспортом – _____ тонн.

Залізничним транспортом вивозиться майно об'єктів:

_____.

Для забезпечення перевезення майна від місця розташування об'єкта до станції навантаження вагонів виділяється автотранспорт – _____, який здійснює _____ рейсів.

Для забезпечення навантаження майна на автотранспорт і його перевантаження на залізничний транспорт виділяється _____ осіб від _____.

Розвантаження вагонів забезпечують _____ осіб від _____.

Станція завантаження _____

Станція розвантаження _____

№№ потяга, вагонів	Кількість майна, що вивозиться (тонн)	Час подання транспорту (ч+)	Час початку навантаження (ч+)	Час відправлення (ч+)	Час прибуття (ч+)	Час розвантаження (ч+)	Примітка

Автомобільним транспортом вивозиться майно таких об'єктів:

_____.

Для забезпечення перевезення майна до нового місця розташування об'єктів виділяється автотранспорт – від _____ кількістю _____ одиниць вантажних автомобілів, який здійснює _____ рейсів.

Для забезпечення навантаження майна на автотранспорт і його розвантаження залучається _____ осіб від _____; _____ осіб від _____; _____ осіб від _____.

Маршрут автоколони з майном:

у місті – _____;

маршрут за містом _____;

проміжні пункти руху _____.

кінцевий пункт _____.

Довжина маршруту: _____ км, час у дорозі _____.

№№ рейсів, автомобілів	Кількість майна, що вивозиться (тонн)	Час подання транспорт (ч+)	Час початку навантаження (ч+)	Час відправлення (ч+)	Час прибуття (ч+)	Час Розвантаження (ч+)	Примітка

3. Медичне забезпечення

Медичне забезпечення евакуації населення здійснюють:

медичний заклад _____ осіб медперсоналу;

медичні заклади _____ осіб медперсоналу;

бригада екстреної медичної допомоги від _____ осіб медперсоналу;

бригада екстреної медичної допомоги від _____ осіб медперсоналу;

медперсонал від _____ осіб;

медперсонал від _____ осіб;

Організація медичного забезпечення населення на:

ЗПЕ № _____ від _____ осіб медперсоналу;

ЗПЕ № _____ від _____ осіб медперсоналу;

ПрПЕ від _____ осіб медперсоналу;

ППЕ від _____ осіб медперсоналу;

на маршрутах від _____ осіб медперсоналу;

місцях тимчасового розміщення від _____ осіб медперсоналу.

4. Охорона громадського порядку(публічної безпеки) та забезпечення безпеки руху на маршрутах евакуації

Охорона громадського порядку (публічної безпеки) та забезпечення безпеки руху на маршрутах евакуації здійснюється співробітниками

Національної поліції _____ відділення поліції Головного управління Національної поліції в _____ області.

Для виконання завдань щодо забезпечення охорони громадського порядку залучають _____ співробітників поліції, використовують _____ од. спеціального автотранспорту, в тому числі _____ од. для перевезення особового складу, _____ од. для організації рухомих патрулів і автоколон під супроводом екіпажів від _____ відділення поліції _____ відділу поліції ГУ НП України в _____.

Охорона громадського порядку на маршруті піших та автомобільних колон у безпечні місця здійснюється:

с. _____, _____ вул. _____, тел. _____;

с. _____, _____ вул. _____, тел. _____;

с. _____, _____ вул. _____, тел. _____;

у місцях тимчасового розміщення охорона громадського порядку (публічної безпеки) забезпечується підрозділами Національної поліції в _____:

с. _____, _____ вул. _____, тел. _____;

с. _____, _____ вул. _____, тел. _____;

забезпечення безпеки руху на маршрутах евакуації забезпечується підрозділами Національної поліції в м. _____ вул. _____, тел. _____;

на маршруті піших та автомобільних колон в безпечні місця: с. _____, _____ вул. _____, тел. _____;

у місцях тимчасового розміщення: забезпечення безпеки руху здійснюється підрозділами Національної поліції в _____:

н.п. _____, _____ вул. _____, тел. _____.

5. Першочергове життєзабезпечення евакуйованого населення в безпечних районах та під час евакуації

Заходи щодо організації приймання, розміщення, захисту та життєзабезпечення евакуйованого населення організують та здійснюють комісії з питань евакуації безпечного району розміщення, які розгортаються в районах розселення, та спеціалізовані служби ЦЗ:

Життєзабезпечення евакуйованого населення здійснюється коштом _____, _____, відповідальний за забезпечення керівник відділу збуту _____, тел. _____.

Вода видається під час формуванні колони з розрахунку ____ літра на особу.

Сухий пайок видається під час великого привалу в _____, забезпечується коштом _____, _____, відповідальний за забезпечення керівник відділу збуту _____, тел. _____.

Життєзабезпечення персоналу, який евакуюється в _____, здійснюється відповідно до Плану приймання евакуйованих _____ району (міста).

Харчування працівників та членів їх сімей _____ на термін розміщення в місцях тимчасового перебування забезпечується підприємствами харчування _____ району а саме:

їдальня школи № _____ населеного пункту _____ підрозділ, що забезпечує _____ осіб в приміщенні їдальні школи № ____ (договір № ____ відповідно до Плану евакуації (Плану приймання евакуйованих));

кафе-бар _____ населеного пункту _____ підрозділ, що забезпечує _____ осіб в приміщенні кафе-бару _____ (договір № ____ відповідно до Плану евакуації (Плану приймання евакуйованих)).

Забезпечення водою:

питною – через підвезення автоцистернами _____.

Графік підвезення з ____ до ____; з ____ до ____; з ____ до ____; технічною – через підвезення автоцистернами _____.

Графік підвезення з ____ до ____; з ____ до ____; з ____ до ____.

Предметами першої необхідності населення, яке евакуюється забезпечується відповідно до Плану приймання евакуйованих _____ району (територіальної громади), на базі місцевих органів торгівлі.

До переліку предметів першої необхідності, які постачаються для евакуйованого населення через торговельну мережу входять:

одяг (одяг та білизна, трикотажні вироби, головні убори, усі вироби панчішно-шкарпетних виробів, вовняні хустки, тканини замість одягу);

тканини (бавовняні та лляні);

взуття різне;

посуд, мило, міні засоби;

галантерейно-парфумерні вироби (зубна паста, щітки, голки, гудзики, гребінці, предмети гігієни); інші непродовольчі товари (тютюн, сірники тощо).

6. Організація розвідки (інженерної, радіаційної, хімічної, пожежної, медичної, біологічної)

Організація розвідки (інженерної, радіаційної, хімічної, пожежної, медичної, біологічної):

інженерна розвідка: проводиться силами _____ формування, керівник формування _____, тел. _____, завдання – вести розвідку у напрямку _____ з метою визначення місць завалів, стану мостів, переправ, доріг. Здійснення обміну інформацією із структурним підрозділом з питань цивільного захисту _____, тел. _____;

радіаційна та хімічна розвідки: проводяться силами _____ формування, керівник формування _____, тел. _____, завдання – вести розвідку за маршрутами евакуації та у місцях привалів, з метою виявлення небезпечного, рівня радіаційного та хімічного забруднення, забезпечення дозиметричного та хімічного контролю на ПрПЕ. Здійснення обміну інформацією зі структурним підрозділом з питань цивільного захисту _____, тел. _____;

пожежна розвідка: проводиться силами _____ формування, керівник формування _____, тел. _____, завдання – вести розвідку у напрямку _____ з метою визначення осередку пожеж та їх класифікації, контроль за пожежною обстановкою. Здійснення обміну інформацією зі структурним підрозділом з питань цивільного захисту _____, тел. _____;

медична розвідка: проводиться силами _____ формування, керівник формування _____, тел. _____, завдання – вести розвідку з метою визначення санітарно-епідемічного стану району розміщення евакуйованого населення, маршрутів евакуації, територій осередку ураження, проведення індикації біологічних засобів; уточнення кількості та стану уражених, визначення місця зосередження уражених перед їх евакуацією в лікувальні установи і місця розгортання медичних формувань. Здійснення обміну інформацією зі структурним підрозділом з питань цивільного захисту _____, тел. _____;

біологічна розвідка: проводиться силами _____ формування, керівник формування _____, тел. _____, завдання – вести розвідку з метою виявлення значення зараження БНА на маршрутах евакуації, ступеня поширення, надання прогнозу можливої ситуації, контроль обстановки. Здійснення обміну інформацією зі структурним підрозділом з питань цивільного захисту _____, тел. _____.

7. Порядок інформування та інструктажу

Інформування населення про проведення заходів з евакуації здійснюють за розпорядженням голови комісії з питань евакуації _____ фахівці, які входять до групи оповіщення та зв'язку, керівник групи _____, тел. _____.

Інструктаж робітників і службовців під час проведення заходів з евакуації здійснюється старшими колон.

8. Календарний план проведення заходів з евакуації

№ з/п	Найменування заходів	Термін виконання	Відповідальний за виконання	Примітки
1	2	3	4	5
1	Отримання розпорядження щодо підготовки заходів з евакуації	«Ч»+___	Голова комісії	
2	Доведення розпорядження про евакуацію населення до посадових осіб територіальної громади, органу місцевого самоврядування селищ, сіл та керівників суб'єктів господарювання, органів з евакуації	«Ч»+___	Голова комісії	
3	Збір комісії з питань евакуації та організація її роботи. (Коригування штатно-посадового списку персонального складу комісії, доукомплектування комісії персональним складом (у разі потреби) та інструктування новопризначених осіб, підготовка до роботи документів, приміщень і робочих місць, що виділені для роботи комісії)	«Ч»+___	Голова комісії	
4	Уточнення Плану евакуації населення	«Ч»+___	Голова комісії	
5	Постановка завдань членам комісії	«Ч»+___	Секретар комісії	
6	Організація перевірки стану зв'язку з вищими та підлеглими органами з евакуації, комісією з питань евакуації безпечного району	«Ч»+___	Секретар комісії	
7	Встановлення зв'язку з органами з евакуації селищ, сіл та суб'єктів господарювання, що поставляють транспортні засоби для евакуації населення та вивозу матеріальних і культурних цінностей	«Ч»+___	Начальник групи оповіщення та зв'язку	
8	Організація цілодобового чергування	«Ч»+___	Заступник голови комісії	
9	Уточнення списків працівників та членів їх сімей, які підлягають евакуації	«Ч»+___	Начальник групи обліку	
10	Уточнення переліків майна, що підлягає евакуації	«Ч»+___	Начальник група вивезення майна	
11	Отримання в транспортній службі району спеціальних перепусток на транспортні засоби і їх заповнення	«Ч»+___	Начальник трансп. служби	
12	Розгортання органів з евакуації	«Ч»+___	Голова комісії	

1	2	3	4	5
13	Доповідь голові територіальної громади про готовність до проведення заходів з евакуації	«Ч»+___	Голова комісії	
14	Оповіщення населення про початок евакуації	«Ч»+___	Начальник групи оповіщення та зв'язку	
15	Відправлення групи забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих разом з оперативною групою у безпечний район нового місця розміщення населення	«Ч»+___	Заступник голови комісії	
16	Уточнення з ЗПЕ часу відправлення, номерів _____ ешелону, _____ вагонів, автомобільних і пішохідних колон	«Ч»+___	Секретар комісії	
17	Направлення представників: на ЗПЕ № __, __; на станції (пункти) посадки	«Ч»+___	Заступник голови комісії	
18	Видача перепусток на транспорт об'єкта	«Ч»+___	Начальник групи супроводження	
19	Здійснення обліку і реєстрації евакуйованих	«Ч»+___ до закінчення заходів	Начальник групи обліку	
20	Уточнення розподілу людей за транспортом (вагонами, автобусами)	««Ч»+___	Начальник групи обліку	
21	Формування колон і відправлення їх на пункт (станцію) посадки та на вихідний пункт руху пішохідних колон	з «Ч»+___ до закінчення заходів	Начальник групи збору і відправлення евакуйованих	
22	Організація супроводження евакуйованого населення на маршрутах руху від ЗПЕ (до місць посадки на транспорт	з «Ч»+___ до закінчення посадки	Начальник групи супроводження	
23	Призначення та інструктування старших вагонів, начальників пішохідних і автомобільних колон	«Ч»+___	Начальник групи супроводження	
24	Приймання транспортних засобів (вагонів, автомобілів) від адміністрації залізниці та автопідприємств	з «Ч»+___	Представники комісії на станціях (пунктах) посадки, старші вагонів, начальники автоколон	
25	Забезпечення посадки на транспортні засоби	з «Ч»+___	Начальник групи супроводження	
26	Організація супроводження евакуйованих на маршрутах від місць	з «Ч»+___ до прибуття	Начальник групи супроводження	

	посадки на транспорт до пункту призначення	на пункт призначення		
1	2	3	4	5
27	Супроводження і організація охорони матеріальних та культурних цінностей під час їх перевезення	з «Ч»+___ до закінчення заходів	Начальник групи вивезення майна	
28	Забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих у районі нового місця розташування об'єкта	з «Ч»+___ до закінчення заходів	Начальник групи забезпечення зустрічі та розміщення	
29	Здійснення заходів щодо забезпечення евакуйованого населення предметами першої необхідності і харчування в безпечному районі	з «Ч»+___ до завершення заходів	Начальник (заступник начальника) групи життєзабезпечення евакуйованого населення	
30	Організація медичного забезпечення на маршрутах евакуації і в районах розміщення евакуйованого населення	Протягом проведення заходів	Начальник (заступник начальника) групи життєзабезпечення евакуйованого населення	
31	Організація охорони громадського порядку (публічної безпеки) на маршрутах евакуації і в місцях розселення	Протягом проведення заходів	Начальник (заступник начальника) групи життєзабезпечення евакуйованого населення	
32	Забезпечення розселення евакуйованого населення в громадських будинках комунального господарства	З «Ч»+___ до завершення заходів	Начальник (заступник начальника) групи життєзабезпечення евакуйованого населення	
33	Здійснення заходів щодо життєзабезпечення евакуйованого населення в безпечному районі	Впродовж проведення заходів	Начальник групи життєзабезпечення евакуйованого населення	
34	Збирання й узагальнення даних про хід евакуації	постійно	Начальник групи обліку	
35	Підготовка донесень про хід евакуації	з «Ч»+___	Голова комісії, начальник групи обліку	
36	Доповідь голові територіальної громади про виконання заходів з евакуації	По завершенню заходів	Голова комісії	

Розділ III Особливості планування евакуації осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення

Кількість осіб з інвалідністю (з порушенням опорно-рухового апарату, які евакуйовуються, _____ осіб,

у тому числі:

кількість осіб з інвалідністю, які можуть пересувається самостійно, _____ осіб;

кількість осіб з інвалідністю, які пересуваються на інвалідних візках, _____ осіб;

кількість осіб з інвалідністю, які знаходяться в лежачому положенні, _____ осіб;

кількість осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, які потребують під час проведення евакуації допомоги сторонніх осіб та медичного забезпечення, _____ осіб;

кількість осіб, які супроводжують осіб з інвалідністю, _____ осіб;

кількість медичного персоналу, необхідного для супроводу осіб з інвалідністю, _____ осіб.

Місця постійного проживання (перебування) людей з інвалідністю _____ осіб.

№ з\п	ПІБ	Домашня адреса (місце перебування)	№ телефону	Примітки

До «Ч»+_____ представникам _____ здійснити оповіщення (за рекомендаціями лікарів) осіб з інвалідністю (з вадами зору та слуху) та інших маломобільних груп населення встановленим способом.

Для виконання завдань транспортного забезпечення евакуаційних перевезень осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення використовуються:

автобуси від _____ одиниць, термін подавання «Ч»+_____ годин, загальною місткістю _____ осіб;

автобуси від _____ одиниць, забезпечених спеціальним обладнанням для посадки (висадки) та перевезення осіб з інвалідністю, термін подавання «Ч»+_____ годин, загальною місткістю _____ осіб;

мікроавтобуси від _____ одиниць, термін подавання «Ч»+_____ годин, загальною місткістю _____ осіб.

Медичний персонал та транспорт, необхідний для медичного забезпечення людей з інвалідністю:

лікарі _____ осіб;

медичні сестри _____ осіб;

санітари _____ осіб;

санітарні автомобілі _____ одиниць від ФАПів.

Маршрути руху до ЗПЕ:

до ЗПЕ № 3, (визначений для збору людей з інвалідністю для евакуації селища _____) за адресою _____ пішки ___ осіб, громадським транспортом ___ осіб та у супроводі патронажних осіб ___.

Для підвезення людей з інвалідністю, які самостійно не можуть пересуватись, до ЗПЕ виділити ___ мікроавтобусів, з-поміж задіяних для перевезення пасажирів на транспортних маршрутах селища.

Начальникам ЗПЕ №№ 3, 5, 6: до _____ перевірити справність обладнання ЗПЕ для людей з інвалідністю та інших маломобільних груп. Проконтролювати прибуття людей з інвалідністю, осіб, які їх супроводжують, звіривши їх чисельність і персональний склад з відомостями пункту.

Начальникам пунктів посадки (висадки) №№ 3, 5, 6, приймальних пунктів евакуації (ППЕ) № ___, № ___ до _____ підготувати спеціальне обладнання для посадки (висадки) осіб з інвалідністю. До «Ч»+ _____ перевірити готовність (справність) пунктів посадки людей з інвалідністю у транспорт, проінструктувати розрахунок, призначений для організації посадки.

Санітарне оброблення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення здійснювати з використанням спеціального обладнання із врахуванням фізичного стану осіб.

Перевезення осіб з інвалідністю здійснюється за маршрутом руху № 2 – від ЗПЕ № ___, № ___, № _____ адреса _____, _____, _____ до ППЕ № ___, адреса _____, через населений пункт _____, з малим привалом через _____ годину руху.

Для огляду і опитування евакуйованих забезпечити додаткові малі привали (місця та їх тривалість за рекомендацією медичного персоналу).

Начальнику групи супроводження евакуйованих забезпечити евакуйованих засобами обігріву, харчуванням, водою та іншими елементами життєзабезпечення на всьому маршруті з максимальним урахуванням специфічних потреб осіб з інвалідністю.

Доведення сигналів оповіщення під час проведення евакуації та інформування населення про порядок дій на різних етапах евакуації, інформування про обстановку, що склалася, організуються в доступний для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення спосіб.

Розміщення в безпечних районах здійснюється в пристосованих до потреб осіб з інвалідністю приміщеннях та будинках.

Заходи щодо життєзабезпечення евакуйованого населення, зокрема забезпечення водою, предметами першої необхідності, житлом, медичними послугами і засобами, комунально-побутовими послугами, транспортом та необхідною інформацією здійснюються із максимальним врахуванням потреб осіб з інвалідністю.

Під час приймання і розміщення евакуйованого населення здійснюються заходи щодо:

розрахунку евакуйованих осіб з інвалідністю, які прибувають, за станціями висадки та ППЕ;

встановлення списків будинків і споруд закладів соціального захисту населення та приватних будинків, максимально зручних для розміщення осіб з інвалідністю;

здійснення розрахунку та розподілу транспортних засобів для зустрічі та перевезення евакуйованих осіб з інвалідністю від станції (пункту) висадки до ППЕ і далі до місць їх розселення;

складання списків органів соціального захисту та закладів охорони здоров'я безпечного району.

Примітка. На карті (схемі) до плану евакуації населення позначаються:

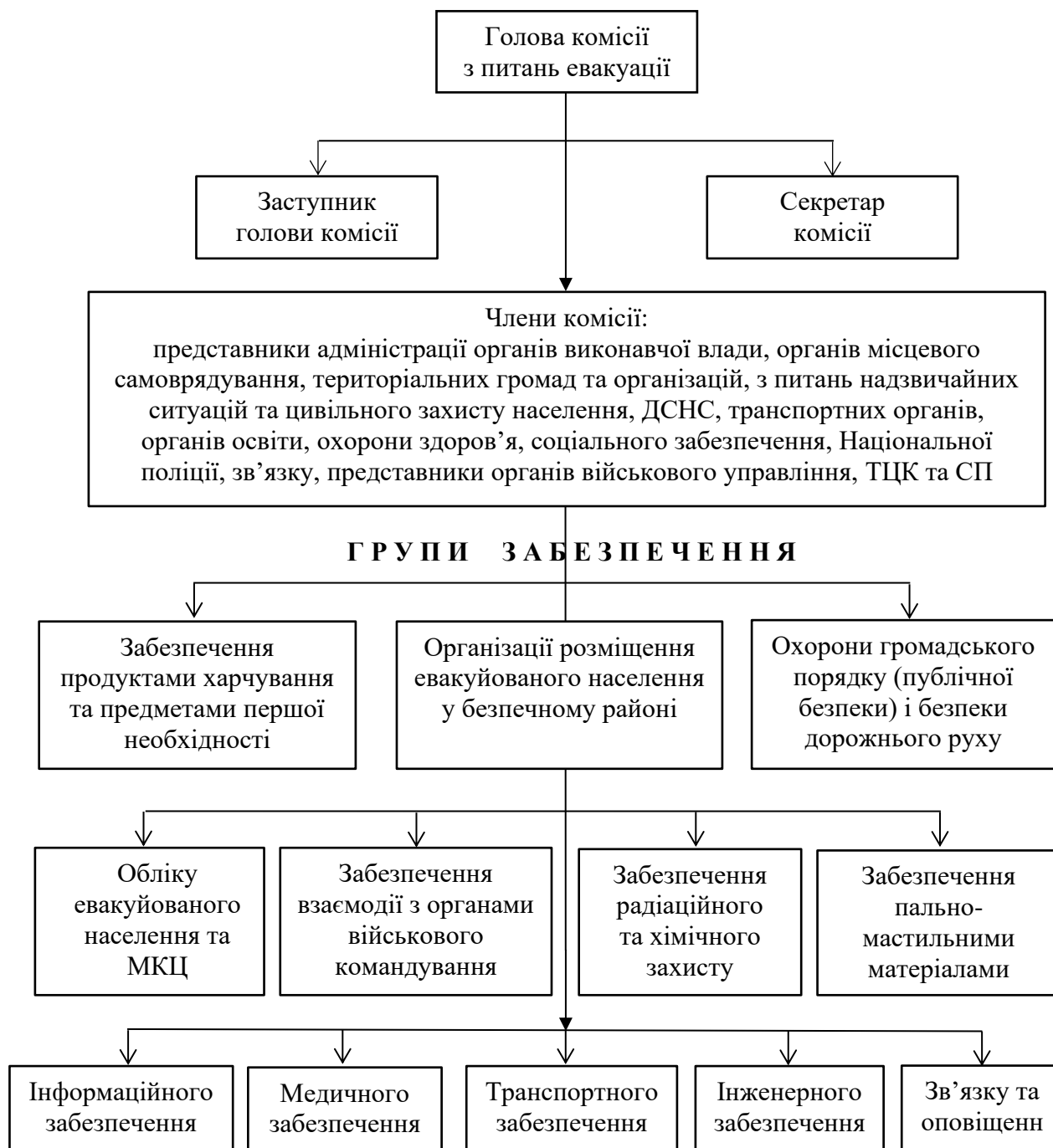
- 1) місця розміщення комісії з питань евакуації, ЗПЕ, ППЕ, ПрПЕ, органів з евакуації;
- 2) межі зон (районів) виникнення надзвичайних ситуацій;
- 3) станції (пункти) посадки (навантаження), станції (пункти) висадки (розвантаження);
- 4) безпечні райони (пункти) розміщення евакуйованого населення ;
- 5) маршрути евакуації населення у безпечні райони;
- 6) місця привалів на маршрутах евакуації;
- 7) пости регулювання руху на маршрутах евакуації;
- 8) заклади охорони здоров'я на маршрутах евакуації та в районах розміщення евакуйованих;
- 9) автозаправні станції, станції (пункти) технічного обслуговування та ремонту;
- 10) пункти управління та пункти зв'язку;
- 11) інші необхідні умовні позначення.

Голова комісії з питань евакуації

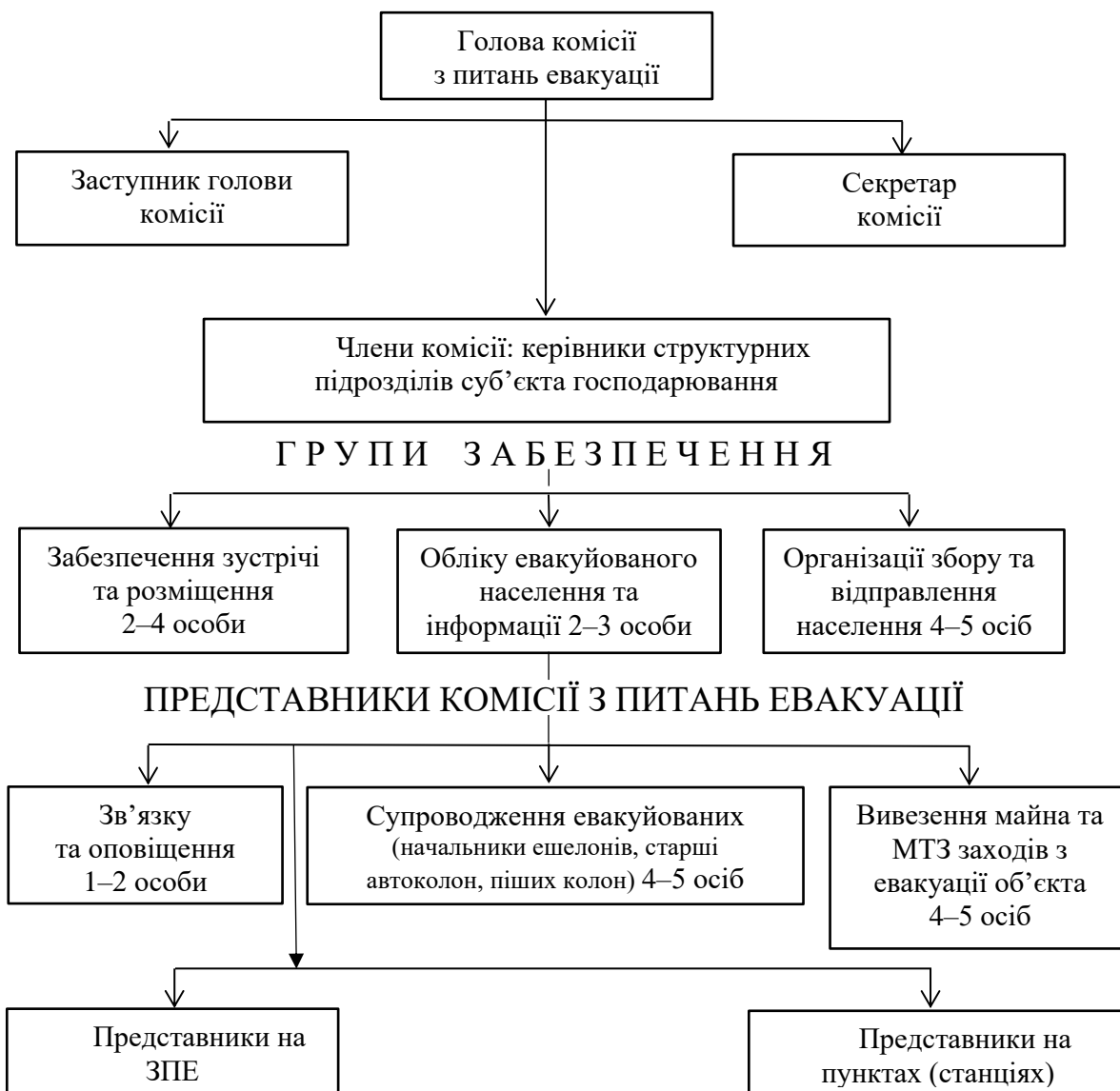
_____ територіальної громади _____

(підпис, ПП)

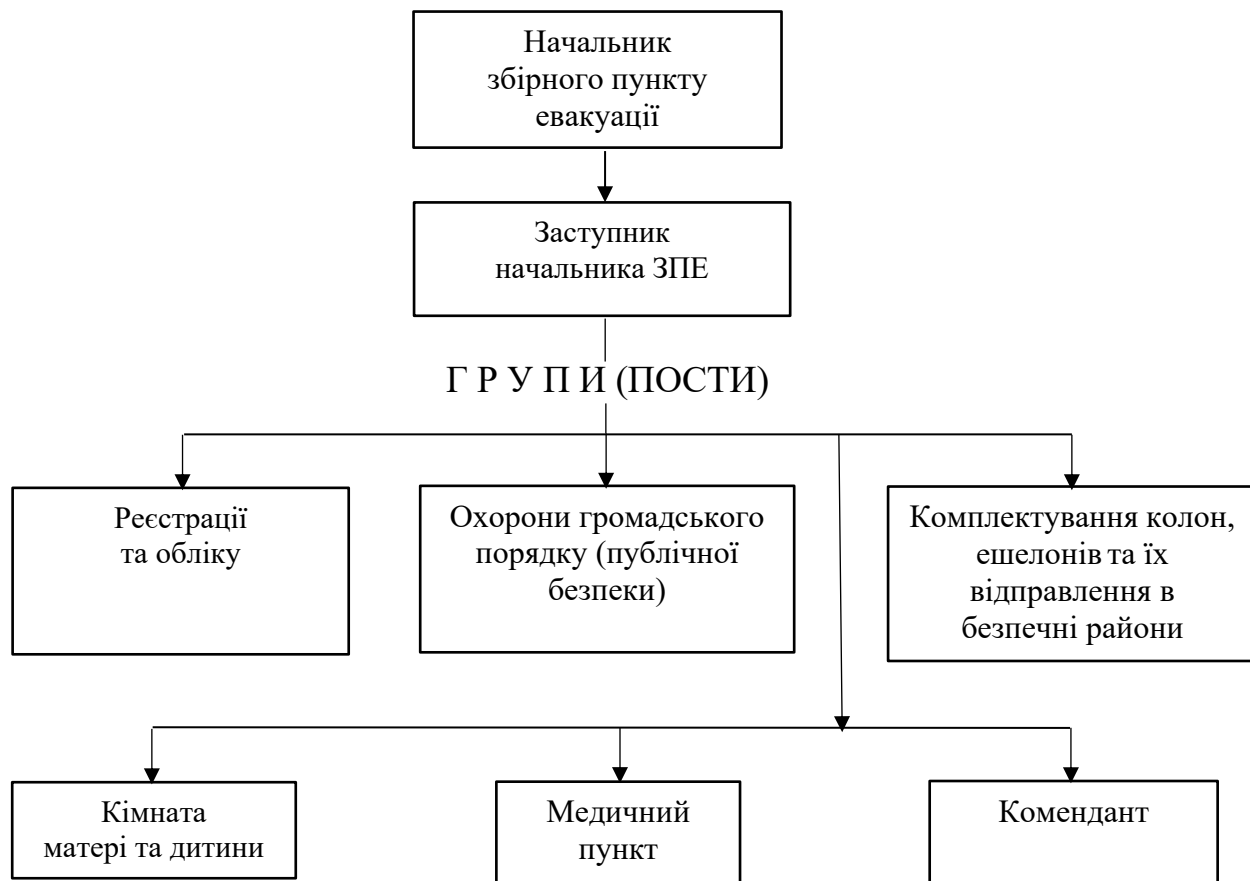
ТИПОВА СТРУКТУРНА СХЕМА організації комісії з питань евакуації

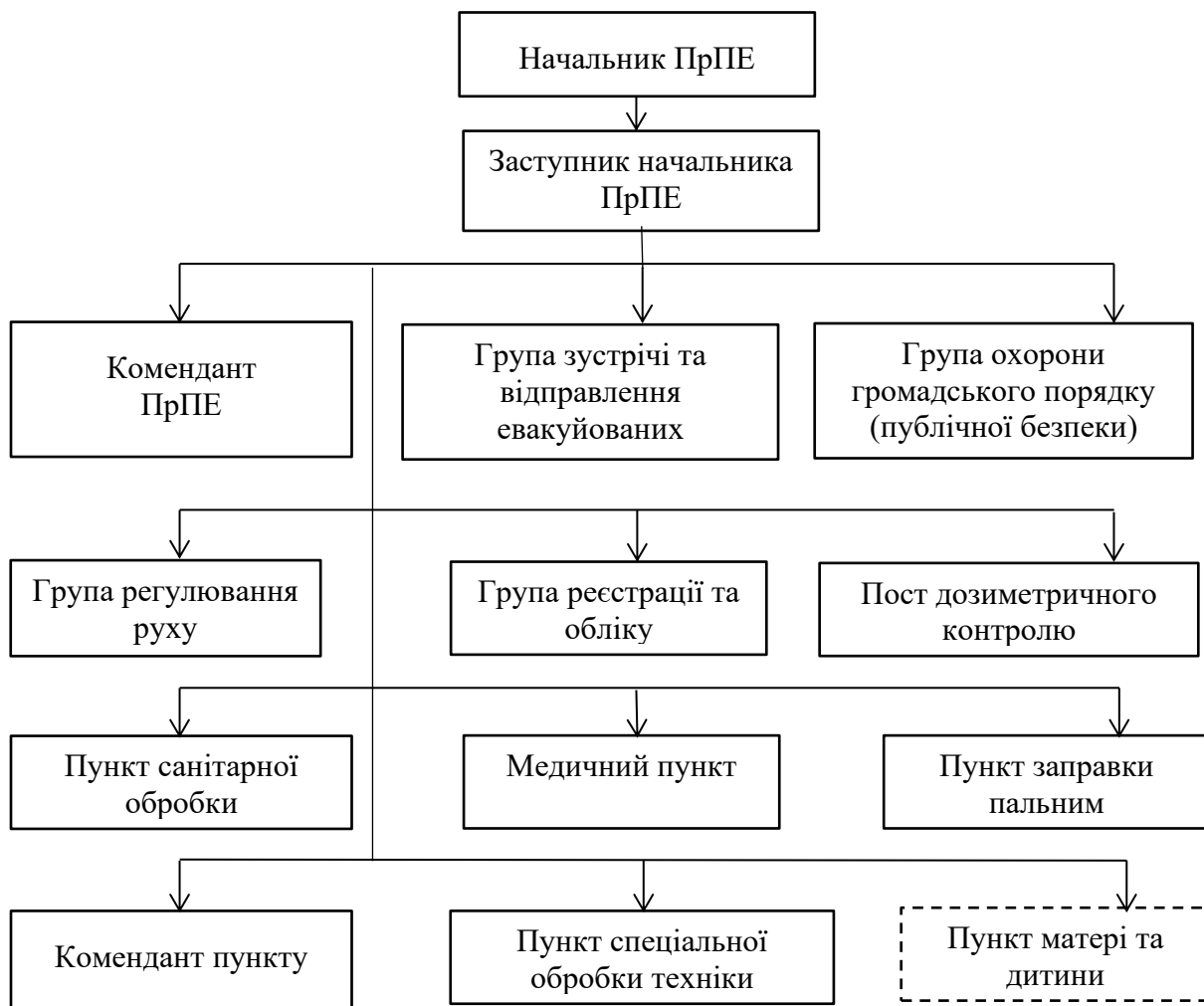
**ТИПОВА СТРУКТУРНА СХЕМА
організації комісії з питань евакуації суб'єкта господарювання**

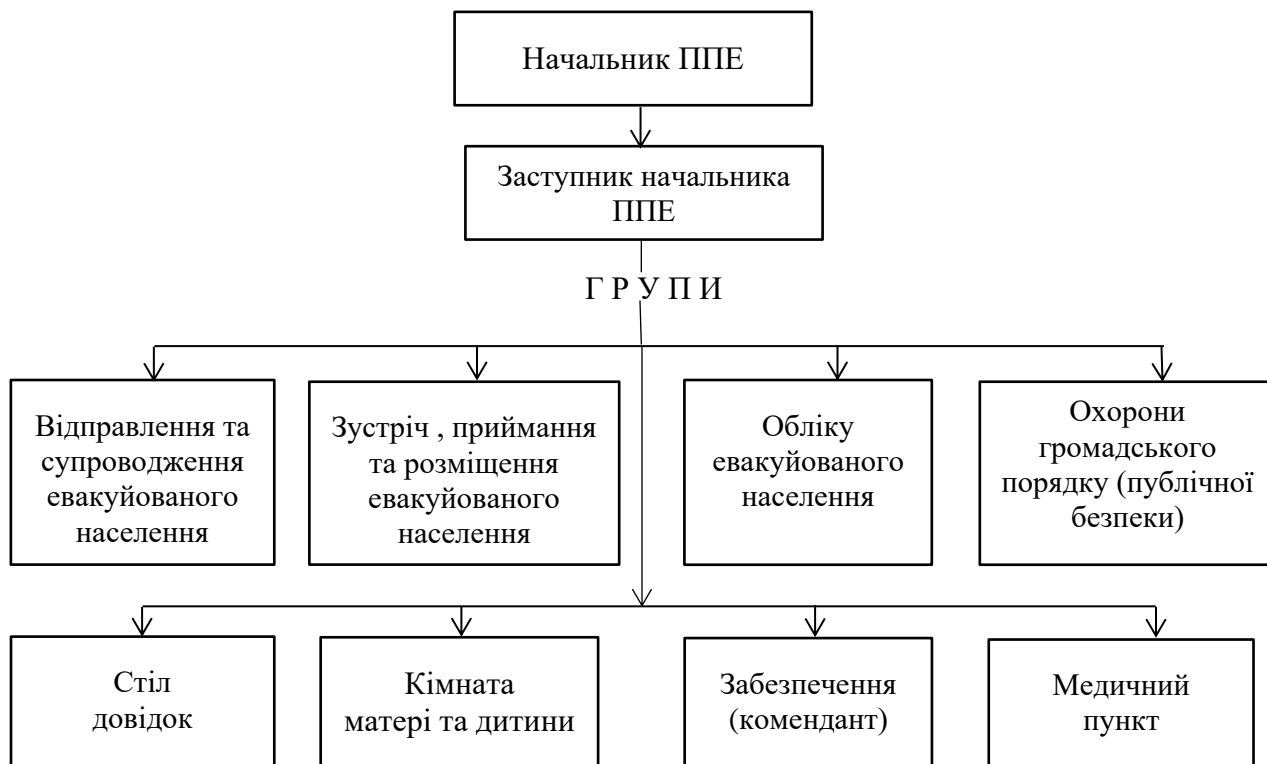
**ТИПОВА СТРУКТУРНА СХЕМА
організації збірного пункту евакуації (ЗПЕ)**

**ТИПОВА СТРУКТУРНА СХЕМА
організації проміжного пункту евакуації (ПрПЕ)**

**ТИПОВА СТРУКТУРНА СХЕМА
організації приймального пункту евакуації (ППЕ)**

Список використаних та рекомендованих джерел

1. Кодекс цивільного захисту України : від 02.10.2012 р. № 5403-VI. *Офіційний вісник України*. 2012. № 89. С 9. стаття 3589.
2. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17.03.2011 р. № 3166-VI. *Офіційний вісник України*. 2011. № 27. С 20. стаття 1123.
3. Про добровільне об'єднання територіальних громад : Закон України від 05.02.2015 р. № 157-VIII. *Офіційний вісник України*. 2015. № 18. С. 21. стаття 471.
4. Про правовий режим надзвичайного стану : Закон України від 12.05.2015 р. № 389-VIII. *Офіційний вісник України*. 2015. № 46. С. 13. стаття 1449.
5. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12.05.2015 р. № 389-VIII. *Офіційний вісник України*. 2015. № 46. С. 13. стаття 1449.
6. Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб : Закон України від 15.04.2014 р. № 1207-VII. *Офіційний вісник України*. 2014. № 36. С. 35. стаття 957.
7. Про функціонування єдиної транспортної системи України в особливий період : Закон України від 20.10.1998 р. № 194-XIV. *Офіційний вісник України*. 1998. № 47. С. 2. стаття 1722.
8. Про введення воєнного стану в Україні : Указ Президента України від 24.02.2022 р. № 64. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/642022-41397> (дата звернення 10.11.2022).
9. Про прийняття за основу проекту закону України про внесення змін до деяких законів України щодо залучення транспортних засобів для вивезення населення із зони надзвичайної ситуації, районів можливих бойових дій : Постанова Верховної Ради України від 02.09.2014 р. № 1659-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1659-18/card6#Public> (дата звернення 10.11.2022).
10. Про затвердження Порядку проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру зі змінами : Постанова Кабінету Міністрів України від 30.10.2013 р. № 841. *Офіційний вісник України*. 2013. № 92. С. 23. стаття 3386.
11. Про затвердження Положення про єдину державну систему цивільного захисту: Постанова Кабінету Міністрів України від 09.01.2013 р. № 11. *Офіційний вісник України*. 2014. № 8. С. 341. стаття 245.
12. Про затвердження Порядку підготовки до дій за призначенням органів управління та сил цивільного захисту : Постанова Кабінету Міністрів України від 26.06.2013 р. № 443. *Офіційний вісник України*. 2013. № 50. С. 41. стаття 1787.
13. Про затвердження Порядку здійснення навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях : Постанова Кабінету Міністрів України від 26.06.2013 р. № 444 із змінами. *Офіційний вісник України*. 2013. № 50. С. 49. стаття 1788.
14. Про затвердження Порядку здійснення компенсації вартості послуг і розміру фактичних (понесених) витрат суб'єкту господарювання та громадянину, транспортні засоби яких залучені для вивезення населення із зони

надзвичайної ситуації, районів можливих бойових дій, та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України : Постанова Кабінет Міністрів України від 14.08.2013 р. № 581. *Офіційний вісник України*. 2013. № 66. С. 66. стаття 2389.

15. Про затвердження Порядку проведення навчання керівного складу та фахівців, діяльність яких пов'язана з організацією і здійсненням заходів з питань цивільного захисту : Постанова Кабінет Міністрів України від 23.10.2013 р. № 819. *Офіційний вісник України*. 2013. № 89. С. 34. стаття 3269.

16. Про затвердження типових положень про функціональну і територіальну підсистеми єдиної державної системи цивільного захисту : Постанова Кабінету Міністрів України від 11.03.2015 р. № 101. *Офіційний вісник України*. 2015. № 22. С. 27. стаття 602.

17. Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення : постанова Кабінет Міністрів України від 11.10.2016 р. № 780. *Офіційний вісник України*. 2016. № 89. С. 22. стаття 2916.

18. Про затвердження Положення про організацію оповіщення про загрозу виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій та зв'язку у сфері цивільного захисту : Постанова Кабінету Міністрів України від 27.09.2017 р. № 733. *Офіційний вісник України*. 2017. № 80. С. 146. стаття 2458.

19. Про затвердження Порядку виявлення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, які проживають у зоні надзвичайної ситуації або можливого ураження, та організації їх супроводження : Постанова Кабінету Міністрів України від 18.04.2018 р. № 282. *Офіційний вісник України*. 2018. № 35. С. 46. стаття 1233.

20. Про утворення Координаційного штабу з питань захисту прав дитини в умовах воєнного стану : Постанова Кабінету Міністрів України від 17.03.2022 р. № 302. *Офіційний вісник України*. 2022. № 25. С. 480. стаття 1371.

21. Про утворення Координаційного штабу з питань підготовки проведення обов'язкової евакуації населення Донецької області в умовах воєнного стану : Постанова Кабінету Міністрів України від 29.07.2022 р. № 854. *Офіційний вісник України*. 2022. № 62. С. 125. стаття 3741.

22. Про затвердження плану заходів з виконання рекомендацій, викладених у заключних зауваженнях, наданих комітетом ООН з прав осіб з інвалідністю, до першої доповіді України про виконання Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю на період до 2020 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28.12. 2016 р. № 1073-р. *Урядовий кур'єр*. 2017. № 3.

23. Про організацію функціонування єдиної державної системи цивільного захисту в умовах воєнного стану : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.02.2022 р. № 179-р. *Офіційний вісник України*. 2022. № 33. С. 304. стаття 1804.

24. Про звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування причин виникнення у 2020 році масштабних пожеж у Луганській області та дій/бездіяльності Луганського обласного управління Державної

служби України з надзвичайних ситуацій і Луганської обласної державної адміністрації - Луганської обласної військово-цивільної адміністрації щодо вчасного реагування на виникнення та недопущення виникнення подій надзвичайного характеру : Постанова Верховної Ради України від 03.06.2021 р. № 1529-ІХ. *Офіційний вісник України*. 2021. № 52. Т. 1. С. 25. стаття 3181.

25. Норми фізіологічних потреб населення України в основних харчових речовинах і енергії : Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 03.09.2017 р. № 1073. *Офіційний вісник України*. 2017. № 87. С. 72. стаття 2658.

26. Методика планування заходів з евакуації : затв. наказом М-ва внутрішніх справ України від 10 лист. 2017 р. № 579. *Офіційний вісник України*. 2017. № 66. С. 118. стаття 1967.

27. ДК 019:2010. Класифікатор надзвичайних ситуацій. [Чинний від 2011-01-01]. Київ, 2010. 19 с. Держспоживстандарт України. (Національний класифікатор України).

28. ДСТУ 8819:2018. Настанова щодо пристосування об'єктів побутового, фізкультурно-оздоровчого та виробничого призначення для санітарного оброблення людей, спеціального оброблення одягу, засобів індивідуального захисту, техніки та обладнання. [Чинний від 2020-01-01]. Київ, 2020.

29. ДСТУ 5058:2008. Безпека у надзвичайних ситуаціях. Навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях. Основні положення. З поправкою. [Чинний від 2010-01-01]. Київ, 2007. 15 с. Держспоживстандарт України.

30. ДСТУ ISO 22320:2017. (ISO 22320:2011, IDT). Соціальна безпека. Управління у надзвичайних ситуаціях. Вимоги щодо реагування (на інциденти) URL: http://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=71469 (дата звернення 10.11.2022).

31. ДСТУ ISO 22322:2017. (ISO 22322:2015, IDT). Соціальна безпека. Управління у надзвичайних ситуаціях. Методичні рекомендації щодо оповіщення населення. [Чинний від 2017-06-01]. Київ, 2017.

32. ДСТУ ISO 22398:2017. (ISO 22398:2013, IDT). Соціальна безпека. Методичні рекомендації щодо проведення навчань. [Чинний від 2017-06-01]. Київ, 2017.

33. ДСТУ ISO 31000:2018. (ISO 31000:2018, IDT). Менеджмент ризиків. Принципи та настанови. [Чинний від 2019-01-01]. Київ, 2019.

34. ДСТУ IEC/ISO 31010:2013. Керування ризиком. Методи загального оцінювання ризику. [Чинний від 2014-07-01]. Мінеконом розвитку України, 2015, 74 с.

35. ДСТУ/ISO 22315:2017. (ISO 22315:2014, IDT). Соціальна безпека. Масова евакуація. Методичні рекомендації щодо планування. [Чинний від 2021-07-01]. URL :http://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=90184 (дата звернення 10.11.2022).

36. Цивільна оборона зарубіжних країн. Бібліотека онлайн. 2006-2018. URL: <http://readbookz.com/book/197/7450.html> (дата звернення 10.11.2022).

37. Ковальчук В.М. Теоретичні підходи до організації систем цивільної оборони країн НАТО в контексті адаптації їх досвіду для України. *Ефективність державного управління*. 2015. № 42. С. 85–93.

38. Булатчик В. Уехать нельзя остаться. Кто и как уезжает из Донбасса. *ОстроВ*. URL: <https://www.ostro.org/general/society/articles/448511/> (дата звернення 10.11.2022).

39. Звіт Центру Громадянських Свобод та Української Гельсінської спілки з прав людини під егідою Коаліції громадських організацій та ініціатив «Справедливість заради миру на Донбасі. «Котел» для мирних мешканців. Перешкоджання евакуації мирного населення під час збройного конфлікту в Донецькій та Луганській областях. URL: <https://helsinki.org.ua/files/docs/1433319051.pdf> (дата звернення 10.11.2022).

40. Захист населення і територій від надзвичайних ситуацій / Євдін О.М., Могильниченко В.В., Фомін А.І., Сафронов О.І. Київ: КІМ, 2008. Т. 4: Евакуація населення у надзвичайних ситуаціях. 288 с.

41. Захист населення і територій від надзвичайних ситуацій / Могильниченко В.В. та ін. Київ : Купріянова 2007. Т. 2: Організація управління в надзвичайних ситуаціях. 304 с.

42. Смоляр Ю.І., Курило М.О., Стрілець Ю.Б. Поради керівникам місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо організації та проведення заходів з евакуації. Методичний посібник. Навчально-методичний центр цивільного захисту та безпеки життєдіяльності Сумської області : С., 2020. 97 с.

43. Юр'єва Ю.Г., Жужа А.А. Організація та проведення евакуаційних заходів: методичні рекомендації. Херсон : Навчально-методичний центр цивільного захисту та безпеки життєдіяльності Херсонської області, 2018. 50 с. URL: <https://ks.nmc.dsns.gov.ua/files/documents/evacuation-ov-otg.pdf> (дата звернення: 06.04.2021).

44. Юр'єва Ю.Г., Жужа А.А. Організація роботи збірних пунктів евакуації: методична розробка. Херсон : Навчально-методичний центр цивільного захисту та безпеки життєдіяльності Херсонської області, 2018. 31 с. URL: <https://ks.nmc.dsns.gov.ua/files/documents/zpe-evacuation-ov-otg.pdf> (дата звернення: 06.04.2021).

45. Лещенко О.Я та ін. Перші кроки щодо організації цивільного захисту на базовому рівні місцевого самоврядування: серія практичних порадників. Серія 10. Організація та здійснення евакуації населення. Київ : ІДУ НД ЦЗ, 2021. 53 с. URL: <https://idundcz.dsns.gov.ua/ua/Nadzvichayni-podiyi/3718.html> (дата звернення: 10.02.2022).

46. Сергєєв Е.Г., Шведою В.С. Організація цивільного захисту в об'єднаних територіальних громадах: методичний порадник. Одеса : НМЦ ЦЗ та БЖД Одеської області, 2018. 46 с. URL: https://guns.odessa.gov.ua/files/guns_portal/4_organ_zac_ya_civ_1_nogo_zahistu_v_otg.pdf (дата звернення: 10.02.2022).

47. Муконін Ю.В. Організація, планування та проведення евакуації: методичні рекомендації. Кропивницький : НМЦ ЦЗ та БЖД Кіровоградської області, 2017. 38 с. URL: <http://nmc.kr.sch.in.ua/Files/downloadcenter/Метод.рек.ЕВАКУАЦІЯ.pdf> (дата звернення: 11.11.2022).

Виробничо-практичне видання

**Посібник з реалізації заходів евакуації населення, матеріальних
і культурних цінностей в умовах загрози та виникнення
надзвичайних ситуацій і збройних конфліктів**

Практичний посібник

Андрієнко Микола Васильович, Фомін Анатолій Іванович, Слуцька Оксана
Михайлівна, Слюсар Анатолій, Калиненко Людмила Володимирівна,
Чайковський Юрій Михайлович

Літературний редактор: Помазанова Тетяна

Верстка:

Підписано до друку 01.11.2022 р. Формат
Папір офсетний. Гарнітура . Цифровий друк.
Умовно-друк арк. . Тираж 25. Замовлення № .
Віддруковано згідно з наданим оригінал-макетом